CIRKEV JEŽIŠA KRISTA SVÄTÝCH NESKORŠÍCH DNÍ

Generálna konferencia

apríl 2008

178-ta výročná Generálna konferencia
Salt Lake City
5. - 6. apríla 2008

a

Generálna konferencia Mladých žien
Salt Lake City
29. marca 2008

Printed in Germany

Anglický titul:
April 2008 General Conference Talks

04697 176
Slovak

Obsah

Sobotňajšie ranné zasadanie

Sobotňajšie popoludňajšie zasadanie

Kňazské zasadanie

Nedeľňajšie ranné zasadanie

Nedeľňajšie popoludňajšie zasadanie

Generálna konferencia Mladích žien

Sobotňajšie ranné zasadanie

Vyjadrenie podpory úradníkom Cirkvi

Prezident Dieter F. Uchtdorf
Druhý radca v Prvom predsedníctve

Bratia a sestry, prezident Monson ma požiadal, aby som si teraz vzal na starosť záležitosti ohľadom slávnostného zhromaždenia, kvôli ktorému sme sa stretli. Toto je udalosť veľkého významu pre členov Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní na celom svete.

Od 10. októbra 1880, keď bola Johnovi Taylorovi vyjadrená podpora ako nástupcovi Brighama Younga, ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi, bola každá z týchto udalostí prehlásená za formálne slávnostné zhromaždenie celej Cirkvi, aby vyjadrilo hlas Cirkvi.

Budeme hlasovať po kvórach a skupinách. Nech ste kdekoľvek, vyzývame vás, aby ste vstali, keď o to budete požiadaní, a dali najavo zdvihnutím ruky, či ste sa rozhodli vyjadriť podporu tým, ktorých mená budú predstavené. Hlasujte len vtedy, keď budete požiadaní, aby ste vstali.

Generálne autority, ktoré boli pridelené do Tabernáklu a do Assembly Hall na Temple Square budú sledovať hlasovanie na týchto zhromaždeniach. V kolových centrách bude sledovať hlasovanie člen predsedníctva kolu. Nech by bol ktokoľvek proti, prosíme vás, aby ste nás o tom informovali. Teraz prikročíme k záležitosti tohto slávnostného zhromaždenia.

Prosím, nech povstane Prvé predsedníctvo.

Navrhujeme, aby Prvé predsedníctvo vyjadrilo podporu Thomasovi Spencerovi Monsonovi ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní.

Tí, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Navrhujeme, aby Prvé predsedníctvo vyjadrilo podporu Henrymu Bennionovi Eyringovi ako prvému radcovi a Dieterovi Friedrichovi Uchtdorfovi ako druhému radcovi v Prvom predsedníctve Cirkvi.

Tí, ktorí sú za, zdvihnite ruku.

Navrhujeme, aby Prvé predsedníctvo vyjadrilo podporu Boydovi Kennethovi Packerovi ako prezidentovi Kvóra dvanástich apoštolov:

Tí, ktorí sú za, zdvihnite ruku.

Navrhujeme, aby Prvé predsedníctvo vyjadrilo podporu týmto členom Kvóra dvanástich apoštolov. Sú to: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook a D. Todd Christofferson.

Tí, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Navrhujeme, aby Prvé predsedníctvo vyjadrilo podporu radcom v Prvom predsedníctva a Dvanástim apoštolom ako prorokom, vidcom a zjavovateľom.

Prosím, zdvihnite ruku.

Prosím, nech si Prvé predsedníctvo sadne.

Vítame Staršieho Christoffersona, ktorý teraz zaujme miesto v Kvóre Dvanástich.

Prosím, vstanú členovia Kvóra dvanástich apoštolov.

Navrhujeme, aby Kvórum dvanástich apoštolov vyjadrilo podporu Thomasovi Spencerovi Monsonovi ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní, spolu s jeho radcami a členmi Kvóra Dvanástich, tak ako boli predstavení a odhlasovaní Prvým predsedníctvom.

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Môžete si sadnúť.

Prosím, nech vstanú členovia Prvého a Druhého kvóra sedemdesiatnikov a Predsedajúceho biskupstva.

Navrhujeme, aby členovia Kvór sedemdesiatnikov a Predsedajúceho biskupstva vyjadrili podporu Thomasovi Spencerovi Monsonovi ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní, spolu s jeho radcami a členmi Kvóra Dvanástich, tak ako boli predstavení a odhlasovaní Prvým predsedníctvom.

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Môžete si sadnúť.

Prosím, nech vstanú všetci títo, nech sú kdekoľvek naprieč svetom: všetci územní sedemdesiatnici, vysvätení patriarchovia a všetci členovia kvór vysokých kňazov a kvór starších.

Navrhujeme vyjadriť podporu Thomasovi Spencerovi Monsonovi ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní, spolu s jeho radcami a členmi Kvóra dvanástich apoštolov, tak ako boli predstavení a odhlasovaní.

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Ak je niekto proti, zdvihnite ruku.

Posaďte sa, prosím.

Prosím, nech vstanú všetci z Áronovho kňazstva - to znamená, všetci vysvätení kňazi, učitelia a diakoni. Navrhujeme vyjadriť podporu Thomasovi Spencerovi Monsonovi ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní, spolu s jeho radcami a členmi Kvóra dvanástich apoštolov, tak ako boli predtým predstavení a odhlasovaní.

Všetci, ktorí sú za, zdvihnite prosím ruku.

Ak je niekto proti, zdvihnite ruku.

Môžete si sadnúť.

Prosím, nech vstanú všetky členky Združenia pomoci - to znamená, všetky ženy staršie ako 18 rokov.

Navrhujeme vyjadriť podporu Thomasovi Spencerovi Monsonovi ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní, spolu s jeho radcami a členmi Kvóra dvanástich apoštolov, tak ako boli predtým predstavení a odhlasovaní.

Všetci, ktorí sú za, zdvihnite prosím ruku.

Ak je niekto proti, zdvihnite ruku.

Môžete si sadnúť.

Prosím, nech vstanú všetky mladé ženy - to znamená, všetky mladé ženy od 12 do 18 rokov.

Navrhujeme vyjadriť podporu Thomasovi Spencerovi Monsonovi ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní, spolu s jeho radcami a členmi Kvóra dvanástich apoštolov, tak ako boli predtým predstavení a odhlasovaní.

Všetci, ktorí sú za, zdvihnite prosím ruku.

Ak je niekto proti, zdvihnite ruku.

Môžete si sadnúť.

Prosím, nech vstane celé členstvo Cirkvi, kdekoľvek ste zhromaždení, vrátane tých, ktorí už vstali predtým. Navrhujeme vyjadriť podporu Thomasovi Spencerovi Monsonovi ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní, spolu s jeho radcami a členmi Kvóra dvanástich apoštolov, tak ako boli predstavení a odhlasovaní.

Všetci, ktorí sú za, zdvihnite prosím ruku.

Ak je niekto proti, zdvihnite ruku.

Môžete si sadnúť.

Teraz prosím zostaňte sedieť, predstavím vám generálne autority, územných sedemdesiatnikov a generálne predsedníctvá pomocných organizácií Cirkvi na vyjadrenie podpory a uvoľnenie z funkcie.
Navrhujeme uvoľniť Staršieho D. Todda Christoffersona z predsedníctva Kvór sedemdesiatnikov.

Všetci, ktorí sa k nám chcete pripojiť a poďakovať mu, prosím, zdvihnite ruku.

Navrhujeme uvoľniť nasledujúcich bratov ako územných sedemdesiatnikov s platnosťou od 1. mája 2008. Sú to:

A. Venâncio Caleira, Marco A. Cardenas, José A. Castro, Gérald Caussé, Luis G. Chaverri, Timothy J. Dyches, Jaime Ferreira, José A. García, Francisco I. Gímenez, Carlos A. Godoy, James J. Hamula, Frederick C. Ihesiene, Glen O. Jenson, Robert Koch, Kuen (Tony) Ling, Richard D. May, Ross H. McEachran, Yasuo Niiyama, Timothy M. Olson, Fernando D. Ortega, Luigi S. Peloni, Rafael E. Pino, Gelson Pizzirani, Alejandro M. Robles, Gerold Roth, M. Gonzalo Sepúlveda, Su Kiong Tan, Anthony R. Temple, Larry Y. Wilson, Tsung Ting (Jared) Yang, Willy F. Zuzunaga

Všetci, ktorí sa k nám chcete pripojiť a poďakovať im za ich príkladnú službu prosím, zdvihnite ruku.

Tiež navrhujeme uvoľniť sestry Susan W. Tannerovú, Elaine S. Daltonovú a Mary N. Cookovú z Generálneho predsedníctva Malých žien. Tiež uvoľňujeme všetky členky Generálnej rady Mladých žien.

Všetci, ktorí sa k nám chcete pripojiť a poďakovať im za ich príkladnú službu prosím, zdvihnite ruku.

Navrhujeme vyjadriť podporu Staršiemu L. Whitneymu Claytonovi ako členovi predsedníctva Kvór sedemdesiatnikov.

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Je niekto proti?

Navrhujeme vyjadriť podporu novým členom Prvého kvóra sedemdesiatnikov. Sú to: William R. Walker, Craig C. Christensen, Marcos A. Aidukaitis, Gérald Caussé, Lawrence E. Corbridge, Eduardo Gavarret, Carlos A. Godoy, James J. Hamula, Allan F. Packer, Kevin W. Pearson, Rafael E. Pino, Gary E. Stevenson, José A. Teixeira, F. Michael Watson, a Jorge F. Zeballos; a ako novým členom Druhého kvóra sedemdesiatnikov, sú to: Tad R. Callister a Kent D. Watson.

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Ak je niekto proti, prejavte to rovnakým spôsobom.

Navrhujeme vyjadriť podporu nasledujúcim bratom ako novým územným sedemdesiatnikom. Sú to:

Pedro E. Abularach, Kouichi Aoyagi,Juan C. Barros, Colin H. Bricknell, Victor Kah Keng Chen, Kuo Chiang Chung, J. Devn Cornish, Wynn R. Dewsnup, Matthew J. Eyring, G. Guillermo Garcia, Robert C. Gay, Alfredo L. Gessati, James B. Gibson, Julio C. Gonzalez, Paulo H. Itinose, Douglas W. Jessop, Faustino López, Declan O. Madu, Per G. Malm, Fernando Maluenda, James B. Martino, Sergiy N. Mikulin, Abelardo Morales, W. T. David Murray, Satoshi Nishihara, Norbert K. Ounleu, Michael D. Pickerd, Anatoly K. Reshetnikov, William F. Reynolds, Michael A. Roberts, Fernando A. R. Da Rocha, A. Ricardo Sant'Ana, Robert B. Smith, Ysrael A. Tolentino, Ruben D. Torres, J. Romeo Villarreal, Louis Weidmann, Chi Hong (Sam) Wong

Všetci, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Je niekto proti?

Navrhujeme vyjadriť podporu Elaine S. Daltonovej ako novej generálnej prezidentke Mladých žien, s Mary N. Cookovou ako prvou radkyňou a Ann M. Dibbovou ako druhou radkyňou.

Tí, ktorí sú za, zdvihnite ruku.

Ak je niekto proti, zdvihnite ruku.

Navrhujeme vyjadriť podporu ostatným generálnym autoritám, územným sedemdesiatnikom a generálnym predsedníctvam pomocných organizácií, tak ako sú k dnešnému dňu povolaní.

Tí, ktorí sú za, prosím, zdvihnite ruku.

Ak je niekto proti, zdvihnite ruku.

Prezident Monson, nakoľko som si mohol všimnúť, hlasovanie v Konferenčnom centre bolo jednohlasne za predložený návrh.

Ďakujem vám, bratia a sestry, za vaše hlasovanie o vyjadrení podpory, za vašu vieru, oddanosť a modlitby.

Pozývame práve povolaných členov sedemdesiatnikov a Generálneho predsedníctva Mladých žien, aby prišli dopredu a zaujali svoje miesta na pódiu.

Spása a povýšenie

Starší Russell M. Nelson
Z Kvóra dvanástich apoštolov

V Božom večnom pláne je spása záležitosťou jednotlivca; povýšenie je záležitosťou rodiny.

S vďačnosťou vítame Staršieho D. Todda Christoffersona v Kvóre dvanástich apoštolov. Z celého srdca vyjadrujeme podporu tomuto úžasnému Prvému predsedníctvu a všetkým, ktorí ste boli povolaní.

Bratia a sestry, keď sme obdržali správu, že nás opustil prezident Gordom B. Hinckley, v tom momente sme všetci pocítili hlboký pocit straty. Avšak vediac, že jeho osud bol v Pánových rukách, náš smútok sa zmenil na vďačnosť. Sme veľmi vďační za to, že sme boli učení týmto veľkým prorokom Božím.

Dnes, na tomto slávnostnom zhromaždení, plníme vôľu Pána, ktorý povedal, že nikomu nebude dané, aby vyšiel kázať Jeho evanjelium alebo budovať Jeho Cirkev, iba ak je vysvätený niekým ... kto má právomoc, a *cirkvi je známe*, že má právomoc a bol riadne vysvätený vedúcimi cirkvi.[1] Odvolávame sa na tento zákon všeobecného súhlasu[2] a Cirkev pôjde vpred po svojej danej ceste.

Členovia na celom svete vyjadrujú podporu prezidentovi Thomasovi S. Monsonovi a jeho zdatným radcom. My nie sme „už cudzinci ani prišelci; ale ... spoluobčania svätých a domáci Boží, vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, pričom uholným kameňom je sám Ježiš Kristus."[3]

Pán zjavil, prečo „ustanovil jedných za apoštolov, iných za prorokov". Je to preto, „aby pripravovali svätých na dielo služby, budovať telo Kristovo, až všetci dospejeme k jednote vo viere a poznaní Syna Božieho"[4].

Tak teda, je poslaním apoštolov – Prvého predsedníctva a Dvanástich – zabezpečiť jednotu viery a hlásať naše poznanie Majstra. Našim poslaním je požehnať životy všetkých tých, ktorí spoznajú a budú nasledovať „ešte lepšiu cestu" Pána[5]. A sme tu, aby sme pomohli ľuďom, aby sa pripravili dosiahnuť svoj potenciál spásy a povýšenia.

Tretí článok viery vyhlasuje, „že zmiernou obeťou Kristovou môže byť spasené celé ľudstvo dodržiavaním zákonov a nariadení evanjelia".

Byť spasený – alebo získať spásu – znamená byť spasený od fyzickej a duchovnej smrti. Kvôli vzkrieseniu Ježiša Krista budú všetci ľudia vzkriesení a spasení od fyzickej smrti. Ľudia tiež môžu byť spasení od individuálnej duchovnej smrti skrze uzmierenie Ježiša Krista, svojou vierou v Neho, žitím v poslušnosti zákonov a obradov Jeho evanjelia a tým, že Mu slúžia.

Byť povýšený – alebo získať povýšenie – sa týka najvyššieho stavu šťastia a slávy v celestiálnej sfére. Tieto požehnania môžeme získať potom, ako opustíme túto zraniteľnú a smrteľnú existenciu. Teraz je čas, aby sme sa pripravili na svoju konečnú spásu a povýšenie.[6]

Ako časť tejto prípravy musí človek najprv počuť evanjelium a porozumieť mu. Z tohto dôvodu je evanjelium Ježiša Krista dané „každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu"[7].

Osobná zodpovednosť

Pred niekoľkými rokmi som sa v Afrike stretol s kmeňovým kráľom. Keď zistil, že ho učí apoštol Pána, bol hlboko pohnutý. Povedal, že húfy jeho ľudí by sa dali pokrstiť, ak by im mohol dať takéto poverenie. Poďakoval som sa mu za jeho láskavosť, ale vysvetlil som mu, že Pán nepracuje takýmto spôsobom.

Rozvíjanie viery v Pána je záležitosťou jednotlivca. Pokánie je tiež záležitosťou jednotlivca. Človek môže byť pokrstený a obdržať Ducha Svätého len ako jednotlivec. Každý z nás sa narodil ako jednotlivec; rovnako je každý z nás narodený znova[8] ako jednotlivec. Spása je záležitosťou jednotlivca.

Rodinné zodpovednosti

Osobný rast je pestovaný v rodine, ktorá je „stredobodom Stvoriteľovho plánu pre večné určenie Jeho detí“[9]. Domov je Božím laboratóriom lásky a služby. Tam manžel miluje svoju manželku, manželka miluje svojho manžela, rodičia a deti sa milujú navzájom.

Rodina je na celom svete pod neustálym útokom. Ak padnú rodiny, padne tiež veľa našich politických, ekonomických a sociálnych systémov. A ak padnú rodiny, nebude môcť byť využitý ich veľkolepý večný potenciál.

Náš Nebeský Otec chce, aby si boli manželia navzájom verní a aby si vážili svoje deti a zaobchádzali s nimi ako s dedičstvom od Pána.[10] Je to rodina, kde spoločne študujeme písma a spoločne sa modlíme. A sústredíme svoju pozornosť na chrám. Tam obdržíme najvyššie požehnania, ktoré si Boh uchováva pre Svoje verné deti.

Vďaka Božiemu veľkému plánu šťastia[11] môžu byť rodiny spolu naveky – ako povýšené bytosti. Náš Nebeský Otec vyhlásil, že toto je Jeho dielo a Jeho sláva – uskutočniť nesmrteľnosť človeka a život večný.[12] Obe Jeho úlohy boli umožnené uzmierením Jeho Milovaného Syna, Ježiša Krista. Jeho uzmierenie učinilo vzkriesenie skutočným a večný život možným pre všetkých, ktorí kedy žili.

Vzkriesenie, alebo nesmrteľnosť, je dané každému mužovi a žene ako bezvýhradný dar.

Večný život, alebo celestiálna sláva, alebo povýšenie, je dar s výhradou. Výhrady tohto daru boli nastolené Pánom, ktorý povedal, že ak budeme dodržiavať Jeho prikázania a vytrváme až do konca, budeme mať večný život, ktorý to dar je najväčší zo všetkých darov Božích.[13] Tieto oprávňujúce výhrady zahŕňajú vieru v Pána, pokánie, krst, obdržanie Ducha Svätého a zotrvať verným chrámovým obradom a zmluvám.

Žiadny muž v tejto Cirkvi nemôže získať najvyšší stupeň celestiálnej slávy bez toho, aby bol spečatený s úctyhodnou ženou.[14] Tento chrámový obrad im obom umožňuje konečné povýšenie.

Z Cirkevných povolaní môžeme byť uvoľnení. Ale nemôžeme byť uvoľnení z povolania rodiča. Od počiatkov histórie ľudstva Pán prikazoval rodičom, aby vyučovali deti evanjelium.[15] Mojžiš napísal: „Budeš ich vštepovať svojim synom a budeš hovoriť o nich [Božích slovách], či budeš sedieť vo svojom dome, či budeš kráčať cestou, či budeš líhať alebo vstávať.“[16]

V dnešnej dobe k tomu Pán pridal, že máme viesť svoje deti vo svetle a v pravde.[17] Cirkev je tu na to, aby rodičom pomáhala, a nie aby ich nahradila v ich zodpovednostiach učiť ich deti.

V tejto dobe bezuzdnej nemorálnosti a návykovej pornografie majú rodičia posvätnú zodpovednosť učiť svoje deti dôležitosti Boha v ich životoch.[18] Deti Božie sa majú striktne vyhýbať tomuto zlu, ktoré tak veľmi ničí božský potenciál.

Máme tiež učiť naše deti, aby si ctili svojich rodičov. Piate prikázanie vyhlasuje: „Cti otca svojho i matku svoju, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh, aby si dlho žil na zemi!“[19]

Ako môžeme čo najlepšie učiť naše deti? Pán nám dáva konkrétny príkaz: Žiadna moc alebo vplyv nemôže alebo nemá byť udržiavaná pôsobením kňazstva, iba presvedčovaním, zhovievavosťou, jemnosťou a miernosťou a nepredstieranou láskou;

láskavosťou a rýdzim poznaním, ktoré bude veľmi rozširovať dušu bez pokrytectva a bez ľstivosti –

Pokarhaním v pravý čas s ostrosťou, keď Duch Svätý nabáda; a potom, následne prejavením väčšej lásky k tomu, koho si pokarhal, aby ťa nepovažoval za svojho nepriateľa.[20]

Keď dieťa potrebuje byť uvedené na pravú mieru, môžete si položiť otázku: „Čo môžem povedať alebo urobiť, aby ju/ho to presvedčilo vybrať si lepšiu cestu?“ Ak je náprava potrebná, učiňte to pokojne, dôverne, milujúco a neverejne. Ak je potrebné pokarhanie, okamžite potom prejavte väčšiu lásku, aby tam snáď nezostalo semienko nenávisti. Aby ste boli presvedčiví, musí byť vaša láska úprimná a vaše učenia musia byť založené na božskej náuke a správnych zásadách.

Nesnažte sa ovládať svoje deti. Namiesto toho ich počúvajte, pomáhajte im učiť sa evanjelium, inšpirujte ich a veďte ich k večnému životu. Vy ste zástupcovia Boha v starostlivosti o deti, ktoré vám zveril. Kiež vo vašich srdciach pretrváva Jeho božský vplyv, keď učíte a presviedčate.

Predkovia

Žiadna diskusia o rodinných zodpovednostiach, ktoré majú pripraviť na povýšenie by nebola úplná, ak by sme do nej zahrnuli iba matku, otca a deti. A čo starí rodičia a ďalší predkovia? Pán zjavil, že bez nich sa nemôžeme stať dokonalými; a ani oni sa nemôžu stať dokonalými bez nás.[21] Obrady pečatenia sú nevyhnutné pre povýšenie. Manželka musí byť spečatená so svojim manželom; deti musia byť pripečatené ku svojim rodičom; a my všetci musíme byť spojení so svojim predkami.[22]

A čo tí, ktorým nie je umožnené zosobášiť sa v tomto živote, či tí, ktorí nemôžu byť v tomto živote spečatení so svojimi rodičmi? Vieme, že Pán bude súdiť každého z nás podľa túžob nášho srdca, a tak isto podľa našich skutkov,[23] a že požehnania povýšenia budú dané všetkým tým, ktorí sú hodní.[24]

Ako deti zmluvy máme veľkú priazeň. Do našich sŕdc bol zasadený sľub, učinený s Otcami Abrahámom, Izákom a Jákobom. Pán povedal, že sme spravodliví dedičia podľa tela a boli sme skrytí pred svetom s Kristom v Bohu...

Takže sme požehnaní, ak vytrváme v Jeho dobrotivosti, ako svetlo pohanom, a skrze toto kňazstvo, ako Spasiteľ pre ľud Jeho Izrael.[25]

Tento život je časom, aby sme sa pripravili na spásu a povýšenie.[26] V Božom večnom pláne je spása záležitosťou jednotlivca; povýšenie je záležitosťou rodiny.

Stretli sme sa na tomto slávnostnom zhromaždení ako deti zmluvy. Naša pozornosť sa sústredila na posvätné tituly prorokov a apoštolov. Ale konečná zodpovednosť za prípravu na spásu a povýšenie leží na každom jednotlivcovi, ktorý zodpovedá za svoje skutky, ktorý pracuje pre svoju vlastnú rodinu a je nositeľom ďalšieho posvätného titulu matky, otca, dcéry, syna, starej mamy či starého otca.

Kiež v týchto zodpovedných úlohách kráčame vpred s vierou, vedení Ježišom Kristom, ktorého je táto Cirkev, a Jeho prorokom, skrze ktorého On hovorí, o to sa modlím v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri NaZ 42:11, zvýraznenie pridané.
2. Pozri NaZ 26:2; 28:13.
3. Efezským 2:19 – 20.
4. Efezským 4:11 – 13.
5. 1. Korintským 12:31; pozri Eter 12:11.
6. Pozri Alma 34:32 -- 33.
7. Zjavenie 14:6.
8. Pozri Ján 3:3, 7; Mosiáš 27:25; Alma 5:49; 7:14; Mojžiš 6:59.
9. „Rodina: Prehlásenie svetu", november 1995, 35602.
10. Pozri Žalmy 127:3.
11. Pozri Alma 42:8.
12. Pozri Mojžiš 1:39.
13. Pozri NaZ 14:7; pozri tiež 3. Nefi 15:9. Kniha Mormonova ďalej vysvetľuje bezvýhradnú povahu tohto veľkého daru. Vyhlasuje, že sa musíme tlačiť vpred so stálosťou v Kristovi, majúc dokonalú iskru nádeje a lásku k Bohu a všetkým ľuďom. Preto, *ak* sa budeme tlačiť vpred, hodujúc na slove Kristovom, a ak vytrváme až do konca, hľaď, tak hovorí Otec: budeme mať večný život (pozri 2. Nefi 31:20; zvýraznenie pridané).
14. Pozri NaZ 131:1 – 3.
15. Pozri Mojžiš 6:57 – 58. Tiež si povšimnite učenie kráľa Benjamína: Nestrpíte, aby vaše deti chodili hladné, či nahé; a tiež nestrpíte, aby prestupovali zákony Božie, aby spolu bojovali a hádali sa a slúžili diablovi, ktorý je pánom hriechu... Ale budete ich učiť, aby kráčali po cestách pravdy a striedmosti; budete ich učiť, aby sa navzájom milovali a aby si navzájom slúžili (pozri Mosiáš 4:14 – 15).
16. Deuteronomium 6:7.
17. Pozri NaZ 93:40. Pán tiež povedal, že máme svoje deti učiť, aby sa modlili a kráčali vzpriamené pred Pánom (pozri NaZ 68:28).
18. Tak isto učil Pavol Timotea: „Ty však zostávaj v tom, čomu si sa naučil a o čom si presvedčený, pretože vieš, od koho si sa (to) naučil, a že od detstva poznáš sväté Písma, ktoré ťa môžu urobiť múdrym na spasenie vierou v Krista Ježiša" (2. Timoteovi 3:14 – 15).
19. Exodus 20:12. Nezabudnite na toto rodičovské príslovie: „Vychovávaj chlapca na počiatku jeho cesty, tak sa ani v starobe neodchýli z nej" (Príslovia 22:6).
20. Pozri NaZ 41 – 43.
21. Pozri NaZ 128:15.

22. Pozri NaZ 128:18.
23. Pozri NaZ 137:9.
24. Pozri NaZ 130:20--21; tiež Rudger Clawson, *Conference Report,* október 1917, 29: Joseph F. Smith, v *Deseret News 1. mája 1878*; Richard G. Scott, „The Joy of Living the Great Plan of Happiness", *Ensign,* november 1996, 75.
25. Pozri NaZ 86:9, 11.
26. Pozri Alma 12:24.

Zvláštne skúsenosti

Starší Ronald A. Rasband
Z predsedníctva sedemdesiatnikov

Naša osobná životná púť je sprevádzaná mnohými zvláštnymi skúsenosťami, ktoré začínajú budovať základy našej viery a svedectva.

Rád by som v tento zvláštny deň pridal svoje svedectvo, že prezident Thomas S. Monson je Pánov prorok na zemi. Som vďačný za príležitosť hovoriť na Generálnej konferencii.

Som vďačný, rovnako ako vy, za skúsenosť zúčastniť sa na tejto historickej konferencii, keď vyjadrujeme podporu, podľa náležitého a zaužívaného spôsobu, nášmu novému prorokovi, Prvému predsedníctvu a ostatným vedúcim Cirkvi.

Tento druh skúsenosti upevňuje naše svedectvá a tie zvyšujú našu vieru v poznaní, že toto je naozaj Pánova pravá a živá Cirkev.

Naša osobná životná púť je sprevádzaná mnohými zvláštnymi skúsenosťami, ktoré začínajú budovať základy našej viery a svedectva. Tieto skúsenosti k nám prichádzajú rozličnými spôsobmi a v nepredvídateľnom čase. Môžu to byť mocné, duchovné udalosti či malé poučné okamihy. Niektoré skúsenosti prídu ako vážne výzvy a ťažké skúšky, ktoré otestujú našu schopnosť vyrovnať sa s nimi. Nezáleží na tom, aká je to skúsenosť, každá z nich nám dáva šancu na osobný rast, väčšiu múdrosť, a v mnohých prípadoch, šancu slúžiť iným s väčšou empatiou a láskou. Ako chlácholivo vyhlásil Pán prorokovi Josephovi Smithovi počas jednej z jeho najzávažnejších skúšok vo väzení v Liberty, že všetky tieto veci mu dajú skúsenosť a budú pre jeho dobro (pozri NaZ 122:7).

Ako sa v našich životoch hromadia skúsenosti, dodávajú si navzájom silu a podporu. Rovnako ako sú základné kamene našich domov oporou pre zvyšok stavby, tak takisto sa naše osobné životné skúsenosti stávajú základnými kameňmi pre naše svedectvá a zvyšujú našu vieru v Pána Ježiša Krista.

Práve toto zasadanie konferencie ilustruje hodnotu skúsenosťami naplneného života. Keď nasledujeme múdru radu našich vedúcich, a zázrak ich učení a ducha, niet sa čo čudovať, že si Pán zvolil Svojho služobne najstaršieho apoštola, aby sa, po rokoch prípravy, stal Jeho vyvoleným prorokom.

Moje patriarchálne požehnanie naznačuje, že mi budú dané zvláštne skúsenosti, ktoré posilnia moje vlastné svedectvo.

Bratia a sestry, premýšľajte nad zvláštnymi skúsenosťami, ktorými ste boli vo svojom živote požehnaní, a ktoré dali do vášho srdca istotu a radosť. Spomínate si, kedy ste po prvýkrát vedeli, že Joseph Smith je Božím prorokom znovuzriadenia? Spomínate si, kedy ste prijali Moroniho výzvu a vedeli ste, že Kniha Mormonova je skutočne ďalším svedectvom o Ježišovi Kristovi? Spomínate si, kedy ste obdržali odpoveď na vrúcnu modlitbu a pochopili ste, že váš Nebeský Otec vás osobne pozná a miluje? Keď uvažujete nad týmito zvláštnymi skúsenosťami, nedávajú vám pocit vďačnosti a predsavzatia ísť vpred s obnovenou vierou a odhodlaním?

Prednedávnom sme sestra Rasbandová a ja mali jednu skúsenosť, na ktorú nikdy nezabudneme. Bol som povolaný predsedať na dvoch kolových konferenciách v Peru. Keď sme tam boli, išli sme do mesta Puno, vysoko v Andách pri jazere Titicaca. Boli sme ohromení týmto prostým a nádherným mestečkom, ktoré sa rozprestiera vo výške 3 660 m nad morom nad týmto Andským jazerom. Stretli sme sa s prezidentmi kolov na tomto území a strávili sme úžasný fireside so stovkami mladých ľudí z celej oblasti Puno.

V jedno ráno sme boli pozvaní na návštevu malej skupinky miestnych členov, ktorí žili na plávajúcich trstinových ostrovoch na jazere Titicaca. Ľud, ktorý tam žije je známy ako indiáni Uros z Bolívie a Peru.

Povedali nám, že niekoľko rodín Svätých neskorších dní sa spojilo a vybudovali si svoj malý, nový plávajúci ostrov. So vzrušením sme sa odviezli člnom na ten ostrov a boli sme srdečne privítaní týmito úžasnými členmi.

Držali sme ich bábätká zabalené v tých najkrajších, farebných, ručne vyrobených prikrývkach. Jedli sme ryby, ktoré ulovili v ten deň v jazere a ktoré boli starostlivo pripravené a štedro zdieľané. Videli sme ich výrobky a ručné práce, a predmety, ktoré si vymieňali medzi sebou.

Počas našej návštevy sme sa dozvedeli, že ich deti každý deň pádlujú na kanoe 45 minút do Puna a späť, aby mohli ísť na seminár a do školy. Boli sme tiež veľmi potešení, že títo členovia dobre poznajú písma, rozumejú im a milujú ich. Dychtivo nám ukazovali svoje platné chrámové odporučenia, aby mohli byť obdarovaní a spečatení chráme v Cochabambe v Bolívii.

Než sme odišli, jedna z matiek sa nás opýtala, či by sme s nimi nepokľakli a nepomodlili sa s ich rodinami. Veľmi dobre si pamätám, ako sme pokľakli na tú špongiovú trstinu s týmito vernými Svätými. Keď sme pokľakli, požiadala ma, či by som sa nemohol pomodliť, a použijúc Melchisedekove kňazstvo, zasvätiť ich nový ostrov a domov.

Bol som veľmi pokorený, že tam, na plávajúcich ostrovoch jazera Titicaca, ma títo verní Svätí neskorších dní požiadali, aby som sa pomodlil za ich malý ostrov Apu Inti a požiadal Pána, aby požehnal ich domovy a rodiny Lujano a Jallahui.

Keď premýšľam nad touto zvláštnou skúsenosťou, ktorou nás Pán požehnal, viem, že do môjho domu viery bol pridaný ďalší základný kameň. Často rozmýšľam nad tou skúsenosťou v Pune ako o ďalšej pripomienke vyplnenia môjho patriarchálneho požehnania.

V úvode k Náuke a zmluvám, ktorý bol napísaný v roku 1831 a predpovedá rozšírenie Pánovho diela v našej dobe, Pán zjavil:

Aby každý človek mohol hovoriť v mene Boha Pána, dokonca Spasiteľa sveta.

Aby tiež viera mohla rásť na zemi;

Aby moja večná zmluva mohla byť potvrdená;

Aby plnosť môjho evanjelia mohla byť hlásaná slabými a prostými do koncov sveta ...(pozir NaZ 1:20--23).

Bratia a sestry, slabí a prostí členovia Cirkvi, ako vy a ja, nesúci evanjelium do končín zeme, do Puna, Peru a do iných vzdialených miest. Viera v Božom ľude zmluvy rastie, a ja verím, že preto, že máme osobné pokladnice takých cenných skúseností, môže rásť viera každého z nás.

Prezident Monson povedal: „Pán prikazuje, a tým, ktorí Ho poslúchnu, nezáležiac na tom, či sú múdri alebo prostí, tým zjaví Samého seba v každodennej drine, v konfliktoch, v utrpeniach, cez ktoré musia prejsť ako Jeho učeníci; a zo svojej **vlastnej skúsenosti** sa naučia, kým je" (V „The Way of the Master", *Liahona,* január 2003, 7; citát od Alberta Schweitzera, *The Quest of the Historical Jesus* [1948], 401; zvýraznenie pridané).

V týchto dňoch svetského narúšania našich životov, keď sa zdá, že nás skúšky a ťažkosti pohlcujú, spomeňme si na svoje zvláštne, duchovné skúsenosti. Tieto základné kamene viery a svedectva nám prinesú istotu a útechu starostlivosti, milujúceho Otca v Nebi, nášho Pána a Spasiteľa, Ježiša Krista, a ich znovuzriadenú pravú a živú Cirkev.

O tom svedčím v mene Ježiša Krista, amen.

Spravodlivé tradície

Cheryl C. Lantová
Generálna prezidentka Primáriek

Pomáhajú tieto tradície, ktoré sme si vytvorili vo svojich rodinách, uľahčiť našim deťom nasledovanie žijúcich prorokov?

Pamätám si, že môj otec vždy nosil na ľavej ruke nádherný rubínový prsteň. Zdedil ho môj jediný brat. Myslím si, že sa to stane v našej rodine tradíciou – dedičstvom prechádzajúcim z generácie na generáciu. Bude to dobrá tradícia, spojená s príjemnými spomienkami.

Každý z nás máme svoje rodinné tradície. Niektoré z nich sú svetské. Niektoré majú hlboké posolstvo. Najdôležitejšie tradície sú spojené so spôsobom, akým žijeme svoje životy a pretrvajú nás, keď sú životy našich detí ovplyvnené a tvarované. V Knihe Mormonovej čítame o Lámánitoch, ktorí boli hlboko ovplyvnení tradíciami svojich otcov. Kráľ Benjamín povedal, že boli ľudom, ktorý nevedel nič o zásadách evanjelia, či v ne dokonca ani neuverili, keď ich boli učení, kvôli tradíciám svojich otcov, ktoré nie sú správne (pozri Mosiáš 1:5).

Aké typy tradícií máme? Niektoré pochádzajú od našich predkov, a teraz ich odovzdávame svojim deťom. Sú takými, akými chceme, aby boli? Sú založené na skutkoch spravodlivosti a viery? Sú vo svojej podstate viac-menej svetské, alebo sú večné? Vytvárame vedome správne tradície, alebo len pasívne prijímame to, čo prináša život? Sú naše tradície vytvárané na základe hlasného hlasu okolitého sveta, alebo sú ovplyvnené tichým jemným hlasom Ducha? Pomáhajú tieto tradície, ktoré sme si vytvorili vo svojich rodinách, uľahčiť našim deťom nasledovanie žijúcich prorokov, alebo im to viac sťažujú?

Ako môžeme určiť, akými by mali naše tradície byť? Písma nám dávajú bezchybný vzor. V Mosiášovi čítame, že Pán chce, aby sme boli stáli a neochvejní, vždy oplývajúci dobrými skutkami (pozri Mosiáš 5:15).

Mám rada tento verš, pretože vieme, že tradície sú vytvárané v tom čase, keď znovu a znovu činíme pokánie za tie isté skutky. Keď sme stály a nemenní v konaní toho, čo je dobré, naše tradície sa pevne zakorenia v spravodlivosti. Ale mám jednu otázku. Ako môžeme určiť, čo je dobré, alebo, čo je ešte dôležitejšie, čo je dosť dobré? Ďalší verš, ktorý nám poskytne viac informácií je v 3. Nefi 6:14. Hovorí sa v ňom o ľuďoch, ktorí boli obrátení na pravú vieru; a nechceli sa od nej odchýliť, lebo boli pevní, stáli a neochvejní, ochotní so všetkou usilovnosťou dodržiavať prikázania Pána (pozri 3. Nefi 6:14).

Učíme sa, že nášmu obráteniu na „pravú vieru" predchádza naša schopnosť zostať pevnými, stálymi a neochvejnými v dodržiavaní prikázaní. Týmto obrátením je pevná viera v Ježiša Krista ako v nášho Vykupiteľa. Svedectvo o tomto sa nachádza v Knihe Mormonovej, ktorá je „ďalším svedectvom o Ježišovi Kristovi". Ruka v ruke s Bibliou prehlasujú božskosť a poslanie Ježiša Krista, rovnako ako vlastnú podstatu žijúceho Otca v Nebi. Záznamy všetkých prorokov, ktoré sú v týchto posvätných knihách, prinášajú ich osobné svedectvo o týchto veciach, a rovnako aj učenia o tom, ako máme žiť svoje životy, aby sme sa podieľali na uzmierení a našli osobný mier a šťastie.

Je len jeden spôsob ako sa stať osobne obráteným. Stane sa to skrze svedectvo Ducha, keď študujeme práve tie verše, ktoré svedčia o Ježišovi Kristovi. Stane sa to, keď sa modlíme a

postíme. Stane sa to len vtedy, ak máme hlbokú túžbu spoznať pravdu. Našou motiváciou nemá byť ospravedlnenie svojich skutkov tým, že budeme hľadať chybu v písmach, v učeniach prorokov alebo v Cirkvi samotnej, ale otvorené hľadanie pravdy. Nemáme sa snažiť porozumieť svetu, ale máme sa snažiť počúvať vysvetlenia Ducha. Musíme byť ochotní otvoriť svoje srdcia a mysle, prijať Pánovu cestu a, ak to bude potrebné, zmeniť svoje životy. Naše osobné obrátenie nastane, keď začneme žiť spôsobom, ktorým Pán chce, aby sme žili – stálo a neochvejne – dodržiavajúc všetky prikázania, nielen tie, ktoré sú výhodné. Keď sa snažíme urobiť si každý deň lepším než bol ten predchádzajúci, stáva sa z toho proces zlepšenia. Tak sa naše tradície stávajú tradíciami spravodlivosti.

Chcela by som vyzvať všetkých nás, aby sme sa na chvíľu zamysleli nad tradíciami vo svojich životoch a nad tým, ako môžu ovplyvniť naše rodiny. Naše tradície zachovávania Sabatu, rodinnej modlitby, rodinného štúdia písiem, služby a aktivity v Cirkvi, rovnako ako aj vzory rešpektu a lojality v domove budú mať veľký dopad na naše deti a na ich budúcnosť. Ak je naše rodičovstvo založené na učeniach z písiem a na učeniach prorokov neskorších dní, nemôžeme ísť zlým smerom. Ak sa kedykoľvek, keď čelíme výzve obrátia naše srdcia pre vedenie najskôr a vždy k nášmu Otcovi v Nebi, budeme na bezpečnom mieste. Ak naše deti vedia, na ktorej strane stojíme, a ak vždy stojíme na Pánovej strane, vieme, že sme tam, kde máme byť.

Takže, tou dôležitou vecou je, že trvalo pracujeme na tom, aby sme robili tieto veci. Nebudeme v tom dokonalí, a naše rodiny nebudú vždy reagovať pozitívne, ale budeme budovať silný základ spravodlivých tradícií, na ktorý sa naše deti môžu spoľahnúť. Môžu sa pridŕžať toho základu, keď sa veci stanú zložitými, a môžu sa k tomu základu vrátiť, ak by sa od neho načas odvrátili.

Môj otec nám, svojim deťom, na konci svojho života zanechal viac než rubínový prsteň. Jeho telo bolo opotrebované, ale v skutočnosti stál ako stĺp sily, ako príklad spravodlivosti a pravdy. Po celý svoj život sa držal tradícií, ktoré nás dnes posilňujú, dokonca aj keď už viac nie je medzi nami. Bol stály a neochvejný, ochotný so všetkou usilovnosťou dodržiavať prikázania Pána.

Môžeme to urobiť pre svoje deti? Aké je dedičstvo, ktoré im dnes zanechávame? Aké im zanecháme zajtra? Môže to začať nami. Budú ich srdcia a životy naplnené tradíciami, ktoré im uľahčia prijať a nasledovať Pána a prorokov neskorších dní? Budeme ako rodiny schopní činiť si nárok na prisľúbené požehnania, že nás Kristus, Pán Boh Všemocný, môže spečatiť za svojich, aby sme mohli byť privedení do neba, aby sme mohli mať večnú spásu a večný život? (Pozri Mosiáš 5:15.)

Bratia a sestry, ja viem, že môžeme! Viem, že nás Boh miluje a čaká, aby nám pomohol prísť k Nemu. Každý z nás môže vedieť, že tieto veci sú pravdivé. Ja viem, že sú! Viem, že Boh žije; Ježiš Kristus je Jeho syn a náš Vykupiteľ. Evanjelium Ježiša Krista je pravdivé; písma ho obsahujú a svedčia o ňom. A my dnes máme pravého a žijúce proroka – prezidenta Thomasa S. Monsona. Bol pripravený a privedený na svet v tejto dobe, aby viedol Pánovu Cirkev.

Keď sa staneme „stálymi a neochvejnými“ v dodržiavaní prikázaní Pána, zaistíme si požehnania nebies pre nás samých a pre svoje rodiny.

Modlím sa, aby sme cítili túto naliehavosť vo svojich srdciach a životoch, v mene Ježiša Krista, amen.

Znovuzriadiť vieru v rodinu

Starší Kenneth Johnson
Z Prvého kvóra sedemdesiatnikov

Stabilné rodiny vytvárajú kostru, ktorá drží spoločnosť pospolu, prinášajúc prospech celému ľudstvu.

So znalosťou veľkého plánu šťastia[1] máme príležitosť, a tiež zodpovednosť pomáhať znovuzriadeniu viery v rodinu.

V mnohých smeroch je naše poverenie porovnateľné s tými, ktorí pracujú na poli medicíny a vedeckého výskumu. Využívajúc zavedené zákony, určujú ako uľahčiť utrpenie a ako zdokonaliť kvalitu života.

Vo sfére náboženských presvedčení používajú muži a ženy viery preverené zásady[2], a tak môžu pomôcť zahojiť trúchliace srdce, znovuzriadiť nádej a istotu v utrápenej mysli.

Úspech vedcov bol dosiahnutý tým, že vyhoveli tomu, na čo často odkazujeme ako na prírodné zákony. *Veľkí bádatelia minulosti nevytvárali tieto zákony, ktoré sa spájajú s procesmi odohrávajúcimi sa vo voľnej prírode, oni ich objavovali.*

V liste Korintským apoštol Pavol položil vskutku provokatívnu otázku ohľadom zdroja intelektuálnych schopností človeka: „Veď kto z ľudí vie, čo je v človeku, ak nie je duch človeka, ktorý je v ňom?“[3]

Skrze logiku a učenie sa rastie poznanie a porozumenie sa zlepšuje. Využívajúc tento proces, teórie a zákonitosti sú rozpoznané a prijaté ako autentické.

Jedna vec sa osvietenej mysli stáva jasnou, a to, že jestvujú zákony, ktoré udržujú život a živé veci v rovnováhe. Objavenie fyzikálnych zákonov a vyrovnanie sa s nimi prináša pokrok, ktorý umožňuje človeku dostať sa na vyšší stupeň poznania, ktoré by inak nebolo možné.

Verím, že tento predpoklad sa tiež vzťahuje na etické normy a morálne hodnoty. Je preto našou zodpovednosťou ochraňovať naše domovy ako centrá vzdelávania, kde sú tieto cnosti vštepované v atmosfére lásky a skrze moc príkladu.[4]

Prezident Thomas S. Monson učil: „Mladosť potrebuje menej kritiky a viac vzorov.“[5]

Uvažujúc nad svojim vlastným životom, uvedomil som si, že som získal porozumenie kľúčových hodnôt, ktoré sú nevyhnutné pre rozvoj a pevný charakter. Kde sme sa naučili lojalite, poctivosti a spoľahlivosti? Ja som sa týmto vlastnostiam naučil doma z príkladu mojich rodičov. Kde som získal porozumenie hodnotám nesebeckej služby? Stalo sa tak, že som pozoroval a tešil sa z matkinej oddanosti rodine. Kde som sa naučil vážiť si a rešpektovať dcéry Božie? Naučil som sa to z príkladu môjho otca.

Bolo to doma, kde som sa učil zásadám striedmeho životného štýlu a úctyhodnosti práce. Ešte vždy si viem predstaviť svoju mamu ako trávi nespočetné noci doma, používajúc šlapací šijací stroj, obšívajúc topánky pre miestnu obuvnícku firmu. Toto jej neumožňovalo kupovať si niečo pre seba, ale mohla tak pomôcť zabezpečiť finančnú podporu, aby sme ja a môj brat mohli

chodiť na univerzitu. Neskôr vyjadrila akým zdrojom zadosťučinenia bol pre ňu tento skutok služby.

Môj otec bol múdry, pracovitý človek. Naučil ma ako rezať drevo ručnou pílou, ako vymeniť či prirobiť zástrčku na elektrickú šnúru domácich spotrebičov, a mnohé iné praktické zručnosti.

Všetky tieto lekcie mali spoločného menovateľa: nikdy nebuď spokojný s niečím, čo je menej ako najlepšia snaha.

Rozvinul som schopnosť činiť dôležité rozhodnutia tak, že som hovoril so svojimi rodičmi a učil som sa z ich rád. Pridajme k vyššie uvedenému zodpovednosť, ohľaduplnosť k druhým, povzbudzovanie venovania sa možnostiam štúdia, a aj tak je zoznam stále nekompletný.

Pamela, ktorá sa neskôr stala mojou manželkou, mi v tínedžerskom veku predstavila znovuzriadené evanjelium Ježiša Krista. Pomohla mi urobiť z jednoduchej melódie môjho života úžasnú symfóniu.[6]

Užil som si 67 rokov šťastia v manželskom a rodinnom živote, 21 ako syn v domácnosti svojich rodičov a 46 ako manžel, ktoré vyvrcholilo radosťou z toho, že som sa stal otcom a starým otcom. V čo viac môžeme dúfať? Jednoducho povedané, z rovnakých príležitostí sa môže tešiť každý.

Ak sa vrátime k učeniu, ktoré Pavol zaznamenáva v liste Korintským, nájdeme tu tieto slová:

„Tak ani veci Božie nespoznal nikto, iba [ak mal Ducha Božieho] ...

Prirodzený človek, pravda, neprijíma veci ... [Božie], lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, pretože ich duchovne treba posudzovať.“[7]

Vedci získavajú svoje poznanie hlavne skrze výskum, vykonávaním pokusov a využitím intelektu.

Nasledovníci Krista získavajú svoje svedectvá štúdiom Jeho slov, sledovaním Jeho diela, praktizovaním zásad evanjelia a obdržaním ducha inšpirácie.[8]

„Ale duch Boží v človeku a dych Všemohúceho dodáva im rozumnosti.“[9]

Aj keď sa duchovné pravdy môžu zdať menej badateľné – pokornému srdcu je ich dopad nepopierateľný. Je dôležité rozumieť tomu, že prírodné zákony neboli dané na základe popularity. Boli založené a zotrvávajú na skale faktu.

Sú tiež morálne pravdy, ktoré nemajú pôvod v človeku.[10] Sú stredobodom božského plánu, ktorý, keď je objavený a použitý, prináša veľké šťastie a nádej do nášho putovania smrteľnosťou.

Napríklad, verím, ako je napísané v prehlásení „Rodina: Prehlásenie svetu“[12], a formulované v božskom zjavení, že manželstvo a rodina sú dané Bohom. Písma hovoria: „Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a priľne k svojej žene a budú jedným telom.“[15]

Múdry človek sa poučí z dedičstva minulosti. Musíme položiť pre budúce pokolenia základ viery v rodinu, tak ako je definovaná Božstvom.[16]

Nikdy by sme nemali zabudnúť, že sloboda a šťastie vo všetkých aspektoch života prichádzajú tým, že porozumieme večným zásadám evanjelia a žijeme v súlade s nimi. Ony poskytujú pevný základ, na ktorom môžeme budovať produktívny a šťastný život.[17]

Nasledovanie vzoru stanoveného Otcovým plánom ma oprávnilo zakúsiť, čo znamená, žiť spôsobom, ktorý prináša šťastie.[13] A s radosťou čerpať vodu zo studní spasenia.[18]

Spasiteľ nás učil: „Ja som prišiel, aby mali život, a to v hojnej miere!“[15]

Náš názor či postoj môže občas obmedziť našu schopnosť tešiť sa z najväčších životných príležitostí.

Môžeme si klásť otázku: „Čo s tými, ktorí nezakúsili pozitívne rodinné prostredie?“

Stabilné rodiny vytvárajú kostru, ktorá drží spoločnosť pospolu, prinášajúc prospech celému ľudstvu, dokonca aj tým, ktorí majú pocit, že žijú za menej priaznivých podmienok.

S tými, ktorí žijú verne[19] a trpezlivo sa modlíme za takéto spoločenstvo[20], sa podelím o upokojujúce slová Helen Steinerovej Riceovej:

„Keď Boh činí sľub, zostáva na veky pravým,
lebo všetko čo Boh prisľúbi On nemeniteľne vykoná.
Keď si rozčarovaný a všetka nádej zmarená je,
spomeň sľubu Božieho a viera tvoja pozdvihnutá bude.“[21]

Je mojou modlitbou, aby sme stáli spolu, s odvahou a presvedčením, ako ochrancovia Bohom daného daru rodiny.

V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Alma 42:8; pozri tiež Alma 24:14.
2. Pozri Guide to the Scriptures, Principle, 200.
3. 1. Korintským 2:11.
4. Pozri Príslovia 22:6
5. „Anxiously Engaged“, Liahona, november 2004, 57.
6. Pozri NaZ 128:19
7. 1. Korintským 2:11, 14.
8.Pozri Ján 7:16--17; Jákom 4:8.
9. Jób 32:8
10. Pozri NaZ 130:20, 21
11. Like a compass, principles provide points of reference on life's journey.
12. „Rodina: Prehlásenie svetu“, november 1995, 35602.
13. Genesis 2:24
14. Pozri NaZ 49:15--17.
15. Pozri NaZ 68:25--28.
16. Pozri 2. Nefi 5:27.
17. Pozri 2. Nefi 22:3.
18. Ján 10:10

19. Pozri NaZ 82:10
20. Pozri NaZ 130:2
21. Z „Expressions of Comfort", (Uhrichsville, Ohio: Barbour Publishing, 2007), 187--88. Použité s láskavým dovolením.

Záujem o jednotlivca

Starší Joseph B. Wirthlin
Z Kvóra dvanástich apoštolov

Ježiš Kristus je našim najväčším príkladom. Bol obklopený zástupmi a hovoril k tisícom, ale vždy sa zaujímal o jednotlivca.

Som vďačný za príležitosť byť tu dnes s vami v tomto veľkolepom Konferenčnom centre. Akokoľvek veľká je táto kongregácia, je pokorujúce si uvedomujúc, že je to iba malým zlomkom miliónov tých, ktorí nás sledujú, počujú a čítajú slová hovorené na tejto úžasnej konferencii.

Samozrejme, že nám bude chýbať náš milovaný prezident Gordon B. Hinckley. Vďaka jeho vplyvu sme my všetci lepšími ľuďmi. Vďaka jeho vedeniu je Cirkev silnejšia. Svet je skutočne lepším miestom, pretože tu bol taký vodca ako prezident Gordon B. Hinckley.

Rád by som povedal zopár slov o našom novom Prvom predsedníctve.

Prezidenta Monsona poznám už veľmi dlhý čas. On je mocným mužom v Izraeli, ktorý bol predurčený predsedať tejto Cirkvi. Je známy svojimi úchvatnými príbehmi a podobenstvami, ale my, ktorí ho poznáme lepšie, vieme, že jeho život je praktickým a exemplárnym modelom využitia týchto príbehov. Zatiaľ, čo je preňho poklonou, že mnohí z veľkých a mocných tohto sveta ho poznajú a vážia si ho, je možno ešte väčším prejavom úcty, že mnohí z tých najobyčajnejších ho nazývajú priateľom.

Prezident Monson je láskavý a súcitný z hĺbky svojej duše. Jeho slová a skutky demonštrujú jeho záujem o jednotlivca.

Prezident Eyring je múdrym, vzdelaným a duchovným mužom. Je známy a vážený nie len v Cirkvi, ale aj medzi tými, ktorí nie sú nášho vyznania. Je takým druhom muža, ktorý, keď hovorí, všetci počúvajú. Zvýšil úroveň mena Eyring.

Prezidenta Uchtdorfa som spoznal v čase, keď som slúžil ako územný prezident v Európe. Od prvej chvíle čo som ho stretol, som v ňom spoznal muža nesmiernej duchovnej hĺbky a ohromných schopností. Viem, že Pán na neho pamätá. Pred dvadsiatimi tromi rokmi som mal tú česť tlmočiť mu Pánovo povolanie slúžiť ako prezident kolu vo Frankfurte v Nemecku. Keď som ho počas tých rokov sledoval, zaznamenal som, že všetko čo sa dialo pod jeho vedením uspelo. Pán je s ním. Keď myslím na prezidenta Uchtdorfa, prichádzajú mi na myseľ dve slová: Alles whol ---- to je po Nemecky „všetko je v poriadku“.

Praví nasledovníci Ježiša Krista sa vždy zaujímali o jednotlivca.

Ježiš Kristus je našim najväčším príkladom. Bol obklopený zástupmi a hovoril k tisícom, ale vždy sa zaujímal o jednotlivca. Povedal, že Syn človeka prišiel spasiť to, čo je stratené.[1] „Keby niekto z vás mal sto oviec a stratil by jednu z nich, či nenechá deväťdesiatdeväť na pustatine a nejde za stratenou, kým ju nenájde?“[2]

Tento pokyn sa týka všetkých, ktorí Ho nasledujú. Je nám prikázané hľadať tých, ktorí sú stratení. Máme byť strážcami svojich bratov. Nemôžeme zanedbávať toto poverenie dané našim Spasiteľom. Musíme sa zaujímať jeden o druhého.

Dnes by som rád hovoril o tých, ktorí sú stratení---niektorí, pretože sú odlišní, niektorí, pretože sú vyčerpaní a niektorí, pretože zablúdili.

Niektorí sú stratení, pretože sú odlišní. Títo sa cítia ako keby sem nepatrili. Možno preto, že sú odlišní, sa postupne vzďaľujú od stáda. Môžu vyzerať, konať, myslieť a hovoriť odlišne než tí, ktorí sú okolo nich, a to občas spôsobuje, že si myslia, že nezapadajú. Prichádzajú k záveru, že sú nepotrební.

S touto mylnou predstavou je spätá chybná viera v to, že všetci členovia Cirkvi majú vyzerať rovnako, hovoriť rovnako a byť rovnakí. Pán nezaľudnil zem takým živým orchestrom osobností, aby si cenil iba pikoly sveta. Každý nástroj je cenný a prispieva k celistvej kráse symfónie. Všetky deti Nebeského Otca sú rozdielne na určitom stupni, každý má svoj vlastný prekrásny zvuk, ktorý dodáva hĺbku a bohatosť celku.

Táto rozdielnosť stvorenia je sama o sebe svedectvom ako si Pán cení všetky Svoje deti. Nepovyšuje jedno telo nad druhé, ale pozýva všetkých, aby prišli k nemu a podieľali sa na jeho dobrotivosti; nezrieka sa žiadneho, ktorý k nemu prichádza, čierneho ani bieleho, porobeného ani slobodného, muža ani ženy ...všetci sú podobní Bohu.[3]

Pamätám si, keď som bol mladý, na staršieho chlapca, ktorý bol fyzicky a mentálne postihnutý. Mal rečovú chybu a chodil s ťažkosťami. Chlapci sa mu zvyčajne posmievali. Uťahovali si z neho a zosmiešňovali ho, dokiaľ sa občas nerozplakal.

Ešte stále môžem počuť jeho hlas ako hovoril: „Nie ste ku mne milí." A oni sa stále posmievali a strkali do neho a robili si z neho žarty.

Jedného dňa som to už nemohol vydržať. Napriek tomu, že som mal len sedem rokov, Pán mi dal odvahu, aby som sa postavil svojim priateľom.

„Ani sa ho nedotknite," povedal som im. „Prestaňte sa mu vysmievať. Buďte milí. On je dieťa Božie!"

Moji priatelia odstúpili a odvrátili sa.

Premýšľal som, či táto moja odvaha neohrozí môj vzťah s nimi. Ale stal sa opak. O toho dňa sme si s mojimi priateľmi boli bližší. Prejavili narastajúci súcit s tým chlapcom. Stali sa z nich lepšie ľudské bytosti. Pokiaľ viem, už nikdy sa mu nevysmievali.

Bratia a sestry, keby sme mali len o trochu viac súcitu s tými, ktorí sú odlišní od nás, uľahčilo by to mnohé problémy a súženia dnešného sveta. Celkom určite by to učinilo naše rodiny a Cirkev svätejším a božským miestom.

Niektorí sú stratení, pretože sú vyčerpaní. Je ľahké cítiť sa vyčerpaný. Pod tlakom a požiadavkami našej doby a stresu, ktorému čelíme každý deň, niet sa čo čudovať, že sme unavení. Mnohí sa môžu cítiť znechutení, pretože nedosiahli svoj potenciál. Druhí sa jednoducho cítia slabí na to, aby prispeli. A preto, ako sa stádo pohybuje dopredu, postupne---skoro nepostrehnuteľne---niektorí zaostávajú.

Každý sa čas od času cítil unaveným a vyčerpaným. Zdá sa že, sa tak teraz cítim viac ako keď som bol mladší. Joseph Smith, Brigham Young---dokonca Ježiš Kristus vedeli, čo to znamená byť unavený. Nechcel by som podceňovať váhu, ktorú členovia Cirkvi nesú na svojich ramenách ani minimalizovať emocionálne a duchovné skúšky, ktorým čelia. Môžu byť namáhavé a často ťažké únosné.

Avšak, mám svedectvo o obnovujúcej moci evanjelia Ježiša Krista. Prorok Izaiáš vyhlásil, že Pán „ustatému dáva silu a rozhojňuje moc bezvládneho“[4]. Keď sa cítim unavený, spomeniem si na slová proroka Josepha Smitha:

Nepôjdeme ďalej v tak veľkej veci? Choďte dopredu, a nie späť. Odvahu, bratia; a ďalej, ďalej k víťazstvu! Nech sa srdcia vaše radujú a sú nesmierne radostné. Nech zem prepukne v spev...

Nech lesy a všetky stromy poľné chvália Pána ... a nech všetci synovia Boží jasajú radosťou![5]

Vy členovia Cirkvi, ktorí sa držíte v úzadí kvôli pocitom nedostatočnosti, prosím vás, vykročte dopredu, priložte ruku k dielu a zatlačte. Dokonca aj keď cítite, že vaša sila môže prispieť iba málom, Cirkev vás potrebuje. Pán vás potrebuje. Pamätajte, že Pán si často vyberá slabé veci sveta, aby dosiahol Svoje ciele.[6]

Vy všetci, ktorí ste vyčerpaní, nech vás povzbudia a utešia slová Spasiteľa: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie.“[7] Spoľahnime sa na tento sľub. Moc Božia môže naplniť naše duše a telá energiou a vitalitou. Nalieham na vás, usilujte o tieto Pánove požehnania.

Priblížte sa bližšie k Nemu a On sa priblíži k vám, lebo On prisľúbil že, „tí, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu, vznášajú sa na krídlach ako orly, bežia, a neslabnú, chodia, a neustávajú“[8].

Keď prejavujeme záujem o tých, ktorí sú vyčerpaní, pomáhame slabým, pozdvihujeme ruky, ktoré sú skleslé a posilňujeme slabé kolená.[9] Starostliví vedúci Cirkvi majú na pamäti obmedzenia jednotlivcov, ale stále sa snažia využívať členov podľa ich sily a možností. Vedúci učia a podporujú, ale nespôsobujú tlak bežať rýchlejšie alebo pracovať viac ako umožňujú sily.[10]

Pamätajte: občas tí, ktorí začnú pomaly, končia kráčajúc rýchlejšie.

Niektorí sú stratení, pretože zablúdili. Okrem Pána všetci robíme chyby. Otázkou nie je to, či zakopneme a spadneme, ale radšej to, ako zareagujeme. Niektorí po tom, ako urobia chyby zablúdia od stáda. Je to nešťastné. Neviete, že Cirkev je miestom pre nedokonalých ľudí, aby sa spolu stretávali---dokonca so všetkými morálnymi slabinami---a stali sa lepšími? Každú nedeľu v každej zhromažďovacej budove naprieč svetom nachádzame smrteľných, nedokonalých, mužov, ženy a deti, ktorí sa spolu stretávajú v bratstve a láske Kristovej, snažiac sa stať lepšími ľuďmi, učiť sa od Ducha a poskytovať povzbudenie a vzájomnú podporu. Nie som si vedomý žiadneho oznamu na dverách našich zhromažďovacích budov, ktorý by oznamoval: „Vstup obmedzený: Iba pre dokonalých ľudí.“

Pre naše nedokonalosti potrebujeme Pánovu Cirkev. Je to tam, kde sú vyučované Jeho mesiášske náuky a vykonávané Jeho spásne obrady. Cirkev nás povzbudzuje a motivuje, aby sme boli lepšími a šťastnejšími ľuďmi. Je to tiež miesto, kde môžeme stratiť seba samých v službe druhým.

Pán vie, že budeme robiť chyby. Kvôli tomu trpel za naše hriechy. Chce, aby sme sa postavili späť na svoje nohy a snažili sa robiť veci lepšie. V prítomnosti anjelov Božích je radosť nad každým hriešnikom, ktorý činí pokánie.

Tí, ktorí zablúdili, pretože sa vás niekto dotkol, nemôžete odložiť svoju bolesť a hnev nabok? Nemôžete naplniť svoje srdcia láskou? Je tu pre vás miesto. Poďte, pridajte sa k stádu, zasväťte svoje schopnosti, talenty a zručnosti. Budete kvôli tomu lepšími a ostatní budú požehnaní vašim príkladom.

Tým, ktorí sa stratili pre náukové obavy, nemôžeme sa ospravedlňovať za pravdu. Nemôžeme zaprieť náuku, ktorú nám dal samotný Pán. Pri týchto zásadách nemôžeme robiť kompromisy.

Rozumiem, že ľudia občas nesúhlasia s náukou. Niekedy to zachádza tak ďaleko, že to môžeme nazvať pochabosťou. Ale opakujem slová apoštola Pavla, ktorý povedal, že občas môžu duchovné veci pripadať človeku ako pochabosť. Avšak „Božie bláznovstvo je múdrejšie ako ľudia“[11].

Naozaj, veci Duchovné sú zjavované skrze Ducha. „Prirodzený človek, pravda, neprijíma veci Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, pretože ich duchovne treba posudzovať.“[12]

Svedčíme o tom, že evanjelium Ježiša Krista je na tejto zemi v dnešnej dobe. On učil náuku Svojho Otca: „Keď niekto chce plniť Jeho vôľu, rozozná toto učenie, či je z Boha, alebo či sám od seba hovorí.“[13]

Viem, že každý z vás sa znepokojuje nad milovanými. Poskytnite im povzbudenie, službu a podporu. Milujte ich. Buďte k nim milí. V niektorých prípadoch sa vrátia. V iných nie. Ale vo všetkých prípadoch, buďme vždy hodní mena, ktoré berieme na seba, dokonca mena Ježiša Krista.

Dvíham svoj hlas ku všetkým obyvateľom tejto prekrásnej zeme a vydávam posvätné svedectvo, že Boh žije a že Ježiš je ten Kristus, náš Spasiteľ a Kráľ! On znovuzriadil Svoju pravdu a Svoje evanjelium skrze proroka Josepha Smitha. On hovorí so Svojimi prorokmi a apoštolmi. Prezident Thomas S. Monson je Pánov pomazaný a vedie Jeho Cirkev v dnešnej dobe, tak svedčím v mene Ježiš Krista, amen.

Poznámky

1. Matúš 18:11.
2. Lukáš 15:4.
3. Pozri 2. Nefi 26:33.
4. Izaiáš 40:29.
5. Pozri NaZ 128:22, 23.
6. Pozri NaZ 1:19.
7. Matúš 11:28.
8. Izaiáš 40:31.
9. Pozri NaZ 81:5.
10. Pozri NaZ 10:4.
11. 1. Korintským 1:25, pozri tiež verš 18.
12. 1. Korintským 2:14.

13. Ján 7:17.

Pravá a živá Cirkev
Prezident Henry B. Eyring
Prvý radca v Prvom predsedníctve

Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní je pravá a žije ďalej.

Keď sme vyjadrili podporu Thomasovi Spencerovi Monsonovi ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a prezidentovi Cirkvi a D. Toddovi Christoffersonovi ako apoštolovi a členovi Kvóra dvanástich apoštolov videli sme a cítili potvrdenie, že Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dni je pravá a tiež živá. Pán hovorí tým, skrze ktorých znovuzriadil Cirkev v neskorších dňoch. Povedal, že:

... majú mať moc položiť základ tejto Cirkvi a vyniesť ju z mrákavy a z temnoty, jedinú pravú a živú Cirkev na tvári celej zeme, v ktorej sa mne, Pánovi, zaľúbilo, hovorím k Cirkvi ako k celku, a nie iba k jednotlivcom---

Lebo ja, Pán, nemôžem pozerať na hriech ani s malou zhovievavosťou.

A predsa, tomu, kto činí pokánie a poslúcha prikázania Pána, bude odpustené;

A ten, kto pokánie nečiní, od toho bude dokonca odňaté i to svetlo, ktoré obdržal, lebo Duch môj sa nebude neustále namáhať s človekom, hovorí Pán zástupov.[1]

Toto je pravá Cirkev, jediná pravá Cirkev, pretože sú v nej kľúče kňazstva. Iba v tejto Cirkvi Pán uložil moc pečatiť na zemi a pečatiť v nebi, ako to On činil v čase apoštola Petra. Tieto kľúče boli znovuzriadené na Josepha Smitha, ktorý bol potom oprávnený udeliť ich na členov Kvóra Dvanástich.

Keď bol prorok Joseph zavraždený, nepriatelia Cirkvi sa domnievali, že Cirkev zomrie. Mysleli si, že bola vytvorená smrteľným človekom, a preto s ním aj zahynie. Ale ich nádeje boli zničené. Bola to pravá Cirkev a mala tiež silu žiť ďalej, dokonca aj keď tí, ktorí boli vyvolení, aby ju načas viedli, zomreli.

Dnes sme videli dôkaz, že toto je pravá a živá Cirkev. Kľúče kňazstva držia smrteľníci, ale Pán pripravil spôsob, ktorým kľúče aj naďalej pôsobia tu na zemi tak dlho, ako ľudia používajú vieru v to, že tieto kľúče sú na zemi, a tiež, že prechádzajú ďalej podľa vôle Božej na Jeho vyvolených služobníkov.

Boží ľud nebol vždy hodný podivuhodného zážitku, ktorý sme dnes zdieľali. Apoštoli po Kristovom nanebovstúpení pokračovali v používaní kľúčov, ktoré s nimi zanechal. Ale pretože členovia boli neposlušné a stratili vieru, zomreli apoštoli bez toho, aby kľúče prešli ďalej na ich nástupcov. Túto tragickú udalosť nazývame „odpadlíctvo“. Keby mali členovia Cirkvi v tých dňoch takú možnosť a vôľu používať vieru, ako máte vy dnes, Pán by neodňal kľúče kňazstva zo zeme. Takže toto je deň historického významu a večnej dôležitosti v histórii sveta a pre deti nášho Nebeského Otca.

Teraz je našou povinnosťou zotrvať hodnými vo viere, je pre nás nevyhnutné naplniť náš sľub podporovať tých, ktorí boli povolaní. Pán bol rovnako spokojný s Cirkvou na počiatku znovuzriadenia ako Je aj teraz. Ale varoval členov vtedy, a činí tak aj dnes, lebo sa nemôže

pozerať na hriech ani s najmenšou zhovievavosťou. Vyjadriť podporu tým, ktorí boli dnes povolaní pre nás znamená, že musíme prehodnotiť naše životy, činiť pokánie, ak je to nutné, zaviazať sa dodržiavať Pánove prikázania a nasledovať Jeho služobníkov. Pán nás varoval, že ak nebudeme činiť tieto veci, Duch Svätý bude odňatý, stratíme to svetlo, ktoré sme obdržali, a nebudeme schopní dodržiavať záväzky, ktoré sme dnes učinili, vyjadrením podpory Pánovým služobníkom v Jeho pravej Cirkvi.

Každý z nás musí učiniť individuálne zhodnotenie. Po prvé, musíme odmerať hĺbku našej vďačnosti za členstvo v pravej Cirkvi Ježiša Krista. Po druhé, musíme poznať mocou Ducha Svätého, akými spôsobmi môžeme dosiahnuť, aby sme sa stali lepšími v dodržiavaní prikázaní.

Z proroctva vieme, že pravá a živá Cirkev už nikdy nebude odňatá znovu zo zeme, ale že bude ešte lepšou. Naše životy budú pretvorené na lepšie, ak používame vieru k pokániu, vždy pamätáme na Spasiteľa a snažíme sa dokonca prísnejšie dodržiavať Jeho prikázania. Písma obsahujú prísľuby, že keď Pán opäť príde do Svojej Cirkvi, nájde ju duchovne pripravenú. To by nás malo činiť odhodlanými, a tiež optimistickými. Musíme byť lepšími. Môžeme byť. A budeme.

V tento deň by bolo obzvlášť múdre rozhodnúť sa podporiť svojou vierou a svojimi modlitbami všetkých tých, ktorí nám slúžia v kráľovstve. Osobne si uvedomujem moc viery členov Cirkvi, ktorá podporuje tých, ktorí boli povolaní. Posledných zopár týždňov som cítil výrazným spôsobom modlitby a vieru ľudí, ktorých nepoznám, ale ktorí ma poznajú, iba ako niekoho, kto bol povolaný slúžiť skrze kľúče kňazstva. Prezident Thomas S. Monson bude požehnaný vašou podporujúcou vierou. Jeho rodina bude mať podobné požehnania vyliate na nich pre vašu vieru a vaše modlitby. Všetci tí, ktorým bola dnes vami vyjadrená podpora budú podporení Bohom pre vašu a ich vieru.

Každý člen, bude mať príležitosti podporiť ich skrze službu poskytnutú v mene Božom. Cirkev je mocnou silou pre požehnávanie svojich členov a všetkých ľudí naprieč svetom. Napríklad, Cirkev vykonala pozoruhodnú humanitárnu prácu naprieč svetom. Všetko toto bolo možné pre vieru jej členov a ich priateľov v to, že Boh žije a že Pán chce pomôcť všetkým tým, ktorí sú v núdzi, ku ktorým môže dosiahnuť skrze Svojich verných nasledovníkov.

Ďalej, je to skrze túto Cirkev a obrady, ktoré sú v nej, že je dovolené, aby požehnania moci pečatenia dosiahli do duchovného sveta. Toto je pravá a živá Cirkev, dosahujúca dokonca k tým, ktorí už viac nežijú. Keď máte vieru nájsť mená vašich predkov, keď idete do domu Pánovho, aby ste im poskytli zástupné obrady, podporujete toto veľké dielo, ktorého cieľom je poskytnúť spasenie všetkým deťom Nebeského Otca, ktoré prišli na tento svet.

Rád by som hovoril o niekoľkých dôvodoch pre vďačnosť, ktoré vidím, za pravú a živú Cirkev. Potom navrhnem niekoľko spôsobov, ktoré vidím, na prípravu Cirkvi na Spasiteľov návrat. A nakoniec vydám svoje svedectvo o tom ako sa prišiel k poznaniu, že toto je pravá a živá Cirkev.

Zo všetkého najviac som vďačný za skúsenosť s očisťujúcou mocou dostupnou skrze obrady vykonávané prostredníctvom moci kňazstva. Pocítil som odpustenie a očistenie skrze krst vykonaný tými, ktorí majú právomoc. Cítil som, že moje vnútro horelo, a to bolo možné iba kvôli slovám, ktoré boli vyrieknuté služobníkmi Božími: „Prijmi Ducha Svätého."

Moje pocity vďaky pramenia tiež z požehnaní mojej rodine. Je to oná pečatiaca moc a naše poznanie toho čo mení a pretvára náš rodinný život tu a naše očakávania radostí rodinného života

vo svete, ktorý príde. Myšlienka a nádej, že môžem mať večné vzťahy, ma nesie skrze strasti oddelenia a osamelosti, ktoré sú súčasťou nášho smrteľného bytia. Onen sľub daný verným v Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní je, že môžeme mať rodinné vzťahy a rozšírenie rodín na večnosti. Táto istota navždy a k lepšiemu zmení všetky naše vzťahy v rodinách.

Napríklad, nachádzam sa v období svojho života, kedy kvôli veľkým vzdialenostiam nemôžem lepšie spoznať vnúčatá, a časom, pravnúčatá.
Sú tu tiež ľudia, ktorí nikdy nemali príležitosť na manželstvo a rodičovstvo, ktorí majú rovnakú túžbu ako mám ja byť nejakým spôsobom blízko rodiny.

Kvôli znovuzriadeniu poznania o večných rodinách, máme viac nádeje a viac vľúdnosti vo všetkých našich rodinných vzťahoch. Najväčšie šťastie v tomto živote je upriamené na rodiny, práve tak ako vo svete, ktorý príde. Som nesmierne vďačný za uistenie, ktoré mám, že ak budeme verní, rovnaké spoločenstvo, z ktorého sa tešíme v tomto živote bude s nami naveky vo svete, ktorý príde, vo večnej sláve.[2]

Môžem vidieť dôkazy prorokovaného zdokonaľovania Cirkvi. Napríklad, keď cestujem a zoznamujem sa s členmi Cirkvi, vidím, že v ich životoch je stabilné zlepšovanie. V ich jednoduchej viere a poslušnosti, uzmierenie mení a povznáša členov. Často sa stretávam s očividne pokornými ľuďmi, ktorí majú možnosť učiť lekcie a dávať kázania, ktoré majú rovnakú moc, ktorá bola daná Lechímu a Nefimu a synom Helamanovým. Pamätáte si ten príbeh:

A stalo sa, že Nefi a Lechí kázali Lámánitom s takou veľkou mocou a právomocou, lebo im bola daná moc a právomoc, aby mohli hovoriť, a tiež im bolo dané, čo majú hovoriť.[3]

Som si istý, že opakované želanie prezidenta Gordona B. Hinckleyho bude dosiahnuté. Učil, že všetci, ktorí prichádzajú do Cirkvi si môžu udržať priateľstvo, ak sú vyživovaní dobrým slovom Božím. Pamätám si ako povedal, že posledné slová, ktoré asi bude hovoriť na konci svojej služby budú „udržanie, udržanie, udržanie". Jeho slová žijú ďalej vo vedení prezidenta Monsona a v nás všetkých, keď splníme podmienky na získanie moci, ktorú mali Lechí a Nefi, vyživovať dobrým slovom Božím. Som si istý, že budete pokračovať, tak ako ja, a užasnete nad pokornými Svätými neskorších dní, ktorí robia svoje domáce a navštevujúce učenie a hovoria so svojimi priateľmi, ktorí nie sú členmi s ešte väčšou mocou.

Roky si pripomíname slová prezidenta Davida O. McKaya: „Každý člen misionárom." Som si istý, že prichádza ten deň, kedy skrze vieru našich členov uvidíme narastajúci počet ľudí vyzývaných k tomu, aby si vypočuli slovo Božie a ktorí potom prídu do pravej a živej Cirkvi.

Je tu ďalšie zlepšenie, o ktorom som si istý, že príde. Rodiny naprieč Cirkvou hľadajú spôsoby ako posilniť a ochrániť svoje deti pred zlom, ktoré ich obklopuje. V niektorých prípadoch sa títo rodičia zúfalo snažia priviesť späť tých z rodiny ktorí zblúdili. Som si istý, že za svoju snahu budú Bohom väčšmi a väčšmi odmenení. Tí, ktorí sa nikdy nevzdajú zistia, že Boh sa nikdy nevzdáva a že im pomôže.

Veľa tejto pomoci príde od tých, ktorí sú povolaní slúžiť v Cirkvi. Duchovná túžba slúžiť bude rásť, a tak budú mnohí takými, akým bol aj mladý biskup Thomas S. Monson, inšpirovaní praktickými spôsobmi pozývať a povzbudzovať tých, ktorí si možno, na chvíľu, neuvedomovali požehnania, ktoré má Boh pre nich pripravené. Prezident Monson si dodnes pamätá na ľudí, ktorých pomáhal získať späť, keď bol ich biskupom. Mojou nádejou je, aby sme všetci mali

istotu, že Boh nás povedie pri podávaní pomocnej ruky a privádzaní späť tých, ktorých Boh chce, aby sme priviedli s nami, keď pôjdeme späť domov k Nemu.

Ďalšie zlepšenie, ktoré vidím pri príchode kráľovstva je túžba a možnosti dosiahnuť k chudobným a tým, ktorí sú v núdzi. Vidím úžasný nárast sympatií medzi členmi Cirkvi k obetiam prírodných katastrof naprieč svetom. Vidím, že rodiny v nekrológoch vidím žiadajú, aby boli finančné dary zaslané do Perpetuálneho vzdelávacieho fondu či do Cirkevného humanitárneho fondu.

Prorok Joseph Smith videl tento úžasný rozvoj. Povedal, že ak sa človek skutočne obráti, on či ona budú chcieť prejsť naprieč celým svetom starajúc sa o deti Nebeského Otca.[4] A toto sa už začína diať medzi stále väčším počtom členov Cirkvi. Čo je pre mňa pozoruhodné je to, že vzor dávania tým, ktorí sú v núdzi, tiež zahŕňa tých, ktorí majú málo sami pre seba a zdá sa, že sa ich tak nedotýka to, či sú dobré alebo zlé ekonomické časy. To je pre mňa dôkazom, že uzmierenie pôsobí medzi členmi ešte efektívnejšie.

Moje svedectvo o tom, že toto je pravá a živá Cirkev má počiatok v mojom detstve. Jedna z mojich najrannejších spomienok je na konferenciu, ktorá sa nekonala na mieste ako je toto, konala sa v prenajatej miestnosti hotela. Hovoril tam muž, ktorého som nepoznal, a dodnes neviem jeho meno. Viem iba to, že bol niekým poslaný do nášho malého okrsku v misijnom poli, niekým, kto bol držiteľom kňazstva. Neviem, čo povedal. Ale ja som obdržal mocné skutočné svedectvo predtým, ako som dosiahol osem rokov, dokonca predtým, ako som bol pokrstený o tom, že som počul služobníka Božieho v pravej Cirkvi Ježiša Krista. Nebolo to o prenajatej miestnosti či veľkosti kongregácie, ktorá bola malá, ale bolo to svedectvo, ktorým som bol požehnaný v ten moment, keď som bol na zhromaždení pravej Cirkvi.

Keď som sa so svojou rodinou presťahoval do zorganizovaného kolu Cirkvi v mojom tínedžerskom veku, po prvýkrát som pocítil moc kňazských kvór a milujúceho biskupa. Stále si pamätám a môžem cítiť to uistenie, ktoré prišlo, keď som v kňazskom kvóre sedel vedľa biskupa a vedel som, že on má kľúče pravého sudcu v Izraeli.

Rovnaké svedectvo prišlo v rannej dobe môjho života, počas dvoch nedieľ, jednej v Albuquerque v Novom Mexiku a druhej v Bostone v Massachusetts. V oboch prípadoch som bol prítomný v ten deň, keď bol z okrsku zorganizovaný kôl. Zdanlivo obyčajní muži, ktorých som poznal veľmi dobre, boli povolaní za prezidentov kolov. Pozdvihol som v tie dni ruku tak ako ste to urobili dnes vy, a ku mne prišlo svedectvo, že Boh povolal týchto Svojich služobníkov a že ja budem požehnaný ich službou a pre svoju podporu pre nich. Doteraz som cítil rovnaký zázrak naprieč Cirkvou nespočetne krát.

Videl som po tie dni a mesiace, ktoré nasledovali po tom ako im bola vyjadrená podpora, že títo prezidenti kolov boli pozdvihnutí vo svojich povolaniach. Videl som rovnaký zázrak v službe prezidenta Monsona, keď obdržal povolanie predsedať ako prorok a prezident Cirkvi a používať všetky oné kľúče kňazstva na zemi. Zjavenia a inšpirácia prichádzali k nemu v mojej prítomnosti, čo mi potvrdilo, že Boh si tie kľúče cení. Som toho očitým svedkom. Sú to kľúče kňazstva, ktoré je, slovami Pána, bez začiatku a bez konca[5].

Vydávam vám posvätné svedectvo o tom, že toto je pravá a živá Cirkev Ježiša Krista. Nebeský Otec zodpovie vaše vrelé modlitby, aby ste to mohli vedieť sami pre seba. Môžete obdržať svedectvo, že povolania, ktoré ste dnes podporili, sú od Boha. Dokonca viac, môžete vedieť, že tejto Cirkvi sú vykonávané obrady, ktoré môžu očisťovať duše a zviazať na zemi a v nebi tak,

ako to bolo za dní Petra, Jakuba a Jána. Tieto kľúče a obrady sú dnes znovuzriadené vo svojej plnosti skrze proroka Josepha Smitha a prechádzajú ďalej skrze jeho nástupcov. Ježiš je tým Kristom. On žije. Viem to. Svedčím o tom, že Thomas S. Monson je Jeho žijúcim prorokom. Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní, je pravá a žije ďalej. O tom svedčím v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri NaZ 1:30--33.
2. Pozri NaZ 130:2.
3. Pozri Helaman 5:18.
4. Pozri *History of the Church,* 4:227.
5. Pozri Alma 13:8.

Sobotňajšie popoludňajšie zasadanie

Správa o stave financií za rok 2007
Prednesená Robertom W. Cantwellom
Výkonným riaditeľom Cirkevného kontrolného oddelenia

Prvému predsedníctvu Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní

Drahí Bratia,

Ako je nariadené zjavením v 120. oddiele Náuky a zmlúv, Rada pre disponovanie s desiatkami schvaľuje výdaje z Cirkevných fondov. Táto rada sa skladá z Prvého predsedníctva, Kvóra dvanástich apoštolov a Predsedajúceho biskupstva. Táto rada schvaľuje rozpočty pre Cirkevné oddelenia a projekty. Keď Cirkevné oddelenia obdržia odporúčanie rady, schvália výdaje z fondov v súlade so schválenými rozpočtami a v zhode s Cirkevnými zásadami a postupmi.

Cirkevné kontrolné oddelenie má prístup ku všetkým záznamom a systémom, ktoré sú potrebné na vyhodnotenie a adekvátnu kontrolu príjmov a výdajov z fondov a na zabezpečenie Cirkevných aktív. Cirkevné kontrolné oddelenie je nezávislé od všetkých ostatných Cirkevných oddelení a činností a jeho zamestnancami sú kvalifikovaní účtovníci pre verejné inštitúcie, kvalifikovaní interní audítori, kvalifikovaní audítori informačných systémov a ďalší profesionálni pracovníci s licenciou.

Cirkevné kontrolné oddelenie dospelo na základe vykonaných kontrol k názoru, že všetky materiálne záležitosti, prijaté príspevky, vykonané výdaje a Cirkevné aktíva za rok 2007 boli spravované a zaznamenané v súlade s príslušnými účtovnými smernicami, schválenými rozpočtami a stanovenými Cirkevnými zásadami a postupmi.

S úctou predkladá,

Cirkevné kontrolné oddelenie
Robert W. Cantwell
Výkonný riaditeľ

Štatistická správa za rok 2007
Prednesená F. Michaelom Watsonom
Z kvóra sedemdesiatnikov

Bratia a sestry, Prvé predsedníctvo vydalo nasledujúcu správu o raste a stave Cirkvi k 31. decembru 2007.

Cirkevné jednotky

Koly 2,790

Misie 348

Okrsky 618

Zbory a pobočky 27,827

Členstvo Cirkvi

Celkový počet členov Cirkvi 13,193,999

Nárast zaznamenaných detí 93,698

Pokrstení konvertiti 279,218

Misionári

Misionári na plný úväzok 52,686

Chrámy

Znovu zasvätené.. 1
(Nukualofe na Tonge.)

Fungujúce chrámy 124

Významní členovia Cirkvi, ktorí nás opustili od apríla minulého roku

Prezident Gordon B. Hinckley, 15-sty prezident Cirkvi, nás opustil vo veku 97 rokov 27. januára 2008; prezident James E. Faust, radca v Prvom predsedníctve a člen Kvóra dvanástich apoštolov; sestra Inis Bernice Egan Hunterová, vdova po prezidentovi Howardova W. Hunterovi, bývalom prezidentovi Cirkvi, sestra Ruth W. Faustová, vdova po prezidentovi Jamesovi E. Faustovi, bývalom radcovi v Prvom predsedníctve; sestra LeAnn C. Neuenschwanderová, manželka Staršieho Dennisa B. Neuenschwandera z Kvóra sedemdesiatnikov; sestra Eunice N. Kayová, vdova po Staršom F. Arthurovi Kayovi, bývalom členovi Sedemdesiatnikov; sestra Janath R.

Cannonová, bývalá radkyňa v Generálnom predsedníctve Združenia pomoci; brat Richard L. Warner, bývalý radca v Generálnom predsedníctve Nedeľnej školy.

Svedectvo
Starší Dallin H. Oaks
Z Kvóra dvanástich apoštolov

Poznanie povzbudzuje poslušnosť a poslušnosť zdokonaľuje poznanie.

Svedectvo o evanjeliu je osobným svedectvom, ktoré je vložené do našej duše Duchom Svätým, že určité skutočnosti večnej dôležitosti sú pravdivé a že my vieme, že sú pravdivé. Tieto skutočnosti zahŕňajú podstatu Božej trojice a náš vzťah k jej trom členom, účinnosť uzmierenia a skutočnosť znovuzriadenia.

Svedectvo o evanjeliu nie je cestopisom, zdravotnou kartou či vyjadrením lásky členom rodiny. Nie je kázaním. Prezident Kimball učil, že v ten okamih, ako začneme iným kázať svoje svedectvo ho aj končíme[1].

I.

Len čo počujeme iných vydávať svedectvo, alebo uvažujeme o tom, že my sami vydáme svedectvo, začnú sa vynárať rôzne otázky.

1. Člen na svedeckom zhromaždení povie: „Ja viem, že sa Otec a Syn zjavili prorokovi Josephovi Smithovi." Návštevník uvažuje: „Čo myslí tým, keď hovorí, že to *vie*?"

2. Mladý muž pripravujúci sa na misiu uvažuje, či je jeho svedectvo dosť silné na to, aby mohol slúžiť ako misionár.

3. Mladý človek počuje svedectvo rodiča alebo učiteľa. Ako takéto svedectvo pomôže osobe, ktorá ho počuje?

II.

Čo myslíme tým, keď svedčíme a hovoríme, že *vieme*, že evanjelium je pravdivé? Porovnajte tento druh poznania s týmito: „Ja viem, že je vonku chladno." alebo „Ja viem, že milujem svoju manželku." Sú to tri rôzne druhy poznania, každé z nich získané rôznym spôsobom. Poznanie o vonkajšej teplote môže byť overené vedeckým dôkazom. Poznanie, že milujeme svojho partnera je osobné a subjektívne. I keď sa nedá vedecky dokázať, napriek tomu je dôležité. Myšlienka, že všetko dôležité poznanie je založené na vedeckých dôkazoch jednoducho nie je pravdivá.

Aj keď existujú určité „dôkazy" právd evanjelia (pozri napríklad Žalmy 19:1; Helaman 8:24), vedecké metódy neprinesú duchovné poznanie. To je to, čo Ježiš učil, keď odpovedal na svedectvo Šimona Petra, že On je Kristus: „Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo telo a krv ti to nezjavili, alebo môj Otec, ktorý je v nebesiach" (Matúš 16:17). Apoštol Pavol to objasnil. V liste Korintským Svätým povedal, že „ani veci Božie nepoznal nikto, iba [Duchom Božím]" (1. Korintským 2:11; pozri tiež Ján 14:17).

Na druhej strane, veci ľudské poznávame spôsobmi ľudskými, ale „prirodzený človek, pravda, neprijíma veci Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, pretože ich duchovne treba posudzovať" (1. Korintským 2:14).

Kniha Mormonova učí, že Boh nám zjaví pravdu duchovných vecí mocou Ducha Svätého (pozri Moroni 10:4--5). V novodobom zjavení nám Boh sľubuje, že obdržíme „poznanie" tým, že bude hovoriť k našej mysli a k nášmu srdcu „Duchom Svätým" (pozri NaZ 8:1 – 2).

Jedna z najúžasnejších vecí, týkajúcich sa plánu nášho Nebeského Otca pre Jeho deti je, že každý z nás môže sám pre sebe poznať pravdivosť tohto plánu. Toto zjavené poznanie sa nenachádza v knihách, vo vedeckých dôkazoch či v intelektuálnom hĺbaní. Toto poznanie môžeme obdržať, rovnako ako apoštol Peter, priamo od nášho Nebeského Otca skrze svedectvo Ducha Svätého.

Keď spoznáme duchovné pravdy duchovnými prostriedkami, môžeme si byť týmto poznaním rovnako istí ako sú učenci, či vedci inými druhmi poznania, ktoré nadobudli inými metódami.

Prorok Joseph Smith dal na toto úžasný príklad. Keď bol prenasledovaný kvôli tomu, že rozprával ľuďom o svojom videní, prirovnal svoju situáciu k apoštolovi Pavlovi, ktorý bol zosmiešňovaný a hanobený, keď hovoril na svoju obranu pred kráľom Agripom (pozri Skutky 26). „Ale nič z toho nezničilo skutočnosť jeho videnia," povedal Joseph. „On videl videnie, vedel, že ho videl, a žiadne prenasledovanie pod nebesami to nemohlo zmeniť... Tak to bolo aj so mnou," pokračoval Joseph. „Skutočne som videl svetlo a uprostred toho svetla som videl dve Bytosti a oni naozaj ku mne hovorili... Videl som videnie; vedel som to, a vedel som, že Boh to vie, a nemohol som to poprieť, ani by som sa neodvážil to urobiť."(Josehp Smith---History 1:24--25).

III.

Toto je svedectvo Josepha Smitha. A čo naše? Ako môžeme poznať a svedčiť o tom, že to čo povedal je pravdivé? Ako môže človek získať to, čo voláme svedectvom?

Prvým krokom získania akéhokoľvek druhu poznania je skutočná túžba poznať. Ďalším krokom, v prípade duchovného poznania, je požiadať o to Boha v úprimnej modlitbe. Ako čítame v novodobom zjavení, že ak budeme prosiť, obdržíme zjavenie za zjavením, poznanie za poznaním, aby sme mohli poznať tajomstvá a pokojné veci – to, čo prináša radosť, to, čo prináša život večný (pozri NaZ 42:61).

Tu je to, čo o tom napísal Alma:

Hľa, po mnoho dní som sa postil a modlil, aby som mohol poznať tieto veci, sám pre seba. A teraz viem sám pre seba, že sú pravdivé, lebo Pán Boh mi ich zjavil svojim Svätým Duchom (pozri Alma 5:46).

Ak máme túžbu a hľadáme, mali by sme si pamätať, že nadobudnutie svedectva nie je pasívna vec, ale proces, kde sa od nás očakáva, že budeme niečo *robiť*. Ježiš učil:

„Keď niekto chce plniť Jeho vôľu, rozozná to učenie, či je z Boha, alebo či sám od seba hovorím" (Ján 7:17).

Ďalší spôsob ako nájsť svedectvo, vyzerá ohromujúco, keď ho porovnáme s metódami získavania iného poznania. Svedectvo získavame alebo posilňujeme tým, že ho vydávame. Niekto dokonca tvrdí, že niektoré svedectvá sa získavajú ľahšie tým, že sa vydávajú, než tým, že pokľakneme a pomodlíme sa o ne.

Osobné svedectvo je pre našu vieru rozhodujúce. Preto sú veci, ktoré musíme činiť, aby sme nadobudli, posilnili a udržali si svedectvo nevyhnutné pre náš duchovný život. Okrem toho, to o čom sme hovorili znamená, že musíme každý týždeň prijímať Večeru Pána (pozri NaZ 59:9), aby sme splnili podmienky toho vzácneho prísľubu, že budeme mať neustále s nami Ducha (pozri NaZ 20:77). Tento Duch je, samozrejme, zdrojom našich svedectiev.

IV.

Tí, ktorí majú svedectvo o znovuzriadenom evanjeliu, majú tiež povinnosť podeliť sa oň. Kniha Mormonova učí, že máme stáť ako svedkovia Boží vo všetkých dobách, vo všetkých veciach a na všetkých miestach, na ktorých môžeme byť (pozri Mosiáš 18:9).

Jedno z najúchvatnejších učení o vzťahu medzi darom svedectva a povinnosťou deliť sa oň je v 46. oddiele Náuky a zmlúv. V opise rôznych druhov duchovných darov toto zjavenie hovorí, že niektorým je dané Duchom Svätým poznať, že Ježiš Kristus je Synom Božím, a že bol ukrižovaný za hriechy sveta.

Iným je dané veriť ich slovám, aby mohli mať život večný, ak zostanú verní (pozri NaZ 46:13 – 14; pozri tiež Ján 20:29).

Tí, ktorí majú dar *vedieť*, majú jasnú povinnosť vydávať svoje svedectvo, aby tak tí, ktorí majú dar *veriť ich slovám* tiež mohli mať život večný.

Nikdy sme nemali väčšiu potrebu vyznávať svoju vieru, v súkromí i na verejnosti (pozri NaZ 60:2). Hoci niektorí vyhlasujú, že Boh neexistuje, sú tu mnohí, ktorí sú otvorení ďalším pravdám o Bohu. Tých, ktorí úprimne hľadajú musíme uistiť o existencii Boha, Večného Otca, o božskom poslaní nášho Pána a Spasiteľa, Ježiša Krista, a o skutočnosti znovuzriadenia. Musíme byť statoční vo svojom svedectve o Ježišovi. Každý z nás má veľa príležitostí proklamovať svoje duchovné presvedčenie priateľom a susedom, spolupracovníkom a náhodným známym. Mali by sme využiť tieto príležitosti, aby sme vyjadrili svoju lásku k svojmu Spasiteľovi, svoje svedectvo o Jeho božskom poslaní a svoje rozhodnutie slúžiť Mu.[2] Naše deti by nás tiež často mali počuť vydávať svedectvo. Tiež by sme mali posilňovať naše deti tým, že ich povzbudíme, aby definovali, kým sú podľa svojich rastúcich svedectiev, nielen podľa svojich výsledkov v štúdiu, športe či v iných školských aktivitách.

V.

Žijeme v čase, keď niektorí prekrúcajú vieru tých, ktorí sa nazývajú mormoni, a dokonca nás kvôli tomu hanobia. Keď sa stretneme s takýmto prekrúcaním, je našou povinnosťou prehovoriť, aby sme objasnili našu náuku a to, čomu veríme. Mali by sme byť človekom, ktorý si stojí za svojou vierou, než dovoliť druhým, aby ju nesprávne prezentovali. Toto je výzva na svedectvo, ktoré môže byť vyjadrené v súkromí známemu či verejne na malom alebo väčšom stretnutí. Keď svedčíme o pravde, ktorú poznáme, máme s vernosťou nasledovať varovanie, aby sme hovorili so zhovievavosťou a pokorou (pozri NaZ 38:41). Nikdy by sme nemali byť arogantní, nevľúdni či očierňujúci. Ako učil apoštol Pavol, mali by sme hovoriť pravdu s láskou (pozri Efezským 4:15). Nikto nemusí súhlasiť s našim osobným svedectvom, ale nikto ho nemôže vyvrátiť.

VI.

Na záver sa chcem odvolať na vzťah medzi poslušnosťou a poznaním. Členovia, ktorí majú svedectvo a ktorí podľa neho konajú pod vedením svojich Cirkevných vedúcich sú niekedy obvinení zo slepej poslušnosti.

Samozrejme, že máme vedúcich, a samozrejme, že sme predmetom ich rozhodnutí a vedenia v činnosti Cirkvi a vo vykonávaní potrebných kňazských obradov. Ale ak to -- svoje osobné svedectvá -- dosiahneme tým, že sa učíme o pravdivosti evanjelia a spoznáme ju, má každý z nás priamy vzťah s Bohom, našim Večným Otcom, a s Jeho Synom, Ježišom Kristom, skrze mocné svedectvo Ducha Svätého. To je to, čo naši kritici nedokážu pochopiť. Lámu si hlavu nad tým, že môžeme byť jednotní v nasledovaní našich vedúcich, a stále slobodní vo svojom poznaní.

Ten zmätok, ktorí niektorí cítia, môže byť snáď vysvetlený skutočnosťou, že každý z nás má dva rôzne spôsoby komunikácie s Bohom. Máme spôsob riadenia skrze nášho proroka a ostatných vedúcich. Tento spôsob, ktorý súvisí s náukou, obradmi a prikázaniami, vedie k poslušnosti. Tiež máme spôsob osobného svedectva, ktorý má priamu väzbu s Bohom. Tento súvisí s Jeho existenciou, s našim vzťahom k Nemu a s pravdivosťou Jeho znovuzriadeného evanjelia. Tento spôsob vedie k poznaniu. Tieto dva spôsoby sa vzájomne podporujú: poznanie povzbudzuje poslušnosť (pozri Deuteronomium 5:27; Mojžiš 5:11) a poslušnosť zdokonaľuje poznanie (pozri Ján 7:17; NaZ 93:1).

Všetci konáme na základe poslušnosti poznania. Vo vede či v náboženstve, naša poslušnosť nie je slepá, ak konáme na základe poznania primeraného predmetu nášho konania. Vedec prijíma správu o výsledkoch vedeckého experimentu z dôveryhodného zdroja a koná na základe týchto výsledkov. Čo sa týka náboženstva, zdroj poznania veriaceho človeka je duchovný, ale princíp je ten istý. V prípade Svätých neskorších dní, keď Duch Svätý vloží do našej duše svedectvo o pravdivosti znovuzriadeného evanjelia a povolaní novodobého proroka, naše rozhodnutie nasledovať tieto učenia nie je slepou poslušnosťou.

Vždy, keď dávame svedectvo, musíme sa vyvarovať arogancii a pýche. Mali by sme pamätať na to, že Kniha Mormonova karhá ľudí, ktorí boli tak pyšní, kvôli tak veľkým veciam, ktoré im dal Boh, že trápili svojich blížnych (pozri Jákob 2:20). Jákob povedal, že to je ohavné pre toho, kto stvoril všetko telo, pretože jedna bytosť je v jeho očiach rovnako drahocenná ako druhá (pozri Jákob 2:21). Alma neskôr varoval, že si nemáme vážiť jedno telo viac než druhé, alebo že si jeden človek nemá myslieť, že je viac než druhý (pozri Mosiáš 23:7).

Končím so svojim svedectvom. Ja viem, že máme Nebeského Otca, ktorého plán nás privádza na zem a poskytuje nám podmienky a údel našej večnej púte. Ja viem, že máme Spasiteľa, Ježiša Krista, ktorého učenie definujú ten plán a ktorého uzmierenie nám dáva istotu nesmrteľnosti a príležitosť na večný život. Ja viem, že sa Otec a Syn zjavili prorokovi Josephovi Smithovi, aby znovuzriadili plnosť evanjelia v týchto neskorších dňoch. A ja viem, že sme v dnešnej dobe vedení prorokom, prezidentom Thomasom S. Monsonom, ktorý drží kľúče, ktoré oprávňujú držiteľov kňazstva vykonávať obrady stanovené pre náš postup k večnému životu. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri *The Teachings of Spencer W. Kimball,* vydal Edward L. Kimball, (1982), 138.
2. Pozri napríklad Jeanne Newman, „With the Sound of a Trump“, *Tambuli,* august–september 1985, 21 – 23.

Získať svedectvo o Bohu, Otcovi, Jeho Synovi, Ježišovi Kristovi a o Duchu Svätom

Starší Robert D. Hales
Z Kvóra dvanástich apoštolov

To, čo bolo povedané mne ... môže byť povedané aj vám, skrze Ducha Svätého ... podľa vašej poslušnosti a túžob.

Som rád, že ste sa zapojili do slávnostného zhromaždenia. Myslím si ale, že by bolo dobré pripomenúť jeden bod náuky a pomoci. Keď dvíhame naše ruky k vyjadreniu podpory na slávnostnom zhromaždení, nie je to iba hlasovanie, ktoré nás súkromne a osobne zaväzuje, je to dokonca zmluva, že vyjadríme podporu a presadíme tak právo, obrady, záväzky a proroka Božieho prezidenta Thomasa S. Monsona. Preto si spolu s vami vážim, že môžem pozdvihnúť svoju ruku k vyjadreniu podpory.

Moji bratia a sestry, počas niekoľkých predchádzajúcich mesiacov som mal pokornú skúsenosť, ktorá mi poskytla príležitosť s vďačnosťou rozjímať o dare života. Počas tejto skúsenosti som neustále rozmýšľal o svojom svedectve o Bohu, našom Večnom Nebeskom Otcovi, a o Jeho najstaršom Synovi, našom Spasiteľovi a Vykupiteľovi, Ježišovi Kristovi, a o tom, ako som získal svedectvo o Otcovi a Synovi.

Ľudia na celom svete, každého presvedčenia a vyznania, hľadajú a usilovne sa snažia zistiť „Kto je Boh?" „Aký je Jeho vzťah k Ježišovi Kristovi?" a „Aký je náš vzťah s Nimi?"

S istotou viem, že náš Nebeský Otec a Ježiš Kristus žijú. Uzmierenie je skutočné. Boh Otec a Ježiš Kristus sú odlišné, oddelené a nesmrteľné bytosti. Poznajú nás ako jednotlivcov, a počúvajú a odpovedajú na naše úprimné modlitby. Spasiteľ svedčil obyvateľom nového sveta: Ja vydávam svedectvo o Otcovi a Otec vydáva svedectvo o mne, a Duch Svätý vydáva svedectvo o Otcovi a o mne.[1] Duch Svätý mi dosvedčil, že sú tieto veci pravdivé.

Svoje svedectvo som začal nadobúdať vo svojej mladosti, keď som si začal uvedomovať trinásť prorockých vyhlásení nazývaných Články viery, ktoré napísal Joseph Smith a ktoré sme sa v Primárkach učili naspamäť. Opisujú základné kréda znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista. V prvom z týchto vyhlásení čítame: „Veríme v Boha, Večného Otca, Jeho Syna, Ježiša Krista a v Ducha Svätého."[2]

Joseph Smith spoznal pravú podstatu troch členov Božstva z vlastnej skúsenosti. Ako 14-ročný chlapec chcel vedieť, do ktorej z mnohých kresťanských cirkví by mal vstúpiť. V Biblii, v liste Jakuba v Novom zákone si prečítal: „Ak sa niekomu z vás nedostáva múdrosť, nech si ju prosí od Boha..."[3] Poslušne pokľakol v modlitbe a bol navštívený Bohom Otcom a Jeho Synom, Ježišom Kristom. Opísal Ich ako dve Bytosti, ktorých žiara a nádhera sa vymykala akémukoľvek popisu, stojace nad [Josephom] vo vzduchu. Jedna [Boh Otec] z nich ku [nemu] prehovorila, nazývajúc [ho] menom a povedala, ukazujúc na tú druhú---*Toto je Môj milovaný Syn. Vypočuj Ho!*[4]

Skúsenosť Josepha Smitha ma viedla od mojich chlapčenských rokov – a môže viesť každého z nás. Mladý prorok zistil pravdu o našom Nebeskom Otcovi a Jeho Synovi, Ježišovi Kristovi, lebo sa snažil spoznať z písiem vôľu svojho Nebeského Otca, a potom verne poslúchol.

Tento vzor bol stanovený a dokonale ilustrovaný Spasiteľovým spôsobom, ktorý je zaznamenaný v Biblii. Keď bol Ježiš 12-ročným chlapcom, Jeho mama, Mária, a Jeho pozemský otec, Jozef, Ho našli, ako vyučuje v chráme. Ježiš sa ich opýtal: „Či ste nevedeli, že ja musím byť vo veciach svojho Otca?“[5] Ale Ježiš nehovoril o Jozefovej práci. Hovoril o práci Svojho skutočného a Večného Otca v Nebi.

Spôsob, ktorým Boh Otec pri niekoľkých príležitostiach ohlásil Svojho Syna je veľavravný: „Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody, ... A hľa, z neba bolo počuť hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“[6] A opäť, na Vrchu premenenia: „A z oblaku zaznel hlas: Toto je môj vyvolený Syn; Jeho poslúchajte.“[7]

Keď sa Ježiš zjavil na Americkom kontinente, bol ohlásený tým istým spôsobom, Svojím Otcom: Hľa, môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo, v ktorom som oslávil svoje meno – počúvajte ho.[8] A neskôr, takmer o dvetisíc rokov neskôr, boli tie isté slová povedané mladému Josephovi Smithovi: *Toto je Môj milovaný Syn. Vypočuj Ho!*[9]

Má to zvláštny význam, že kedykoľvek, keď nám chce Nebeský Otec ohlásiť Svojho Syna, prikáže nám, aby sme počúvali – „vypočuli si“ Ježišove slová. Kto je tento Ježiš? Podieľal sa spolu so Svojim Otcom na stvorení sveta a bol zodpovedný, pod vedením Svojho Otca, za stvorenie všetkých vecí na tvári zeme. A stvoril som svetov bez počtu; a stvoril som ich tiež pre svoj vlastný účel; a skrze Syna som ich stvoril, ktorý je mojim Jednorodeným.[10] Ježiš Kristus je Jednorodený Otcov v tele. On je našim prostredníkom u Otca. On je Spasiteľ, ktorý položil Svoj život za nás a háji našu vec pred Otcom. A preto sa modlíme k Nebeskému Otcovi v mene Jeho Syna, Ježiša Krista. Ježiš, Syn, nie je tou istou bytosťou ako Jeho Otec, ale je *ako* Jeho Otec. Je tiež oslávenou bytosťou, ktorá má moc a právomoc.

Je to pre mňa veľmi poučné a dojemné uvažovať nad tým, ako sa Ježiš rozpráva so Svojim Otcom. Vo Svojej veľkej arcipastierskej modlitbe, ktorá sa nachádza v Biblii v Jánovom evanjeliu, je zreteľne jasné, že Ježiš uznáva, že On je Syn. Počúvajte Jeho slová, ktorými oznamuje poslušné dovŕšenie Svojej pozemskej misie Svojmu Otcovi v Nebi.

„Ja som Ťa oslávil na zemi, keď som dokonal dielo, ktoré si mi dal konať.

Lebo slová, ktoré si mi dal, dal som im [učeníkom] ... a oni ... uverili, že si ma Ty poslal.

Ako si mňa poslal do sveta, aj ja som ich poslal do sveta.

A slávu, ktorú si Ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako my jedno sme.[11]

Počas Spasiteľovej služby sa učeníci naozaj stali jedným, ale nie vo svojich fyzických telách. Stali sa jedným v jednote zámeru a v láske. Toto je tá zhoda medzi Bohom Otcom a Jeho Synom, Ježišom Kristom, o ktorej sa hovorí v písmach. Oni sú tiež odlišnými bytosťami, ale sú jednotní v zámere, vo Svojej láske k nám a v diele, ktoré pre nás vykonávajú.

Spasiteľ sa tiež modlil:

„Otče, osláv ma ty ... slávou, ktorú som mal pre Tebe skôr, ako svet povstal.

... aby svet poznal, že si ma Ty poslal a miloval si ich, ako si mňa miloval.

... pretože si ma miloval ešte pred založením sveta.“[12]

Ach, ako len Ježiš chcel, aby sme poznali Otca tak, ako On. Modlil sa:

„Spravodlivý Otče, svet Ťa nepoznal, ale ja som Ťa poznal, aj títo [učeníci] poznali, že si ma Ty poslal.

Oznámil som im Tvoje meno, a ešte oznámim, aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich a aby som ja bol v nich.“[13]

Ježiš ukázal Svoju veľkú lásku pre tých, ktorí sa Ho rozhodnú nasledovať, keď sa modlil za ich ochranu: „Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich zachoval od zlého.“[14] A potom náš Spasiteľ láskyplne žiadal, či by nemohli byť s Ním opäť: „Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou, kde som ja.“[15]

Pripravujúc sa na zmiernu obeť, modlil sa Ježiš k Svojmu Otcovi v Getsemanskej záhrade, keď vzal na Seba hriechy, strasti a utrpenie celého ľudstva. V tých hodinách samoty opäť objasnil, že nevykonáva Svoje vlastné dielo. „Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty chceš.“[16]V tomto rozhodujúcejšom momente pre Neho a pre nás všetkých nerozprával o Sebe ani sa nespoliehal na Svoje vlastné sily. Volal k Svojmu Otcovi, Bohu Všemocnému, aby Ho podporil a umožnil Mu vykonať vôľu Svojho Otca; a Jeho Otec poslal anjela „z neba a posilňoval ho“[17]. Je to tiež láska, láska ktorú mám Otec pre Svojho Syna a pre nás všetkých.

Od založenia sveta až do poslednej chvíle na kríži bol Spasiteľ vo veciach Svojho Otca. Dokonal dielo, kvôli ktorému bol poslaný. A preto nepremýšľame nad tým, s kým sa rozprával, keď bol na kríži a „riekol: Dokonané!“[18] a „zvolal ... silným hlasom: Otče, do Tvojich rúk porúčam svojho ducha. A keď to povedal, dokonal“[19].Vieme, že sa modlil k Svojmu Nebeskému Otcovi.

Svedčím, že náš Spasiteľ žije! On je Jednorodený Otcov a znovu príde na túto zem panovať. On je Ježiš Kristus, Svätý Izraelský, plný milosti, milosrdenstva a pravdy... Ním boli odňaté hriechy sveta, áno, hriechy každého človeka, ktorý neochvejne verí v jeho meno.[20]On je doslovným Synom Božím, ktorý na tretí deň vstal z mŕtvych a umožnil tak vzkriesenie všetkým, ktorí prídu na zem. Svedčím tiež o tom, že Boh, náš Večný Otec, žije a miluje každého z nás, pretože sme Jeho deti. Jeho láska je tak veľká, že poslal Svojho Jednorodeného Syna na svet, „aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho“[21].

Ako apoštol Pána Ježiša Krista svedčím o pravde, ktorá je v písmach a to, čo bolo povedané mne a môže byť povedané aj vám skrze Ducha Svätého. Bude vám to zjavené, podľa vašej poslušnosti a túžob. Spasiteľ nás počas Svojej smrteľnej služby učil tieto veľké pravdy, ktoré sa vzťahujú na nás všetkých: O čokoľvek požiadate Otca v mojom mene, čo je správne, veriac, že obdržíte, hľa, bude vám to dané.[22] Svedčím, že poznám tieto veci a s určitosťou viem, že tieto veci o ktorých som hovoril sú pravdivé. Aby ste aj vy mohli získať to isté bezpečné poznanie, to je moja modlitba, v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri 3. Nefi 11:32.
2. Články viery 1:1.
3. Jakuba 1:5.
4. Pozri Joseph Smith---History 1:17.

5. Lukáš 2:49.
6. Matúš 3:16–17.
7. Lukáš 9:35.
8. Pozri 3. Nefi 11:7.
9. Pozri Joseph Smith---History 1:17.
10. Pozri Mojžiš 1:33.
11. Ján 17:4, 8, 18, 22.
12. Ján 17:5, 23 – 24.
13. Ján 17:25 – 26.
14. Ján 17:15.
15. Ján 17:24.
16. Matúš 26:39.
17. Lukáš 22:43.
18. Ján 19:30.
19. Lukáš 23:46.
20. Pozri Alma 5:48.
21. Ján 3:16.
22. Pozri 3. Nefi 18:20.

Otvoriť si svoje srdce

Starší Gerald N.Lund
Zo sedemdesiatnikov

Venujme časť svojho každodenného úsilia tomu, aby sme otvorili svoje srdcia Duchu.

Rád by som dnes hovoril o tom, aké je dôležité otvoriť si svoje srdce Duchu Svätému.

Po krste sme konfirmovaní a obdržíme Ducha Svätého. Je to nebeský dar. Duch Svätý nás utešuje, učí, varuje, poučuje a inšpiruje. Nefi to vyjadril veľmi jednoducho, že ak vstúpime na cestu a obdržíme Ducha Svätého, ukáže nám všetky veci, ktoré máme činiť.[1] Potrebujeme pomoc Ducha Svätého, ak chceme bezpečne prejsť cez to, čo apoštol Pavol nazval „ťažké časy", v ktorých žijeme[2].

Duch Svätý je bytosťou Ducha, a to Mu umožňuje prebývať v našich srdciach a komunikovať priamo s našimi duchmi[3]. Hlas Ducha je opisovaný ako tichý a jemný, a taký, ktorý šepká[4]. Ako môže byť hlas tichý? Prečo je prirovnávaný k šepotu? Pretože Duch takmer vždy hovorí k našim mysliam a srdciam,[5] skôr ako k našim ušiam. Prezident Boyd K. Packer povedal: „Duch Svätý hovorí hlasom, ktorý skôr *cítite*, než počujete."[6] Cítime niečo vo svojich srdciach. Proroci v písmach učia, že osobné zjavenie je úzko spojené so srdcom. Napríklad:

Mormon učil, že kvôli miernosti a pokore srdca prichádza návšteva Ducha Svätého.[7]

Alma povedal, že ten, kto zatvrdí srdce svoje, ten obdrží menšiu časť slova; a ten, kto nezatvrdí srdce svoje, tomu bude daná väčšia časť slova.[8]

Mormon napísal o Nefitoch, že ich duše boli naplnené radosťou a útechou ... pretože prenechali svoje srdcia Bohu.[9]

A napokon žalmista jednoducho napísal: „Blízky je Hospodin tým, čo sú skrúšeného srdca ..."[10]

Nie je toto to, o čo všetci usilujeme, bratia a sestry---byť navštívení Duchom Svätým---Mať Pána bližšie pri sebe---Nájsť radosť a útechu vo svojich životoch? Ak áno, potom je dôkladné posúdenie stavu svojho srdca jednou z najnutnejších vecí, ktoré môžeme v tomto živote vykonať.

Srdce je krehké. Citlivo reaguje na mnohé vplyvy, ako pozitívne, tak aj negatívne. Môže byť zranené inými. Môže byť umŕtvené hriechom. Môže byť obmäkčené láskou. Už na začiatku svojho života sa učíme ako si chrániť svoje srdce. Je to ako keby sme si okolo svojho srdca vybudovali plot, v ktorom je bránka. Nik nemôže vstúpiť cez tú bránku, ak mu to nedovolíme.

V niektorých prípadoch by sme mohli ten plot, ktorý sme vybudovali okolo svojich sŕdc prirovnať k malej ohrádke s nápisom „Vitajte!" na bránke. Iné srdcia boli zase tak zranené či umŕtvené hriechom, že je okolo nich 2,5 metra vysoký plot z hrubého pletiva zakončený ostnatým drôtom. Bránka je zamknutá a visí na nej nápis: „Nevstupovať!"

Použime myšlienku vstupnej brány do srdca, aby sme obdržali osobné zjavenie. Nefi učil, že keď človek hovorí mocou Ducha Svätého, moc Ducha Svätého to nesie *ku* srdciam detí ľudských.[11] Starší David A. Bednar vysvetlil použitie slova *ku*. „Všimnite si, prosím, ako moc Ducha Svätého nesie posolstvo *ku* [srdcu], ale nie nevyhnutne *do* srdca...Napokon, ... obsah posolstva a

svedectvo Ducha Svätého preniknú do srdca iba vtedy, ak im prijímateľ dovolí vstúpiť."[12]

Prečo práve *ku* srdcu? Slobodná vôľa je tak posvätná, že Nebeský Otec nikdy násilím neotvorí ľudské srdce, dokonca ani so Svojou neobmedzenou mocou. Človek sa pravdepodobne pokúsi to urobiť, ale Boh nie. Použijúc iný spôsob nám Boh dovolí, aby sme boli strážcami, či vrátnikmi svojho vlastného srdca. Musíme zo svojej vlastnej slobodnej vôle otvoriť svoje srdcia Duchu, lebo On sám od Seba na nás nespočinie.

Tak ako môžeme otvoriť svoje srdcia?

V Kázaní na vrchu Spasiteľ povedal: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni Boha uvidia."[13]Ak je niečo čisté, nie je to znečistené či poškvrnené vecami, ktoré tam nepatria. Čistota srdca je skutočne jednou z najdôležitejších požiadaviek pre obdržanie inšpirácie od Boha. I keď ani jedno naše srdce nie je dokonalé, čím usilovnejšie sa snažíme eliminovať nečistotu či vytlačiť von veci, ktoré tam nepatria, tým otvorenejšie sú naše srdcia Duchu Svätému. Všimnite si tento sladký prísľub proroka Jákoba: Ó vy všetci, ktorí ste čistého srdca, pozdvihnite svoje hlavy a prijmite príjemné slovo Božie, a hodujte na Jeho láske.[14]

Počas svojho pobytu vo väzení v Liberty obdržal prorok Joseph Smith zjavenie, ktoré opisuje stav niektorých sŕdc:

Povedal, že veľa je povolaných, ale málo vyvolených. A prečo nie sú vyvolení?

Pretože ich srdcia tak veľmi lipnú na veciach tohto sveta a túžia po ľudskej úcte.[15]

Mnohí vo svete dnes žijú v prosperite a v mieri. V Knihe Mormonovej prosperita často odvádzala ľudí od Pána. Mormon varoval, že môžeme vidieť, že práve v dobe, keď sa jeho ľudu dobre darilo, áno, v raste ich polí, ich stád a ich čried, a v zlate a v striebre, a vo všelijakých veciach každého druhu a zručnosti; vtedy je tá doba, keď zatvrdia svoje srdcia a zabudnú na Pána svojho Boha.[16]

Pán poukazuje na tri prirodzené následky toho, keď niekoho srdce lipne na veciach tohto sveta: Po prvé, usilujeme sa skryť svoje hriechy namiesto toho, aby sme z nich činili pokánie. Ďalej, usilujeme sa uspokojiť svoje pyšné a márne ambície namiesto toho, aby sme usilovali o veci Božie. A nakoniec, začíname nad ostatnými uplatňovať nespravodlivú nadvládu.[17]

Všimnite si, že pýcha je prirodzeným dôsledkom toho, keď naše srdcia lipnú na svetských veciach. Pýcha rýchlo zníži citlivosť našich sŕdc na duchovné nabádania. Napríklad, Pán povedal, že On, Pán, nie je spokojný so svojim služobníkom Sidneym Rigdonom; sám sa vo svojom srdci povýšil a neprijal radu, ale zarmútil Ducha.[18]Porovnajte to s týmto prísľubom: Buď pokorný; a Pán tvoj Boh povedie ťa za ruku a dá ti odpoveď na tvoje modlitby.[19]

V zjavení obdržanom vo väzení v Liberty Pán opisuje efekt svetského srdca. Hľa, nebesá sa stiahnu; Duch Pána je zarmútený. A hľa, kým si to uvedomí, je ponechaný sám na seba.[20] Bratia a sestry, v týchto veľmi „ťažkých časoch" si nemôžeme dovoliť zarmútiť Ducha a byť ponechaní sami na seba.

Hovorím opäť, stav nášho srdca priamo ovplyvňuje našu citlivosť na duchovné veci. Venujme časť svojho každodenného úsilia tomu, aby sme otvorili svoje srdcia Duchu. Keďže my sme strážcami svojho srdca, môžeme tak učiniť. My rozhodneme, čo vpustíme dnu alebo čomu

budeme vzdorovať. Pán našťastie veľmi túži po tom, aby nám pomohol múdro sa rozhodnúť.

Skončím svedectvom s dvoma Jeho prísľubmi, ktoré dal pre tých, ktorí sa usilujú prísť k Nemu: A preto, milovaní bratia moji, modlite sa k Otcovi z celej sily srdca, aby ste mohli byť naplnení [Jeho] láskou, ...aby sme mohli byť očistení, dokonca tak, ako je on čistý.[21]

A konečne s týmto strhujúcim vyhlásením apoštola Pavla: „Všetko môžem v Kristovi, ktorý ma posilňuje."[22]

Kiež vždy žiadame Krista o to, aby posilnil naše srdcia a naplnil ich Svojou láskou, to je mojou modlitbou, v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri 2. Nefi 32:5.
2. 2. Timoteovi 3:1.
3. Pozri NaZ 8:2.
4. Pozri NaZ 85:6.
5. Pozri NaZ 8:2.
6. „Personal Revelation: The Gift, the Test, and the Promise", *Liahona,* jún 1997, 10.
7. Pozri Moroni 8:26.
8. Pozri Alma 12:10.
9. Pozri Helaman 3:35.
10. Žalm 34:19.
11. Pozri 2. Nefi 33:1, zvýraznenie pridané.
12. „Seek Learning by Faith", *Liahona,* september 2007, 17.
13. Matúš 5:8.
14. Pozri Jákob 3:2.
15. Pozri NaZ 121:34 – 35.
16. Pozri Helaman 12:2.
17. Pozri NaZ 121:36 – 37.
18. Pozri NaZ 63:55.
19. Pozri NaZ 112:10.
20. Pozri NaZ 121:37 – 38.
21. Pozri Moroni 7:48.
22. Filipským 4:13.

Služba, božská vlastnosť

Starší Carlos H. Amado
Zo sedemdesiatnikov

Tí, ktorí slúžia sa budú snažiť zušľachtiť, vybudovať a pozdvihnúť svojich blížnych

Všetky veci, ktoré Kristus urobil pre našu spásu sú jedinečné. Bol schopný vykonať Svoje vykupiteľské dielo počas približne troch rokov Svojej služby. Dnes by som rád zdôraznil tri ciele Spasiteľovho života na zemi.

1. Jeho zmierna obeť

Jeho prvým a najväčším cieľom bola s ničím neporovnateľná a úžasná úloha, ktorú obdržal od Svojho Otca: priniesť neobmedzenú a večnú obeť za celé ľudstvo.

Ako Jednorodený Syn Nebeského Otca v tele zdedil všetky božské vlastnosti Svojho Otca, a od Svojej pozemskej matky Márie zdedil vlastnosti smrteľníka.

Iba Jeho obeť nás mohla zachrániť z nášho smrteľného a padlého stavu (pozri Alma 34:8--14): Prišiel na svet pre tento zvláštny cieľ, aby dal Svoj život, pretože iba Jeho život nám mohol dať život večný.

Žiadna iná smrteľná bytosť v minulosti, prítomnosti či budúcnosti, ktorá žila alebo bude žiť na zemi, by nemohla priniesť uzmierenie za naše hriechy. On je náš Spasiteľ a Vykupiteľ (pozri Ján 3:16).

A vráti sa znova vládnuť a panovať nad nami s veľkou mocou a slávou.

2. Jeho náuka

Druhým cieľom, prečo prebýval medzi nami bolo vyučovať náuku, ktorú sa naučil od Svojho Otca, ktorá zahŕňa obrady a zmluvy spasenia a povýšenia (pozri Marek 1:27, Ján 7:16).

Jeho náuka je náukou lásky, odpustenia a milosrdenstva. Je to spôsob života v pokoji a harmónii medzi ľuďmi a spôsob, akým sa môžeme navrátiť žiť späť s Bohom.

3. Služba deťom Božím

Jeho tretím cieľom bolo budovať kráľovstvo službou druhým. Toto bol odlišný spôsob vodcovstva. Služba je vlastnosť Jeho nasledovníkov---božská črta.

„Vy ma nazývate Majstrom a Pánom, a dobre hovoríte, lebo tým som.

Keď teda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy;

dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy činili tak, ako som vám ja učinil“ (Ján 13:13 – 15).

Žil, aby kázal evanjelium kráľovstva a uzdravoval všetky druhy neduhov (pozri Matúš 4:23 – 24). Učiť Jeho náuku a slúžiť našim blížnym sú dve zodpovednosti, ktoré prijímame, keď sme pokrstení. Toto nás obracia na Kristových pravých služobníkov.

Pri jednej príležitosti po kázaní Svojej náuky, súcitil s ľuďmi a vykonal zázrak rozmnoženia pecňov chleba a rýb, a nasýtil zástup, vyjaviac nám tak Svoju vlastnosť súcitu a služby. Na druhý deň bol zástup dokonca ešte väčší kvôli jedlu, ktoré dostali. Učil ich s odhodlaním a s večným nadhľadom:

„Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale že ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa.

Usilujte sa nie o pominuteľný pokrm, ale o pokrm, ktorý bude pre večný život, ktorý vám Syn človeka dá“ (Ján 6:26 – 27).

Ako Cirkev máme nasýtiť hladných, priniesť úľavu chorým, odievať nahých a poskytnúť strechu nad hlavou biednym. Pôstnymi obeťami zmierňujme základné a momentálne potreby členov a sociálnym plánom im pomáhame v ich dlhodobých potrebách. Tam, kde sú prírodné katastrofy, zabezpečujeme skrze humanitárne služby pomoc pre našich bratov a sestry, ktorí nie sú našej viery.

Bez zanedbávania týchto časných potrieb, udržuje Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní, skrze Pánove prikázania, impozantnú a štedrú službu, ktorá požehnáva všetkých ľudí, učiac ich Kristovým náukám a vyzývajúc ich, aby obdržali spásne obrady, tak aby mohli obdržať nesmrteľnosť a večný život (pozri Mojžiš 1:39).

Zmena myslenia a prístupu

Ja viem, že nás Boh miluje. Necháva nás používať našu mravnú slobodu jednania, aj keď ju zneužívame. Dovoľuje nám činiť svoje vlastné rozhodnutia.

Kristus nám nemôže pomôcť, ak Mu nedôverujeme; nemôže nás učiť, ak Mu neslúžime. Nebude nás nútiť do toho, čo je správne, ale bude nám ukazovať cestu iba keď sa rozhodneme slúžiť Mu. Rozhodne, na to, aby sme slúžili v Jeho kráľovstve Kristus požaduje, aby sme zakúsili zmenu myslenia a prístupu:

Lebo ako môže človek poznať pána, ktorému neslúžil, a ktorý je pre neho cudzincom a je ďaleko od myšlienok a zámerov jeho srdca? (Pozri Mosiáš 5:13.)

Požehnania služby

Svedčím o tom, že skrze službu našim blížnym spoznávame Pána. Služba nás činí silnými vo svojej viere a potrebnými v Jeho kráľovstve. Služba nám dodáva zmysel a odvahu v živote. Privádza nás bližšie k Bohu a pomáha nám prečistiť našu božskú podstatu. Učí nás milovať a rozumieť našim blížnym a pomáha nám zabudnúť na svoje vlastné osobné potreby, potláča sebectvo, pýchu a nevďačnosť. Učí nás premýšľať o potrebách druhých, čo nám umožňuje rozvinúť cnosti, ktoré sú podobné Spasiteľovým.

Láskavosť, láska, trpezlivosť, porozumenie a svornosť porastú tým, že slúžime, zatiaľ čo neznášanlivosť, žiarlivosť, závisť, nenásytnosť a sebectvo sa zmenší alebo vymizne. Čím viac zo seba dáme, tým viac bude rásť naša schopnosť slúžiť, rozumieť a milovať.

Tí, ktorí slúžia budú vždy usilovať o to, aby sa zavďačili Bohu a žili s Ním v harmónii. Budú plní pokoja; budú radostnej povahy a ducha dobrosrdečného.

Tí, ktorí slúžia sa budú snažiť zušľachtiť, vybudovať a pozdvihnúť svojich blížnych; a preto budú medzi ostatnými považovaní za dobrých a nebudú nachádzať dôvod či čas urážať sa. Rozvinú cnosť modliť sa za tých, ktorí kritizujú. Neočakávajú uznanie či odmenu. Vlastnia lásku Kristovu.

Tí, ktorí slúžia budú vždy ochotní podeliť sa o to čo vlastnia a o to čo vedia v každom čase, na všetkých miestach a so všetkými ľuďmi.

Tí, ktorí slúžia i v čase nepriazne, budú pokračovať v živote v nádeji na lepšiu budúcnosť. Budú i naďalej pevnými v priebehu kríz, pretože ich nádej je v Kristovi.

Tí, ktorí slúžia prijmú svoje povolania s pokorou, poznajúc svoje možnosti, ale s presvedčením, že dvaja ľudia môžu učiniť všetko čo zamýšľajú, ak je jedným z tých dvoch Boh.

Božsky inšpirovaný kráľ Benjamín vyhlásil: Keď ste v službe svojim blížnym, ste iba v službe svojho Boha (pozri Mosiáš 2:17). Tí, ktorí slúžia majú väčšie porozumenie Božej osobnosti a vlastností.

Tí, ktorí slúžia s oddanosťou, dokonca aj keď sa veci nezvrtnú smerom, ktorým chceli, sa nedajú tak ľahko odradiť, unaviť alebo znechutiť, pretože prísľub pokojnej mysle a spoločenstva s Duchom Svätým ich nikdy neopustí.

Celosvetová a miestna služba

V Cirkvi sú desaťtisíce členov, ktorí nesebecky slúžia vo viac ako 170 národoch a v obrovskej rozmanitosti rečí a jazykov. Poskytujú nesebeckú službu skrze vedenie, učenie a starostlivosť o druhých, bez nároku na mzdu či materiálnu odmenu, bez potlesku či svetského uznania. Poskytujú svoj čas, svoje talenty a svoje zdroje; obetujú všetko čo majú a slúžia účinne a úžasne dobre. Po určitom čase sú uvoľnení, a dávajú tak možnosť slúžiť aj ostatným.

Kvôli Jeho náuke a Jeho službe znovuzriadená Ježiša Krista Svätých neustále požehnáva životy svojich členov. Ďakujeme Bohu za vás všetkých verných Svätých, ktorí pociťujete radosť zo služby, pociťujete ju teraz, a ktorí budú túto radosť pociťovať pri službe druhým. Modlíme sa, aby vás Boh za to vždy požehnával. V mene Ježiša Krista, amen.

Traja predsedajúci vysokí kňazi

Starší William R. Walker
Sedemdesiatnik

Múdrosť a sila prídu k nám, keď sa budeme pozerať na Prvé predsedníctvo ako na náš ideál a vzor vedenia.

Aké požehnanie a pocta je pre nás to, že môžeme podporiť prezidenta Thomasa S. Monsona, prezidenta Henryho B. Eyringa a prezidenta Dietera F. Uchtdorfa ako nové Prvé predsedníctvo Pánovej Cirkvi.

Prvýkrát som sa dozvedel o dôležitosti Prvého predsedníctva ako chlapec vyrastajúci v západnej Kanade. Keď som išiel do domu svojich starých rodičov Walkerovcov, vítala ma vo vstupnej hale zarámovaná fotografia Prvého predsedníctva Cirkvi. Dobre si na ňu pamätám. Zdalo sa, že držia stráž, pozdravujúc všetkých, ktorí vstúpili dnu.

Na prekrásnej farebnej fotke bol prezident George Albert Smith a jeho radcovia J. Reuben Clark Jr. a David O. McKay. Fotka ich ukazovala stojacich spolu pri veľkom glóbuse sveta. Miloval som túto fotku. Boli tak prekrásnymi a dôstojnými mužmi; poznal som ich ako proroka Božieho a jeho radcov.

Táto fotka, visiaca v prednej chodbe v dome mojich starých rodičov mala na mňa mocný vplyv. Žil som v malom meste na prérii, ktoré sa volalo Raymond, kde žili aj moji starí rodičia. Do ich domu som mohol ísť pešo, a tak som ich často navštevoval. Pamätám si ako som často stál osamote v chodbe, úctivo sa pozerajúc na túto fotku Prvého predsedníctva. Pamätám si ako som premýšľal nad tým, prečo si moji starí rodičia myslia, že je tak dôležité uctiť si Prvé predsedníctvo a mať ich fotku nápadne vystavenú vo svojom dome. Každý kto vstúpil dnu ju uvidel. Možno bolo najdôležitejšie to, že pre ich deti a vnukov to bola neustála pripomienka toho, čo bolo veľmi dôležité v srdciach a životoch starej mamy a starého otca.

O mnoho rokov neskôr som dospel k záveru, že vystavenie fotky Prvého predsedníctva sa rovnalo prekrásnemu vyjadreniu Józuu: „Vyvoľte si dnes, komu chcete slúžiť... Ja však a môj dom budeme slúžiť Hospodinovi" (Józua 24:15).

Každý kto vstúpil do domu Jamesa a Fannyei Walkerovcov vedel, že v ich srdciach boli zapísané tieto slová: „(My) však a (náš) dom budeme slúžiť Hospodinovi." Ako ich vnuk som to vedel, a nikdy som na to nezabudol.

Ako chlapec som tak dobre nerozumel významu toho, že v Prvom predsedníctve boli traja, namiesto toho, aby tam bol len jeden prezident.

Vedel som samozrejme, že Ježiš si vybral Petra, Jakuba a Jána teda nie iba Petra. Vedel som, že môj otec bol jedným z troch v biskupstve, slúžiac ako radca biskupa J. O. Hickena.

Vedel som, že môj starý otec bol prezidentom kolu, a že on mal dvoch radcov, ktorí stáli po jeho boku (prezidenta Johna Allena a prezidenta Leslieho Palmera).

V každom prípade---*predsedníctvo*---nepozostáva iba z jedného muža ako vedúceho, ale z troch, ktorí viedli spoločne. V Primárkach som sa učil o Článkoch viery a vyrastal som s nimi. Články

viery dávajú našej mládeži útechu a istotu, keď sa učia základným náukám Cirkvi. Potom vedia, že ľudia musia byť, povolaní Bohom zjavením a kladením rúk tých, ktorí majú právomoc, aby kázali evanjelium a vykonávali jeho obrady (pozri Články viery 1:5).

V roku 1835 zjavil Pán Josephovi Smithovi to správne usporiadanie predsedníctiev v Cirkvi.

Je nutné, aby tam boli prezidenti, alebo predsedajúci úradníci ... (pozri NaZ 107:21).

Traja predsedajúci vysokí kňazi z Melchisedekovho kňazstva, vyvolení orgánom, určení a vysvätení k tomuto úradu, a podporení dôverou, vierou a modlitbou Cirkvi, tvoria kvórum predsedníctva Cirkvi (pozri NaZ 107:21--22).

Kvórum troch prezidentov (pozri NaZ 107: 29) – nie prezident a dvaja viceprezidenti – ale traja predsedajúci vysokí kňazi. Kvórum troch prezidentov---Prvé predsedníctvo v Pánovej Cirkvi

Svet sa neorganizuje takýmto spôsobom, ale takto Pán zorganizoval a zostavil Svoju Cirkev.

Pripomína nám to verš z písma:

„Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty – znie výrok Hospodinov – ale ako nebesá prevyšujú zem, tak moje cesty prevyšujú vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky“ (Izaiáš 55:8 – 9).

Keď som mal asi sedem rokov, dozvedel som sa trošku o následníctve v Predsedníctve, keď zomrel prezident George Albert Smith. O nejaký čas neskôr bola fotka v starkinej chodbe vymenená za prekrásnu fotku prezidenta Davida O. McKay a jeho radcov Stephena L. Richardsa a J. Reubena Clarka, ml.

Ako chlapec som určite nechápal hlboký význam či proces nástupníctva v Prvom predsedníctve, ale vedel som, že zomrel prorok a že my sme vedení novým prorokom Božím s dvomi radcami po jeho boku.

Keď som mal 13, zavolal ma biskup Murray Holt do svojej kancelárie a ponúkol mi povolanie slúžiť ako prezident Kvóra diakonov. Povedal mi, že mám ísť domov a modliť sa o to, kto majú byť moji radcovia. Naučil ma, že Pán mi pomôže rozhodnúť sa. ON mi pomohol. Vtedy som sa naučil o radcoch a začal som rozumieť, prečo má Pán Svoju Cirkev riadenú nie iba prezidentmi, ale predsedníctvami. Mal som rád svojich radcov v Kvóre diakonov a modlili sme sa a usilovne sme pracovali, aby sme pomohli chlapcom v kvóre. Biskup Holt ma naučil vzoru predsedníctva a učil ma ako má predsedníctvo v Pánovej Cirkvi fungovať.

Keď som neskôr slúžil ako prezident iných kvór, už som poznal dôležitosť radcov a vedel som, že mi ich Pán pomôže vybrať---tak ako ma to naučil môj biskup.

Ako prezident Kvóra diakonov a neskôr ako biskup a prezident kolu som vedel, že nech mám akúkoľvek múdrosť, porozumenie alebo schopnosť, tak tie budú výrazne zväčšené, keď zapojím mojich radcov do každého rozhodnutia, ktoré budem musieť urobiť. Naučil som sa, že výhody spoločnej služby ako predsedníctva sú veľkolepé a zveľaďujúce.

Pochopil som, prečo Pán ustanovil, že Jeho Cirkev má byť vedená tromi predsedajúcimi vysokými kňazmi a že táto forma vedenia bude stanovená vo veľmi veľkej miere po celej Cirkvi.

Pán povedal, že nám dá vzor vo všetkých veciach, aby sme neboli oklamaní (pozri NaZ 52:14). Dal nám vzor vedenia. Okrem Kvóra dvanástich a Kvóra sedemdesiatnikov sú všetky cirkevné kvóra vedené prezidentom a jeho dvomi radcami. Okrem toho sú všetky pomocné organizácie na všetkých stupňoch vedené prezidentom a dvoma radcami. Všetky požehnania a výhody spoločnej služby ako predsedníctva sa vzťahujú na pomocné organizácie a takisto na kňazské kvóra.

Každý z nás, kto slúži v predsedníctve kdekoľvek v Cirkvi sa má pozerať na Prvé predsedníctvo ako na náš vzor a príklad, ktorý sa máme snažiť nasledovať, keď vykonávame naše správcovstvo. Máme sa snažiť byť ako oni a pracovať spoločne v láske a harmónii, tak ako to robia oni.

Prezident Gordon B. Hinckley často hovoril o dôležitosti radcov. Povedal: „Pán tam dal [radcov] z určitého dôvodu" (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, [1997], 94).

Prezident Hinckley nás ďalej inštruoval: „Každé ráno okrem pondelka sa stretáva Prvé predsedníctvo (keď sa nachádzame v meste). Zavolám si prezidenta Fausta, aby mi ukázal na čom pracuje, my to prerokujeme a urobíme rozhodnutie. Potom si zavolám prezidenta Monsona, aby mi ukázal na čom pracuje, prerokujeme to a urobíme rozhodnutie. Potom im ja ukážem veci, ktoré chcem prezentovať, prerokujeme ich a urobíme rozhodnutie. Pracujeme spoločne. V predsedníctve nemôžete fungovať osamote. Radcovia---akou úžasnou vecou sú radcovia. Ochránia vás od toho, aby ste urobili nesprávne veci, pomôžu vám urobiť veci správne..." (GBH Teachings, str. 95; pozri GBH, *Ensing*, október 1990, „In Counselors There is Safety").

Radca prezidenta Josepha F. Smitha raz opísal ako uvažuje Prvé predsedníctvo: „Keď bol pred (prezidenta Cirkvi) predložený prípad na posúdenie, on a jeho radcovia sa o tom rozprávali a *starostlivo* nad ním *uvažovali, dokým neprišli k rovnakému záveru*" (Anthon H. Lund) (CR 4/1919).

To má byť našim vzorom v predsedníctve.

Zjavenia nás učia, že naše rozhodnutia v kvórach a predsedníctvach máme vykonávať vo všetkej spravodlivosti, vo svätosti a pokore srdca, s krotkosťou a trpezlivosťou a s vierou a cnosťou, s poznaním, so zdržanlivosťou, s trpezlivosťou, zbožnosťou, bratskou láskavosťou a pravou láskou (pozri NaZ 107:30).

Pán nám dal vzor.

Dnes sme vyjadrili podporu novému Prvému predsedníctvu Cirkvi. Budú nás učiť a ukážu nám vzor, ktorý máme nasledovať. Múdrosť a sila prídu k nám, keď sa budeme pozerať na Prvé predsedníctvo ako na náš ideál a vzor vedenia.

Do našich rodín prídu veľké požehnania, keď budeme naše deti a vnukov učiť milovať a podporovať vedúcich Cirkvi. Ako mladý chlapec v domove mojich starých rodičov som vedel, že sme boli vedení Božími mužmi, ktorých tam Pán umiestnil, aby nás viedli.

A viem to i teraz. Vydávam svedectvo, že toto je dielo Pána Ježiša Krista, a že my sme vedení Jeho apoštolmi a prorokmi. Vydávam svedectvo, že služobne najstarší apoštol, Prezident Thomas

S. Monson bol povolaný Bohom a že on nás spolu so svojimi vynikajúcimi radcami po jeho boku povedie v súlade s mysľou a vôľou Pána, ktorého je táto Cirkev.

V posvätnom mene Ježiša Krista, amen.

Hojenie trieštivých následkov zneužívania

Starší Richard G. Scott
Z Kvóra dvanástich apoštolov

Uzdravenie prichádza skrze neochvejnú lásku Nebeského Otca pre každé z Jeho detí.

Vydávam posvätné svedectvo o svojej hlbokej láske pre nášho nového proroka, vidcu a zjavovateľa prezidenta Thomasa S. Monsona---ako hlboko mu dôverujem a ako veľmi som ochotný urobiť to o čo ma požiada, aby som robil.

Niektoré záležitosti sú tak citlivé a silno osobné a môžu prebudiť také znepokojivé pocity, že sa zriedkakedy uvádzajú na verejnosti. Ale ak o nich rozpráva citlivo a súcitne vo svetle pravdy, môže diskusia o týchto záležitostiach priniesť väčšie porozumenie so zmiernením bolesti, požehnaním uzdravenia a dokonca predísť budúcej tragédii.

S hlbokým záujmom jasne ukázať cestu k úľave hovorím k vám, ktorí trpíte trieštivými následkami mentálneho, verbálneho, fyzického a hlavne sexuálneho zneužívania. Hovorím tiež k tým z vás, ktorí ho spôsobujete. Zameriam sa na sexuálne zneužívanie napriek tomu, že dané rady by mohli pomôcť tiež obetiam iného krutého zaobchádzania. Mojou snahou slúžiť ako zrkadlo, tak aby božské uzdravujúce svetlo mohlo osvietiť tmavé mraky utrpenia spôsobeného nečestnými činmi druhých. Snáď obdržím pomoc, aby som hovoril zrozumiteľne, poskytol pomoc, a nie ďalšie komplikácie v poškodenom živote. Je tiež pravdepodobné, že väčšie porozumenie, všímavosť a citlivosť môže podnietiť ďalších z nás, aby sme pomohli vyriešiť či zabrániť tragédii zneužívania ďalších obetí.

Dvíhajúca sa vlna tohto krutého, ohavného hriechu sa možno osobne nedotkla vášho života. Ale je už dosť rozrastená vo svete, a tak sa mohla dotknúť niekoho koho milujete. Toto často spôsobuje nesmierne utrpenie---ktoré môže byť prekonané---a preto chcem hovoriť o tom ako môže byť dosiahnuté zahojenie. Urobím tak v úctivom duchu, lebo mojim cieľom je pomôcť zahojiť, a nie zhoršiť bolestivé spomienky.

Sloboda jednania

Mravná sloboda jednania je živou súčasťou plánu šťastia nášho Nebeského Otca. On vedel, že niektoré z Jeho duchovných detí budú využívať túto slobodu jednania nevhodne, spôsobujúc tým vážne problémy ostatným. Niektorí dokonca ohrozujú posvätnú zodpovednosť, ako keď otec alebo člen rodiny zneužije nevinné dieťa. Pretože je náš Nebeský Otec úplne spravodlivý, musí tu byť spôsob ako prekonať tragické následky takéhoto ničivého využitia slobody jednania pre oboch, ako obete, tak aj páchateľov. Toto zaručené hojenie prichádza skrze moc uzmierenia Jeho milovaného Syna, Ježiša Krista, aby napravil to, čo je nespravodlivé. Viera v Ježiša Krista a v Jeho moc uzdravenia poskytuje zneužívaným prostriedky umožňujúce prekonať hrozné následky nečestných skutkov druhých. Keď je spojené s úplným pokáním, môže uzmierenie tiež poskytnúť páchateľovi spôsob ako sa vyhnúť vážnemu trestu, ktorý Pán nariadil za takéto činy.

Obetiam

Svedčím o tom, že poznám obete závažného zneužívania, ktoré úspešne prešli náročnou cestou úplného zahojenia skrze moc uzmierenia. Potom ako boli jej vlastné obavy vyriešené jej vierou v hojivú moc uzmierenia, požiadala jedna mladá žena, ktorá bola niekoľkokrát zneužitá svojim

otcom o ďalší pohovor so mnou. Vrátila sa spolu so starším manželským párom. Mohol som vidieť, že tých dvoch milovala veľmi hlboko. Jej tvár žiarila šťastím. Začala: „Starší Scott, toto je môj otec. Milujem ho. Má obavy z niekoľkých vecí, ktoré sa stali v mojom rannom detstve. Pre mňa to už nie je problém. Môžete mu pomôcť?" Aké úžasné potvrdenie Spasiteľovej schopnosti uzdravovať! Už viac netrpela následkami zneužívania, pretože mala dostatočné porozumenie Jeho uzmierenia, dostatočnú vieru a bola poslušná Jeho zákonov. Keď svedomito študujete uzmierenie a používate svoju vieru v to, že Ježiš Kristus má moc uzdravovať, môžete obdržať rovnakú radostnú úľavu. Počas svojej cesty za uzdravením, prijmite Jeho pozvanie a umožnite Mu aby s vami zdieľal vaše bremeno dokiaľ budete mať dostatok času a sily byť uzdravenými.

Aby sme našli úľavu od následkov zneužívania je dobré poznať jeho zdroj. Satan je tvorcom celého deštruktívneho výsledku zneužívania. Má pozoruhodnú schopnosť viesť človeka do slepých uličiek, v ktorých nemôže byť nájdené riešenie extrémne náročných problémov. Jeho stratégiou je oddeliť trpiacu dušu od dosiahnuteľného uzdravenia súcitného Nebeského Otca a milujúceho Vykupiteľa.

Ak ste boli zneužití, Satan sa bude snažiť ubezpečiť vás, že tu už niet riešenia. Aj keď veľmi dobre vie, že to je možné. Satan si uvedomuje, že uzdravenie prichádza skrze neochvejnú lásku Nebeského Otca pre každé z Jeho detí. Tiež rozumie, že tá moc uzdravenia je neodmysliteľná v uzmierení Ježiša Krista. A preto je jeho stratégiou urobiť všetko čo je možné, aby vás oddelil od vášho Otca a Jeho Syna. Nenechajte Satana, aby vás presvedčil, že už niet pomoci.

Satan používa vaše zneužitie na podkopanie vašej sebadôvery, na zničenie dôvery k autorite, vytvára strach a budí pocity beznádeje. Zneužitie môže poškodiť vašu schopnosť formovať zdravé medziľudské vzťahy. Musíte mať vieru v to, že všetky tieto negatívne následky môžu byť vyriešené, inak vás budú zadržiavať od úplného uzdravenia. Zatiaľ čo tieto dôsledky majú mocný vplyv na náš život, neopisujú vaše skutočné ja.

Satan sa snaží odtrhnúť vás od vášho Otca v Nebi myšlienkami, že keby vás miloval, zabránil by tejto tragédii. Nenechajte sa zadržiavať od hlavného zdroja skutočného uzdravenia vynachádzavosťou kniežaťa zla a jeho podlých lží. Uvedomte si, že ak máte pocity, že nie ste milovaní svojim Otcom v Nebi, ste manipulovaní Satanom. Dokonca aj keď sa to zdá veľmi ťažké, aby ste sa pomodlili, pokľaknite a požiadajte Nebeského Otca, aby vám dal schopnosť dôverovať Mu a pocítiť Jeho lásku k vám. Požiadajte, aby ste prišli k poznaniu, že Jeho Syn vás môže uzdraviť skrze Svoje milosrdné uzmierenie.

Bola to Satanova ponuka, aby boli Otcove deti donútené k poslušnosti, takže by nebolo mravnej slobody jednania, a teda ani osobného rastu. Zachovaním mravnej slobody jednania Pán neobmedzuje ľudí od nevhodného využívania tejto slobody jednania. Ale potrestá ich za takéto činy, ak nebudú činiť plné pokánie. Skrze Ducha Svätého posiela varovania a nabádania zneužívajúcemu, ale často je degradujúci apetít toho človeka tak mocný, že blokuje toto duchovné vedenie. A preto náš Otec poskytol spôsob ako zahojiť následky činov, ktoré skrze donútenie, zneužitie moci alebo strach z druhého, dočasne obmedzujú slobodnú vôľu zneužívaného.

Zo začiatku si hojenie vyžaduje detskú vieru v nemennú skutočnosť, že vás Nebeský Otec miluje a poskytuje spôsob uzdravenia. Jeho milovaný Syn, Ježiš Kristus, položil Svoj život, aby zabezpečil toto uzdravenie. Ale niet tu zázračného riešenia, či prostý balzam poskytujúci uzdravenie, niet ani jednoduchej cesty k úplnej náprave. Liečba vyžaduje hlbokú vieru v Ježiša

Krista a v Jeho neobmedzenú schopnosť uzdraviť. Pramení v porozumení náuky a v rezolútnom rozhodnutí nasledovať ho.

Uzdravovanie môže začať s ohľaduplným biskupom či prezidentom kolu alebo múdrym profesionálnym poradcom. Ak máte zlomenú nohu, nesnažíte sa napraviť si ju sami. Vážne zneužívanie tiež môže mať osoh z profesionálnej pomoci. Je mnoho spôsobov ako začať s uzdravovaním, ale pamätajte, že úplné vyliečenie prichádza skrze Spasiteľa, Pána Ježiša Krista, nášho Majstra a Vykupiteľa. Majte vieru v to, že pomocou Jeho dokonalého, večného, neobmedzeného uzmierenia môžete byť uzdravení z následkov zneužívania.

Aj keď sa vám to teraz môže zdať nemožné, v čase hojenia môžete obdržať od Spasiteľa vôľu, ktorá vám umožní skutočne odpustiť zneužívajúcemu a dokonca cítiť k nemu či k nej ľútosť. Keď môžete odpustiť priestupok, uľaví sa vám od bolesti a trápenia, ktoré chce Satan vo vašom živote tým, že vás povzbudzuje v tom, aby ste nenávideli zneužívateľa. Výsledkom bude, že budete mať väčší pokoj. Aj keď je to dôležitou súčasťou hojenia, ak vám myšlienka na odpustenie spôsobuje stále veľa bolesti, odložte tento krok nabok kým nebudete mať viac skúseností so Spasiteľovou uzdravujúcou mocou vo vašom vlastnom živote.

Ak ste momentálne zneužívaní alebo ste boli v minulosti, nájdite odvahu vyhľadať pomoc. Možno ste boli niekoľkokrát ohrozovaní či zastrašovaní, aby ste neprezradili zneužívanie. Majte teraz odvahu konať. Vyhľadajte podporu niekoho, komu môžete dôverovať. Váš biskup alebo prezident kolu vám môže dať hodnotnú radu a pomôcť vám predstaviteľmi úradov. Vysvetlite, ako ste boli zneužívaní a označte toho, kto to spravil. Požiadajte o ochranu. Váš čin môže pomôcť tomu, aby sa iní nestali nevinnými obeťami trpiacimi následkami. Vyhľadajte pomoc teraz. Nebojte sa---lebo strach je nástroj, ktorý Satan využije, aby ste ďalej trpeli. Pán vám pomôže, ale vy musíte natiahnuť ruku pre pomoc.

Nedajte sa odradiť, ak bude biskup spočiatku váhať, keď určíte zneužívateľa. Pamätajte na to, že páchatelia sú obratní vo vytváraní zbožného vzhľadu na verejnosti, aby zamaskovali svoje odporné činy. Modlite sa o vedenie pri svojej snahe získať pomoc. Tá podpora príde. Zvyšok zaisťuje, že Dokonalý sudca, Ježiš Kristus, s dokonalým poznaním detailov, poženie všetkých zneužívateľov k zodpovednosti za každý nespravodlivý čin. Vo Svojom čase naplno uplatní vyžadované požiadavky spravodlivosti, ak tam nebude úplné pokánie. Vaše prílišné zanietenie pre potrebu spravodlivosti vás iba spomalí v uzdravovaní a dovolí páchateľovi pokračovať v jeho zneužívajúcej kontrole. Preto by ste mali nechať trest za tieto diabolské činy zneužívania na štátnych a Cirkevných autoritách.

Páchateľovi

Teraz páchatelia, ktorí ste zničili život druhého zneužívaním: uvedomte si, že potrebujete pomoc s vašou závislosťou, lebo vás zničí. Sami ju neprekonáte. Skutočne potrebujete špeciálnu profesionálnu pomoc. Nalieham na vás, vyhľadajte pomoc *teraz*. Skutočne ste klamali samých seba falošným, dočasným bezpečím, že ste úspešne zakryli vaše previnenia pred štátnymi či Cirkevnými autoritami. Ale vedzte, že Pán Ježiš Kristus vníma všetky vaše hriechy. Varoval:„Kto by však zviedol na hriech jedného z týchto maličkých ... lepšie by bolo, aby mu oslí žarnov zavesili na šiju a potopili ho do morskej hlbiny.“[2] Vedzte, že aj bez pričinenia sa vašej obete, vaše hrubé činy vyjdú na povrch, lebo Satan na to dohliadne a potom vás opustí.

Zjednodušte svoj život tým, že *teraz* podniknete kroky na očistenie svojej duše od takýchto hriechov a prijmete trest, ktorý si vyžadujú. Preukážte svoju túžbu zahojiť muky, ktoré ste

spôsobili druhým. Hovorte so svojim biskupom či prezidentom kolu. Závažnosť vašich činov si môže vyžadovať, aby ste čelili spoločenskému a Cirkevnému potrestaniu. Ale úplné pokánie vám prinesie sladkú úľavu odpustenia, pokoj svedomia a obnovený život. Prinesie to tiež úľavu zneužívaným a ich rodinám. Budete oslobodení spod ťarchy výčitiek svedomia a vyčítavých myšlienok za to, že ste spôsobili zármutok a muky v živote druhých. Uvedomte si, že je oveľa jednoduchšie činiť pokánie v tomto živote, než v tom ďalšom, preto čiňte pokánie teraz. Bude vám poskytnutá pomoc, keď sa rozhodnete oslobodiť spod závislosti skrze pokánie a podporu druhých. A buďte vďační za to, že nežijete v minulosti, kedy zneužívajúcich kameňovali k smrti bez možnosti činiť pokánie.[3]

Rodičom

Rodičia, vhodnými, citlivými spôsobmi učte svoje deti o možných nebezpečenstvách zneužívania a ako sa im vyhnúť. Vnímajte varovné príznaky, ako sú náhle zmeny v chovaní detí, ktoré môžu naznačovať problém. Dávajte pozor na pocity nepokoja svojich detí a určite ich pôvod.

Sudcom v Izraeli

Vy, ktorí držíte kľúče sudcu v Izraeli, pozorne uistite každého jednotlivca, že v súžení zo zneužívania obdržia vhodnú pomoc. Cirkevná príručka a linka pomoci, ktoré sú tu vymenované, sú hodnotnými zdrojmi, ktoré budú viesť vaše cirkevné konanie a spoluprácu so štátnymi orgánmi.[1] Pozorne dohliadajte na zapojenie každého jednotlivca, ktorý mal takéto problémy v minulosti. Uvedomte si, že páchateľ pravdepodobne neprizná svoje zvrátené činy. Vyhľadávajte vedenie od Ducha, ak cítite, že niečo nie je v poriadku. Získajte pomoc vedúcich zboru a kolu, aby ste sa vyhli možným nebezpečenstvám.

Modlím sa, aby ste vy, či už ten, kto je zneužívaný, alebo ten, kto to spôsobuje, začali konať teraz a využili pre seba hojivú moc uzmierenia Ježiša Krista. Svedčím, že vám vaša viera a poslušnosť zaistí, že On vám pomôže. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pre ďalšie informácie o uzdravení sa z tragédie zneužívania pozri: Gordon B. Hinckley, „Save the Children", Ensign, november 1994, 52--54; James E. Faust, „The Atonement: Our Greatest Hope", *Liahona,* január 2002, 19--22; Dallin H. Oaks, „He Heals the Heavy Laden", *Liahona,* november 2006, 6--9; Richard G. Scott, „Healing the Tragic Scars of Abuse", *Ensign,* máj 1992, 31--33; Richard G. Scott, „Trust in the Lord", *Ensign,* november 1995, 16--18; Richard G. Scott, „Peace of Conscience and Peace of Mind", *Liahona,* november 2004, 15--18; Richard G. Scott, „The Atonement Can Secure Your Peace and Happiness", *Liahona,* november 2006, 40--42; Jeffrey R. Holland, „Broken Things to Mend", *Liahona,* máj 2006, 69--71; „A Conversation on Spouse Abuse", *Ensign,* október 1999, 22--27; „The Wrongful Road of Abuse," kapitola 28 v *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (Melchizedek Priesthood and Relief Society course of study, 1998), 249--55; NaZ 121:34--46.

2. Matúš 18:4--6.
3. Pozri Deuteronomy 22:25--27.
4. Pozri Church Handbook of Instructions, Book 1: *Stake Presidencies and Bishoprics* (2006), 107--8, 110, 120, 122, 147, 186.

Evanjelium Ježiša Krista

Starší L. Tom Perry
Z Kvóra dvanástich apoštolov

Evanjelium nás všetkých učí to, čo potrebujeme vedieť, aby sme sa vrátili a žili so svojim milujúcim Nebeským Otcom.

Apoštol Pavol smelo vyhlasuje: „Veď ja sa nehanbím za evanjelium (Kristovo): lebo mocou Božou je ono na spasenie každému veriacemu" (Rímskym 1:16). Rovnaká smelosť je hlásaná našimi misionármi na plný úväzok, keď slúžia v mnohých končinách sveta.

Vo všeobecnosti je evanjelium Ježiša Krista receptom na večný život pozostávajúcim z piatich ingrediencií. Po prvé, zvážme, čím sa môžeme stať, ak sa držíme tohto receptu, a potom môžeme zvážiť každú z ingrediencií.

Čo vieme o večnom živote? V Mojžišovi 1:39 sa dozvedáme že Pánovým dielom a Jeho slávou je priniesť nám nesmrteľnosť a večný život. Toto nás učí o tom, že nesmrteľnosť a večný život sú oddelené a odlišné. Dar večného života, ktorý je prisľúbený, iba keď sa splnia určité podmienky, je oveľa väčší ako dar nesmrteľnosti.

Podľa Staršieho Bruca R. McConkieho:
„Večný život nie je iba prázdny pojem, ktorý odkazuje iba na nekonečné trvanie budúceho života, nesmrteľnosť znamená žiť navždy vo vzkriesenom stave a prostredníctvom milosti Božej celé ľudstvo získa toto nekonečné trvanie života. Ale iba tí, ktorí poslúchajú celý zákon evanjelia zdedia večný život. Je to najväčší zo všetkých Božích darov, pre svoju formu, postavenie, typ a kvalitu života, ktorej sa teší aj samotný Boh. Preto tí, ktorí získajú večný život, obdržia povýšenie; oni sú Božími synmi, spoludedičia Kristovi, členovia Cirkvi Prvorodeného; oni prekonajú všetky veci, majú všetku moc a obdržia plnosť Otcovu ..." (*Mormon Doctrine*, 2. vyd., [1966], 237).

Povinnosťou našich misionárov, ako to stojí na prvej strane príručky *Kážte Moje evanjelium*, je: „Pozvať ostatných, aby prišli ku Kristovi tým, že im [budú] pomáhať získať znovuzriadené evanjelium prostredníctvom viery v Ježiša Krista a Jeho uzmierenia, pokánia, krstu a daru Ducha Svätého a vytrvania až do konca" (2004).

V mnohých kuchárskych knihách sú obrázky perfektných jedál, ktoré urobíte podľa receptu---plnosť radosti z varenia. Tieto obrázky sú dôležité, pretože nám pomáhajú predstaviť si výsledok, ak sa budeme striktne pridržiavať pokynov daných v recepte. Je dôležité začať s výsledkom na mysli, ale výsledok reprezentovaný obrázkami v kuchárskych knihách je výsledkom, ktorý je možný iba vtedy, ak sa všetko urobí správne. Ak sa nedodržiavajú pokyny alebo sa zabudne na ingredienciu alebo sa zle naváži, želaná chuť a vzhľad sa dosiahne iba zriedka. Avšak obrázok perfektného jedla môže poslúžiť ako motivácia skúsiť znova vytvoriť niečo čo je aj chutné a aj pekné.

Keď premýšľame o večnom živote, aký obrázok vám príde na um? Verím, že ak by sme mohli v našich mysliach vytvoriť jasný a skutočný obraz večného života začali by sme sa správať inak. Nemuseli by sme byť nabádaní robiť mnohé veci, ktoré sa týkajú vytrvania až do konca, ako konať si svoje domáce, či navštevujúce učenie, chodiť na zhromaždenia, ísť do chrámu, žiť

morálny život, modliť sa, či čítať písma. Chceli by sme robiť všetky tieto veci a oveľa viac, pretože by sme si uvedomili, že nás pripravujú na to ísť niekam, kam túžime ísť.

Prečo musí misionársky cieľ začať od pomoci druhým obdržať vieru v Ježiša Krista a Jeho uzmierenie? Aby sme prijali evanjelium Ježiša Krista, musíme najprv prijať toho, koho to evanjelium je. Ľudia musia veriť Spasiteľovi a tomu, čomu nás učil. Musia veriť, že On má moc dodržiavať Svoje sľuby, ktoré nám dal skrze cnosť uzmierenia. Keď majú ľudia vieru v Ježiša Krista, príjmu a aplikujú Jeho uzmierenie a Jeho učenia.

Spasiteľ učil Svojich učeníkov, ako je to zaznamenané v 27. kapitole 3. Nefi, vzájomnej prepojenosti Svojho evanjelia a Svojej pozemskej služby a uzmierenia, keď povedal:

Hľa, dávam vám evanjelium svoje, a toto je evanjelium, ktoré som vám dal -- že som prišiel na svet, aby som vykonal vôľu Otca svojho, pretože Otec môj ma poslal.

A stane sa, že ktokoľvek, kto činí pokánie a je pokrstený v mojom mene, bude naplnený; a ak vytrvá až do konca, hľa, toho budem považovať pred Otcom svojim za nevinného oného dňa, keď sa dostavím súdiť svet (pozri verše 13, 16).

Viera v Ježiša Krista a Jeho uzmierenie nás obracia k Nemu. Svet nás učí, že musíme vidieť, aby sme verili, ale naša viera v nášho Pána nás vedie k viere, že môžeme vidieť Jeho a Otcov plán pre nás.

Naša viera tiež vedie k skutkom – vedie k záväzkom a zmenám spojených s pravým pokáním. Ako učil Amulek v Almovi, v kapitole 34:

A preto iba pre toho, kto má vieru k pokániu, sa uskutoční veľký a večný plán vykúpenia.

Preto, kiež vám Boh dá, bratia moji, aby ste mohli začať uplatňovať vieru svoju k pokániu, aby ste začali vzývať sväté meno jeho, aby k vám bol milosrdný.

Áno, volajte k nemu o milosrdenstvo; lebo on je mocný, aby spasil (pozri verše 16--18).

Prečo musia jednotlivci činiť pokánie predtým ako sú pokrstení a obdržia Ducha Svätého? Hlas Kristov hlásal Nefitom koniec zákona obete, a vtedy povedal: A budete mi prinášať ako obeť srdce zlomené a ducha skrúšeného. A kto ku mne príde so srdcom zlomeným a duchom skrúšeným, toho pokrstím ohňom a Duchom Svätým... (pozri 3. Nefi 9:20).

O tejto istej požiadavke sa hovorí v oddiele 20 Náuky a zmlúv vo verši, ktorý často používame k popisu požiadaviek pre krst. Vo verši 37 stojí: Všetci tí, ktorí sa pokoria Bohom a prajú si byť pokrstení, a prichádzajú so srdcom zlomeným a duchom skrúšeným, a dosvedčujú pred cirkvou, že naozaj činili pokánie zo všetkých hriechov svojich, ... budú prijatí krstom do jeho cirkvi (pozri NaZ 20:37).

Tieto verše z písiem vyučujú základné lekcie o podstate pokánia ako príprave na krst a obdržanie Ducha Svätého. Po prvé, pokánie zahŕňa pokorný postoj. Aby sme boli pripravení byť pokrstený a vziať na seba meno Kristovo, musíme sa pred Ním pokoriť---predložiť svoju obeť zlomeného srdca a skrúšeného ducha a prijať Jeho vôľu. Po druhé, učíme sa, že ľudia musia dosvedčiť pred Cirkvou alebo zástupcami Cirkvi, že činili pokánie zo svojich hriechov. Nakoniec, spoznáme, že pokánie, ktoré je očistným procesom, predchádzajúci krst, ktorý je očistným obradom, po

správnosti pripravujú jednotlivca na obdržanie Ducha Svätého. Duch Svätý je tretím členom božskej trojice. Dar Ducha Svätého je dostupný iba pre tých, ktorí sú očistení skrze pokánie z hriechov sveta.

Prečo potrebujeme krst a obdržať Ducha Svätého? Starší Orson F. Whitney učil: „Krst pozostáva z dvoch častí a má vykonať dvojitú úlohu. Nie iba očistením --- osvecuje dušu, činí zjavnými veci Božie v minulosti, súčasnosti, budúcnosti, a poskytuje isté svedectvo o pravde. Duša, očistená od hriechu, je v stave, kedy sa teší z vplyvu Ducha Svätého, ktorý neprebýva v ‚svätostánkoch nečistých'. Vody krstu začínajú dielo očisťovania a osvietenia. Duch krstu to završuje." (Misionársky leták od Orsona F. Whitneyho, *Baptism-The Birth of Water and of Spirit*).

Obrad krstu vodou a ohňom je Nefim popisovaný ako brána (pozri 2. Nefi 31:17) Prečo je krst bránou? Pretože je to obrad symbolizujúci vstup do posvätnej a záväznej zmluvy medzi Bohom a človekom. Človek sľubuje, že zanechá svet, že bude milovať a slúžiť svojim blížnym, navštevovať siroty a vdovy v ich utrpení, hlásať pokoj, kázať evanjelium, slúžiť Pánovi a dodržiavať Jeho prikázania. Pán sľubuje, že bude hojne vylievať svojho Ducha na nás (pozri Mosiáš 18:10), vykúpi Svojich Svätých ako časne, tak aj duchovne, bude ich počítať medzi tých z prvého vzkriesenia a ponúka život večný. Krst a obdržanie Ducha Svätého sú predpísané spôsoby ako vstúpiť na tú „úzku a tesnú" cestu k večnému životu.

Podľa apoštola Pavla krst tiež symbolizuje náš zostup do vodného hrobu, z ktorého vstaneme v „novote života" (Rímskym 6:4) v Kristovi. Obrad krstu symbolizuje Kristovu smrť a vzkriesenie --- zomierame s Ním a takisto môžeme žiť s Ním. V zmysle tohto je krst prvý spásny obrad a obdržanie Ducha Svätého pomáha každému z nás postupovať dopredu a vytrvať až do konca.

Ako vytrváme do konca? Vytrvanie až do konca vyžaduje vernosť do konca, ako v Pavlovom prípade, ktorý povedal Timoteovi: „Dobrý boj som dobojoval, beh dokonal, vieru zachoval" (2. Timoteovi 4:7). Toto očividne nie je jednoduchá úloha. V skutočnosti to má byť neľahké, náročné a nakoniec prečisťujúce, keď sa pripravujeme, aby sme sa vrátili a žili so svojim Otcom v Nebi a obdržali večný život.

Vytrvať až do konca určite nie je „urob si sám" projekt. Po prvé, vyžaduje si Spasiteľovu mesiášsku moc. Nemôžeme sa vrátiť do prítomnosti nášho Nebeského Otca, ak nie sme čistí, a preto musíme pokračovať v pokání. Ideálne je, ak činíme pokánie neustále, ale tiež každý týždeň navštevujeme zhromaždenia Večere Pána, aby sme prijímali Večeru Pána a obnovili naše krstné zmluvy. Po druhé, vytrvanie do konca vyžaduje Ducha Svätého, ktorý nás povedie a posvätí. Po tretie, musíme byť neodlučiteľnou častou spoločenstva Svätých, slúžiť a prijímať službu od ostatných našich bratov a sestier v evanjeliu. Krstom sa stávame súčasťou tela Kristovho (pozri 1. Korintským 12:11--13), každý z nás má rolu, ktorú treba hrať, každé z nás je dôležitý, ale ak chceme uspieť, musíme byť zjednotení v našom Spasiteľovi. Po štvrté, musíme sa deliť o evanjelium s ostatnými. Prísľuby ohľadom privedenia čo len jednej duše k Pánovi sú hlboké a večné (pozri NaZ 18:15). Okrem toho, evanjelium zapúšťa hlboké korene v tých, ktorí sa oň často delia. Nakoniec, musíme vždy udržovať vieru a nádej v Krista, aby sme vytrvali až do konca a spomedzi mnohých spôsobov, ktoré činíme, sú modlitba, pôst a čítanie písiem. Tieto zvyky nás opevnia proti ľstivým plánom a ostrým výpadom protivníka.

Milujem evanjelium Ježiša Krista, lebo vymedzuje spôsob, akým môžeme požiť ovocie evanjelia, zažiť tú neobyčajne veľkú radosť (pozri 1. Nefi 8:12), ktorú len to môže priniesť a vytrvať až do konca skrze všetky výzvy smrteľného života. Evanjelium nás všetkých učí to, čo

potrebujeme vedieť, aby sme sa vrátili a žili so svojim milujúcim Nebeským Otcom ako vzkriesené a oslávené bytosti. Kiež všetci udržiavame vo svojich mysliach víziu večného života. Kiež sme usilovní v dodržiavaní receptu pre večný život, ktorým je evanjelium Ježiša Krista. Kiež vytrváme až do konca. V mene Ježiša Krista, amen.

Kňazské zasadanie

Dbajte na slová prorokov

Starší Quentin L. Cook
Z Kvóra dvanástich apoštolov

Ako držitelia kňazstva v Cirkvi je našou posvätnou povinnosťou nasledovať nášho proroka.

Moji drahí bratia v kňazstva, som vďačný, že tu môžem byť s vami na tomto zasadaní Generálnej konferencie v tento historický deň.

Obdivujeme tých, ktorí riskujú svoje životy zachraňujúc iných v nebezpečenstve.[1] Keď som minulý rok navštívil Južnú Kaliforniu počas devastujúcich požiarov za vetrov Santa Ana, vracal som sa späť s dvoma dojmami. Prvým bolo ako prišli členovia Cirkvi na pomoc tým, ktorí boli v núdzi. Druhým bolo ako veľmi vďační, za nich boli hasiči. Jeden z vlastníkov domu popísal, čo videl hasičov robiť. Prízvukoval, že vetry Santa Ana viali z horúcej púšte smerom k oceánu. Ako náhle oheň začal, tieto horúce púštne vetry niesli plamene rýchlosťou 97 až 113 kilometrov za hodinu. Vlastník domu opisoval svoju veľkú vďačnosť a obdiv, v čase, keď pozoroval hasičov s hadicami za nimi ako čistili územie čeliac hradbe ohňa vysokej 3 metre, dvíhajúcej sa nad nimi v tejto enormnej rýchlosti. Títo statoční muži a ženy boli schopní zachraňovať ako ľudí, tak aj domy, a oni samotní boli v neustálom ohrození.

Čas od času, ako jednotlivci a ako Cirkev, prechádzame cez (členovia dosť reklamujú slovko skrz) obdobia kríz a nebezpečenstva. Niektoré vzniknú rýchlo ako oheň. Iné sú nepostrehnuteľné a šíria sa skoro nepozorovateľne predtým ako na nás udrú. Niektoré vyžadujú heroické úsilie, ale väčšinou sú menej pôsobivé. Spôsob, ktorým zareagujeme je rozhodujúci. Mojím cieľom je dnes večer opätovne zdôrazniť nositeľom kňazstva dôležitosť toho, aby dbali na slová prorokov. Toto je jeden zo spoľahlivých spôsobov ako odpovedať na fyzické a duchovné nebezpečenstvá všetkého druhu. Niekoľko názorných príkladov môže pomôcť.

Mnohí z vás ste sa zapojili do spomienkových akcií, aby ste zakúsili a ocenili túto dramatickú záchranu Willeiho a Martinovej výpravy ručných vozov. Po prvýkrát som sa stretol s touto záchrannou akciou, keď som bol tínedžer. Moja matka mi dala knihu od Orsona F. Whitneyho, ktorý sa neskôr stal apoštolom.[2] Kniha Staršieho Whitneyho ma zoznámila s heroickým úsilím pod vedením Brighama Younga zachrániť tieto výpravy ručných vozov. Boli zasiahnutí snehovými búrkami vysoko na pláňach Wyomingu. Niektorí zomreli a mnoho iných bolo na pokraji smrti. Brigham Young sa dozvedel o ich kritickej situácii a na Generálnej konferencii v októbri 1856 nariadil Svätým, aby všetko zanechali a zachránili tých, ktorí uviazli na pláňach.[3]

Odpoveď na volanie bola dramatická. Starší Whitney zaznamenáva: „Odvážni muži svojim hrdinstvom --- lebo boli vo veľkom ohrození svojich vlastných životov, keď na pláňach vzdorovali snehovým búrkam --- zvečnili samých seba a získali si večnú vďačnosť stoviek tých, ktorí boli týmto včasným zásahom nepochybne zachránení pred záhubou."[4]

Jedným z dôvodov, prečo mi moja matka dala túto knihu bolo, že Starší Whitney sa zvlášť zmienil o mojom prastarom otcovi, Davidovi Pattenovi Kimballovi, ktorý sa zapojil do záchrany ako sedemnásťročný. Všetci záchranári bojovali z hlbokým snehom a mrazivým počasím počas celej záchrannej akcie. Veľká osobná obeť Davida a jeho spoločníkov pomohla preniesť mnohých pionierov cez ľadové kryhy, napĺňajúcimi rieku Sweetwater.[5] Tento pravdivý opis ma

veľmi nadchol. Chcel preukázať svoju oddanosť Pánovi skrze nejaký dramatický čin. Avšak, keď som navštívil svojho starého otca, vysvetlil mi, že keď prezident Brigham Young poslal svojho otca, Davida, a ostatných mladých mužov na ich záchrannú misiu, prezident Young im nariadil, aby urobili všetko čo je možné, aby zachránili výpravy ručných vozov, dokonca aj s rizikom ohrozenia svojich vlastných životov.[6] Ich odvážne činy boli výslovne nasledovaním proroka Brighama Younga, a tým vyjadrením ich viery v Pána Ježiša Krista. Môj starý otec mi povedal, že stála, verná oddanosť radám proroka, je tou naozajstnou lekciou, ktorú by som sa mal naučiť zo služby môjho prastarého otca. Tak heroické ako bola pre Davida a jeho priateľov pomoc pri záchrane pionierov je dnes tiež statočné nasledovať radu nášho proroka.

Často spomínaný príbeh zo Starého zákona ilustruje túto zásadu. Vojvodca Naamán Sýrsky bol postihnutý malomocenstvom. Dozvedel sa o prorokovi v Izraeli, Elízeusovi, a o tom, že by ho mohol uzdraviť. Elízeus, poslal po poslovi odkaz, že Naamán sa má sedemkrát umyť v rieke Jordán. Spočiatku bol Naamán nahnevaný na túto radu. Avšak jeho služobník povedal: „Keby žiadal od teba prorok nejakú veľkú vec, nebol by si to urobil?" Potom Naamán nasledoval radu proroka Elízeusa a bol očistený.[7]

Tak ako Naamán, môžete aj vy mladí držitelia kňazstva túžiť po „nejakej veľkej veci" alebo sa podieľať na niečom dramatickom ako je záchrana výpravy ručných vozov. Avšak riešením pre vás by malo byť nasledovať radu proroka. Prvé predsedníctvo znovu zdôraznilo svoj záväzok ohľadom zvyšovania osobnej hodnoty mladých ľudí, ktorí sú odporúčaní k misionárskej službe. Cieľom každého človeka by malo byť uchovávať sa slobodným od hriechu sveta a udržiavať si vysoké štandardy pre misionársku službu. Pripravovať sa na hlásanie evanjelia a duchovnú záchranu detí Nebeského Otca bude ako významné, tak aj heroické. Vy sa môžete postaviť tejto výzve.

Počas celej histórie nás milujúci Nebeský Otec a Jeho Syn, Ježiš Kristus, ktorý je hlavou Cirkvi, požehnali prorokmi, ktorí nám radili a varovali nás pred budúcimi nástrahami.[8] V Náuke a zmluvách v oddiele 21, hovoriac konkrétne o prorokovi, Pán vyhlásil: ... budeš dbať na všetky jeho slová a prikázania, ktoré ti bude dávať, keď ich obdrží, kráčajúc vo všetkej svätosti predo mnou; lebo slovo jeho budete prijímať ako z mojich vlastných úst, vo všetkej trpezlivosti a viere.[9]

Dnes ráno sme mali úžasnú výsadu na posvätnom zhromaždení vyjadriť podporu prezidentovi Thomasovi S. Monsonovi ako nášmu prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi a ako šestnástemu prezidentovi Cirkvi v tejto dispenzácii. Neskôr na tomto kňazskom zasadaní tejto konferencie budeme požehnaní tým, že si vypočujeme jeho prvý príhovor na Generálnej konferencii ako prezidenta Cirkvi. Budeme mu chcieť vyjadriť našu podporu našimi srdcami a našimi činmi, keď budeme venovať pozornosť jeho učeniam a tomu čo cítime.

Moja láska a uznanie pre nášho predchádzajúceho priateľa prezidenta Gordona B. Hinckleyho je hlboko zakorenená v mojom srdci a zostane so mnou až na večnosť. Ale práve tak ako je miesto v našich srdciach pre všetky deti, ktoré prichádzajú do našich rodín, máme rovnakú lásku a oddanosť pre každého proroka, ktorého Pán povolá viesť Svoju Cirkev.

Proroci sú inšpirovaní poskytnúť nám prorocké priority, ktoré nás ochránia pred nebezpečenstvami. Napríklad, prezident Heber J. Grant, prorok od roku 1918 do roku 1945, bol inšpirovaný, aby prízvukoval dodržiavanie Slova múdrosti[10], zásady s prísľubom, ktorá bola zjavená Pánom prorokovi Josephovi.[11] Prízvukoval dôležitosť vyhýbania sa fajčeniu či pitiu alkoholu a nariadil biskupom prejsť tieto náuky pri pohovoroch pre chrámové odporučenie.

V tom čase bolo fajčenie spoločnosťou prijímané ako vhodné, dokonca módne správanie. Lekársky stav prijímal fajčenie s určitými obavami, pretože vedecké štúdie ktoré by spájali fajčenie cigariet s rôznymi druhmi rakoviny, boli ešte ďalekou budúcnosťou. Prezident Grant tak s veľkým entuziazmom radil, a my sme sa stali známymi ako tí ľudia, ktorí nepijú a nefajčia.

Koncom šesťdesiatych rokov dosiahlo užívanie nelegálnych drog epidemických rozmerov na celom svete. Aj keď boli niekoľkí členovia, ktorí rebelovali, podstatná väčšina mladých Svätých neskorších dní bola schopná vyhnúť sa devastujúcemu užívaniu drog.

Poslušnosť Slova múdrosti dáva našim členom, obzvlášť našej mládeži, preventívne očkovanie proti užívaniu drog a z toho vyplývajúcich zdravotných problémov a morálneho nebezpečenstva. Nanešťastie sa zdá, že sa v dnešnej dobe obnovuje užívanie drog. Život podľa Slova múdrosti teraz vás oslobodí od niektorých veľmi vážnych nebezpečenstiev, ktorým čelíme v tomto živote.

Niekedy nás proroci učia prorockým prioritám, ktoré nám poskytujú ochranu teraz, a tiež v budúcnosti. Napríklad, prezident David O. McKay bol prorokom od roku 1951 do roku 1970. Jedna z oblastí, na ktorú najviac kládol dôraz bola rodina. Učil o tom, že žiaden životný úspech nemôže nahradiť zlyhanie v domove.[12] Povzbudzoval členov, aby posilnili rodiny zvyšovaním náboženského zanietenia. Jeho učenia boli ochranou pred rozpadom inštitúcie manželstva, ktorý prišiel po jeho smrti.[13] Kvôli učeniam prezidenta McKaya posilnili Svätí neskorších dní svoje záväzky k rodine a večnému manželstvu.

Ako držitelia kňazstva v Cirkvi je našou posvätnou povinnosťou nasledovať nášho proroka. Vyjadrujeme podporu prezidentovi Monsonovi a jeho radcom, prezidentovi Eyringovi a prezidentovi Uchtdorfovi.

Chceme, aby ste vy mladí ľudia vedeli, že prezident Thomas S. Monson bol Pánom pripravovaný od svojho detstva na to, aby sa stal prorokom.[14] Po službe v námorníctve na konci Druhej svetovej vojny, bol ustanovený za biskupa vo veku dvadsaťdva rokov, a potom slúžil v predsedníctve kolu. Vo veku tridsaťtri rokov slúžil ako misijný prezident v Kanade spolu so svojou láskou a spoločníčkou Francis Monsonovou. Iba ako tridsaťšesťročný bol prezidentom McKayom povolaný za apoštola. Bol najmladším mužom povolaným za apoštola za posledných deväťdesiatdeväť rokov a slúžil viac ako štyridsaťštyri rokov. Posledných dvadsaťdva rokov slúžil ako radca prezidentov Ezru Taft Bensona, Howarda W. Huntera a Gordona B. Hinckleyho.[15]

Oddiel 81 Náuky a zmlúv stanovuje inštrukcie pre radcov v Prvom predsedníctve. Obsahuje dôležité zásady kňazstva. Prvou inštrukciou je byť „verný v rade". Prezident Monson bol verný v rade každému z troch prorokov, pod ktorými slúžil. Jednota Prvého predsedníctva vo všetkých ich dôležitých rozhodnutiach bola príkladom nám, všetkým držiteľom kňazstva, v uskutočňovaní vedenia Cirkvi.

Druhou inštrukciou je „hlásanie evanjelia". Prezident Monson bol po celý svoj život veľkým misionárom. Jeho osobná misionárska snaha, jeho dohľad nad misionárskym oddelením a povolávanie a školenia misijných prezidentov boli vždy podnikané s entuziazmom. Významne prispel do novej misionárskej príručky *Kážte Moje evanjelium.* Ako dodatok k týmto hodnotným obsahovým príspevkom, inicioval využitie skutočných príbehov, čo učinilo príručku živšou. A svojim pohľadom tlačiara zdokonalil jej vzhľad a rozvrhnutie. Je rozhodne veľkým misionárom.

Pri tretej inštrukcii čítame: A preto, buď verný, zastávaj úrad, ktorý som ti určil; pomáhaj slabým, pozdvihuj ruky, ktoré sú sklesnuté a posilňuj kolená mdlé.[16] Mnohí naši bratia a sestry čelia vo svojich životoch devastujúcim problémom. Je našou kresťanskou povinnosťou ako vedúcich kňazstva, rodičov, priateľov a domácich učiteľov podať im pomocnú ruku, čo môžeme prirovnať k záchrane výpravy ručných vozov.

Záchranárske úsilie prezidenta Monsona považujem za obzvlášť príkladné. Ako biskup sa naučil slúžiť členom svojho zboru. Udržiaval s nimi kontakt a slúžil ich deťom a vnúčatám. Navzdory náročnému programu bol schopný rečniť na pohreboch všetkých 84 vdov, ktoré žili v jeho zbore, keď tam bol on biskupom.

Podával pomocnú ruku tým, ktorí boli v núdzi pozoruhodným a osobným spôsobom. Mnoho rokov dohliadal na humanitárne úsilie, ktoré bolo založené na ľuďoch naprieč svetom, ako členoch, tak aj tých, ktorí nie sú našej viery. Jeho osobná služba bola podobnou tej Kristovej a dodala útechu a pokoj nespočetným počtom ľudí. Jeden môj priateľ, ktorý stratil vnuka pri tragickej nehode mi povedal, že jeho utrpenie bolo skoro za hranicou únosnosti. Služba prezidenta Monsona obrátili skoro nezdolateľné utrpenie na pokoj prevyšujúci pochopenie. Jeho úsilie osobne slúžiť tým, ktorí sú chorí a sužovaní bolo mimoriadne.

Prezident Monson urobil to najlepšie čo mohol v pomoci slabým, pozdvihovaním rúk, ktoré sú sklesnuté a posilňovaním mdlých kolien.[17] Zvelebil svoje povolanie radcu v Prvom predsedníctve pozoruhodným spôsobom. Udatne svedčil v mene Ježiša Krista celému svetu, čo je hlavnou zodpovednosťou všetkých apoštolov.

Ako vtedy službobne najmladší člen Dvanástich som sa vo februári zúčastnil na mojej prvej reorganizácii Prvého predsedníctva v hornej miestnosti chrámu v Salt Lake City, zakúsil som potvrdenie Ducha, keď Dvanásti jednotlivo a jednomyseľne vyjadrili podporu prezidentovi Monsonovi ako Pánovmu prorokovi a prezidentovi Cirkvi.

Som vďačný za nášho Nebeského Otca, ktorý nás miluje, a za Jeho Syna, Ježiša Krista, ktorý je naším Spasiteľom, skrze uzmierenie, naším hlavným záchrancom pred fyzickými a duchovnými nebezpečenstvami života. On je naším obhajcom u Otca. O tomto vydávam svedectvo v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Ján 15:13.
2. Porzi Orson F.Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, 2. vyd. (1945), 413--14.
3. Pozri Gordon B. Hinckley, „The Faith to Move Mountains", *Liahona,* november 2006, 82--85.
4. *Life of Heber C. Kimball,* 413.
5. Pozri Chad M. Orton, „The Martin Handcart Company at the Sweetwater: Another Look", *BYU Studies,* diel 45, číslo 3 (2006): 5--37.
6. Pozri Marva Jeanne Kimball, Pedersen, *Crozier Kimball: His Life and Work*, (1995), 6--7.
7. Pozri 2. Kráľov 5:1--14.
8. Pozri Ámos 3:7.
9. Pozri NaZ 21:4--5.
10. Pozri *Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant,* (Melchizedek Priesthood and Relief Society course of study, 2002), str. 189--97.
11. Pozri NaZ 89.
12. Citované J. E. McCullochom, *Home: The Savior of Civilization* (1924), 42; v Conference Report, apríl 1935, 116.

13. Pozri Brad Schiller, „The Inequalilty Myth,“ *Wall Street Journal*, 10. marec 2008, A15.
14. Pozri nasledovné príklady: l. Samuelova 2:26, Mormon 1:2, Joseph Smith---History 1:7.
15. Pozri *Deseret Morning News* 2008 Church Almanac, (2007), 35.
16. Pozri NaZ 81:3--5.

A kto je môj blížny?

Biskup H. David Burton
Predsedajúci biskup

Vyjadrujeme našu hlbokú vďačnosť mnohým jednotlivcom... ktorí sú dobrými samaritánmi dneška.

Dobrý večer. Dnešný večer sa pasáže z písiem, ako „čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“ (Matúš 25:40) a ...pamätajte vo všetkých veciach na chudobných a tých v núdzi (pozri NaZ 52:40), stanú výnimočnou skutočnosťou, keď sa budeme zamýšľať nad tým najlepším z humanitárneho úsilia v minulom roku.

Nedávno sa konalo krátke stretnutie o humanitárnej pomoci pre Generálny výbor sociálnej pomoci Cirkvi. Predseda výboru, prezident Gordon B. Hinckley, vyjadril hlbokú vďačnosť za štedrosť členov a mnohých ľudí inej viery, ktorí umožnili, aby bola táto pomoc možná. V mene Generálneho výboru sociálnej pomoci vyjadrujeme našu hlbokú vďačnosť mnohým jednotlivcom, rodinám, kvóram a Združeniam pomoci a skupinám Mladých žien, ktorí sú dobrými samaritánmi dneška.

V roku 2007 Cirkev reagovala na veľké zemetrasenia v 5 krajinách, obrovské požiare v 6 krajinách, hlad a hladomor v 18 krajinách, tiež na povodne a silné búrky v 34 krajinách. Celkovo Cirkev a jej členovia reagovali na 170 vážnych udalostí---takmer na jednu každý druhý deň počas celého roka. Bol to nabitý rok s mnohými príležitosťami k službe iným.

Okrem reakcií na prírodné katastrofy sme počas roka podnikli tisícky iniciatív týkajúcich sa verejného zdravia. Vyše jeden milión ľudí v 25 krajinách malo úžitok s Cirkvou organizované projekty čistej vody. Viac ako 60 500 ľudí v 60 národoch obdržalo invalidné vozíky. Na začiatku tohto roka som sa so sestrou Burtonovou a predsedníctvom severného územia Južnej Ameriky a s prvou dámou Kolumbie zúčastnil odovzdávania invalidných vozíkov. Oči sa poľahky napĺňali slzami, keď obdarovaní a ich darcovia vyjadrovali svoju vďačnosť. V 11 krajinách sa viac ako 54 tisíc osôb teší zo zlepšeného zraku. Viac ako 16 500 zdravotných pracovníkov v 23 krajinách bolo vyškolených v resuscitácii novorodeniatok; oni na oplátku vyškolia mnohých ďalších. V snahe zničiť osýpky dostalo 28 miliónov detí a mládeže v 10 krajinách očkovanie proti osýpkam. Spoločné úsilie tohto pomocného úsilia sa priamo dotklo takmer 4 miliónov ľudí v 85 krajinách.

V auguste zabilo v južnom Peru veľké zemetrasenie o sile 8,00 stupňa 520 ľudí a zničilo viac ako 58 tisíc domov. V úžasnom prejave lásky a záujmu poskytol každý z 29 kolov v Lime v Peru základnú pomoc územiam zborov v postihnutej oblasti.

Za úžasnej pomoci misionárov sa uskutočňuje plán, ktorý pomôže jednotlivcom, aby si obnovili svoje domovy a životy a postavili niekoľko škôl. Až 400 domov sa asi nakoniec postaví za pomoci jednotlivcov, priateľov a rodiny, ktorí robia väčšinu práce. Dohľad, koordinácia a školenie sú pod vedením Staršieho Alana Laytona a sestry Laytonovej.

Na konci roka podnietila kombinácia sucha a vysokého vetra požiare v južnej Kalifornii. Tieto požiare vyhnali vyše jeden milión ľudí zo svojich domovov. Minimálne 1500 domov bolo zničených. Cirkev reagovala poskytnutím balíčkov čistiacich prostriedkov; diek; hygienických

balíčkov a jedla. Viac ako 5 000 Mormonských pomáhajúcich rúk spoločne s misionármi upratovalo, varilo, utešovalo a staralo sa o postihnutých.

V jednom z vyjadrení vďačnosti sa hovorilo: „Prosím, aby ste posunuli ďalej veľké ďakujem všetkým Svätým neskorších dní, ktorí tak usilovne pracovali v mojom okolí. Mormoni tu boli neustále s jedlom, objatím, modlitbami a pomocou pri opravovaní a čistení pozemkov. Oni ... pozdvihli moju komunitu, vyliečili srdcia a opravili domovy na San Diegských kopcoch.“[1]

Jeden prezident kolu, zamýšľajúc sa nad touto skúsenosťou, povedal: „Jedným z našich projektov bola pomoc pri čistení okolia baptistického kostola... Poslali sme 25 mladých... Baptisti povedali, že budú mať pre nás veľa kávy a šišiek. Povedali sme im, že káva zostane bez povšimnutia, ale že naša mládež zvládne toľko šišiek, koľko nám dokážu poskytnúť!“[2]

Silné dažde spôsobili povodne naprieč stredozápadom Spojených štátov a v štátoch Oregon a Washington. Dobrovoľníci prišli so zásobami z biskupskej zásobárne, aby pomohli tým v núdzi.

Keď predstavitelia Cirkvi vo Findlay, v Ohiu dávali dar miestnemu Červenému krížu, všimla si jedna okoloidúca ich žlté tričká s logom Mormonských pomáhajúcich rúk. Vošla dnu a zdvihla ruku s fotoaparátom v jej telefóne, kde bola fotka štyroch Pomáhajúcich rúk a zvolala: „Oni práve zachránili môj dom!“[3] Potom objala každého, kto bol nablízku.

Zásielka jedla bola doručená do miestnej potravinovej banky. Keď tam prišla, manažér mal na tvári prekvapený výraz, a povedal: „Ako ste to vedeli?“ Práve som rozdal posledný bochník chleba a mal som na pláne zamknúť brány. Ako ste to vedeli?“

Spoluprácou so Svetovou zdravotníckom organizáciou na zničenie osýpok, ktoré každoročne zabíjajú takmer milión detí je, že vyše 54 tisíc členov Cirkvi dobrovoľne pomáhalo pri organizovaní tohto úsilia. Člen Cirkvi v Nigérii napísal: „Našu prácu nazývam, záchrana nevinných‘. Išli sme z domu do domu a z kultúrneho domu do kultúrneho domu. Jedna žena nám povedala, že kvôli osýpkam prišla o tri deti. Svoj príbeh porozprávala s takou ľútosťou a utrpením, že tam nezostalo ani jedno oko suché, vrátane toho môjho.“ Náš dobrovoľník si všimol, že „veci, ktoré robíte pre seba odídu, keď odídete vy, ale veci, ktoré urobíte pre druhých, zostanú vašim odkazom“[4].

Naše štvorročné úsilie na pomoc tým, ktorí boli zničení vlnami cunami v Indonézii a Južnej Ázii pokračuje. Boli poskytnuté zdroje na pomoc pri stavbe 902 domov spolu s 3 komunitnými centrami, 24 dedinskými kanalizačnými systémami, 15 školami a 3 zdravotnými strediskami. Komunitný vedúci povedal: „Členovia komunity sa cítia šťastní a požehnaní, že majú komunitné centrum... Je to miesto, [kde] sa môžeme modliť... a učiť deti... Vďaka [Cirkvi] za vybudovanie komunitného centra pre našich ľudí... Budeme sa modliť k Bohu, aby dal [Cirkvi] požehnania a úspech v budúcnosti. Ďakujeme vám.“[5]

V Etiópii komunity pomohli vytvoriť prístup k pitnej vode. Cirkev vyvŕtala studne a vybudovala cisterny. Komunity zorganizovali komisiu pre vodu a vykopali kanále potrebné na privádzanie vody z cisterien do každej dediny. V niektorých prípadoch to bola vzdialenosť väčšia ako 3 míle (5 km).

Niektoré komunity mali problém pri dosahovaní svojich záväzkov týkajúcich sa kanálov. Zem bola tvrdá, suchá a plná hliny, a to veľmi sťažilo kopanie. V jednej komunite uvoľnila škola 1500 študentov na určitý čas z bežného vyučovania a každý sa zúčastnil kopania zostávajúcich

častí kanála. Ako pracovali, pridali s a k nim iní členovia komunity. V jednom momente tam bol viac ako 1600 metrov dlhý rad kopajúcich ľudí.

Ďakujem vám za váš súcit, vašu dobrotu a vašu štedrosť. Nech sa tlačíme vpred, aby sme odľahčili náklad našich blížnych, povzbudili a pomohli utláčaným, otvorili naše peňaženky pre pomoc chudobným a načiahli naše pomáhajúce ruky. Vydávam svedectvo o božskosti Pána Ježiša Krista a Jeho evanjelia a modlím sa, aby sme sa aj naďalej tešili z požehnaní pravého nasledovníctva, keď sa v tichosti načiahneme k ostatným. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky
1. Laura Ridge-Cosby, San Diego, California, nevyžiadaná pohľadnica, ktorú obdržali Sociálne služby.
2. Gary Sabin, prezident Kalifornského kolu Poway, email pre Garryho Flaka.
3. Porozprávané Vincentom Jonesom, biskupom Findlayského zboru v Ohioskom kole Toledo.
4. Kalu Iche Kalu, koordinátor kampane proti osýpkam pre Nigérijský kôl Aba.
5. Mohammed Johan, Calange v Indonézii.

Viete, kým ste?

Dean R. Burgess
Prvý radca v Generálnom predsedníctve Mladých mužov

Poznanie toho, kým ste vás učiní duchovne silnými, majúcimi pevný základ a neochvejnými vo vašich kňazských povinnostiach.

Ako mladý muž v Áronovom kňazstve si spomínam na radosť, ktorú som cítil ako novo vysvätený diakon. Tešil som sa na to, že budem schopný naplniť svoje kňazské povolania. Ako malý chlapec z Primáriek som veľmi pozorne pozoroval diakonov v mojom zbore v očakávaní dňa, kedy budem mať 12 rokov, obdržím kňazstvo a budem môcť roznášať Večeru Pána. Ten deň nakoniec prišiel, a hneď po tom, čo som bol vysvätený svojím otcom, ktorý bol biskupom zboru, som sa cítil pripraveným, ale nervóznym, začať svoje povinnosti nového diakona.

Teraz som patril do kvóra Áronovho kňazstva. Členovia môjho kvóra sa stali mojimi najlepšími priateľmi. Toto priateľstvo a bratstvo v kvóre neprestávalo rásť počas mojej mladosti, keď sme sa učili a spoločne slúžili v našich kňazských povinnostiach. Všetci sme boli dobrými priateľmi a zažívali sme zábavu a príjemné spoločné chvíle pri aktivitách nášho kvóra.

Raz v nedeľu, hneď po jednom z tých horúcich a dlhých zhromaždení Večere Pána, si ma prvý radca v našom biskupstve zavolal nabok, aby so mnou mohol hovoriť. Tento neplánovaný kňazský pohovor sa stal požehnaním pre môj život, keď som premýšľal nad otázkou, ktorú mi položil pri našom krátkom, ale dôležitom stretnutí. Brat Bateman sa mi pozrel do očí a opýtal sa: „Dean, vieš kým si?“ Nastalo úplné ticho, a potom mi rýchlo a mocne pripomenul: „Si syn Reida Burgessa.“

Význam a dôležitosť tej otázky horela v mojom srdci dlhý čas a často som nad ňou uvažoval počas mojich tínedžerských rokov. Otázka tohto dobrého brata--- „Vieš, kým si?“---mi dala inšpirované vedenie počas môjho života a záväzok priniesť rešpekt a česť svojej rodine a kňazstvu.

Dnes večer položím každému z vás mladých mužov v Áronovom kňazstve úplne rovnakú otázku, ktorú som dostal ako mladý muž: „Viete, kým ste?“

Poznanie toho, kým ste vás učiní duchovne silnými, majúcimi pevný základ a neochvejnými vo vašich kňazských povinnostiach. Stanete sa sebaistými vo viere a v činení správnych rozhodnutí. Budete mať odvahu stáť za tým čo viete, že je správne. Uvedomíte si, že je výsadou byť držiteľmi Božieho kňazstva a mať právomoc konať v Jeho mene.

Ámmon, veľký misionár z Knihy Mormonovej, bol verným a statočným služobníkom kráľa Lamoniho. Zázračne ochránil stáda kráľa Lamoniho a urobil všetko čo mohol, aby poslúžil kráľovi. Keď Lamoni počul o mocných činoch Ámmona, kládol si otázku, kým Ámmon naozaj je.

Ámmon povedal:

Hľa, ja som človek a som tvojím služobníkom; a preto, čokoľvek si praješ, čo je správne, to učiním.

Teraz, keď kráľ počul tieto slová, znovu sa divil, lebo videl, že Ámmon vie rozpoznať jeho myšlienky; ale napriek tomu kráľ Lamoni otvoril ústa svoje a povedal mu: Kto si? Si ten Veľký Duch, ktorý vie všetky veci?

Ámmon odpovedal a povedal mu: Nie som.

Ámmon mu potom vysvetlil, kým je, keď povedal: Ja som človek; ... stvorený podľa obrazu Božieho, a som povolaný Jeho Duchom Svätým učiť ... tento ľud (pozri Alma 18:17 -- 19; 34). Ámmon vedel, kým je a čo je skutočne jeho poslaním.

Zistiť kým ste je jedným z najväčších životných hľadaní. Ako rodičia a vedúci, sa srdečne a čestne snažíme pomôcť tým, ktorých máme radi, porozumieť im a poznať odpoveď na túto jednoduchú ale hlbokú otázku: „Kto som?"

Pýtam sa vás mladí muži v Áronovom kňazstve: „Ako sa dostanete k získaniu poznania a svedectva o tom, kým ste?"

Prosím zvážte nasledovné tri otázky a s nimi súvisiace zásady, ktoré sú nevyhnutné pre porozumenie vašej pravej identity.

Po prvé, viete, že ste synovia Boží?

Vy ste doslovne synovia Boží, „duchovne splodení v predsmrtnom živote. Ako Jeho deti si môžete byť istí, že máte božský, večný potenciál a že vám [váš Nebeský Otec] pomôže vo vašej úprimnej snahe dosiahnuť ten potenciál" (*True to True to the Faith: A Gospel Referenceh* [2004], 74).

Poznanie, že nás Nebeský Otec miluje, a že sme Jeho deti nám dodáva silu, útechu a nádej žiť v tomto smrteľnom živote. V Prvom liste Jána čítame:

„Pozrite, akú lásku dal nám Otec, aby sme sa volali Božími deťmi; a nimi sme. Preto nás svet nepozná, že nepoznal Jeho.

Milovaní, teraz sme Božími deťmi" (1. Jánov 3:1--2).

Vy ste pre milujúceho Nebeského Otca dôležití! Modlite sa vždy, mladí muži! Vaše modlitby, ako ranné, tak aj večerné, vám pomôžu prísť k poznaniu, že ste synovia Boží.

Po druhé, viete kým ste v Božom pláne?

Alma ho volal veľkým plánom šťastia (pozri Alma 42:8), plánom, ktorý Boh pripravil pre vás a pre každého z nás. Nasledovanie tohto plánu umožňuje každému z nás užívať si šťastie teraz a vrátiť sa do Jeho prítomnosti po tom ako zomrieme. Nebeský Otec poslal Svojho milovaného Syna, Ježiša Krista, aby uvoľnil putá smrti (pozri Alma 7:12) a zmieril naše hriechy a hriechy sveta. Dovoliť Spasiteľovi, aby uzmieril naše hriechy je najlepším vyjadrením lásky nášho Nebeského Otca pre každého z nás. „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho" (Ján 3:16). Poznanie, viera a porozumenie Spasiteľovho poslania nám pomôže poznať kým sme.

Ako súčasť plánu Nebeského Otca ste boli poslaní do pozemského domova a rodiny. Zmluvy, ktoré činíte v Božom pláne ako jednotlivci a ako súčasť rodiny, vás spoja naveky s vašou rodinou a s Božou rodinou na celú večnosť. Ctite a rešpektujte tých, ktorých meno nesiete. Žite podľa noriem a prikázaní Božích. Dovoľte ostatným vedieť, kým ste, ukázať spôsob, akým žijete podľa noriem, ktoré sa nachádzajú v brožúre *For the Strength of Youth* (Pre posilnenie mládeže). Študujte, premýšľajte a žite podľa týchto božských noriem. Sú pre vás!

Po tretie, viete kým ste ako členovia Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní?

Dali ste sa pokrstiť a prijali ste Ducha Svätého. Ste členmi znovuzriadenej Cirkvi Ježiša Krista. Je to Jeho Cirkev a On nám dal proroka Božieho, aby nás učil, viedol a radil nám a riadil Jeho dielo na zemi. Svedčím, že prezident Thomas S. Monson je naším prorokom v týchto „ťažkých časoch" (2. Timoteovi 3:1). Počúvajte ho. On a ostatní dnešní proroci neskorších dní vás učia kým ste a ako sa stať podobnými Spasiteľovi.

Vy ste členovia Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní a boli ste vysvätení ako držitelia kňazstva Božieho. Prezident Monson povedal: „Bolo nám zverené niesť kňazstvo a konať v mene Božom. Sme príjemcami posvätnej dôvery. Veľa sa od nás očakáva" („Kráľovské kňazstvo" v Conference Report, október 2007).

Patríte do kňazského kvóra mladých mužov, kde môžete cítiť bratstvo a priateľstvo ostatných držiteľov kňazstva. Kvórum je vašou ochranou proti svetským vplyvom. Ste schopní slúžiť si navzájom a podieľať sa na obradoch kňazstva. Vo vašich kvórach sa tiež učíte zasadám evanjelia Ježiša Krista, ktoré vám pomôžu porozumieť kým ste. Mladí muži, ctite kňazstvo Božie.

Svedčím vám, že poznanie toho, kým ste a dodržiavanie vašich sľubov a zmlúv s Pánom vám prinesie šťastie vo vašom živote.

Kiež by sme boli schopní vedieť a rozumieť tomu, kým naozaj sme! Kiež Duch, ktorého dnes cítime „spolu s naším duchom osvedčuje, že sme Božie deti" (Rímskym 8:16). V mene Ježiša Krista, amen.

12-ročný diakon

Starší John M. Madsen
Sedemdesiatnik

Každý z nás, ako syn Boží, môže naplniť svoje poslanie a určenie.

Moji milovaní bratia v kňazstve, na začiatku by som chcel nasmerovať svoje poznámky ku každému 12-ročnému diakonovi zúčastňujúcemu sa tohto generálneho kňazského zasadania. Nech ste kdekoľvek, chcem sa poďakovať za vašu účasť a rozpovedať vám, či pripomenúť, skúsenosť, ktorú mal prezident Gordon B. Hinckley, keď bol, rovnako ako vy, 12-ročným diakonom.

V jeho životopise čítame: „Krátko po tom ako bol vysvätený za diakona (fotografia), zúčastnil sa so svojim otcom prvého kňazského zasadania kolu. Cítil sa trošku nesvoj, keď si našiel miesto v poslednej lavici v kaplnke patriacej Desiatemu zboru zatiaľ čo si jeho otec, (ktorý slúžil v predsedníctve kolu) sadol na svoje miesto na pódiu. Na začiatku zhromaždenia sa tri či štyri stovky zúčastnených mužov postavili a zaspievali víťaznú hymnu Williama W. Phelphsa:... ‚Chváľme muža, čo hovoril s Jehovom! / Ježiš ho povolal za proroka. / Vysvätený otvoriť posledný čas, / králi ho chvália a ľud uctieva.‘ “

Keď prezident Hinckley spätne rozmýšľal o tomto zážitku, povedal: „Niečo sa so mnou stalo, keď som počul ako tí muži viery spievajú. Dotklo sa to môjho srdca. Zacítil som pocit, ktorý sa ťažko opisuje. Cítil som veľkú hnaciu silu, emocionálnu, a tiež duchovnú. Nikdy predtým som niečo také v Cirkvi nezažil. Do môjho srdca prišlo presvedčenie, že muž, o ktorom sme spievali, bol naozaj prorokom Božím. Vtedy som vedel, mocou Ducha Svätého, že Joseph Smith bol vskutku prorokom Božím.“[1]

Tak ako táto skúsenosť, ktorú mal prezident Hinckley, keď bol 12-ročným diakonom bola „niečím, čo si zapamätal do konca svojho života“[2], modlím sa, aby bola táto skúsenosť, ktorú teraz máte takou, ktorú si budete pamätať do konca svojich životov!

Teraz pozývam všetkých z nás, aby sa pozreli (fotografia) na túto úžasnú bronzovú sochu nazvanú *Lavica diakonov*. Pre tých z vás, ktorí ju nemôžu vidieť, *Lavica diakonov* je podobizeň piatich diakonov, zachytených v tom momente, keď sedeli na lavici v Cirkvi!

Keď sa pozriete na týchto piatich diakonov, čo vidíte? Teraz, keď budem čítať prehlásenia dvoch bývalých prezidentov Cirkvi, spýtam sa trošku inak; čo môžete vidieť?

Prezident Joseph Fielding Smith prehlásil: „Naši mladí ľudia... sú šľachtou z Nebies, vybranou a vyvolenou generáciou, ktorá má božské určenie. Ich duchovia boli uchovaní na to, aby prišli sem v tento deň, keď je evanjelium na zemi a keď Pán potrebuje statočných služobníkov, aby pokračovali v tomto diele neskorších dní.“[3]

Prezident Spencer W. Kimball vyhlásil: „Vychovávame kráľovskú generáciu... ktorá má vykonať výnimočné veci.“[4]

Keď si vo svetle týchto prorockých prehlásení presunieme náš zrak z piatich diakonov na lavici tak, aby zahrňoval všetkých mladých mužov v Áronovom kňazstve, čo môžete potom vidieť?

Verím a modlím sa za to, aby sme všetci videli ich božský potenciál; aby sme ich videli ísť vpred ako nositeľov svätého kňazstva a ako misionárov hlásajúcich nekonečné evanjelium[5] pomocou Ducha[6]... národom zeme,[7] aby sme ich mohli vidieť ako verných manželov a otcov ako „statočných služobníkov“ a „vedúcich“ v Cirkvi a kráľovstve Božom v týchto neskorších dňoch!

Na to, aby sme si jasnejšie predstavili božské určenie tejto vyvolenej a kráľovskej generácie sa potrebujeme iba zamyslieť nad 12-ročným Ježišom, ktorý išiel do Jeruzalema so Svojimi rodičmi, aby oslávil „slávnosti hodu veľkonočného baránka“[8].

Kým bol tento 12-ročný chlapec? Aké bolo Jeho poslanie a určenie? A ako ich dokázal naplniť?

Prehlasujeme, a písma to potvrdzujú, že On bol a je Ježišom Kristom, Synom Boha živého[9], že On prišiel na svet... aby bol ukrižovaný za svet a niesol hriechy sveta a posvätil svet a očistil ho od všetkej neprávosti;[10] aby mohlo spasenie prísť k deťom človeka dokonca skrze vieru v Jeho meno,[11] a že ako mladý chlapec „prospieval múdrosťou, vzrastom a bol milý Bohu aj ľuďom;“[12] a že On vyrastal so Svojimi bratmi, zmocnel a čakal na Pána, na čas príchodu svojej služby;[13] že On bol „podobne skúšaný vo všetkom“[14].Vskutku čelil pokušeniam všetkého druhu;[15] ale nedbal ich[16]. A keď stál tvárou v tvár Luciferovi, otcovi každej lži[17], pôvodcovi každého hriechu[18], Ježiš nebol ochránený iba Svojou znalosťou písiem, ale tiež Svojou absolútnou poslušnosťou slovu a vôli Svojho Otca,[19] a prikázal, hovoriac: „Odíď, satan, lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, budeš sa klaňať a len Jemu samému budeš slúžiť.“[20]

Teraz sa, vzhľadom na to, ako bol schopný naplniť Svoje poslanie a určenie, zamyslite nad týmito slovami Ježiša, ktorý povedal:

„Keď povýšite Syna človeka, až potom poznáte, že ja som, a nič nečiním sám od seba, ale hovorím, ako ma Otec naučil.

A Ten, ktorý ma poslal, je so mnou, nenechal ma samého, pretože ja vždy to činím, čo je milé Jemu.“[21]

Že každý z nás, ako syn Boží[22], môže naplniť svoje poslanie a určenie je jasne ukázané v týchto slovách Pána prorokovi Josephovi Smithovi, že sa stane, že každá duša, ktorá zanechá svoje hriechy a príde k Nemu a zavolá Jeho meno a poslúchne Jeho hlas a bude dodržiavať Jeho prikázania... môže prísť k Otcovi v Jeho mene a vo vhodnom čase, aby obdržala z Jeho plnosti.[23]

O tom svedčím, keď tiež vydávam svoje svedectvo, že prezident Thomas S. Monson je naozaj prorokom Božím a že on a jeho radcovia v Prvom predsedníctve a Kvórum dvanástich apoštolov sú proroci, vidcovia a zjavovatelia, v posvätnom mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. V Sheri Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* [1996], 35--36.
2. V „President Gordon B. Hinckley,“ *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910--2008* (a supplement to the *Liahona*, apríl 2008), 3.
3. V Conference Report, apríl 1970, 6.
4. „Boys Need Heroes Close By“, *Engisn*, máj 1976, 45.
5. Zjavenie 14:6; pozri NaZ 68:1; pozri tiež 133:7--8.
6. Pozri Matúš 10:19--20; Lukáš 24:32; NaZ 42:14; 43:15; 50:13--22; 84:85.
7. Pozri NaZ 68:8; 134:12; pozri tiež Zjavenie 14:6; NaZ 68:8; 133:7--8.
8. Pozri Lukáš 2:41--42.

9. Pozri Matúš 16:16; pozri 2. Nefi 25:19–20; Mosiáš 3:8; 4:2; Helaman 5:9; 3. Nefi 5:13; 11:10--11; 20:31; NaZ 14:9; 68:5-6.
10. Pozri NaZ 76:41.
11. Pozri Mosiáš 3:9, pozri tiež Mosiáš 3:12; NaZ 18:17--19, 21--25.
12. Lukáš 2:52.
13. Pozri Joseph Smith Translation, Mathew 3:24.
14. Židom 4:15.
15. Pozri Alma 7:11.
16. Pozri NaZ 20:22.
17. Pozri 2. Nefi 2:18; Eter 8:25; Mojžiš 4:4.
18. Helaman 6:30; pozri tiež Mosiáš 4:14.
19. Pozri Matúš 4:1--10.
20. Matúš 4:10.
21. Ján 8:28--29.
22. Žalmy 82:6; Ozeáš 1:10; Rímskym 8:16--17; Židom 12:9; pozri NaZ 11:30; 35:2; Mojžiš 6:68.
23. Pozri NaZ 93:1, 19; pozri tiež Ján 14:6; NaZ 76:92--95; 3. Nefi 12:48; 27:27; Moroni 10:32--33.

Otázka niekoľkých stupňov

Prezident Dieter F. Uchtdorf
Druhý radca v Prvom predsedníctve

Rozdiel medzi šťastím a trápením . . . často prichádza kvôli chybe niekoľkých stupňov.

Moji drahí bratia, cítim vašu silu a dobrotivosť, keď sa tu tak stretávame ako kňazstvo Božie. Mám vás rád a vážim si vás. Ďakujem vám za vašu vieru, vaše modlitby a vašu ochotu slúžiť Pánovi.

Teraz sú to dva mesiace čo ma prezident Thomas S. Monson povolal, aby som slúžil ako druhý radca v Prvom predsedníctve.

Som si istý, že to bolo prekvapením pre mnohých, a mňa samotného to tiež zaskočilo. Vlastne, môžem povedať, že som bol asi druhým najprekvapenejším človekom na zemi, prvým bola moja žena.

Toho dňa, keď sa Kvórum Dvanástich stretlo v chráme, aby vyjadrili podporu prezidentovi Monsonovi a vysvätili ho a ustanovili za proroka, vidcu a zjavovateľa a prezidenta Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní, cítil som veľkú radosť z toho, že som mal príležitosť pozdvihnúť ruku v podpore pre svojho milovaného priateľa a vodcu.

Potom ako bola prezidentovi Monsonovi vyjadrená podpora, oznámil svojich radcov.

Prezident Eyring nebol prekvapením. On je mužom veľkého formátu a charakteru---úžasná voľba ako prvého radcu. Ako veľmi ho mám rád a obdivujem ho.

Potom prezident Monson oznámil svojho druhého radcu.

Bolo to meno, ktoré znelo tak zvláštne povedome. Bolo to moje meno.

Rozhliadol som sa po miestnosti, lebo som si nebol istý, či som počul správne. Ale úsmevy mojich bratov a súcitný pohľad prezidenta Monsona ma uistili, že môj život sa znovu raz ide zmeniť.

Všetkým nám chýba prezident Hinckley. On pokračuje v požehnávaní našich životov.

Prezident Monson je prorokom Božím pre našu dobu; vážim si ho a vkladám svoje srdce, silu, myseľ a moc do tohto veľkého diela.

V roku 1979 veľké dopravné lietadlo s 257 ľuďmi na palube odletelo z Nového Zélandu na vyhliadkový let ponad Antarktídu a späť. Avšak, piloti bez toho, aby si to uvedomili nejakým spôsobom pozmenili letové súradnice asi o dva stupne. Táto chyba odklonila lietadlo asi 45 km východnejšie ako piloti predpokladali, že sa nachádzajú. Keď sa priblížili k Antarktíde, piloti zostúpili do nižšej letovej hladiny, aby umožnili lepší výhľad na krajinu. Napriek tomu, že obaja boli skúsenými pilotmi, nikdy takýto let neabsolvovali a nemali ani ako zistiť, že nesprávne súradnice im postavili priamo do dráhy letu horu Erebus, aktívnu sopku, ktorá sa týči ponad zmrznutú krajinu do výšky viac ako 3 700 metrov.

Ako tak piloti leteli ďalej, bielym snehom a ľadom pokrytá sopka zahalená v bielych oblakoch vytvárala dojem, že letia ponad rovnú krajinu. V čase, keď sa prístroje rozozvučali varovnými signálmi, že sa pred nim rýchlo približuje zem, bolo už príliš neskoro. Lietadlo narazilo do úbočia sopky, usmrtiac tak každého na palube.

Bola to hrozná tragédia, ktorá bola spôsobená maličkou chybou---bola to otázka niekoľkých stupňov.[1]

Počas rokov služby Pánovi a nespočetných pohovorov som sa naučil, že rozdiel medzi šťastím a trápením u jednotlivcov, v manželstvách a v rodinách často prichádza kvôli chybe niekoľkých stupňov.

Saul, kráľ Izraela

Príbeh o Saulovi, kráľovi Izraela, objasňuje tento fakt. Saulov život začal s veľkým prísľubom, ale mal nešťastný a tragický koniec. Na začiatku bol Saul krásny mládenec, ... „nebolo krajšieho od neho medzi Izraelcami“[2]. Saul bol osobne vyvolený Bohom za kráľa.[3] Mal všetky výhody---bol fyzicky impozantný[4] a pochádzal z vplyvnej rodiny[5].

Samozrejme, že Saul mal slabosti, ale Pán prisľúbil, že ho požehná, podporí a bude sa mu dariť. Písma nám hovoria, že Boh prisľúbil, že s ním vždy bude,[6] dá mu iné srdce[7] a premení ho na iného muža[8].

Keď mal pomoc od Pána, bol Saul veľkolepým kráľom. Zjednotil Izrael a porazil Ammóncov, ktorí vpadli na jeho územie[9]. Čoskoro musel čeliť väčšiemu problému---Filištíncom, ktorí mali hroznú armádu s vozmi a jazdcami a „ľudu také množstvo, ako je piesku na morskom brehu“[10]. Izraeliti boli tak vystrašení z Filištíncov, že sa ľud „poskrýval po jaskyniach, v dierach a v skalách“[11].

Mladý kráľ potreboval pomoc. Prorok Samuel mu poslal odkaz, aby počkal a že on, prorok, príde a obetuje obeť a bude sa dožadovať rady od Pána. Saul čakal sedem dní, a prorok Samuel stále nechodil. Nakoniec Saul cítil, že už nemôže viac čakať. Zhromaždil ľud a urobil niečo na čo nemal kňazskú právomoc, aby to robil---obetoval obetu sám.

Keď Samuel dorazil, mal zlomené srdce. Povedal: „Nerozumne si konal.“ Keby nový kráľ vydržal o niečo dlhšie a nebol by sa odklonil od Pánovho smeru, keby len nasledoval zjavený rád v kňazstve, Pán by potvrdil jeho kráľovstvo naveky. „No teraz,“ povedal Samuel, „tvoje kráľovstvo neobstojí.“[12]

V ten deň prorok Samuel spoznal rozhodujúcu slabosť v Saulovom charaktere. Keď bol tlačený vonkajšími vplyvmi, nemal Saul sebadisciplínu zotrvať v kurze, dôverovať Pánovi a Jeho prorokovi a nasledovať vzor, ktorý Pán ustanovil.

Malé chyby môžu mať veľký dopad na naše životy.

Rozdiel niekoľkých stupňov, ako malo lietadlo nad Antarktídou, či Saulova neschopnosť pevne sa držať rady proroka iba o chvíľu dlhšie, sa môžu zdať nepodstatné. Ale aj malé chyby, začas, môžu spôsobiť dramatické rozdiely v našich životoch.

Rád by som sa s vami podelil o to ako som rovnakej zásade učil mladých pilotov.

Predstavte si, že odlietate z letiska na rovníku, snažiac sa obletieť zem, ale ste z kurzu o jeden stupeň. Ako ďaleko budete z kurzu v čase vášho návratu na rovnakú zemepisnú dĺžku? Pár kilometrov? Sto kilometrov? Odpoveď vás môže prekvapiť. Odklonenie sa iba o jeden stupeň vás dostane skoro 800 kilometrov z kurzu, či jednu hodinu letu prúdového lietadla.

Nik nechce, aby jeho život skončil tragédiou. Ale všetci príliš často, rovnako ako piloti a pasažieri vyhliadkových letov, sa vydávame na to, v čo dúfame, že to bude vzrušujúcou cestou, iba aby sme si uvedomili, príliš neskoro, že odklonenie sa z kurzu iba o niekoľko stupňov nás priviedlo k duchovnej katastrofe.,

Je v týchto príkladoch ponaučenie pre naše životy?

Malé chyby a malé odbočenia od náuky evanjelia Ježiša Krista môžu priniesť smutné následky do našich životov. Preto je veľmi dôležité, aby sme sa stali dostatočne seba-disciplinovanými, aby sme včas urobili rozhodujúcu nápravu pre návrat na správnu cestu, a nečakali a nedúfali, že sa chyby nejakým spôsobom napravia sami.

Čím dlhšie odďaľujeme nápravu, tým väčšou sa stáva potreba zmeny a potrvá dlhšie, kým sa vrátime na správny kurz---dokonca k bodu, kedy sa už rysuje možná katastrofa.

Vám mužom kňazstva bola zverená veľká zodpovednosť. Premýšľajte o nej: náš Nebeský Otec zveril vám mladým diakonom, učiteľom a kňazom kľúče služby anjelov a prípravného evanjelia[13]. Vy muži Melchisedekovho kňazstva ste obdržali prísahu a zmluvu, v ktorej vám bolo prisľúbené všetko čo Otec má, ak budete zvelebovať svoje kňazstvo[14].

Pán nám pripomína, že komu je veľa dané, od toho je aj veľa požadované[15]. Tí, ktorí sú držiteľmi kňazstva Božieho majú veľkú zodpovednosť byť príkladom dobrotivosti svetu. Žijeme podľa týchto očakávaní, keď rýchlo rozoznáme nebezpečenstvá a vplyvy, ktoré sa nás pokúšajú odviesť z Pánovej cesty a keď s odvahou nasledujeme nabádania Ducha Svätého, keď činíme rozhodujúcu nápravu, ktorá nás privedie späť na kurz.

Táto konferencie je prekladaná do 92 jazykov a vysielaná do 96 krajín prostredníctvom zázraku modernej technológie. Mnohí z vás bratia sa zúčastňujete Generálnej konferencie prostredníctvom internetu. Nové technológie, ako je táto, umožňujú, aby sa posolstvo evanjelia šírilo po svete. Cirkevné webové stránky sú dobrým príkladom toho, ako môžete tieto technológie využiť ako úžasný zdroj inšpirácie, pomoci a vzdelávania. Môžu byť požehnaním pre vás držiteľov kňazstva, vaše rodiny a Cirkev.

Ale dávajte si pozor. Rovnaké technológie môžu umožniť vplyvom zla, prekročili prah vašich domovou. Nebezpečné veci sú vzdialené iba na kliknutie myšou. Pornografia, násilie, netolerancia a bezbožnosť ničia rodiny, manželstvá a životy jednotlivcov. Tieto nebezpečenstvá sú šírené prostredníctvom mnohých médií, vrátane časopisov, kníh, televízie, filmov a hudby, a tiež internetom. Pán vám pomôže rozpoznať a vyhnúť sa tomuto zlu. Je to včasným rozpoznaním nebezpečenstva a jasnou úpravou kurzu, čo vás bude držať vo svetle evanjelia. Malé rozhodnutia môžu viesť k obrovským následkom.

Vstup do neznámych a riskantných chatovacích (četovacích) miestností na internete vás môžu doviesť do stredu zúriacej búrky. Umiestnenie počítača do súkromia izby, do ktorej nemá zvyšok rodiny prístup môže byť začiatkom pre nečestnú a nebezpečnú cestu.

Ale Pán nevyžaduje iba viditeľné činy, ale tiež, aby vaše vnútorné myšlienky a pocity boli blízko ducha zákona[16]. Pán vyžaduje srdce a ochotnú myseľ.[17]

My, kňazstvo Božie, máme zodpovednosť a moc sebariadenia: Lebo nie je vhodné, aby som prikazoval vo všetkých veciach; ... ľudia majú byť horlivo zamestnaní v dobrej veci a konať mnoho vecí zo svojej vlastnej slobodnej vôle a uskutočňovať mnoho spravodlivosti; lebo tá moc je v nich, ktorou jednajú sami za seba.[18]

Náš Nebeský Otec vedel predtým ako sme prišli do smrteľnej existencie, že tieto negatívne sily sa budú snažiť odkloniť nás z nášho kurzu, lebo „všetci (totiž) zhrešili a nemajú slávy Božej"[19]. Preto pripravil pre nás spôsob ako urobiť nápravu. Skrze milosrdný proces pravého pokánia a uzmierenie Ježiša Krista, môžu byť vaše hriechy odpustené a vy nezahyniete, ale budete mať večný život.[20]

Naša ochota činiť pokánie ukazuje našu vďačnosť za Božie dary a za Spasiteľovu lásku a Jeho obetovanie sa za nás. Prikázania a kňazské zmluvy vytvárajú test viery, poslušnosti a lásky *k* Bohu a Ježišovi Kristovi, dokonca čo je viac dôležité, poskytujú nám príležitosť zakúsiť lásku *od* Boha a obdržať plnú mieru radosti v tomto živote a v živote, ktorý príde.

Tieto prikázania a zmluvy Božie sú ako navigačné pokyny z celestiálnych výšok a vedú nás bezpečne do nášho večného cieľa. Ktorý je tak krásny a nádherný, že to presahuje naše chápanie. Je hodný onej námahy. Je hodný toho, aby sme teraz učinili rozhodujúcu nápravu, a potom toho, aby sme zostali v kurze.

Pamätajte: nebesia nebudú preplnené tými, čo nikdy neurobili chyby, ale tými, ktorí si uvedomili, že sú mimo kurzu a ktorí napravili svoje cesty a vrátili sa späť do svetla právd evanjelia.

Čím viac si vážime slová prorokov a aplikujeme ich, tým lepšie spoznáme, keď sa budeme odkláňať z kurzu---dokonca aj keď to bude otázka iba niekoľkých stupňov.

Čo ak sme sa odklonili z kurzu?

A teraz, bratia, sú tu takí, ktorí odkladali nápravu kurzu a teraz veria, že už sú tak ďaleko od Pánovej cesty, že už sa nemôžu vrátiť. Im hlásame dobrú správu, že toto je evanjelium vykúpenia a spásy. Nezáleží na tom ako strašne ste z kurzu, nezáleží ako ďaleko ste zablúdili, cesta späť je skutočná a jasná. Poďte, a učte sa od Otca; prineste ako obeť srdce zlomené a ducha skrúšeného. Majte vieru a verte v očisťujúcu moc neobmedzeného uzmierenia Ježiša Krista. Ak vyznáme a činíme pokánie z našich hriechov, Boh je verný a spravodlivo odpúšťa a očisťuje nás od všetkej nespravodlivosti.[21] „A ak sú vaše hriechy ako šarlát, môžu zbelieť na sneh."[22]

Nemusí to byť jednoduchá cesta, vyžaduje sebadisciplínu a odhodlanie, ale jej koniec je neopísateľne nádherný. Nie ste odsúdení k tragickému koncu. Mnohí sa nemôžu dočkať, aby vám pomohli; vaša rodina, biskupi a prezidenti kolov; vaši vedúci kvór a domáci učitelia. A samozrejme, váš najväčší priateľ, ktorý je všemocným Stvoriteľom vesmíru. Je to Jeho kňazstvo, ktoré držíte. On rozumie vášmu trápeniu. Pozná váš žiaľ. On a náš Otec v Nebi vás požehnajú, utešia a posilnia; budú kráčať popri vás a niesť vás, keď sa budete snažiť napraviť váš kurz.

Moji drahí bratia, vy ste skutočne vyvolení a drahocenní synovia Nebeského Otca. On vám zveril posvätnú moc kňazstva. Prosím, neodkláňajte sa z kurzu, dokonca ani o niekoľko stupňov. Počúvajte Pána vášho Boha a On učiní pre vás to čo prisľúbili, že učiní pre Saula: Dá vám nové srdce, učiní vás novými mužmi a vždy bude s vami.

Svedčím o našom Nebeskom Otcovi, ktorý vás pozná a miluje vás. Vydávam svedectvo o Ježišovi Kristovi našom Spasiteľovi, ktorý je hlavou tejto Cirkvi. Prezident Thomas S. Monson je prorokom Božím v dnešnej dobe. Vyjadrujem svoju lásku a vďačnosť za vás moji drahí priatelia a bratia v kňazstve. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Arthur Marcel, „Mount Erebus Plane Crash“, www.abc.net.au/rn/ockhamsrazor/stories/2007/1814952.htm.
2. Pozri 1. Samuelova 9:2.
3. Pozri 1. Samuelova 9:17.
4. Pozri 1. Samuelova 10:23.
5. Pozri 1. Samuelova 9:1.
6. Pozri 1. Samuelova 10:7.
7. Pozri 1. Samuelova 10:9.
8. Pozri 1. Samuelova 10:6.
9. Pozri 1. Samuelova 11:11.
10. 1. Samuelova 13:5.
11. 1. Samuelova 13:6.
12. 1. Samuelova 13:13--14.
13. Pozri NaZ 84:26.
14. Pozri NaZ 84:38--39.
15. Pozri NaZ 82:3.
16. Pozri Alma 12:12--14; NaZ 88.109.
17. Pozri NaZ 64:34.
18. Pozri NaZ 58:26--28.
19. Rímskym 3:23.
20. Pozri Ján 3:16.
21. Pozri 1. Jánov 1:9.
22. Izaiáš 1:18.

Viera, prísaha a zmluva kňazstva

Prezident Henry B. Eyring
Prvý radca v Prvom predsedníctve

Kráčajte vpred s vierou v dodržiavanie vašich zmlúv s Bohom, a tak si nárokujte prísľub, ktorý vám dal s prísahou.

Mojim cieľom dnes večer je pomôcť vám rásť vo vašej istote v to, že môžete a dosiahnete požehnania prísahy a zmluvy kňazstva. Je to práve kvôli veľkosti možných následkov, ktoré táto prísaha a zmluva prinášajú, že môžete potrebovať pravidelné povzbudenie svojej istoty.

Pán jasne vyjadril aké budú tie následky. Žiť tak, aby ste dosiahli možnosti, ktoré prináša táto prísaha a zmluva, prináša najväčší zo všetkých darov Božích: večný život. Toto je zmysel Melchisedekovho kňazstva. Cez dodržiavanie zmlúv, keď obdržíme kňazstvo a obnovujeme si ho počas chrámových obradov, je nám prisľúbené cez prísahu danú našim Nebeským Otcom, Elohimom, že získame plnosť Jeho slávy a budeme žiť tak ako On. Budeme mať požehnanie, že budeme spečatení ako rodina naveky s prísľubom večného rastu.

Ako asi očakávate, zlyhanie pri získavaní takéhoto požehnania prinesie tragické následky. Pán sa jasne vyjadril aj o tomto. Toto sú slová, ktoré často čítajú vedúci mladým mužom, keď sa blíži čas, keď majú získať Melchisedekovo kňazstvo. Pravdepodobne si spomeniete na svoje pocity, keď ste ich prvýkrát počuli. Sú to slová Spasiteľa Ježiša Krista, ktoré boli dané prostredníctvom proroka Josepha Smitha:

A tiež všetci tí, ktorí prijímajú toto kňazstvo, Mňa prijímajú, hovorí Pán; lebo kto prijíma služobníkov mojich, Mňa prijíma; a ten kto Mňa prijíma, prijíma Otca môjho; a ten kto prijíma Otca môjho, prijíma kráľovstvo Otca môjho; teda všetko, čo Otec môj má, mu bude dané.

A toto je podľa prísahy a zmluvy, ktorá prináleží kňazstvu.

A preto všetci tí, ktorí obdržia kňazstvo, obdržia prísahu a zmluvu Otca môjho, ktorú On nemôže zrušiť, a ktorú ani nemôže odložiť.

Ale ktokoľvek poruší túto zmluvu, potom ako ju obdržal, a celkom sa od nej odvráti, nebude mať odpustenie hriechov ani v tomto svete, ani vo svete, ktorý príde.

A beda všetkým tým, ktorí neprídu k tomuto kňazstvu, ktoré ste prijali, ktoré teraz potvrdzujem na vás, ktorí ste dnes prítomní, Mojim vlastným hlasom z nebies; a dokonca som vás zveril nebeským zástupom a Mojim anjelom.

A teraz vám dávam prikázanie, aby ste boli na pozore ohľadne samých seba, aby ste usilovne dbali na slová večného života.[1]

Ak ste takými akým som bol ja, keď som ako mladý muž prvý raz počul tieto slová, výzva prijať Melchisedekove kňazstvo sa vám môže zdať znepokojujúca. Existujú minimálne dva dôvody, prečo by ste si mali radšej byť istí, a nie odradení trestami, ktoré môžu nasledovať, keď buď nezvládnete prijať prísahu a zmluvu, alebo sa rozhodnete ich neprijať. Či sa rozhodnete prijať prísahu a zmluvu a bude sa vám zdať príliš ťažká alebo zlyháte pri svojej snahe, trest je rovnaký. Preto neexistuje dôvod, prečo by ste mali váhať, že vašim a mojim najlepším smerom je obdržať

sväté kňazstvo a snažiť sa celým svojim srdcom, aby ste dodržali jeho zmluvy. Ak sa rozhodneme to neskúsiť, určite stratíme príležitosť na večný život. Ak sa o to pokúsime a s Božou pomocou budeme úspešní, obdržíme večný život.

Existuje ešte ďalší dôvod, prečo sa máte rozhodnúť teraz, že sa budete celým srdcom snažiť kvalifikovať sa pre túto prísahu a zmluvu a prečo mať istotu, že budete úspešní. Boh vám sľubuje pomoc a moc, ktoré, ak používate vieru, vám prinesú úspech.

Dovoľte, aby som opísal niektoré požehnania, ktoré obdržíte, keď pôjdete vpred s vierou.

Po prvé, samotný fakt, že vám bola ponúknutá prísaha a zmluva je dôkazom toho, že Boh vás vybral, lebo pozná vašu moc a schopnosti. Pozná vás odvtedy, odkedy ste s Ním boli v duchovnom svete. So Svojim poznaním vašej sily vám dovolil nájsť pravú Cirkev Ježiša Krista a ponúkol vám kňazstvo. Môžete cítiť istotu, pretože máte dôkaz Jeho istoty vo vás.

Po druhé, Spasiteľ vám prisľúbil Svoju osobnú pomoc, keď budete dodržiavať svoje zmluvy. Povedal, že keď budete kráčať vpred s úctou v kňazstvo, tam bude aj On, lebo On pôjde pred vašou tvárou. On bude po vašej pravici a po vašej ľavici a Duch Jeho bude v srdci vašom a Jeho anjeli okolo vás, aby vás podopierali.

Niekedy možno potrebujete uistenie, tak ako aj ja, že budete mať dostatok sily splniť si svoje povinnosti v tomto posvätnom kňazstve. Pán predvídal vašu potrebu uistenia. Povedal, že ktokoľvek je verný, aby získal tieto dve kňazstvá, o ktorých On hovorí a aby zveleboval svoje povolanie, ten je posvätený Duchom k obnoveniu svojho tela.[3]

Videl som ako sa ten sľub naplnil v mojom vlastnom živote a v živote ostatných. Môj priateľ slúžil ako misijný prezident. Povedal mi, že na konci každého dňa počas svojej služby takmer nezvládol vyjsť v noci po schodoch do postele, premýšľajúc nad tým, či bude mať dostatok sily čeliť ešte ďalšiemu dňu. Potom, ráno zistil, že jeho sila a odvaha boli obnovené. Videli ste to v životoch starnúcich prorokov, ktorí vyzerali ako znovuzrodení vždy, keď sa postavili, aby svedčili o Pánovi Ježišovi Kristovi a znovuzriadenom evanjeliu. Toto je prísľub pre tých, ktorí pôjdu vpred s vierou v ich kňazskej službe.

Je vám tiež prisľúbené, že budete mať moc vydávať svedectvo a že keď tak budete robiť, budete očistení a pripravení na večný život, ktorý vám je prisľúbený.

Lebo ja vám odpustím vaše hriechy s týmto prikázaním---že zostanete stáli v mysli vo vážnosti a duchu modlitby, vydávajúc svedectvo celému svetu o týchto veciach, ktoré sú vám zverené.

Preto, choďte do celého sveta; a do každého miesta, kam nemôžete ísť, pošlite, aby mohlo od vás ísť svedectvo do celého sveta ku každému stvoreniu.[4]

A s týmto prísľubom vás Pán poctil, keď o vás povedal, že vy ste tí, ktorých Mu dal Jeho Otec; vy ste Jeho priatelia.[5]

Existuje ďalšie úžasné požehnanie, ktoré vás povzbudí, keď dodržiavate svoje kňazské zmluvy. Kňazská služba vás pripraví na to, aby ste žili vo večných rodinách. Zmení vaše pocity ohľadom toho, čo znamená byť manželom alebo otcom, či synom alebo bratom. Táto zmena vo vašom srdci príde, keď pocítite ako vaša viera rastie, a že prísľub večného života skrze Melchisedekovo kňazstvo je skutočný.

To sa stalo Parleymu P. Prattovi, keď ho prorok Jospeh Smith po prvýkrát učil o náuke večných rodín. Parley P. Pratt povedal: „Bolo to v tomto čase, keď som od neho obdržal prvú predstavu o organizácii večných rodín a o večnom spojení pohlaví v týchto neopísateľne drahých vzťahoch, ktoré nedokáže oceniť nikto, okrem vysoko inteligentných, ušľachtilých a čistého srdca, a ktoré sú tým pravým základom všetkého, čo je hodné nazývať šťastím... To od neho som sa naučil, že manželka môjho srdca môže byť ku mne pripútaná na celú večnosť, a že zušľachtené sympatie a náklonnosť, ktoré nás robí vzájomne si drahými, sa šíri z prameňa večnej božskej lásky. Od neho som sa naučil, že túto náklonnosť môžeme rozvíjať a rásť a stúpať v nej po celú večnosť; zatiaľ čo výsledkom nášho nekonečného spojenia bude potomstvo také početné ako hviezdy na nebesiach alebo piesok na brehu mora... Miloval som, ale nevedel som prečo. Ale teraz som miloval s čistotou, s intenzitou vyvýšeného, osláveného citu... Cítil som, že Boh je naozaj mojim Nebeským Otcom, že Ježiš je môj brat a že žena môjho srdca je nesmrteľnou a večnou spoločníčkou; láskavým, starajúcim sa anjelom daným pre moju útechu, a koruna slávy na veky vekov.“[6]

Som osobným svedkom toho, že kňazská služba vykonávaná vo viere má takýto vplyv na zmenu našich sŕdc a pocitov. Mladý muž, ktorý dnes počuje moje slová môže mať istotu, že keď si bude ctiť svoje kňazstvo, bude ochránený od pokušení sexuálneho hriechu, ktoré sú vo svete, v ktorom žijeme tak bežné. Pre držiteľa Áronovho kňazstva, ktorý ma dnes večer počúva, bude možné, keď jeho viera porastie v istote v odmenu večného života skrze večné kňazstvo, že bude mať moc vidieť v dcérach Božích ich skutočnú hodnotu a v prísľube potomstva dôvod byť čistým a zostať rýdzim.

Rovnako nás viera v prísahu a zmluvu privedie k tomu, aby sme si rozvinuli pocity pravej lásky nevyhnutné pre večnú rodinu. Jeden z prísľubov, ktorý činíme, keď prijímame kňazstvo je, že sa budeme starať o druhých.

Videl som zázrak tohto rastu pravej lásky v srdciach držiteľov kňazstva. A mnohí z vás tiež. A tiež mnohí, ktorí nie sú v Cirkvi. Bol som v kancelárii prezidenta Gordona B. Hinckleyho, keď ho požiadali, aby prijal jeden hovor. Stručne hovoril do telefónu, a potom sa vrátil k nášmu rozhovoru. Ale našiel si chvíľku, aby podal vysvetlenie. Povedal, že hovor bol od prezidenta Spojených štátov, ktorý prelietal nad Utahom v Air Force One na svojej ceste do Washingtonu. Prezident mu zavolal, aby sa prezidentovi Hinckleymu poďakoval za to, čo držitelia kňazstva urobili s následkami hurikánu. Prezident Spojených štátov povedal, že to bol zázrak, že sme boli tak veľmi rýchlo schopní zohnať toľko veľa ľudí, ktorí spoločne pracovali tak dobre. Chválil našich ľudí hovoriac o tom, že vieme ako sa veci robia.

Možno bol prezident Spojených štátov dojatý tým, čo pokladal za našu veľkú organizačnú schopnosť. To bola časť toho zázraku. Ale väčším dôvodom tohto zázraku bolo, že stovky a možno tisícky držiteľov kňazstva mali takú vieru v prísahu a zmluvu kňazstva. Tým výnimočným nebolo to, ako sa zorganizovali. Viera v prísahu a zmluvu kňazstva ich dohnala k tomu, že prešli veľké vzdialenosti, zostali dlhé hodiny a vytrvali ťažkosti ako zástupcovia Pána Ježiša Krista, keď sa starali o tých, ktorí boli vo veľkej núdzi.

Boli v tom procese dávania kňazskej služby, rozvíjania moci a ducha pravej lásky potrebných k tomu, aby sa stali úžasnými manželmi, otcami, synmi a bratmi v rodinách, ktoré sú tu a vo večných rodinách. Tieto príklady kňazskej služby sa odohrávajú znovu a znovu pri našej pomoci ľuďom ako bratom a sestrám v Božej rodine po celej zemi.

Mojou modlitbou je, aby sme sa rozhodli dnešný večer, a potom každý deň, ísť vpred s vierou v dodržiavanie našich zmlúv s Bohom, a tak si nárokovať prísľub, ktorý nám dal s prísahou. Môžete to urobiť v jednoduchých situáciách. Keď sa stretnete so svojim kvórom, môžete sa rozhodnúť, že sa na nich pozriete ako na bratov v Božej rodine. Vo vašom kvóre alebo skupine kňazov bude niekto, kto niečo potrebuje. Možno to nedá najavo. Možno to neuvidíte očami. Ale Boh to vie a vyzýva vás, aby ste boli Jeho sluhom a pomohli mu.

Môžete byť ako jeden držiteľ kňazstva, ktorý sa vždy, keď som ho stretol počas našich kňazských služieb, spýtal: „Ako sa má starká?“ Neviem o tom, že by niekedy stretol moju svokru. Ale nejako sa dozvedel o jej chorobe a jej pokročilom veku. Nedokážem vám vyjadriť ako veľa pre mňa znamenalo vidieť ruku Božiu ako sa načahuje ku mne a mojej manželke, aby nás utešila a upokojila skrze držiteľa kňazstva. Môžete mať ten istý vplyv vždy, keď sa zhromaždíte s držiteľmi kňazstva, ak budete vždy myslieť na svoju zmluvu podporovať a pomáhať tým, ktorých ruky sú ovisnuté a ktorí nesú ťažké bremená. Keď tak urobíte, vybudujete si presne tie vlastnosti, ktoré vás urobia spôsobilými na to, aby ste boli členom večnej rodiny.

Existuje ďalšia vec, ktorú môžete urobiť. Môžete študovať Božie slovo, nie iba pre seba, ale aby ste boli poslom Pána Ježiša Krista celému svetu. Keď si zväčšíte svoju moc učiť evanjelium, stanete sa spôsobilými na to, aby ste pomohli Nebeskému Otcovi pri zhromažďovaní Jeho detí. Keď tak urobíte, príde ďalšie požehnanie. Ak niekedy vyvstane potreba v rodinnom živote na tomto svete alebo vo svete, ktorý príde, aby ste pritiahli stratenú ovečku, potom obdržíte väčšiu moc než je tá, ktorej ste si teraz vedomí.

Pán opisuje toto úžasné požehnanie v Alme 13:6, keď hovorí, že tak sme povolaní týmto svätým povolaním a vysvätení k vysokému kňazstvu svätého rádu Božieho, aby sme učili Jeho prikázania deti ľudské, aby mohli aj oni vojsť do odpočinutia Jeho.[7]

Možno máte istotu vo vašu službu s týmto prísľubom úspechu.

Teraz, po tom ako boli posvätení Duchom Svätým, majúc ich odev vybielený, a po tom ako boli čistí a bez poškvrny pred Bohom, nemohli sa pozrieť na hriech, iba ak s odporom; a boli tam mnohí, nesmierne mnohí, ktorí boli očistení a vošli do odpočinutia svojho Boha.

A teraz, bratia moji, chcel by som, aby ste sa pokorili pred Bohom a priniesli ovocie hodné pokánia, aby ste tiež vstúpili do Jeho odpočinutia.[8]

Svedčím, že Boh Otec žije. Vy ste s Ním uzavreli zmluvy. On vám ponúka prísahu, prísľub večného života, ktorý nemôže zrušiť. Svedčím vám, že kňazstvo je mocou, ktorou Boh skrze Svojho Syna Ježiša Krista stvoril svety. Svedčím, že Boh chce, aby ste boli úspešní a opäť prišli k Nemu domov a žili s Ním v rodinách naveky. Svedčím vám, že toto je pravá Cirkev Ježiša Krista. V nej sú kľúče kňazstva. Je to, to kňazstvo, ktorým vás Boh poctil. Sľubujem vám, že On pozná vaše schopnosti a že ony sú dostatočné na to, aby ste mohli mať s plnou vierou nádej večného života pre seba a pre vaše rodiny, navždy. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri NaZ 84:35--43.
2. Pozri NaZ 84:88.
3. Pozri NaZ 84:33.
4. Pozri NaZ 84:61--62.

5. Pozri NaZ 84:63.
6. Autobiography of Parley P. Pratt, uprav. Parley P. Pratt Jr. (1938), p. 259.
7. Pozri Alma 13:12--13.

Príklady spravodlivosti

Prezident Thomas S. Monson

Je našou povinnosťou žiť naše životy takým spôsobom, že budeme môcť byť príkladmi spravodlivosti.

Som si vedomý toho, že vy, moji bratia, tu v Konferenčnom Centre a tiež tisícky na iných miestach, predstavujete najväčšie zhromaždenie kňazov aké sa kedy stretlo. Sme súčasťou najväčšieho bratstva na svete. Aké šťastie a požehnanie máme, že sme nositeľmi kňazstva Božieho.

Boli sme inštruovaní a pozdvihnutí, keď sme počúvali inšpirované posolstvá. Modlím sa, aby som mal podiel vo vašej viere a modlitbách, keď sa s vami budem deliť o tie moje myšlienky a pocity, o ktorých som premýšľal, keď som sa pripravoval na to, aby som sa vám prihovoril.

Ako držitelia kňazstva sme boli umiestnení na zem v nepokojných časoch. Žijeme v zložitom svete s rozšírenými konfliktami kamkoľvek sa pozrieme. Politické machinácie ničia stabilitu národov, tyrani uchvacujú moc a časti spoločnosti sa javia ako večne utláčané, zbavené príležitostí a zanechané s pocitom zlyhania.

My, ktorí sme boli ustanovení do kňazstva Božieho môžeme byť iní. Keď získame spôsobilosť pre Pánovu pomoc, môžeme posilniť chlapcov, môžeme napraviť mužov, môžme dosiahnuť zázraky v Jeho svätej službe. Naše možnosti sú neobmedzené.

Našou úlohou je byť adekvátnym príkladom. Sme posilnení pravdou o tom, že najväčšou silou v tomto dnešnom svete je moc Božia, ktorá pracuje skrze človeka. Ak sme v Pánovej záležitosti, bratia máme oprávnenie na Pánovu pomoc. Nikdy nezabudnite na túto pravdu. Táto božská pomoc je samozrejme závislá na našej spôsobilosti. Každý si musí položiť otázku: Sú moje ruky čisté? Je moje srdce rýdze? Som hodným Pánovým služobníkom?

Sme obklopení veľkým množstvom toho, čo je zostrojené na to, aby odvrátilo našu pozornosť od tých vecí, ktoré sú cnostné a dobré, a zvádzalo nás tým, čo potom spôsobí, že budeme nehodní používať kňazstvo, ktoré držíme. Nehovorím iba k mladým mužom z Áronovho kňazstva, ale k tým každého veku. Pokušenia prichádzajú v rôznych formách počas našich životov.

Bratia, sme spôsobilí vo všetkých dobách vykonávať posvätné povinnosti spojené s kňazstvom, ktoré držíme? Mladí muži---vy, ktorí ste kňazmi---ste čistými ako telesne, tak duchovne, keď sedíte za stolom na Večeru Pána v nedeľu a žehnáte symboly Večere Pána? Mladí muži, ktorí ste učiteľmi, ste hodní pripravovať Večeru Pána? Diakoni, keď roznášate Večeru Pána členom Cirkvi, činíte tak vediac, že ste duchovne spôsobilí tak činiť? Rozumie každý jeden z vás dôležitosti *všetkých* posvätných povinností, ktoré vykonávate?

Moji mladí priatelia, buďte silní. Ideológie ľudí nás obklopujú. Tvár hriechu v dnešnej dobe často nosí masku tolerancie. Nedajte sa pomýliť; za tou fasádou je žiaľ, nešťastie a bolesť. Vy viete čo je správne a čo je nesprávne a žiadne prestrojenie, akokoľvek príťažlivé, to nemôže zmeniť. Povaha priestupku zostáva rovnaká. Keď vás takzvaní priatelia nabádajú robiť čokoľvek o čom viete, že je to zlé---*vy* budete tým, kto sa postaví za to čo je správne, aj keď budete stáť sami. Majte morálne odhodlanie byť svetlom pre druhých, ktoré budú nasledovať. Žiadne priateľstvo nie je cennejšie ako vaše čisté svedomie, vaša vlastná morálna čistota---a aký to je

nádherný pocit, keď viete, že stojíte na svojom určenom mieste čistí a s dôverou, že ste hodní tak činiť.

Bratia z Melchisedekovho kňazstva, snažíte sa usilovne deň čo deň žiť tak ako by ste mali? Ste láskaví a milujúci k svojej manželke a svojim deťom? Ste poctiví vo svojom konaní s tými, ktorí sú okolo vás---v každej dobe a za každých okolností?

Ak niektorí z vás skĺzli z cesty, sú tu tí, ktorí vám pomôžu, aby ste sa znova stali čistými a hodnými. Váš biskup či predseda pobočky túži a je ochotný pomôcť, a pomôže, s porozumením a súcitom urobí všetko čo je v jeho silách, aby vám pomohol v procese pokánia, aby ste znova raz mohli stáť v spravodlivosti pred Pánom.

Mnohí z vás si pamätajú prezidenta N. Eldona Tannera, ktorý slúžil ako radca štyrom prezidentom Cirkvi. Poskytoval neochvejný príklad spravodlivosti počas svojej kariéry v priemysle, počas svojej služby v Kanadskej vláde a trvale vo svojom súkromnom živote. Dal nám túto inšpirovanú radu:

„Nič neprinesie väčšiu radosť a úspech ako život v súlade s učeniami evanjelia. Buďte príkladom; ovplyvňujte v dobrom...

Každý jeden z nás bol predurčený k rovnakému dielu ako [Bohom] vyvolený služobník, na ktorého On vzhliadol ako na vhodného udeliť mu kňazstvo a právomoc konať v Jeho mene. Vždy si pamätajte, že ľudia k vám vzhliadajú pre vedenie a vy ovplyvňujete životy jednotlivcov, či už k dobru alebo zlu, a tento vplyv budú pociťovať aj generácie, ktoré prídu.“[1]

Bratia, opakujem, že ako držitelia kňazstva Božieho, je našou povinnosťou žiť naše životy takým spôsobom, že budeme môcť byť príkladmi spravodlivosti, ktorý budú ostatní nasledovať. Keď som premýšľal ako najlepšie by sme mohli zaistiť takéto príklady, premýšľal som o skúsenosti, ktorú som mal pred pár rokmi, keď som sa zúčastnil konferencie kolu. Počas generálneho zasadania som si všimol mladého chlapca sediaceho spolu s rodinou v prvej rade kolového centra. Ja som sedel na pódiu. Ako tak zasadanie pokračovalo, všimol som si, že keď som si preložil nohu cez nohu, mladý chlapec urobil to isté. Zopakoval som pohyb a preložil si nohu späť, on nasledoval príklad. Položil som si ruky na kolená, a on urobil to isté. Podoprel som si bradu rukou, a on tiež tak. Čokoľvek som urobil, on napodobnil moje konanie. Toto pokračovalo dovtedy, kým nenadišiel čas, aby som sa prihovoril kongregácii. Rozhodol som otestovať si ho. Pozrel som sa priamo na neho, bol som si istý, že som získal jeho pozornosť, a potom som zakýval ušami. Urobil márny pokus urobiť to isté, ale dostal som ho! Jednoducho nemohol primäť svoje, uši aby sa pohli. Obrátil sa k svojmu otcovi, ktorý sedel vedľa neho, a niečo mu pošepkal. Ukázal si na uši, a potom na mňa. Jeho otec sa pozrel mojim smerom, očividne chcel vidieť ako kývam ušami, sedel som vážne s rukami založenými, nepohnúc ani svalom. Otec pozrel skepticky späť na svojho syna, ktorý vyzeral trošku porazenecky. Nakoniec mi venoval rozpačitý pohľad a pokrčil ramenami.

Premýšľal som o tomto zážitku po mnoho rokov, keď som uvažoval ako, obzvlášť keď sme mladí, sa snažíme napodobňovať príklad našich rodičov, našich vedúcich a našich rovesníkov. Prorok Brigham Young povedal: „Nikdy by sme si nemali dovoliť urobiť niečo, čo nechceme, aby nás naše deti videli, že robíme. Mali by sme im byť príkladom, ktorý chceme, aby napodobňovali.“[2]

Vám, ktorí ste otcami chlapcov alebo ste ich vedúcimi, hovorím, snažte sa byť takým príkladom, akí chlapci potrebujú. Otec, samozrejme, má byť tým hlavným príkladom a chlapec, ktorý je požehnaný hodným otcom má veľké šťastie. Avšak aj príkladná rodina s usilovným a verným otcom a matkou môže využiť podpornú pomoc, ktorú môžu získať od dobrého muža, ktorý ma skutočný záujem. Je tu tiež chlapec, ktorý nemá otca, alebo ktorého otec momentálne neposkytuje taký typ príkladu, ktorý je potrebný. Pre takého chlapca Pán zabezpečil sieť pomocníkov v Cirkvi---biskupov, poradcov, učiteľov, skautských vedúcich, domácich učiteľov. Keď je Pánov program účinný a pracuje tak ako má, žiaden mladý muž v Cirkvi by nemal zostať bez vplyvu dobrého muža vo svojom živote.

Efektívnosť inšpirovaného biskupa, poradcu či učiteľa má len veľmi málo čo dočinenia s vonkajšou pozlátkou moci či hojnosťou svetských radostí. Vedúci, ktorí majú najväčší vplyv sú zvyčajne tí, ktorí zapália svoje srdcia oddanosťou pravde, ktorí učinia z poslušnosti povinnostiam podstatu mužnosti, ktorí pretvoria obyčajnú rutinnú udalosť tak, že nám poskytne pohľad na človeka, akým si budeme priať, aby sme sa stali.

Koho nemôžeme prehliadnuť---a v skutočnosti je našim hlavným Príkladom---je náš Spasiteľ Ježiš Kristus. Jeho narodenie bolo predpovedané prorokmi; anjeli zvestovali oznámenie o jeho pozemskej službe. On však rástol a mocnel, plný múdrosti, a milosť Božia spočívala na Ňom.[3] Pokrstený Jánom v rieke známej ako Jordán, začal svoju oficiálnu službu ľuďom. Argumentácii Satana, Ježiš nastavil svoj chrbát. Povinnosti určenej svojim Otcom nastavil svoju tvár, zasľúbil svoje srdce a dal svoj život. A aký bez hriechu, nesebecký, ušľachtilý a božský život to bol. Ježiš pracoval. Ježiš miloval. Ježiš slúžil. Ježiš svedčil. Aký skvelý príklad sa môžeme snažiť napodobniť. Začnime hneď, práve v tento večer, tak činiť. Vykážme navždy naše staré ja, spolu s prehrami, zúfalstvom, pochybnosťami a nevierou. Do nového života vstúpme---života viery, nádeje, odvahy a radosti. Žiadna úloha nebude príliš veľká, žiadna zodpovednosť príliš ťažká, žiadna povinnosť bremenom. Všetky veci sa stanú možnými.

Pred mnohými rokmi som hovoril o človeku, ktorý si vzal príklad zo Spasiteľa, človeku, ktorý stál pevne a v pravde, mocný a hodný skrze búrky života. Odvážne zveleboval svoje kňazské povolania. Stal sa príkladom pre nás všetkých. Jeho meno je Thomas Michael Wilson, syn Willieho Wilsona a Julie Wilsonovej z Lafayette v Alabame.

Keď bol iba tínedžerom a on a jeho rodina neboli ešte členmi Cirkvi, bol postihnutý rakovinou, nasledovali bolestivé ožarovania a potom požehnaná remisia. Táto choroba spôsobila, že jeho rodina si uvedomila, že nielenže je život vzácny, ale tiež môže byť aj krátky. Začali hľadať náboženstvo, ktoré by im pomohlo počas tohto času trápenia. Následne na to im bola predstavená Cirkev, a nakoniec boli všetci okrem otca pokrstení. Po tom ako prijal evanjelium, túžil mladý brat Wilson po príležitosti stať sa misionárom, dokonca aj keď bol starší ako väčšina mladých mužov, keď začínali svoju misionársku službu. Vo veku 23 rokov prišlo jeho povolanie na misiu, slúžiť v misii Salt Lake City, Utah.

Misionárski spoločníci Staršieho Wilsona opisovali jeho vieru ako bezpodmienečnú, priamu a neoblomnú. Bol príkladom pre všetkých. Avšak po jedenástich mesiacoch misionárskej služby sa choroba vrátila. Rakovina kosti si tentoraz vyžadovala amputáciu jeho ruky a ramena. Stále; zotrvával vo svojej misionárskej práci.

Odvaha a pohlcujúca túžba staršieho Wilsona zostať na misii sa tak dotkla jeho otca, nečlena, že sa začal zaujímať o učenie Cirkvi, a tiež sa stal členom.

Dozvedel som sa, že záujemkyňa, ktorú starší Wilson vyučoval bola pokrstená, ale potom chcela byť konfirmovaná starším Wilsonom, ktorého si veľmi vážila. Ona a zopár ďalších cestovali k nemocničnému lôžku staršieho Wilsona. Tam, s rukou, ktorá mu zostala, položenou na jej hlave, ju starší Wilson konfirmoval za členku Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní.

Starší Wilson pokračoval mesiac za mesiacom vo svojej drahocennej, ale bolestivej misionárskej službe. Požehnania boli dané, modlitby poskytnuté. Kvôli jeho príkladu oddanosti, žili jeho misionárski spoločníci bližšie k Bohu.

Fyzický stav staršieho Wilsona sa zhoršoval. Koniec sa približoval, a on sa mal vrátiť domov. Požiadal o možnosť slúžiť iba o jeden mesiac viac, a jeho žiadosť bola schválená. Vložil svoju vieru v Boha, a Ten, komu Thomas Michael Wilson v tichosti dôveroval, otvoril okná Nebies a hojne ho požehnal. Jeho rodičia, Willie a Julia Wilsonovci a jeho brat Tony prišli do Salt Lake City, aby pomohli svojmu synov a bratovi domov do Alabamy. Avšak bola tu ešte vec, za ktorú sa modlil, po ktorej túžil, požehnanie, ktoré malo byť udelené. Rodina ma pozvala, aby som s nimi išiel do chrámu Jordan River, kde boli vykonané tie posvätné obrady, ktoré spájajú rodiny na večnosť, a práve tak na čas.

Rozlúčil som sa s rodinou Wilsonovcov. Ešte môžem vidieť staršieho Wilsona ako mi ďakuje za to, že som bol s ním a s jeho milovanými. Povedal: „Nezáleží na tom čo sa nám stane v tomto živote, ak máme evanjelium Ježiša Krista a žijeme ho. Nezáleží na tom, či učím evanjelium na tejto zemi alebo na druhej strane závoja, ak ho môžem učiť." Aká to odvaha. Aká dôvera. Aká láska. Rodina Wilsonovcov sa vydala na dlhú cestu domov do Lafayette, kde starší Thomas Michael Wilson vykĺzol odtiaľto do večnosti. Bol pochovaný so svojou misionárskou menovkou na svojom mieste.

Bratia, keď budeme teraz odchádzať z tohto všeobecného kňazského zasadania, poďme si všetci stanoviť, že sa pripravíme na čas našej príležitosti, a budeme si ctiť kňazstvo, ktorého sme držiteľmi skrze službu, ktorú poskytneme, životy, ktoré požehnáme a duše, ktoré budeme mať tú výsadu pomôcť spasiť. Vy ste „vyvoleným rodom, kráľovským kňazstvom, svätým národom"[4] a vy môžete urobiť viac. O týchto pravdách svedčím v mene Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, amen.

Poznámky

1. „For They Loved the Praise of Men More Than the Praise of God", Enign, november 1975, 74.
2. *Deseret news*, 21. júna 1871, 235.
3. Pozri Lukáš 2:40.
4. 1. Petra 2:9.

Nedeľňajšie ranné zasadanie

Viera nášho Otca
Prezident Dieter F. Uchtdorf
Druhý radca v Prvom predsedníctve

Pravé náboženstvo nemá pochádzať z toho, čo sa páči ľuďom alebo z tradícií predkov, ale z toho, čo sa páči Bohu, nášmu Večnému Otcovi.

Ako veľmi sme požehnaní prekrásnou hudbou a spevom zboru Tabernacle choir.

Moji drahí bratia a sestry, a priatelia, mám radosť, že tu dnes môžem byť s vami, a že mám tú veľkú výsadu nazývať sa členom Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní a byť považovaný za jedného z vás.

Spomínam si na svoju prvú reakciu, keď som obdržal toto posvätné povolanie od Pána, aby som slúžil ako najnovší člen Prvého predsedníctva tejto Cirkvi---cítil som sa *radostne ohromený.* Od tej doby som spoznal nové významy slov *pokora, vďačnosť* a *viera.*

Môžem vás ubezpečiť, že nikto nebol mojim povolaním prekvapený viac ako moje deti a vnúčatá.

V Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní sa neusilujeme o povolania, ktoré prichádzajú od Boha skrze inšpirovaných kňazských vedúcich, a ani ich neodmietame. Modlím sa o to, aby mi Boh dal silu a chápavé srdce, aby som mohol zvelebovať toto posvätné povolanie v súlade s Jeho vôľou a zámerom.

Všetkým nám chýba prezident Gordon B. Hinckley. Jeho pôsobenie v tomto veľkom diele nás bude aj naďalej požehnávať.

Považujem za výsadu, že môžem úzko spolupracovať s prezidentom Monsonom. Poznám ho už veľa rokov. Je mužom úžasných darov a talentov. Je prorokom Božím. Jeho viera a láskavé srdce siahajú ku každému národu, jazyku a ľudu.

Som vďačný za to, že môžem slúžiť s prezidentom Eyringom, ktorého mám rád a ktorého si vážim ako veľkého vodcu a učiteľa v kráľovstve Božom.

Keď sa Kvórum Dvanástich zišlo v hornej miestnosti chrámu Salt Lake, aby vyjadrilo podporu prezidentovi Monsonovi ako 16-mu prezidentovi Cirkvi, obdivoval som mimoriadne schopnosti, múdrosť a duchovnosť tých, ktorí ma obklopovali. To mi pomohlo jasnejšie si uvedomiť svoje vlastné nedostatky. Mám rád týchto mužov veľkej viery. Som vďačný za príležitosť pozdvihnúť svoju ruku, aby som im vyjadril podporu a zaviazal sa podporovať ich. Mám rád a podporujem Staršieho Christoffersona, najnovšieho člena Dvanástich.

Keď Pán povolal Fredericka G. Williamsa za radcu proroka Josepha Smitha, prikázal mu: Buď verný, zastávaj úrad, ktorý som ti určil; pomáhaj slabým, pozdvihuj ruky, ktoré sú sklesnuté a posilňuj kolená mdlé.[1] Verím, že táto rada sa týka všetkých, ktorí prijmú povolanie slúžiť v kráľovstve Božom a určite aj mne v tomto období môjho života.

Prorok Boží a náš prezident

Rád by som povedal zopár slov o prezidentovi Thomasovi S. Monsonovi. Pred niekoľkými rokmi prišiel prezident Monson na oblastnú konferenciu do Hamburgu v Nemecku a ja som mal tú česť ho sprevádzať. Prezident Monson má pozoruhodnú pamäť a hovorili sme o mnohých Svätých v Nemecku---žasol som ako veľa si ich tak dobre pamätal.

Prezident Monson sa pýtal na brata Michaela Panitscha, bývalého prezidenta kolu a neskôr patriarchu, ktorý bol jedným z oddaných pionierov Cirkvi v Nemecku. Povedal som mu, že brat Panitsch je vážne chorý, že je pripútaný na lôžko a že nie je schopný zúčastňovať sa našich zhromaždení.

Prezident Monson sa opýtal, či by sme ho nemohli navštíviť.

Vedel som, že prezidentovi Monsonovi tesne pred cestou do Hamburgu operovali nohu a že mu chôdza spôsobovala bolesť. Vysvetlil som mu, že brat Panitsch býva na piatom poschodí budovy bez výťahu. Museli by sme k nemu ísť po schodoch.

Napriek tomu prezident Monson trval na svojom. A tak sme šli.

Spomínam si ako bolo pre prezidenta Monsona ťažké vyjsť hore po tých schodoch. Vždy po niekoľkých schodoch sa musel zastaviť a oddýchnuť si. Ani slovom si neposťažoval, a ani to nevzdal. Pretože dom mal vysoké stropy, zdalo sa, že schodom niet konca, ale prezident Monson radostne vytrval, až kým sme konečne došli do bytu brata Panitscha na piatom poschodí.

Keď sme tam konečne dorazili, mali sme úžasnú návštevu. Prezident Monson sa mu poďakoval za život naplnený oddanou službou a povzbudil ho úsmevom. Než sme odišli, dal mu úžasné kňazské požehnanie.

Nikto okrem brata Panitscha, jeho najbližšej rodiny a mňa nikdy nevidel tento skutok odvahy a súcitu.

Prezident Monson sa mohol rozhodnúť, že si radšej medzi našimi zhromaždeniami odpočinie. Mohol požiadať o to, či by nemohol navštíviť niektoré prekrásne pamiatky v Hamburgu. Často som premýšľal o tom aké je to pozoruhodné, že viac než všetky pamiatky v tom meste chcel vidieť slabého a chorého člena Cirkvi, ktorý verne a pokorne slúžil Pánovi.

Prezident Monsom prišiel do Hamburgu, aby učil a požehnal ľudí tej krajiny, a to aj urobil. Ale súčasne sa zameral aj na jednotlivcov, meno za menom. Jeho vízia je tak široká a ďalekosiahla, že je schopný chápať zložitosť celosvetovej Cirkvi, a tiež je tak súcitný, že sa sústreďuje na jednotlivca.

Keď apoštol Peter hovoril o Ježišovi, ktorý bol jeho priateľom a učiteľom, dal nám tento prostý opis: „[On] chodil, dobre činil.“[2]

Cítim, že to isté tiež môžeme povedať o mužovi, ktorému dnes vyjadrujeme podporu ako prorokovi Božiemu.

Viera našich otcov

Žasnem nad tým, z akých rôznych prostredí členovia Cirkvi pochádzajú. Pochádzate z rôznych životných podmienok, rôznych kultúr, jazykov, politických systémov a náboženských zvyklostí.

Táto rozmanitosť životných skúseností ma priviedla k tomu, aby som premýšľal o posolstve jednej našej piesne „Faith of Our Fathers“ (Viera našich otcov). V refréne sa opakujú tieto slová: Viera našich otcov, svätá viera, budeme jej verní až do smrti![3]

Viera našich otcov---tieto slová mám veľmi rád.

Pre mnohých členov Cirkvi sú tieto slová spomienkou na statočných pionierov, ktorí opustili pohodlie svojich domovov a cestovali vozom alebo pešo, dokiaľ sa nedostali do údolia Veľkého Soľného jazera. Zamiloval som si vieru a odvahu oných prvých pionierov Cirkvi a vážim si ich. Moji vlastní predkovia žili vtedy za oceánom. Nik z nich nebol medzi tými, čo žili v Nauvoo alebo vo Winter Quarters a nikto z nich neprešiel púť cez pláne. Ale ako člen Cirkvi sa s vďačnosťou a hrdosťou hlásim k tomuto pionierskemu odkazu ako k svojmu vlastnému.

S rovnakou radosťou sa hlásim k odkazu súčasných pionierov Cirkvi, ktorí žijú v najrôznejších národoch a ktorí majú svoje vlastné príbehy o vytrvalosti, viere a obetiach a pridávajú svoje vlastné slohy k hlasnému chorálu hymnusu neskorších dní o kráľovstve Božom.

Keď sa moja rodina zamýšľa nad slovami „viera našich otcov“, často máme na mysli luteránsku vieru. Po celé generácie patrili naši predkovia do tejto denominácie. Môj syn dokonca nedávno zistil, že jedna naša rodová línia vedie späť až k Martinovi Lutherovi samotnému.

Vážime si a rešpektujeme úprimné duše každej viery, nezáležiac kde alebo kedy žili, ktoré milujú Boha, dokonca aj bez toho, aby mali plnosť evanjelia. Pozdvihujeme svoje hlasy s vďačnosťou za ich nesebeckosť a odvahu. Prijímame ich ako bratov a sestry, deti nášho Nebeského Otca.

Veríme, že základným právom človeka je uctievať „všemohúceho Boha podľa svojho svedomia a umožňujeme všetkým ľuďom to isté právo, aby uctievali akokoľvek, kdekoľvek a čokoľvek podľa svojho svedomia“[4].

Existujú mnohé viery a tradície našich otcov

Tak ako sa znovuzriadená Cirkev Ježiša Krista rozvíja po svete---teraz má viac ako 13 miliónov členov---„viera našich otcov“ nadobúda širší význam. Pre niektorých to môže znamenať rodinné dedičstvo v jednej zo stovky kresťanských denominácií; pre iných to môžu byť niektoré náboženstvá a tradície Blízkeho východu, Ázie či Afriky.

Strávil som väčšinu svojho života v oblastiach sveta, kde sú členovia Cirkvi malou menšinou. Behom tej doby som poznal, že keď ľudia poznávajú znovuzriadené evanjelium, sú ním nadšení---a mnohí dokonca chcú vstúpiť do Cirkvi. Ale váhajú, lebo nechcú sklamať svojich predkov; majú pocit, že majú byť verní viere svojich otcov.

Spomínam si, že keď som bol mladým mužom, jednu nedeľu som si všimol novú rodinu v našej zhromažďovanej budove---mladú matku s dvoma dcérami. Bolo to krátko predtým ako boli všetky tri pokrstené a stali sa členkami Cirkvi.

Príbeh o ich obrátení poznám dôverne, pretože tá najstaršia dcéra sa volala Harriet a neskôr sa stala mojou ženou.

Harrietina mama, Carmen, krátko predtým stratila manžela a v dobe, kedy premýšľala o svojom živote, sa začala zaujímať o Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní. Potom ako Carmen so svojimi dcérami študovali náuky, poznali, že Cirkev je pravdivá a plánovali krst.

Avšak, keď o tomto rozhodnutí Carmen povedala svojej mame, jej matka z toho bola zničená. Opýtala sa: „Ako môžeš byť tak neverná viere svojich otcov?"

Carmenina matka nebola tou jedinou, kto protestoval. Carmeninu ráznu sestru Lisu táto správa veľmi zarmútila. Možno *zarmútila* je príliš slabé slovo. Bola veľmi nahnevaná.

Lisa vyhlásila, že nájde tých mladých misionárov a povie im ako sa mýlia. Vyrazila do cirkevnej budovy, aby našla misionárov a ako ste určite uhádli, Lisa bola pokrstená tiež.

Po mnohých rokoch obdržala aj Carmenina matka svedectvo o tom, že evanjelium Ježiša Krista bolo znovuzriadené na zemi. Jedného dňa povedala svojim dcéram a vnúčatám: „Chcem byť v rovnakom nebi ako vy." Vo svojej sedemdesiatke vstúpila do vôd krstu a stala sa členkou Cirkvi.

Viera nášho Otca

Čo je teda viera našich otcov? Je to teda viera našich rodičov, starých rodičov či prarodičov?

Ale čo viera tých ďalších, ktorí boli pred nimi? A čo viera Abraháma, Izáka a Jákoba? Nie sú to tiež naši otcovia? Nie sme my z domu Izraela? A čo viera Noácha a Enocha a našich prvých rodičov, Adama a Evy?

A čo viera Spasiteľa a tých učeníkov, ktorí Ho nasledovali?

Viera nášho Otca v Nebi bola od počiatku časov nemenná, dokonca aj pred založením tohto sveta. Ján Zjavovateľ popísal veľkú vojnu na nebesiach.[5] Sporom bola mravná sloboda jednania, tak ako dnes. Všetci tí, ktorí kedy žili na tejto zemi patrili k tým, ktorí bojovali proti Satanovi a postavili sa na stranu Syna a Otca. Nie sme preto zaviazaní Bohu, nášmu Nebeskému Otcovi?

Ako členovia Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších: „Veríme v Boha, Večného Otca, Jeho Syna, Ježiša Krista, a v Ducha Svätého."[6] A „veríme, že zmiernou obeťou Kristovou môže byť spasené celé ľudstvo dodržiavaním zákonov a nariadení evanjelia"[7]. Veríme vo veľký plán šťastia, plán vykúpenia, plán spásy, vďaka čomu môžu Božie deti prejsť skúsenosťou smrteľnosti a vrátiť sa do prítomnosti Otca---tento milosrdný plán bol vytvorený pred založením tejto zeme.

Toto je plán a viera nášho Otca!

Svedčím o tom, že náuka znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista je vierou nášho Nebeského Otca. Je to Jeho pravda zjavovaná Jeho služobníkom, prorokom, od dní otca Adama až po našu dobu. Otec a Syn sa ukázali Josephovi Smithovi, aby znovuzriadili vieru nášho Otca na tejto zemi, aby už nikdy nebola odňatá. Boh si praje, aby ju všetky Jeho deti prijali, bez ohľadu na ich pôvod, kultúru či tradície. Pravé náboženstvo nemá pochádzať z toho, čo sa páči ľuďom alebo z tradícií predkov, ale z toho, čo sa páči Bohu, nášmu Večnému Otcovi.

Pokračujúce zjavenie je základnou črtou tejto viery. Prvá modlitba Josepha Smitha je toho mocným svedectvom. Zjavenie je stálym kompasom, ktorý nám pomáha zostať vždy vernými vôli a viere nášho Nebeského Otca.

Náš Nebeský Otec miluje Svoje deti. Počuje modlitby pokorných a úprimných z každého národa, jazyka a ľudu. Dáva svetlo tým, ktorí Ho hľadajú a uctievajú a sú ochotní poslúchať Jeho prikázania. Radostne hlásame, že viera nášho Otca je dnes na zemi.

Vyzývame každého na tejto nádhernej planéte, aby zakúsil z Jeho náuky a zistil, či nie je sladká, dobrá a drahocenná. Žiadam aj tých, ktorí majú úprimné srdce, aby sa tejto náuke učili a pýtali sa Otca v Nebi či teda nie je pravdivou. A všetci tí, ktorí tak učinia môžu objaviť, prijať a kráčať v pravej viere svojho Otca, a táto viera ich uzdraví.[8]

Toto je naše posolstvo svetu.

Vydávam posvätné svedectvo o skutočnosti Boha Otca; Jeho Syna, Ježiša Krista; Ducha Svätého a žijúcich prorokov, ktorí držia kľúče, ktoré dnes prechádzajú v neprerušenom následníctve od proroka Josepha Smitha k Thomasovi S. Monsonovi. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri NaZ 81:5.
2. Skutky 10:38.
3. Pozri *Hymns*, č. 84.
4. Pozri Články viery 1:11.
5. Pozri Zjavenie 12:7--9.
6. Pozri Články viery 1:1.
7. Pozri Články viery 1:3
8. Pozri Matúš 9:22.

Narodiť sa znova

Starší D. Todd Christofferson
Z Kvóra dvanástich apoštolov

Duchovné znovuzrodenie má pôvod vo viere v Ježiša Krista, ktorého milosťou sme zmenení.

Pred pätnástimi rokmi som po prvýkrát stál pri rečníckom pulte v Tabernákli ako novo povolaný sedemdesiatnik. Mal som 48 rokov. Mal som husté, tmavé vlasy. Myslel som si, že rozumiem tomu, čo znamená cítiť sa nehodným. Na konci môjho päťminútového príhovoru bola moja košeľa premočená potom. Celá tá vec bola ako zlý sen. Avšak dnes, pozerajúc sa na to z dnešného pohľadu, to vyzerá ako relatívne príjemná skúsenosť.

Keď bola prezidentovi Dieterovi F. Uchtdorfovi a Staršiemu Davidovi A. Bednarovi prvýkrát vyjadrená podpora ako členom Kvóra dvanástich apoštolov, obdržal som počas toho zasadania svedectvo o božskom pôvode ich povolaní. V tom okamihu mi tiež bolo dané porozumenie mimoriadnej posvätnosti tohto povolania a služby ako apoštola Pána Ježiša Krista. Nemám slová na to, aby som vyjadril toto porozumenie, pretože to bola komunikácia Ducha s duchom, bez slov. Keď nad tým teraz premýšľam, privádza ma to do hĺbok pokory, ktorú som nikdy predtým nezakúsil, a spolu so svojim Nebeským Otcom úpenlivo žiadam, aby mi vyjadril podporu ako to vždy robí, aby som mohol vyhovieť požiadavkám toho, čo ďaleko prevyšuje moje vrodené schopnosti a aby som bol schopný sústrediť sa na vonkajšie stránky, stratiac samého seba v službe pre vás. Verím v Neho a viem, že Jeho milosť je postačujúca, a tak tu bezvýhradne poskytujem všetko, čo mám a čo som, Bohu a Jeho Milovanému Synovi. Tiež poskytujem seba, svoju lojalitu, svoju službu a svoju lásku Prvému predsedníctvu a mojim Bratom z Dvanástich.

Moje patriarchálne požehnanie, ktoré som dostal v 13-ich od milovaného starého otca, obsahuje toto vyhlásenie: „[Tvoj Nebeský Otec] ťa poslal sem v tejto poslednej a nádhernej dispenzácii, aby si mohol byť narodený v novej a večnej zmluve dobrým, spravodlivým rodičom.“ S najhlbšou vďačnosťou uznávam, že toto bolo ohromné základné požehnanie môjho života. Vzdávam hold svojim rodičom a s láskou uznávam svoj dlh k nim a k ich rodičom, a k predchádzajúcim generáciám. Onedlho po tom, ako som bol povolaný do Sedemdesiatnikov som mal príležitosť zastaviť sa pri hrobe jedného z tých predkov, ktorí zomreli dávno pred mojim narodením. Keď som rozjímal o jeho obeti a obeti jeho rodiny, ktoré so sebou prinieslo ich prijatie znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista, moje srdce bolo naplnené pocitom vďačnosti a vzplanulo vo mne rozhodnutie uctiť si jeho obeť a obete tých, ktorí prišli po ňom, ktoré vykonali tým, že boli verní Bohu a zmluvám evanjelia, tak ako boli.

Do týchto požehnaní, ktoré uznávam, zahŕňam svojich drahých bratov a ich manželky, ktorí sú tu, čírou náhodou, dnes prítomní. S manželkou máme štyroch synov a dcéru, každý z nich je zosobášený s úžasným partnerom alebo, ako je to v prípade nášho najmladšieho syna, bude čoskoro zosobášený s nádhernou mladou ženou. Milujeme ich i naše vnúčatá a sme vďační za to, ako požehnávajú naše životy svojou lojalitou Spasiteľovi a Jeho evanjeliu. Na najvyššom stupni je moja ženy, Kathy, ktorá vytvára náš domov, je svetlom môjho života, neochvejnou a múdrou spoločníčkou, plnou duchovnej intuície, príjemného humoru, dobrej vôle a pravej lásky. Milujem ju tak, že to nedokážem vyjadriť a dúfam, že to v dňoch a rokoch, ktoré sú pred nami ukážem presvedčivejšie.

Bolo pre mňa požehnaním slúžiť ako mladý muž na misii na plný úväzok v Argentíne pod vedením dvoch výnimočných misijných prezidentov, Ronalda V. Stonea a Richarda D. Scotta, a

ich manželiek, Patricie a Jeanene. Ďakujem Bohu za ich trvalý vplyv na mňa. Po svojej promócii na právnickej fakulte sme si Kathy, ja a naše deti postupne vytvárali svoj domov v štátoch Maryland, Tennessee, Virginia, Severná Karolína a teraz v Utahu. Tri drahocenné roky sme strávili v Mexiku. Na všetkých týchto miestach sme boli požehnaní drahými priateľmi z Cirkvi i mimo nej, ktorí nás milovali, učili a priatelili sa s nami a s našimi deťmi, a neprestávali tak činiť. Využívam túto príležitosť, aby som im všetkým verejne vyjadril svoju vďačnosť.

Moja láska a úcta k mojim Bratom zo Sedemdesiatnikov a k Predsedajúcemu biskupstvu je bezhraničná. Radujem sa z toho, že moja pokračujúca služba ma udržuje v ich blízkosti a že máme často príležitosť slúžiť spoločne. Oznámené zjavenia našej doby, ktoré vsadili Sedemdesiatnikov na svoje miesto v Cirkvi tvoria jeden z najmocnejších a snáď najmenej cenených zázrakov v histórii Pánovho diela v neskorších dňoch. Sedemdesiatnici sú kľúčom k úspechu tohto diela v dnešnej dobe i v rokoch, ktoré sú pred nami, a ja sa cítim nadmieru poctený tým, že moje meno bolo vôbec kedy zahrnuté medzi nimi. Boh vás žehnaj, moji Bratia.

Želám si vydať vám svoje svedectvo o Ježišovi Kristovi, Synovi Božom, a o moci Jeho neobmedzenej, zmiernej obete. Činiac tak, spomínam si na svoju skúsenosť z rokov strávených v Tennessee. V jeden večer mi domov zavolal pán, ktorého som nepoznal. Predstavil sa ako duchovný inej viery, ktorý len nedávno odišiel do dôchodku a požiadal ma o osobné stretnutie na budúcu nedeľu. Keď sme sa stretli, môj hosť na rovinu vyhlásil, že prišiel kvôli tomu, lebo sa obáva o blaho mojej duše. Vytiahol si zložku s veľmi dlhým zoznamom citátov z písma, z Nového zákona, a povedal, že by si chcel so mnou prejsť tieto verše a zistiť, či by mi mohol pomôcť, aby som bol spasený. Bol som trochu prekvapený jeho priamočiarosťou, ale cítil som, že to myslí úprimne, a bol som dojatý jeho nefalšovaným záujmom o mňa.

Rozprávali sme sa viac než hodinu, a on bol ochotný vypočuť si ma, keď som mu vysvetľoval niečo ohľadom svojej viery, a rovnako aj prečítať si so mnou niektoré učenia z Knihy Mormonovej, ktoré mu neboli známe. Zistili sme, že vo svojej viere máme veľa spoločného, a málo rozdielneho. Pocítili sme puto priateľstva a skôr ako odišiel sme sa spolu pomodlili. Stále som si spomínal na našu diskusiu o tom, že sa máme znova narodiť. Je to duchovné znovuzrodenie skrze Ježiša Krista, ktoré je kontextom môjho svedectva o Ňom.

Bol to Ježiš, ktorý vyhlásil, že nikto nemôže vojsť do kráľovstva Božieho, ak sa nenarodí znovu – ak sa nenarodí z vody a z Ducha (pozri Ján 3:3 – 5). Jeho učenia o telesnom a duchovnom krste nám pomáhajú porozumieť tomu, že oboje, naše vlastné skutky a aj zásah božskej moci, sú potrebné na toto pretvárajúce znovuzrodenie – na to, aby sa prirodzený človek zmenil na svätého (pozri Mosiáš 3:19). Pavol opisuje bytosť, ktorá sa znova narodí týmto jednoduchým vyjadrením: „Preto ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie“ (2. Korintským 5:17).

Uvažujte nad dvomi príkladmi z Knihy Mormonovej. Približne sto rokov pred narodením Krista učil kráľ Benjamín svoj ľud o príchode Spasiteľa a o uzmierení. Duch Pána spôsobil takú mocnú zmenu v ľuďoch, že nemali viac sklon činiť zlo, ale činiť neustále dobro (pozri Mosiáš 5:2). Pre svoju vieru v Krista, ako povedali, boli ochotní vstúpiť do zmluvy so svojim Bohom a činiť Jeho vôľu, a byť poslušní Jeho prikázaní ... *po celý zvyšok svojich dní* (pozri Mosiáš 5:4, zvýraznenie pridané). Kráľ odpovedal, že kvôli zmluve, ktorú uzatvorili, sa budú volať deťmi Krista, Jeho synmi a Jeho dcérami, lebo hľa, v tento deň ich On duchovne splodil; lebo hovoria, že ich srdcia sú premenené skrze vieru v Jeho meno (pozri Mosiáš 5:7; pozri tiež NaZ 76:24).

Almov prípad je tiež poučný. Keď sa spolu so svojimi spoločníkmi usilovali zničiť Cirkev Kristovu, boli pokarhaní anjelom. Nasledujúce tri dni a tri noci bol Alma, ako to opísal, trýznený

večnými mukami... Áno, spomenul si na všetky svoje hriechy a neprávosti, pre ktoré bol trýznený bolesťami pekla (pozri Alma 36:12 – 13). Nakoniec, potom ako činil pokánie takmer až k smrti (pozri Mosiáš 27:28), ako to opísal, vstúpilo do jeho mysle sladké posolstvo o Ježišovi Kristovi a o Jeho uzmierení. Alma úpenlivo prosil: Ó Ježiš, ty Syn Boží, buď milosrdný ku mne, ktorý som v žlči horkosti a som obkľúčený večnými reťazami smrti (pozri Alma 36:18). Bolo mu odpustené, a on vstal a verejne vyznal:

Činil som pokánie zo svojich hriechov a bol som vykúpený Pánom; hľa, som narodený z Ducha.

A Pán mi povedal: Nediv sa, že celé ľudstvo, áno, muži i ženy, všetky národy, čeľade, jazyky a ľudia, sa musia znovu narodiť; áno, narodiť sa z Boha, zmeniť sa zo svojho telesného a padlého stavu do stavu spravodlivosti, súc vykúpení Bohom, a stať sa synmi a dcérami Jeho;

A takto sa stávajú novými stvoreniami (pozri Mosiáš 27:24 – 26).

Keď uvažujeme nad týmito príkladmi a ďalšími veršami z písiem, je jasné, že duchovné znovuzrodenie má pôvod vo viere v Ježiša Krista, ktorého milosťou sme zmenení. Konkrétnejšie, je to viera v Krista ako v Uzmieriteľa, Vykupiteľa, ktorý nás môže očistiť od hriechu a učiniť svätými (pozri Mosiáš 4:2 – 3).

Keď táto pravá viera zapustí v človeku korene, nevyhnutne to vedie k pokániu. Amulek učil, že Spasiteľova obeť prinesie spásu všetkým tým, ktorí uveria v Jeho meno; toto je zmyslom tejto poslednej obete, aby uskutočnila vnútro milosrdenstva, ktoré premáha spravodlivosť a prináša ľuďom prostriedky, *aby mohli mať vieru k pokániu* (pozri Alma 34:15, zvýraznenie pridané).

Aby bolo pokánie úplné, predsa len si vyžaduje zmluvu poslušnosti. Toto je tá zmluva, ktorú vyjadril Benjamínov ľud, a to činiť Božiu vôľu a byť poslušný Jeho prikázaní (pozri Mosiáš 5:5). Toto je tá zmluva, ktorá je potvrdená krstom vo vode (pozri Mosiáš 18:10), na ktorý sa niekedy v písmach odkazuje ako na „krst pokánia" alebo „krst k pokániu", pretože to je posledný krok, záverečný kameň nášho pokánia (pozri napríklad Skutky 19:4; Alma 7:14; 9:27; NaZ 107:20).

Potom, ako je prisľúbené, nás Pán pokrstí ohňom a Duchom Svätým (pozri 3. Nefi 9:20). Nefi to formuloval takto: Lebo brána, ktorou máte vstúpiť, je pokánie a krst vodou; a potom prichádza odpustenie vašich hriechov ohňom a Duchom Svätým (pozri 2. Nefi 31:17).[1] Spoliehajúc sa na zásluhy toho, ktorý má moc ku spáse (pozri 2. Nefi 31:19), sme oživnutí vo vnútornom človeku (pozri Mojžiš 6:65), a ak ešte nie sme znova narodení, potom sme určite dobre na ceste duchovného znovuzrodenia.

Pán nás teraz varuje, aby sme sa mali na pozore, lebo je tu možnosť, že človek môže odpadnúť od milosti (pozri NaZ 20:32), dokonca tí, ktorí sú posvätení (pozri verše 32 – 34). Ako radil Nefi: Musíte sa tlačiť vpred so stálosťou v Kristovi, majúc dokonalú iskru nádeje a lásku k Bohu a všetkým ľuďom. Preto, ak sa budete tlačiť vpred, hodujúc na slove Kristovom, a ak vytrváte až do konca, hľa, tak hovorí Otec: Budeme mať život večný (pozri 2. Nefi 31:20).

Snáď sa spýtate: „Prečo sa táto mocná zmena neudiala so mnou rýchlejšie?" Spomeňte si, že pozoruhodné príklady ľudu kráľa Benjamína, Almu a niektorých iných v písmach sú práve také – pozoruhodné a netypické.[2] Pre väčšinu z nás sú zmeny postupnejšie a prichádzajú časom. Znova sa narodiť, na rozdiel od nášho telesného zrodu, je viac proces než udalosť. A očarujúcim v tomto procese je hlavný zmysel smrteľnosti.

V tom istom čase, neospravedlňujme sa ľahostajným úsilím. Neuspokojujme sa s tým, že si ponecháme niektoré sklony činiť zlo. Hodne požívajme každý týždeň Večeru Pána a snažme sa neustále priľnúť k Duchu Svätému, aby sme v sebe vykorenili posledné stopy nečistoty. Svedčím, že keď pokračujete na ceste duchovného znovuzrodenia, uzmierujúca milosť Ježiša Krista odnime vaše hriechy a škvrny po týchto hriechoch, ktoré sú vo vás, pokušenia stratia svoj pôvab a skrze Krista sa stanete svätými, tak ako je svätý On a náš Otec.

Poznám Ježiša Krista ako žijúceho, vzkrieseného Syna Božieho.

Ja viem, že ospravedlnenie skrze milosť nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista je spravodlivé a pravdivé;

A tiež viem, že posvätenie skrze milosť nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista je spravodlivé a pravdivé pre všetkých tých, ktorí milujú Boha a slúžia Mu s celou svojou mocou, mysľou a silou (pozri NaZ 20:30 – 31; pozri tiež Moroni 10:32 – 33).

Radujem sa z toho, že kvôli rovnováhe vo svojom živote budem schopný neustále ponúkať Krista, ponúkať Kristovu dobrú zvesť celému svetu. Vydávam svedectvo o pravej podstate a láske Boha, nášho Nebeského Otca, ktorému dal Ježiš celú slávu. Milujem proroka Josepha Smitha, a vydávam o tom svedectvo. Skrze svoj osobný vzťah s Pánom, svoj preklad a vydanie Knihy Mormonovej a spečatenie svojho svedectva svojou mučeníckou krvou sa Joseph stal najväčším zjavovateľom Ježiša Krista v Jeho pravej podstate ako božského Vykupiteľa. Ježiš nemal väčšieho svedka ani oddanejšieho priateľa než bol Joseph Smith. Prehlasujem svoje svedectvo o povolaní prezidenta Thomasa S. Monsona ako proroka a prezidenta Cirkvi Ježiša Krista v tejto dobe a zaväzujem sa jemu a jeho radcom v ich posvätných úlohách svojou lojalitou. Modlím sa, aby Božie požehnania spočinuli na nás všetkých. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Boh učil tieto veci Adama od samého začiatku. Povedal Adamovi: Nakoľko ste boli zrodení na svet skrze vodu a krv, a ducha, ktorého som učinil, a tak ste sa stali z prachu dušou živou, dokonca tak musíte byť narodení znova do kráľovstva nebeského, z vody a z Ducha, a byť očistení krvou, dokonca krvou môjho Jednorodeného; aby ste mohli byť posvätení od všetkých hriechov ...; lebo skrze vodu zachovávate prikázanie; skrze Ducha ste ospravedlnení, a skrze krv ste posvätení (pozri Mojžiš 6:59 – 60). Inými slovami, krst pokánia vodou vedie ku krstu Duchom. Duch prináša uzmierujúcu milosť Krista, symbolizovanú Jeho krvou, aby ospravedlnil (či prepáčil) naše hriechy, a tiež nás posvätil (alebo očistil) od následkov hriechu, a učinil nás tak bez poškvrny a svätými pred Bohom.

Záznam v písmach hovorí, že Adam volal k Pánovi, a bol odnesený preč Duchom Pána a prenesený do vody, a bol položený pod vodu a bol vynesený z vody. A takto bol pokrstený, a Duch Boží spočinul na ňom, a tak bol narodený z Ducha a stal sa oživnutým vo vnútornom človeku. A počul hlas z nebies, hovoriaci: Si pokrstený ohňom a Duchom Svätým... Hľa, ty si jedno vo mne, syn Boží; a tak sa môžu všetci stať mojimi synmi [a dcérami] (pozri Mojžiš 6:64 – 66, 68).

2. Pozri Ezra Taft Benson, „A Mighty Change of Heart“, *Tambuli,* marec 1990, 2 – 7.

Nevzdáme sa, nemôžeme sa vzdať
Starší W. Craig Zwick
Zo sedemdesiatnikov

Ži podľa svojich štandardov. Stoj si za tým, čomu veríš.

Spolu s vami vďačne podporujem Božiu vôľu pre Jeho ľud. Ďakujem vám, prezident Monson, za čistotu vášho srdca.

Keď mladý Joseph Smith povedal pravdu o svojej posvätnej skúsenosti v hájiku, bol prenasledovaný a týraný. Protivník proti nemu použil výsmech ako zbraň: Bol som takmer neznámy chlapec, ... a predsa muži vysokého postavenia venovali pozornosť postačujúcu na to, aby proti mne rozvírili verejnú mienku a spôsobili urputné prenasledovanie.[1]

Joseph vyrastal v trpezlivosti, pokore a vo viere, navzdory prítomnosti nepriateľov na každom fronte. Povedané Josephovými vlastnými slovami: Zlí a ľstiví ľudia sa spojili, aby zničili nevinných, ... a predsa sa nádherné evanjelium šíri vo svojej plnosti.[2] Žiadna nesvätá ruka nemôže zastaviť toto dielo v postupe.[3]

Dokonca i dnes sú tu takí, ktorí nechápu našu náuku a menia nemenné hodnoty, podľa ktorých sme vyzvaní žiť.

Ethan, môj mladý priateľ, prišiel za svojou mamou s vážnou otázkou. Ako väčšina tínedžerov, aj Ethan chce byť slobodný, sebestačný a obklopený dobrými priateľmi. Pokúša sa činiť svoje vlastné dobré rozhodnutia. Je neobyčajne statočný, usilovne pracujúci na svojom prospechu, a denne študuje písma. Rovnako ako všetci mladí ľudia, aj Ethan čelí nesmiernym pokušeniam. Vynárajú sa v posluchárňach jeho školy, na internete, vo filmoch a v hudbe. Môžeme ich počuť vo vulgárnej reči a vidieť v provokujúcom oblečení. To, čo je zlé často vyzerá prijateľne. Úzkosť a strach z odmietnutia sú medzi tínedžermi bežné. Tlaku rovesníkov sa často nedá odolať. Ethan mal často pocit, že je bombardovaný protichodnými hodnotami.

Toto je otázka, ktorú položil svojej mame: „Mami, musím znížiť svoje štandardy, aby som si udržal svojich priateľov?“

To je hlboká otázka pre každého z nás, nad ktorou musíme uvažovať vo všetkých etapách života. Znižujeme svoje štandardy, aby nás naše okolie prijalo? Pozmeňujeme svoje hodnoty, aby sme zapadli na pracovisku či sa stali populárnymi v škole?

Ethanova milujúca mama mu odpovedala jednoznačným nie.

Ja tiež odpovedám jednoznačne: „Nerob to, Ethan. Nikdy nezabudni na to, že ty si syn Boží. On ťa má rád. Ži podľa svojich štandardov. Stoj si za tým, čomu veríš. Niekedy to nie je ľahké, a snáď budeš chvíľu stáť osamotený. Hľadaj si priateľov, ktorí sú bezúhonní a charakterní, potom choď za nimi a vyjadri im svoju vďaku za ich príklad. Možno dokonca nájdeš niekoho, kto sa cíti tak osamotene ako ty. Modli sa o vedenie a ochranu od Pána. On ťa podporí. Stane sa spoľahlivým priateľom, a ty zistíš, že tvoj príklad pritiahne mnoho priateľov, ktorí si zoberú odvahu z tvojej sily a charakteru.“

Nefi nás učil mocnú a jednoduchú zásadu, keď opisoval sen svojho otca o strome života. Opísal tesnú a úzku cestu vedúcu k stromu a veľkú a priestrannú budovu. Táto budova bola naplnená ľuďmi, ktorí boli oblečení v neobyčajne vybraných a módnych šatách. Všetci sa posmievali a ukazovali prstom na tých, ktorí požili z ovocia. Snažili sa zviesť ľudí z ich cesty a dostať ich do budovy. Podľa všetkého sa tí ľudia vo vnútri dobre zabávali. Aké nezabudnuteľné zobrazenie pokušenia! Ako povedal Starší Neal A. Maxwell: „Smiech sveta je len osamelosť žalostne sa pokúšajúca upokojiť samú seba.“[4]

A veľký bol zástup, ktorý vstúpil do tej podivnej budovy... Pohŕdavo ukazovali prstom na mňa a na tých, ktorí tiež požili z ovocia; *ale my sme na nich nedbali.*[5]

Tam na konci verša je Nefiho mocná zásada, odpoveď na nežiaduci tlak rovesníkov: Ale my sme na nich nedbali.

Prezident Boyd K. Packer prednedávnom vyzdvihol túto vedúcu zásadu: „Akokoľvek sa nám zdá, že sme odlišní, akokoľvek veľmi sú štandardy znevažované, akokoľvek veľa sa ich vzdáva, my sa nevzdávame, nemôžeme sa vzdať.“[6]

Rozpoznáme pokušenie, keď je tak dobre zamaskované?

Sme ochotní viesť tento nepopulárny boj?

Pavol jasne varoval, že nemáme byť „ako tí, čo sa ľuďom chcú páčiť, ale [máme byť] ako služobníci Kristovi, ktorí z duše plnia vôľu Božiu“[7].

Prichádza čas, kedy musíme zaujať pevné stanovisko. Musíme posilniť svoje duchovné základy, počúvať prorokov Božích a nasledovať ich radu.

Pavol povedal Timoteovi: „Boh nám zaiste nedal ducha bojazlivosti, ale (ducha) moci, lásky a sebaovládania. Nehanbi sa teda za svedectvo o našom Pánovi.“[8]

Činiť dobré rozhodnutia si vyžaduje odvahu, dokonca i keď sa ostatní okolo nás rozhodli inak. Keď deň za dňom činíme správne rozhodnutia v maličkostiach, Pán nás posilní a pomôže nám rozhodnúť sa správne v omnoho zložitejších obdobiach.

Učenia a hodnoty, ktoré si najviac vážime nie sú vítané svetským svetom. Aby sme si my sami i naše deti udržali pevný postoj, musí byť posolstvo znovuzriadeného evanjelia pevne zasadené do našich sŕdc a vyučované v našich domovoch.

Abinadi, Nefitský prorok, ako je zaznamenané len na niekoľkých pôsobivých stranách v Mosiášovi, nás učí nadčasovú lekciu ako sa dokonale vyrovnať s výzvami 21. storočia.

Abinadi bol muž neochvejnej odvahy, ktorý si stál za pravdou, aj keď to bolo nepopulárne. Keď odvážne volal ľudí k pokániu, vedel, že jeho vlastný život je v nebezpečenstve. Vo svojej mysli si môžete predstaviť strhujúcu scénu s Abinadim, nad ktorým bol práve vyrieknutý ortieľ smrti. Mal príležitosť zachrániť sa, poprúc tak svoju vieru a svedectvo, ale namiesto toho nebojácne prehlásil: Hovorím vám, neodvolám slová, ktoré som vám hovoril ohľadom tohto ľudu, lebo sú pravdivé.[9]

My pravdepodobne nemusíme stratiť svoje životy pri obrane pravdy, ale môžeme, rovnako ako Abinadi, stáť vysoko a z celého srdca a z celej sily odvážne hlásať, že Ježiš Kristus je náš Spasiteľ. Bol a je Synom Všemohúceho. On žije a miluje nás.

Ak Ho nasledujeme, budeme schopní priniesť obete a dodržiavať svoje posvätné zmluvy. Pán nám povedal: A preto, neboj sa, malé stádo; čiňte dobro; nech sa zem a peklo spojí proti vám, lebo ak ste postavení na skale mojej, nemôžu zvíťaziť... Vzhliadajte ku mne v každej myšlienke; nepochybujte, nebojte sa.[10]

Musíme posilniť samých seba. Toto bezpečné duchovné opevnenie sa nachádza v dvoch slovách – Ježiš Kristus. O Ňom pokorne svedčím, v posvätnom mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Joseph Smith---History 1:22.
2. *History of the Church,* 2:22.
3. *History of the Church,* 4:540.
4. „Cleanse Us from All Unrighteousness“, *Ensign,* február 1986, 19.
5. Pozri 1. Nefi 8:33.
6. „The Standard of Truth Has Been Erected“, *Liahona,* november 2003, 26.
7. Efezským 6:6.
8. 2. Timoteovi 1:7 – 8.
9. Pozri Mosiáš 17:9.
10. Pozri NaZ 6:34; 36.

Duša moja sa teší z vecí Pána

Susan W. Tannerová
nedávno uvoľnená Generálna prezidentka Mladých žien

Tešiť sa z vecí Pána ... „pozdvihne" naše srdcia a poskytne nám dôvod na „radosť".

V Knihe Mormonovej Nefi často hovorí o radosti. Teší sa z vecí Pána, z písiem a z veľkého a večného plánu nášho Otca v Nebi (pozri 2. Nefi 4:15 – 16; 11:2 – 8). Nefi často spomína najmä svoje zdroje radosti počas utrpenia, ktoré slúžia na to, aby pozdvihli jeho ducha a sústredili ho na večné požehnania.

Tiež by sme sa mali tešiť z vecí Pána, lebo to „pozdvihne" naše srdcia a poskytne nám dôvod na „radosť" (pozri 2. Nefi 11:8). Dovoľte mi, aby som spomenula niekoľko vecí, z ktorých sa teším.

Teším sa z nášho Spasiteľa, Ježiša Krista. Rovnako ako Nefi sa radujem zo svojho Ježiša (pozri 2.Nefi 33:6), z Jeho úloh na zemi, ktorými slúžil a zachraňoval. On poskytuje svetlo a nádej, a dáva nám Ducha Svätého pre ďalšie vedenie a útechu počas cesty, po ktorej by sme mali ísť. Iba skrze Neho sa môžeme vrátiť k nášmu Otcovi. Spása nemôže prísť k deťom ľudským, iba menom a prostredníctvom mena Kristovho (pozri Mosiáš 3:17).

Teším sa zo znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista, vybudovanom na základe apoštolov a prorokov, ktorým som bola požehnaná príležitosťou slúžiť. Svedčím, že prezident Thomas S. Monson je Pánov prorok na zemi v dnešnej dobe. Teším sa, že je skutočne služobníkom, ktorý podobne ako Kristus slúži každému jednotlivcovi, približujúc sa k nemu s láskavosťou a láskou.

Teším sa z kľúčov kňazstva a chrámov, ktoré sú roztrúsené po zemi a umožňujú každému z nás večné obrady a zmluvy. V poslednom čase boli mojimi najcelestiálnejšími dňami chrámové manželstvá mojich vlastných detí, spolu s mojim otcom, ktorý vykonal tento svätý obrad.

Teším sa zo sily mladých ľudí, keď ich vidím prúdiť do chrámov a vykonávať krsty za mŕtvych. Milujem ich úctyhodnú podporu noriem, ktoré vedú do chrámu a ich prípravu na to, aby sa stali vernými misionármi a spravodlivými matkami a otcami.

Teším sa z toho, že som dcéra Nebeského Otca, ktorý ma miluje. Učila som sa o svojej božskej totožnosti vo svojom ranom detstve po boku svojej mamy. Iba nedávno som videla svoju trojročnú vnučku, ako sa učí o svojej totožnosti od svojej mamy. Eliza išla spať veľmi znepokojená. Upokojila sa iba potom, ako jej mama opäť porozprávala Elizin obľúbený pravdivý príbeh o tej zvláštnej noci, keď Nebeský Otec zreteľne a jasne pošepkal do srdca jej mamy, že Eliza je zvláštny duch, ktorý má pred sebou vznešené poslanie.

Veľmi sa teším zo svojej úlohy vychovávateľky, ktorá mi umožňuje vyjadriť svoju najhlbšiu identitu ako ženy. Vždy som ohromená spôsobom, akým ženy, mladé ženy a dokonca malé dievčatá prejavujú svoj inštinktívny záujem a schopnosť vychovávať. Nie je to iba matkina primárna zodpovednosť, ale tiež časť našej „predpozemskej, pozemskej a večnej totožnosti a zámeru" ako jednotlivca („Rodina: Prehlásenie svetu", 35602 Slovak). Vychovávať znamená učiť, podporovať vývoj, podporovať rast, kŕmiť a vyživovať. Kto by nekričal od radosti, keby mu bola daná taká požehnaná úloha?

V písmach sa slovo *vychovávať* vyskytuje iba dvakrát a v oboch prípadoch hovorí o zodpovednosti rodičov viesť svoje deti podľa výchovy a napomínania Pána (pozri Efezským 6:4; Enos 1:1).

Prezident Hinckley tiež napomenul mužov i ženy, aby boli vychovávateľmi. Povedal: „O koľko krajšia by bola ... spoločnosť, v ktorej žijeme, ak by sa každý otec ... a ... matka pozerali na [svoje] deti ... ako na dary od Boha nebies ... a viedli ich s pravou láskou v múdrosti a napomínaní Pána“ („These, Our Little Ones“, *Liahona*, december 2007, 7).

Teším sa z rodín. Nedávno som sa tešila z narodenia nového vnúčaťa do rodiny, ktorá rozumie tomu, že rodičia majú posvätnú zodpovednosť vychovávať svoje deti v láske a spravodlivosti. Starší súrodenci boli prirodzene zvedaví na to, ako prišla ich malá sestrička na tento svet. Ich prvú lekciu o tejto posvätnej veci ich učili milovaní rodičia v posvätnom rodinnom prostredí, v celestiálnej atmosfére, ktorá sprevádza narodenie novej duše do smrteľnosti, a v súlade s veľkým večným plánom nášho Otca. V porovnaní s tým, keď sa na druhý deň naša vnučka vrátila zo škôlky, oznámila nám, že sa v ten deň v škôlke naučila „úžasné nové slovo, ktoré znie sexuálne zneužívanie“. Bola som znepokojená tým, že už v tomto ranom veku si deti musia byť vedomé, z bezpečnostných dôvodov, aj negatívnych stránok tej veci, o ktorej sme sa tak prekrásne rozprávali minulú noc. Tešila som sa, ako nikdy predtým, zo starostlivej rodiny založenej na učeniach Ježiša Krista.

Jákob učil, že Pán sa teší z cudnosti žien (pozri Jákob 2:28). Teším sa z cudnosti a čistoty všetkých žien i mužov. Ako len to musí zarmucovať Pána, keď vidí, že cnosť je zneuctená a cudnosť zosmiešňovaná na všetkých miestach tohto zlovoľného sveta. Pán poskytol Svojim deťom veľkú radosť skrze dôverný, milujúci vzťah, o ktorom sa učili moje vnúčatá. Teším sa zo zrozumiteľnosti prehlásenia svetu o rodine, ktoré varuje „jednotlivcov, ktorí porušujú zákony morálnej čistoty, ktorí zneužívajú partnera alebo svojich potomkov alebo tých, ktorí si neplnia rodinné povinnosti, že sa jedného dňa budú zodpovedať pred Bohom“.

Teším sa z príkladu ľudí v písmach, ktorí na svojej pozemskej púti kráčali s vierou. Vždy plačem, keď kráčam s Abrahámom a Izákom po ceste na vrch Mórija, vediac, že Abrahám nevie, že na konci tejto cesty je anjel a baran v húští. Každý z nás je uprostred svoje pozemskej cesty a my nepoznáme zvyšok svojho vlastného príbehu. Ale sme, rovnako ako Abrahám, požehnaní zázrakmi.

Teším sa z Pánových milosrdenstiev a zázrakov (pozri „Bless Our Fast, We Pray“, *Hymns,* č. 138). Viem, že Jeho láskyplné milosrdenstvá a Jeho zázraky, veľké i malé, sú skutočné. Prídu Jeho spôsobom a v Jeho čase. Niekedy musíme dosiahnuť až svoje krajné možnosti. Ježišovi učeníci sa museli na Galilejskom mori veľmi namáhať a veslovať celú noc proti vetru, až kým im nakoniec Ježiš neprišiel na pomoc. Neprišiel skôr, až „o štvrtej nočnej stráži“, čiže takmer na úsvite. Ale predsa len prišiel. (Pozri Marek 6:45 – 51). Mojim svedectvom je, že zázraky prídu, hoci niekedy až o štvrtej nočnej stráži.

Práve teraz používam svoju vieru a modlitby a očakávam zázraky v mene našich milovaných, ktorí sú fyzicky chorí, citovo vyčerpaní a duchovne stratení. Teším sa z Pánovej lásky pre každé z Jeho detí a z Jeho múdrosti, ktorou poskytol každému z nás na mieru ušité pozemské skúsenosti.

A nakoniec, teším sa, viac ako môžem vyjadriť, z večnej lásky a neustálej pomoci svojho manžela a z modlitieb a podpory svojich detí a rodičov počas tých rokov, keď som slúžila ako generálna prezidentka Mladých žien.

Duša moja sa teší z vecí Pána (pozri 2. Nefi 4:16)—z Jeho zákona, Jeho života, Jeho lásky. Tešiť sa z Neho znamená uznať Jeho ruku v našich životoch. Našou povinnosťou evanjelia je činiť to, čo je správne a milovať a tešiť sa z toho, čo je správne. Keď sa tešíme z toho, že Mu slúžime, náš Otec v Nebi sa teší, že nás požehná. Pán povedal, že Ho teší poctiť tých, ktorí Mu slúžia v spravodlivosti a v pravde až do konca (pozri NaZ 76:5). Vždy chcem byť hodná Jeho radosti. „Milujem Pána, z Neho sa duša moja teší" („I Love the Lord", Jackman Music Corporation). V mene Ježiša Krista, amen.

Dvanásti

Prezident Boyd K. Packer
Prezident Kvóra dvanástich apoštolov

For the Church to be His Church, there must be a Quorum of the Twelve who hold the keys.

Krátko po smrti prezidenta Gordona B. Hinckleyho sa 14 mužov, apoštolov, ktorým boli udelené kľúče kráľovstva, zhromaždilo v hornej miestnosti chrámu za účelom zreorganizovania Prvého predsedníctva Cirkvi. Nebolo žiadnych otázok, žiadnych pochybností ohľadom toho, čo sa má urobiť. Vedeli sme, že najdlhšie slúžiaci apoštol bude prezidentom Cirkvi. A na tomto posvätnom zhromaždení bola Thomasovi Spencerovi Monsonovi Kvórom dvanástich apoštolov vyjadrená podpora ako prezidentovi Cirkvi. On navrhol a menoval svojich radcov. Aj im bola vyjadrená podpora, boli ustanovení a bola im udelená právomoc. Konkrétne prezidentovi Monsonovi bola udelená právomoc používať všetky právomoci kľúčov kňazstva. Dnes, ako hovoria písma, je jediným mužom na celej zemi, ktorý má právo používať všetky tieto kľúče. Ale my všetci ako apoštolovia sme ich držiteľmi. Medzi nami je jeden muž, ktorý je povolaný a ustanovený, a on sa stáva prezidentom Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní. Už bol povolaný a bola mu na nasledujúce obdobie vyslovená podpora ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi.

Povolaním prezidenta Uchtdorfa do Prvého predsedníctva sa uvoľnilo miesto medzi Dvanástimi, a preto sme včera vyjadrili podporu novému členovi Kvóra Dvanástich, Staršiemu D. Toddovi Christoffersonovi. On sa teraz pridal k nášmu posvätnému bratstvu v onom posvätnom kruhu, a tento kruh je dnes úplný. Povolávanie apoštolov siaha až k Pánovi Ježišovi Kristovi.

Tiež sme vyjadrili podporu niekoľkým sedemdesiatnikom. Už zaujali svoje pozície. Písma hovoria, že zodpovednosťou Kvóra Dvanástich je viesť všetky záležitosti Cirkvi a keď potrebujú pomoc, majú povolať sedemdesiatnikov ... namiesto kohokoľvek iného[1]. A dnes máme osem Kvór sedemdesiatnikov po celom svete, s viac ako 300 sedemdesiatnikmi, ktorí sú všetci držiteľmi potrebnej právomoci na to, aby robili čokoľvek, čo im Dvanásti nariadia robiť.

Pán samotný stanovil tento vzor služby:

„V tých dňoch vyšiel na vrch modliť sa a na modlitbách k Bohu strávil noc.

Keď svitlo, zvolal si učeníkov, vyvolil si z nich dvanástich a nazval ich aj apoštolmi."[2]

Ondrej počul Jána hovoriť a bežal k svojmu bratovi Šimonovi, a povedal: „Našli sme Mesiáša ...

... a priviedol ho k Ježišovi. Keď Ježiš pozrel naňho, povedal: Ty si Šimon, syn Jonášov; ty sa budeš volať Kéfas, to znamená Peter (kameň)."[3]

Šimon a jeho brat Ondrej, ktorí hádzali siete do mora; Jakub a Ján, synovia Zebedeovi, ktorí opravovali svoje rybárske siete; Filip a Bartolomej; Matúš, colník alebo výberca daní; Tomáš; Jakub, syn Alfeov; Šimon Kanaánsky; Júda, Jakubov brat a Judáš Iškariotský – oni vytvorili Kvórum Dvanástich.[4]

Všetkých vyzval: „Poďte za mnou."[5]

Petrovi povedal: „Dám ti kľúče kráľovstva nebeského, a čokoľvek zviažeš na zemi, bude zviazané na nebesiach, a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané na nebesiach.“[6]

A Dvanástim povedal: „Kto verí vo mňa, tiež bude činiť skutky, ktoré ja činím, áno, ešte väčšie bude činiť, pretože ja idem k Otcovi.“[7]

A dal Svojim apoštolom „vládu a moc nad všetkými démonmi a uzdravovať neduhy. Poslal ich kázať kráľovstvo Božie a liečiť ... všade.“[8]

A povedal, že oných Dvanásť drží kľúče, aby otvárali právomoc kráľovstva jeho v štyroch kútoch zeme, a potom, aby posielali slovo jeho každému stvoreniu.[9]

Ježiš sa raz opýtal Svojich učeníkov: „Za koho pokladajú ľudia Syna človeka? ...

Odvetil Šimon Peter: Ty si Kristus, Syn Boha živého.“[10]

Keď Ježiš učil v synagóge, mnohí učeníci povedali: „Tvrdá je táto reč, kto ju môže počúvať? ...

Odvtedy mnohí z Jeho učeníkov odišli a nechodili viac s Ním.

Ježiš teda riekol dvanástim: Či aj vy chcete odísť?

Odpovedal Mu Šimon Peter: Pane, ku komu pôjdeme? Slová večného života máš...“[11]

Po ukrižovaní si apoštolovia spomenuli, že im povedal, aby zostali v Jeruzaleme.[12] Potom prišiel deň Letníc, tá úžasná udalosť, kedy obdržali Ducha Svätého.[13] Obdržali „pevnejšie ... prorocké slovo“[14] a „Duchom Svätým vedení hovorili“[15]. A teraz už mali všetko.

Vieme toho iba málo o ich cestách a o tom, kde a ako niektorí z nich zomreli. Jakub bol zabitý v Jeruzaleme Herodesom. Peter a Pavol zomreli v Ríme. Podľa tradície šiel Filip na Východ. Ale viac toho nevieme, ako vieme.

Rozptýlili sa; učili, svedčili a budovali Cirkev. A zomreli kvôli svojmu presvedčeniu, a po ich smrti nasledovali temné storočia odpadlíctva.

To najcennejšie čo sa počas odpadlíctva stratilo bola právomoc, ktorej držiteľmi Dvanásti boli -- kľúče kňazstva. Aby Cirkev mohla byť *Jeho* Cirkvou, musí existovať Kvórum Dvanástich, ktorí držia kľúče a ktorí ich môžu udeľovať ďalším.

Časom prišlo Prvé videnie a znovuzriadenie Melchisedekovho kňazstva Petrom, Jakubom a Jánom.[16]

Neskôr bolo Prvému predsedníctvu a Kvóru Dvanástich povedané:

Lebo v pravde hovorím vám, kľúče dispenzácie, ktoré ste obdržali, prechádzali z otcov a nakoniec zo všetkého boli z neba zoslané vám.

Hľa, aké veľké je vaše povolanie. Očistite srdcia svoje a šat svoj, aby krv tohto pokolenia nebola žiadaná z rúk vašich.[17]

Znovuzriadená Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní bola ešte len na začiatku, keď bolo zorganizované Prvé predsedníctvo, potom Kvórum dvanástich apoštolov, ktoré boli utvorené z obyčajných mužov, a nakoniec Kvórum sedemdesiatnikov. Priemerný vek prvého Kvóra Dvanástich bol 28 rokov.

Existuje tu neprerušená línia právomoci. Kľúče kňazstva dané apoštolom vždy držia členovia Prvého predsedníctva a Kvóra Dvanástich.

Včera sa Starší D. Todd Christofferson stal 96-tym apoštolom slúžiacim v Kvóre Dvanástich v tejto dispenzácii. Bude vysvätený za apoštola a budú mu dané všetky kľúče kňazstva, ktoré majú aj ostatní 14 proroci, vidcovia a zjavovatelia -- apoštoli Pána Ježiša Krista.

V roku 1976 sa konala územná generálna konferencia v Kodani v Dánsku. Po záverečnom zasadaní si prezident Spencer W. Kimball prial navštíviť kostol Vor Frue, v ktorom stojí Thorvaldsenova socha *Krista* a Dvanástich apoštolov. Navštívil to miesto už pred niekoľkými rokmi, a chcel, aby sme to všetci videli, aby sme tam išli všetci.

V prednej časti kostola, za oltárom, stojí známa socha *Krista* s rukami obrátenými dlaňami nahor a natiahnutými vpred, dlane ukazujú stopy po klinoch a rana v Jeho boku je tiež dobre viditeľná. Na boku stoja sochy apoštolov, Peter stojí v popredí po pravej strane a ďalší apoštoli podľa postupnosti.

Väčšina z nás stála so správcom v zadnej časti kostola. Ja som stál s prezidentom Kimballom vpredu pri soche Petra so Starším Rexom D. Pinegarom a s prezidentom kolu v Kodani, Johanom Helge Benthinom.

Peter drží v ruke vytesanej z mramoru zväzok ťažkých kľúčov. Prezident Kimball ukázal na tie kľúče a vysvetlil čo symbolizujú. Potom urobil niečo na čo nikdy nezabudnem, otočil sa k prezidentovi Benthinovi a s neobvyklou prísnosťou na neho ukázal prstom a povedal: „Chcem, aby ste povedali každému v Dánsku, že ja držím oné kľúče! My držíme tie *skutočné* kľúče a používame ich každý deň.“

Nikdy nezabudnem na toto vyhlásenie, na toto svedectvo od proroka. Vplyv bol duchovne mocný; účinok bol skoro hmatateľný.

Potom sme išli do zadnej časti kostola, kde stál zvyšok našej skupiny. Ukazujúc na sochu, prezident Kimball s láskavosťou povedal správcovi: „Toto sú mŕtvi apoštoli.“ Ukazujúc na mňa, povedal: „Tu máme *žijúcich* apoštoloch. Starší Packer je apoštol. Starší Thomas S. Monson a Starší L. Tom Perry sú apoštoli, a ja som tiež apoštol. My sme žijúci apoštoli.

V Novom zákone čítate o sedemdesiatnikoch a tu sú dvaja žijúci sedemdesiatnici, Starší Rex D. Pinegar a Starší Robert D. Hales.“

Správca, ktorý až do tej chvíle neprejavoval žiadne emócie, tam zrazu stál v slzách.

Cítil som, že to pre mňa bol zážitok na celý život.

„Veríme v rovnakú organizáciu, ktorá bola v pôvodnej cirkvi, a to apoštolov, prorokov, pastierov, učiteľov, evanjelistov atď.“[18]

Keď sú vysvätení sedemdesiatnici, aj keď nie sú vysvätení za apoštolov a ani nie sú držiteľmi oných kľúčov, majú právomoc, a Dvanásti ich majú povolávať, keď potrebujú pomoc, aby plnili rôzne povolania pre kázanie a vykonávanie evanjelia, namiesto kohokoľvek iného.[19]

Dnes máme 308 sedemdesiatnikov v 8 kvórach. Reprezentujú 44 krajín a hovoria 30 jazykmi.

Nepočujeme o tom, že by sa kľúče kňazstva používali v iných kresťanských cirkvách. Je to zvláštne, že niektorí o nás hovoria, že nie sme kresťania, a pritom sme jedinými, ktorí majú právomoc a organizáciu, ktorú On ustanovil.

Dnešní Dvanásti sú obyčajní ľudia. Podobne ako pôvodní Dvanásti nie sú ako jednotlivci okázalí, ale ako Dvanásti sú mocní.

Pochádzame z rôzneho profesijného zázemia. Sme vedci, právnici, učitelia.

Starší Nelson je priekopníkom v operáciách srdca. Vykonal tisícky chirurgických zákrokov. Povedal mi, že každému svojmu pacientovi dáva na srdce doživotnú záruku.

Niekoľko členov tohto Kvóra slúžilo v armáde---ako námorníci, námorná pechota, piloti.

Zastávali rôzne Cirkevné pozície, ako: domáci učitelia, učitelia, misionári, prezidenti kvór, biskupi, koloví prezidenti, misijní prezidenti a čo je najdôležitejšie, manželia a otcovia.

Všetci sú to študenti a učitelia evanjelia Ježiša Krista. To čo nás spája je láska k Spasiteľovi a k deťom Jeho Otca a naše svedectvo o tom, že On stojí na čele tejto Cirkvi.

Skoro všetci členovia Dvanástich pochádzajú zo skromných začiatkov, tak ako to bolo v Jeho dobe. Ako žijúci Dvanásti sme spolu stmelení v službe evanjeliu Ježiša Krista. Keď prišlo povolanie, každý z nás takpovediac položil siete a nasledoval Pána.

Prezident Kimball je známy svojím výrokom: „Môj život je ako moje topánky---má sa zodrať v službe.“[20] Toto sa týka všetkých členov Dvanástich. Aj my sa máme zodrať v službe Pánovi, a ochotne tak činíme. Nie je to ľahký život ani pre nás ani pre naše rodiny.

Slovami sa nedá popísať aký prínos, akú službu a obeť prinášajú manželky vedúcich kňazstva po celom svete.

Pred časom, a približne v rovnakom čase, podstúpila moja manželka, a tiež sestra Ballardová, bolestivú operáciu chrbtice. Obe sa cítili dobre; ani jedna sa nesťažovala. Moja žena sa k tomu najviac priblížila, keď povedala: „Toto nie je zábavné!“

Povinnosťou Dvanástich je---pod vedením Prvého predsedníctva---vysväcovať a usporadúvať všetkých ostatných úradníkov cirkvi v súlade zo zjavením.[21]

V dnešnej dobe máme prostriedky, pomocou ktorých môžeme učiť a svedčiť vedúcim a členom po celom svete elektronickou cestou. Aby však mohli byť nositeľmi kľúčov právomoci v neprerušenej línii ležiacej na vedúcich kňazstva kladením rúk[22], kdekoľvek na tomto svete sú, vždy tam musí byť jeden z nás.

Pán povedal: A hovorím vám znova, že kohokoľvek pošlete v mojom mene, hlasom bratov vašich, Dvanástich, náležite odporučených a poverených vami, budú mať moc otvárať dvere kráľovstva môjho každému národu, kdekoľvek ich pošlete.[23]

V písmach sú Dvanásti popisovaní ako cestujúci radcovia[24].

Nijako zvlášť sa nelíšim od Bratov v kvórach Dvanástich a sedemdesiatnikov a v biskupstve, s ktorými slúžim už 47 rokov, keď vám poviem, že podľa záznamov som bol v Mexiku a Strednej a Južnej Amerike viac ako 75 krát, v Európe viac ako 50 krát, v Kanade 25 krát, na Tichomorských ostrovoch 10 krát, v Ázii 10 krát, v Afrike 4 krát; tiež 2 krát v Číne; v Izraeli, Saudskej Arábii, Bahrajne, Dominikánskej republike, Indii, Pakistane, Egypte, Indonézii a na mnohých iných miestach na zemeguli. A mnohí cestovali dokonca viac ako ja.

Aj keď apoštoli držia všetky kľúče kňazstva, všetci vedúci a členovia môžu obdržať osobné zjavenie. A skutočne sa od nich očakáva, aby ho vyhľadávali skrze modlitbu a činili tak podľa viery.

„Lebo skrze Neho ... máme prístup k Otcovi v jednom Duchu.

A tak teda nie ste už cudzinci ani prišelci; ale ste spoluobčania svätých a domáci Boží,

|v61
vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, pričom uholným kameňom je sám Ježiš Kristus.“[25]

Možno sa teraz Starší Christofferson diví, tak ako som sa divil ja, prečo by som mal byť práve ja vysvätený do svätého apoštolstva.

Toľko predpokladov mi k tomu chýba. V mojom úsilí slúžiť je toho toľko čo je nedostatočné. Existuje iba jedna vec, iba jeden predpoklad, ktorý to vysvetľuje. Podobne ako Peter a všetci tí, ktorí boli od tej doby vysvätení, aj ja mám *oné* svedectvo.

Ja viem, že Boh je náš Otec. On predstavil Svojho Syna, Ježiša Krista, Josephovi Smithovi. Vyhlasujem, že viem, že Ježiš je ten Kristus. Ja viem, že On žije. Narodil sa uprostred časov. Učil Svoje evanjelium a bol skúšaný. Trpel, bol ukrižovaný a na tretí deň bol vzkriesený. Tak ako Jeho Otec, aj On má telo z mäsa a kostí. Uskutočnil uzmierenie. Ja som Jeho svedkom. Ja o Ňom vydávam svedectvo. Toto hovorím v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky
1. Pozri NaZ 107:38.
2. Lukáš 6:12--13.
3. Ján 1:41--42.
4. Pozri Lukáš 6:12--16.
5. Pozri 4:19; 16:24; Marek 6:1; Lukáš 9:23; pozri tiež Ján 21:19; NaZ 112:14.
6. Matúš 16:19.
7. Ján 14:12.
8. Lukáš 9:1--2, 6.
9. Pozri NaZ 124:128.
10. Matúš 16:13, 16.
11. Ján 6:60, 66--68.
12. Pozri Skutky 1:4.

13. Pozri Skutky 2:1--4.
14. 2. Petra 1:19.
15. 2. Petra 1:21.
16. Pozri NaZ 27:12; Joseph Smith---History 1:72.
17. Pozri NaZ 112:32--33.
18. Pozri Články viery 1:6.
19. Pozri NaZ 107:38.
20.Gordon B. Hinckley, „The Gift of Self", *Tambuli,* december 1986, 4; „He Is at Peace", *Ensign,* december 1985, 41.
21. Pozri NaZ 107:58; pozri tiež NaZ 107:33.
22. Články viery 1:5.
23. Pozri NaZ 112:21.
24. Pozri NaZ 107:23.
25. Efezským 2:18--20.

Minulosť a budúcnosť
Prezident Thomas S. Monson

Spoločne postúpime vpred pri práci na Jeho diele.

Myslím, že toto bolo pozoruhodné zasadanie. Posolstvá boli veľmi inšpirujúce; hudba bola prekrásna, svedectvá úprimné. Myslím, že každý kto počúval toto zasadanie naň nikdy nezabudne, vďaka Duchu, ktorého sme cítili.

Moji milovaní bratia a sestry, pred 44 rokmi, v októbri roku 1963, som stál za rečníckym pultom Tabernáklu ako práve povolaný člen Kvóra dvanástich apoštolov. Pri tej príležitosti som sa zmienil o malom nápise, ktorý som videl na inom rečníckom pulte. Stálo na ňom: „Kto hovoríš z tohto miesta, buď pokorný." Uisťujem vás, že moje povolanie do kvóra Dvanástich ma vtedy priviedlo k veľkej pokore. Avšak dnes, keď stojím pri *tomto* rečníckom pulte, hovorím k vám s tou najhlbšou pokorou. Intenzívne si uvedomujem svoju závislosť na Pánovi. Pokorne usilujem o vedenie Ducha, keď sa s vami budem deliť o pocity svojho srdca.

Iba pred dvoma mesiacmi sme sa rozlúčili s naším drahým priateľom a vodcom Gordonom B. Hinckleym, 15. prezidentom Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní, nevšedným veľvyslancom pravdy pre celý svet a toho, ktorého mali všetci radi. Chýba nám. Viac ako 53 000 mužov, žien a detí prešlo Sálou prorokov v tejto budove, aby vzdali hold tomuto Pánovmu velikánovi, ktorý už teraz patrí histórii.

Úmrtie prezidenta Hinckleyho spôsobilo, že Prvé predsedníctvo bolo rozpustené. Ja a prezident Eyring, ktorí sme slúžili ako radcovia prezidenta Hinckleyho, sme sa vrátili na naše miesta v Kvóre dvanástich apoštolov, a toto kvórum sa stalo predsedajúcou autoritou Cirkvi.

V sobotu 2. februára sa konal smútočný obrad pre prezidenta Hinckleyho v tomto nádhernom Konferenčnom centre---v budove, ktorá tu bude navždy stáť ako pamätník jeho predvídavosti a vízie. Behom tohto smútočného obradu boli tomuto mužovi Božiemu skladané láskyplné poklony.

Nasledujúceho dňa sa všetkých 14 ustanovených apoštolov žijúcich na zemi zhromaždilo v hornej miestnosti chrámu Salt Lake. Zhromaždili sme sa v duchu pôstu a modlitby. Počas tohto slávnostného a posvätného zhromaždenia bolo zreorganizované predsedníctvo Cirkvi v súlade s dobre zavedeným precedensom, podľa vzoru, ktorý nám dal sám Pán.

Členovia Cirkvi na celom svete sa včera zhromaždili na slávnostnom zhromaždení. Pozdvihli ste ruku pri vyjadrení podpory, aby ste tak vyjadrili súhlas s tým, čo bolo vykonané na onom zhromaždení v chráme, o ktorom som práve hovoril. Keď ste pozdvihli svoje ruky k nebu, moje srdce to dojalo. Pocítil som vašu lásku a podporu, rovnako ako vašu oddanosť Pánovi.

Bez akýchkoľvek pochybností, bratia a sestry, viem, že Boh žije. Svedčím o tom, že toto je Jeho dielo. Svedčím tiež, že náš Spasiteľ Ježiš Kristus je hlavou tejto Cirkvi, ktorá nesie Jeho meno. Viem, že tým najkrajším zážitkom v celom tomto živote je, keď pociťujeme Jeho nabádania, ktorými nás vedie v Jeho diele. Pociťoval som tieto nabádania ako mladý biskup, vedený k domovom s duchovnými---a občas časnými---potrebami. Znova som ich cítil ako misijný prezident v Toronte v Kanade, kde som pracoval s úžasnými misionármi, ktorí boli žijúcimi svedkami a dôkazom svetu o tom, že toto dielo je božské a že sme vedení prorokom. Cítil som

ich počas svojej služby v Kvóre dvanástich a v Prvom predsedníctva a teraz ako prezident Cirkvi. Svedčím o tom, že každý z nás môže pocítiť Pánovu inšpiráciu, ak žijeme spôsobilo a snažíme sa Mu slúžiť.

Veľmi dobre si uvedomujem, že predo mnou zastávalo úrad prezidenta Cirkvi 15 mužov. Mnohých z nich som poznal osobne. Trom z nich som mal to požehnanie a výsadu slúžiť ako radca. Som vďačný za trvalý odkaz, ktorý každý z týchto 15-tich mužov zanechal. Mám skutočnú znalosť o tom, že Boh vedie Svojho proroka a som si istý, že aj oni ju mali. Mojou úprimnou modlitbou je, aby som bol aj naďalej schopný byť hodným nástrojom v Jeho rukách, aby toto veľké dielo pokračovalo a aby boli naplnené veľké zodpovednosti úradu prezidenta.

Ďakujem Pánovi za úžasných radcov. Prezident Henry B. Eyring a prezident Dieter F. Uchtdorf sú muži obrovských schopností a zdravého rozumu. Sú to radcovia v pravom zmysle tohto slova. Vážim si ich úsudok. Verím, že boli pripravení Pánom pre postavenie, ktoré teraz zastávajú. Mám rád členov Kvóra dvanástich apoštolov a cením si vzťahy, ktoré s nimi mám. Aj oni sú zasvätení pre Pánovo dielo a strácajú svoje životy v Jeho službe. Teším sa na spoločnú službu so Starším Christoffersonom, ktorý bol povolaný do tohto kvóra a ktorý obdržal vyjadrenie vašej podpory. On bol tiež pripravovaný na túto pozíciu, do ktorej bol povolaný. Je pre mňa tiež radosť slúžiť s členmi kvór sedemdesiatnikov a s predsedajúcim biskupstvom. Boli povolaní noví členovia kvór sedemdesiatnikov a včera sme im vyjadrili podporu a ja sa teším na spoluprácu s nimi na tomto Majstrovom diele.

Medzi generálnymi autoritami panuje vzácny duch jednoty. Pán prehlásil, že ak nie sme jedno, nie sme jeho[1]. Budeme aj naďalej zjednotení v jednom cieli---menovite v presadzovaní Pánovho diela.

Rád by som vyjadril poďakovanie svojmu Nebeskému Otcovi za Jeho nespočetné požehnania. Môžem povedať, rovnako ako kedysi povedal Nefi, že som sa narodil z dobrých rodičov, ktorých rodičia a prarodičia boli vyvedení z krajín ako Švédsko, Škótsko a Anglicko oddanými misionármi. Keď títo misionári vydávali pokorné svedectvá, dotkli sa sŕdc a duší mojich predkov. Potom čo sa pridali k Cirkvi, sa títo vznešení muži, ženy a deti vydali na cestu do údolia Veľkého Soľného jazera. A na ceste na nich čakali mnohé skúšky a ťažkosti.

Na jar roku 1948 opustili moji starí rodičia Charles Stewart Miller a Mary McGowan Millerová, ktorí vstúpili do Cirkvi vo svojom rodnom Škótsku, svoj domov v Rutherglene v Škótsku a vydali sa do St. Louis v Missouri so skupinou Svätých, kam dorazili v roku 1849. Jedno z ich 11 detí, Margret, je moja prastará mama.

Zatiaľ čo rodina pracovala v St. Louis, aby si zarobila dosť peňazí na dokončenie svojej cesty do údolia Salt Lake, v oblasti vypukla epidémia cholery, ktorá za sebou zanechával smrť a žiaľ. Rodina Millerovcov bola ťažko zasiahnutá. Behom dvoch týždňov podľahli chorobe štyria členovia rodiny. Najskôr 22. júna 1849, 18-sť ročný William. O päť dní neskôr zomrela Mary McGowan Millerová, moja praprastará mama a matka rodiny. Dva dni na to zomrel 15 ročný Archibald a päť dní po jeho smrti podľahol chorobe môj praprastarý otec Charles Stewart Miller. Deti, ktoré prežili sa stali sirotami, vrátane moje prastarej mamy Margaret, ktorá mala v tom čase 13 rokov.

Pretože v oblasti došlo k toľkým úmrtiam, nebolo možné za žiadnu cenu zohnať truhly, aby bolo možné pochovať členov rodiny. Starší chlapci, ktorí prežili, rozobrali ohradu pre voly, ktorá rodine patrila, aby zhotovili rakvy pre zomrelých členov rodiny.

Len málo je zaznamenané o žiale a námahe deviatich osirelých detí Millerových, ktoré vytrvali v práci a v šetrení peňazí na cestu, ktorú ich rodičia a bratia nikdy nedokončili. Vieme, že odišli zo St. Louis na jar roku 1850 so štyrmi volmi a jedným krytým vozom, konečne doraziac do údolia Salt Lake ešte toho roku.

Aj ostatní moji predkovia prešli podobnými protivenstvami. Ale aj vtedy zostali ich svedectvá stále a neochvejné. Každý z nich mi tu zanechal odkaz absolútnej oddanosti evanjeliu Ježiša Krista. A vďaka týmto verným dušiam stojím dnes pred vami.

Ďakujem Nebeskému Otcovi za moju drahú spoločníčku Frances. Tento október budeme spolu oslavovať 60 rokov nášho manželstva. Napriek tomu, že moja služba v Cirkvi začala veľmi skoro v mojom živote nikdy, ani raz sa nesťažovala, keď som odchádzal z domu, aby som sa zúčastnil stretnutí alebo splnil svoje poslanie. Po mnoho rokov ma moje poslania ako člena Dvanástich odvádzali preč zo Salt Lake City---niekedy aj na päť týždňov---zanechajúc ju doma samotnú, starajúcu sa o naše malé deti a náš dom. Už na začiatku, keď som bol ako 22 ročný povolaný za biskupa, sme iba veľmi zriedka mali tú možnosť sedieť spolu počas Cirkevných zhromaždení. Ťažko by som hľadal lojálnejšiu, milujúcejšiu a chápavejšiu spoločníčku.

Som vďačný Nebeskému Otcovi za naše štyri deti a ich spoločníkov, za osem úžasných vnúčat a štyri prekrásne pravnúčatá.

Len ťažko nachádzam slová, aby som vám vyjadril, moji bratia a sestry, ako veľmi si vážim životy, ktoré žijete, dobro, ktoré činíte, svedectvá, ktoré vydávate. Ochotne si navzájom slúžite. Ste oddaní evanjeliu Ježiša Krista.

Počas viac ako 44 rokoch služby ako generálna autorita som mal príležitosť cestovať naprieč svetom. Jednou z mojich najväčších radostí bolo stretávať sa s vami, členmi, kdekoľvek žijete---aby som pocítil vášho ducha a vašu lásku. Teším sa, že budem mať omnoho viac takýchto príležitostí.

Behom putovania po cestách života dochádza k stratám. Niektorí sa odchýlia od značení na ceste vedúcej k večnému životu, a potom zistia, že zvolená obchádzka vedie do slepej uličky. Ľahostajnosť, ľahkomyseľnosť, sebectvo a hriech, to všetko si vyberá svoju drahocennú daň v ľudskom živote.

Zmena k lepšiemu môže prísť ku každému. Počas mnohých rokov som niekoľko krát vyzýval tých neaktívnych, tých, ktorí sa urazili, tých, ktorí boli kritickí, tých, ktorí sa dopustili priestupkov --- aby sa vrátili späť. „Vráťte sa späť a hodujte pri stole Pánovom a ochutnajte opäť sladké a upokojujúce ovocie priateľstva so Svätými.“[2]

V osobnej svätyni nášho svedomia prebýva onen duch, to odhodlanie odložiť starého človeka a dosiahnuť veľkosti nášho skutočného potenciálu. V tomto duchu znova z celého srdca vyzývame: Vráťte sa. Podávame vám ruku z čistej lásky Kristovej a naším prianím je pomôcť vám a privítať vás v plnom členstve. Vám, ktorí ste ranení na duchu alebo ktorí zápasíte a máte obavy hovoríme, dovoľte nám pozdvihnúť vás a povzbudiť vás, a utešiť vaše obavy. Vezmite doslovne Pánovo pozvanie: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie! Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som krotký a pokorný v srdci, a nájdete si odpočinutie duše; lebo moje jarmo je lahodné a moje bremeno ľahké.“[3]

O Spasiteľovi bolo povedané, že On „chodil, dobre činil ... pretože Boh bol s Ním“[4]. Kiež môžeme nasledovať tento dokonalý príklad. Kiež by sme počas svojho občas trochu neistého putovania smrteľnosťou tiež nasledovali radu apoštola Pavla, ktorá nám pomôže udržať sa v bezpečí a na správnej ceste: „Napokon premýšľajte, ... o všetkom, čo je pravdivé, čo čestné, čo spravodlivé, čo čisté, čo ľúbezné, čo príjemné, o všetkom, čo je cnostné a čo chválitebné!“[5]

Povzbudzujem členov Cirkvi, nech už sú kdekoľvek, aby sa všade a ku všetkým správali láskavo a s rešpektom ku všetkým ľuďom. Svet, v ktorom žijeme je naplnený rozmanitosťou. Môžeme a musíme prejavovať rešpekt k tým, ktorých viera je odlišná od tej našej.

Kiež tiež prejavujeme láskavosť a lásku v kruhu našej vlastnej rodiny. Naše domovy majú byť viac než len útočiskom; majú byť tiež miestom, kde môže prebývať Boží Duch, kde sa búrky končia pri dverách, kde vládne láska a pretrváva pokoj.

Svet nám môže z času načas pripadať ako životu nebezpečné miesto. Zdá sa, že spoločnosť upúšťa od svojich morálnych zásad alarmujúcou rýchlosťou. Nikto z nás---či už sme mladí alebo starí alebo niekde medzi tým---nie je chránený pred vplyvom toho, čo má schopnosť nás potopiť a zničiť. Obzvlášť naša drahá mládež čelí pokušeniam, ktoré sotva dokážeme pochopiť. Zdá sa, že protivník a jeho zástupy bez prestania pracujú na tom, aby zapríčinili náš pád.

Vedieme vojnu s hriechom, moji bratia a sestry, ale nemusíme byť zúfalí. Je to vojna, ktorú môžeme vyhrať. Náš Otec v Nebi nám dal nástroje, ktoré potrebujeme k víťazstvu. On stojí pri kormidle. Nemáme sa čoho báť. On je Bohom svetla. On je Bohom nádeje. Svedčím o tomu, že nás má rád---každého z nás.

Smrteľnosť je obdobím skúšky, dobou, kedy máme preukázať, že sme hodní návratu do prítomnosti nášho Nebeského Otca. Aby sme boli vyskúšaní, musíme niekedy čeliť výzvam a problémom. Občas sa zdá, že na konci tunela nie je svetlo --- že po temnej noci neprichádza svitanie. Cítime sa obklopení bolesťou zlomených sŕdc, sklamaním zo zmarených snov a zúfalstvom stratených nádejí. Pripojíme sa k biblickej prosbe: „Či nieto balzamu v Gileáde?“[6] Máme sklon pozerať sa na svoje osobné nešťastie cez skresľujúce okuliare pesimizmu. Cítime sa opustení, zdrvení žiaľom, osamelí. Pokiaľ sa nachádzate v takejto situácii, naliehavo vás žiadam, obráťte sa s vierou na Nebeského Otca. Pozdvihne vás a povedie vás. Nie vždy vás zbaví vášho utrpenia, ale bude vás utešovať a s láskou vás povedie cez každú búrku, ktorej čelíte.

Z celého svojho srdca a hĺbky svojej duše dnes pozdvihujem hlas v svedectve ako zvláštny svedok a vyhlasujem, že Boh žije. Ježiš je Jeho Syn, Jednorodený Otcov v tele. On je naším Vykupiteľom, je naším Prostredníkom u Otca. Miluje nás láskou, ktorú nedokážeme úplne pochopiť, a pretože nás miluje, dal za nás Svoj život. Nedokážem vyjadriť ako veľmi som Mu vďačný.

Zvolávam na vás všetky požehnania, bratia a sestry, na vaše domovy, prácu, vo vašej vzájomnej službe a v službe samotnému Pánovi. Spoločne postúpime vpred pri práci na Jeho diele.

Svoj život, svoju silu---všetko čo môžem ponúknuť---zasväcujem službe Jemu a vedeniu záležitostí Jeho Cirkvi v súlade s Jeho vôľou a Jeho inšpiráciou, a toto činím v Jeho svätom mene---dokonca v mene Pána Ježiša Krista---amen.

Poznámky

1. Pozri NaZ 38:27.

2. First Presidency statement, v *Ensign,* marec 1986, 88.
3. Matúš 11:28--30.
4. Skutky 10:38.
5. Filipským 4:8.
6. Jeremiáš 8:22.

Slová moje ... nikdy neustávajú

Starší Jeffrey R. Holland
Z Kvóra dvanástich apoštolov

Vyzývame všetkých, aby skúmali zázračné slová, ktoré Boh hovoril od biblických čias a ktoré hovorí dokonca aj teraz.

Prezident Monson, rád by som vyjadril osobnú myšlienku.

Ako prvý z Bratov, ktorý bol vyzvaný hovoriť po vašom prvom posolstve k Cirkvi dnes ráno, rád by som povedal niečo v mene všetkých Bratov a generálnych autorít a v konečnom dôsledku aj za celú Cirkev.

Po mnohých výsadách, ktoré sme mali na tejto historickej konferencii, vrátane účasti na slávnostnom zhromaždení, na ktorom sme mali možnosť postaviť sa a vyjadriť vám podporu ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi, si nemôžem pomôcť, ale cítim, že tou najdôležitejšou výsadou, ktorú sme všetci mali bolo, že sme sa stali osobnými svedkami položenia posvätného, prorockého plášťa na vaše ramená a zdalo sa, ako by to bolo rukami anjelov. Tí, ktorí sa včera večer zúčastnili kňazského zasadania a tí, ktorí boli prítomní na celosvetovom vysielaní ranného zasadania boli očitými svedkami tejto udalosti. Za všetkých zúčastnených vyjadrujem vďaku za takýto okamih. Hovorím to s láskou prezidentovi Monsonovi a s výnimočnou láskou nášmu Nebeskému Otcovi za úžasnú príležitosť byť, ako to raz vyjadril apoštol Peter „očitými svedkami Jeho velebnosti“ (2. Petra 1:16).

Na konferencii v októbri minulého roku som povedal, že existujú dva hlavné dôvody, prečo je Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní mylne obviňovaná z toho, že nie je kresťanská. Vtedy som hovoril o jednom z týchto náukových problémov---o našom, na písmach založenom náhľade na Božskú trojicu. Dnes by som rád hovoril o druhej hlavnej náuke, ktorá charakterizuje našu vieru, ale ktorá niektorým spôsobuje problémy, menovite o smelom vyhlásení, že Boh pokračuje v hovorení Svojho slova a zjavovaní Svojej pravdy, o zjaveniach, ktoré vyžadujú otvorený kánon písiem.

Niektorí kresťania, do veľkej miery vďaka svojej skutočnej láske k Biblii, vyhlasujú, že nemôže existovať ďalšie autorizované písmo okrem Biblie. Týmto vyhlásením, že kánon zjavení je uzavretý, zavierajú naši priatelia v niektorých ostatných cirkvách dvere pred božskými slovami, ktoré my v Cirkvi Ježiša Krista neskorších dní považujeme za drahocenné: Kniha Mormonova, Náuka a zmluvy, Drahocenná perla a pokračujúce vedenie, obdržané Bohom pomazanými prorokmi a apoštolmi. Bez toho, aby sme tým, ktorí zastávajú tento postoj pričítali zlý úmysel, s úctou, avšak rezolútne odmietame túto písmami nepodloženú charakteristiku pravého kresťanstva.

Jedným z argumentov, ktoré sa často používajú na obranu uzavretého kánonu je pasáž z Nového zákona v Zjaveniach 22:18: „Ja dosvedčujem každému, kto počuje ... slová tejto knihy: Ak k nim niekto pridá, tomu Boh pridá pliagy opísané v tejto knihe.“ Avšak medzi biblickými učencami teraz panuje drvivá zhoda v tom, že tento verš sa týka iba knihy Zjavení, *nie* celej Biblie. Títo učenci našej doby poznajú mnoho Novozákonných „kníh“, ktoré boli celkom isto napísané *po*

zjaveniach daných Jánovi na ostrove Patmos. Do tejto kategórie sú zahrnuté knihy Júdove, tri Listy Jánove, a pravdepodobne celé evanjelium Jánovo samo o sebe[1]. A možno ich je dokonca viac ako len tieto.

Existuje však jednoduchšia odpoveď na to, prečo sa táto pasáž v poslednej knihe súčasného Nového zákona nemôže vzťahovať na celú Bibliu. Je tomu tak preto, že celá Biblia tak ako ju poznáme---jeden súbor textov zviazaných do jedinej knihy---neexistovala, keď bol tento verš napísaný. Štyri storočia po tom čo Ján napísal svoj záznam kolovali jednotlivé knihy Nového zákona samostatne alebo možno v kombinácii s niekoľkými inými textami, ale skoro *nikdy* ako kompletný súbor. Z celého súboru pozostávajúceho z 5 366 známych gréckych Novozákonných rukopisov tvorí celý Nový zákon, tak ako ho dnes poznáme, iba 35 z nich a 34 z nich bolo spojených dohromady po roku 1000 po Kristovi.[2]

V skutočnosti skoro každý prorok v Starom *i* Novom zákone pridal niečo k písmam, ktoré obdržal od svojich predchodcov. Ak by Starozákonné slová Mojžiša boli postačujúce, ako sa mohli niektorí mylne domnievať[3], prečo by potom, napríklad, boli potrebné následné proroctvá od Izaiáša či Jeremiáša, ktorí nasledovali po ňom? A to nehovorím o Ezechielovi a Danielovi, Joelovi, Ámosovi a všetkých ostatných. Ak by bolo jedno zjavenie jednému prorokovi v danom časovom úseku postačujúce na *celý* čas, čo odôvodňuje tak veľa týchto ostatných (prorokov)? To čo ich odôvodňuje objasnil samotný Jehova, keď povedal Mojžišovi: Diela moje sú bez konca a ... slová moje ... nikdy neustávajú.[4]

Jeden protestantský učenec presvedčivo skúmal chybné náuky uzavretého kánonu. Napísal: „Podľa akého biblického či historického základu je inšpirácia Božia limitovaná na písomné dokumenty, ktoré cirkev dnes volá Bibliou? ... Ak Duch inšpiroval iba písomné dokumenty z prvého storočia, znamená to, že rovnaký Duch dnes v cirkvi nehovorí o témach, ktoré majú dôležitý význam?“[5] V pokore kladieme rovnaké otázky.

Pokračujúce zjavenie neznižuje ani nezľahčuje existujúce zjavenie. Starý zákon nestráca v našich očiach na cene, keď je nám predstavený Nový zákon, a Nový zákon si vážime ešte viac, keď čítame Knihu Mormonovu: Ďalšie svedectvo o Ježišovi Kristovi. Keď uvažujeme nad ďalšími písmami, ktoré Svätí neskorších dní prijímajú, môžeme sa pýtať: Boli títo prví kresťania, ktorí mali po desaťročia prístup iba k základnému Evanjeliu podľa Marka (všeobecne považovanému za prvé, ktoré bolo napísané z Novozákonných evanjelií)---urazení, keď neskôr obdržali detailnejšie záznamy Matúša a Lukáša, nehovoriac už o úplne nových pasážach a dôrazných zjaveniach, ktoré neskôr ponúkol Ján? Celkom určite sa museli radovať, že prichádzali ešte presvedčivejšie dôkazy o božskosti Krista. A my sa tiež radujeme.

Prosím, *nechápte* ma nesprávne. Milujeme a vážime si Bibliu, ako jasne učil Starší M. Russell Ballard od tohto rečníckeho pultu iba pred rokom.[6] Biblia je slovo Božie. Je vždy zmieňovaná ako prvá kniha kánonu našich „základných diel“. V skutočnosti to bolo práve božsky pripravené stretnutie s piatym veršom piatej kapitoly knihy Jakuba, ktoré viedlo Josepha Smitha k jeho videniu Otca a Syna, čo viedlo k zrodu znovuzriadenia evanjelia Ježiša Krista v našej dobe. Ale aj vtedy Joseph vedel, že Biblia samotná nemôže by odpoveďou na *všetky* náboženské otázky, ktoré mali on a jemu podobní. Ako povedal svojimi vlastnými slovami, kňazi v jeho komunite sa hádali---niekedy zúrivo---pre svoje náuky. „Kňaz sa hádal s kňazom a obrátený sa hádal s obráteným ... v slovných potýčkach a sporili sa o názory,“ povedal. Jedinou spoločnou vecou týchto sváriacich sa náboženstiev bola, paradoxne, viera v Bibliu, ale ako Joseph napísal, učitelia náboženstva rôznych cirkví chápali rovnaké pasáže z písiem tak rôzne, že zničili všetku dôveru ohľadom vyriešenia otázky [týkajúcej sa toho, ktorá cirkev je pravdivá] odvolávaním sa na

Bibliu.[7] Je jasné, že Biblia, tak často v tom čase popisovaná ako „spoločný základ“, ničím takým nebola---nanešťastie to bol predmet sporu.

A tak jedným z najdôležitejších účelov pokračujúceho zjavenia skrze žijúcich prorokov je hlásať svetu prostredníctvom ďalších svedkov, že Biblia je pravdivá. *„Toto je napísané,“* povedal dávny prorok, hovoriac o Knihe Mormonovej, „so zámerom, aby ste *tomu* mohli veriť,“ hovoriac o Biblii.[8] V jednom z prvých zjavení, ktoré obdržal Joseph Smith Pán povedal: Hľa, neprinášam [Knihu Mormonovu], aby som zničil [Bibliu], ale aby som na nej staval.[9]

Je treba poukázať na jednu vec. Vzhľadom na to, že je jasné, že kresťania existovali dávno predtým ako vznikol Nový zákon, či dokonca nejaký súpis Ježišových slov, nemožno teda tvrdiť to, že Biblia je to čo robí človeka kresťanom. Slovami uznávaného odborníka na Nový zákon N. T: Wrighta: „Vzkriesený Ježiš na konci Matúšovho evanjelia nehovorí: ‚Všetka právomoc na nebi a na zemi je daná knihám, ktoré napíšete,‘ ale hovorí: ‚Všetka právomoc na nebi a na zemi je daná mne.‘“[10] Inými slovami: „Písma samotné nepoukazujú na seba ... ale na fakt, že najvyššia a skutočná právomoc patrí samotnému Bohu.“[11] A tak písma *nie sú* pre Svätých neskorších dní najvyšším zdrojom poznania. Sú prejavom oného najvyššieho zdroja. A tak je pre Svätých neskorších dní najvyšším zdrojom poznania žijúci Boh. Prejavy týchto darov prichádzajú od Boha ako živé, pulzujúce, božské zjavenie.[12]

Táto náuka leží v samom jadre Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní a nášho posolstva svetu. Zdôrazňuje význam včerajšieho slávnostného zhromaždenia, na ktorom sme vyjadrili podporu Thomasovi S. Monsonovi ako prorokovi, vidcovi a zjavovateľovi. Veríme v Boha, ktorý sa zapája do našich životov, ktorý nemlčí, ktorý nie je neprítomný, ako povedal Eliáš o bohu kňazov Baalových, že On „je na cestách. Možno zaspal, nech sa teda prebudí.“[13] V tejto Cirkvi dokonca naše malé deti v Primárkach recitujú: „Veríme všetkému, čo Boh zjavil, všetkému čo teraz zjavuje a veríme, že veľa ešte zjaví, mnohé veľké a dôležité veci týkajúce sa kráľovstva Božieho.“[14]

|Modlíme sa, aby sme pri hlásaní písiem a pokračujúceho zjavenia nikdy neboli arogantní či necitliví. Ale potom, čo posvätné videnie v dnešnom posvätnom hájiku zodpovedalo kladne otázku: „Existuje Boh?“ ako nás Joseph Smith a Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní nútia čeliť ďalšej otázke, ktorá nevyhnutne nasleduje: „Hovorí k nám?“ Prinášame dobré správy, že On skutočne hovorí a hovoril. S láskou a sympatiami zrodenými z nášho kresťanstva vyzývame všetkých, aby skúmali zázračné slová, ktoré Boh hovoril od biblických čias a ktoré hovorí dokonca aj teraz.

V istom zmysle Joseph Smith a jeho nasledovníci v tejto Cirkvi zodpovedali výzvu Ralpha Walda Emersona, ktorú dal študentom Harvardskej bohosloveckej školy v lete pred 170-mi rokmi. Tento veľký učenec z Concordu naliehavo žiadal túto skupinu najlepších a najbystrejších protestantov, aby učili, že „Boh je, a nie, že bol; že On hovorí, a nie, že hovoril“[15].

Svedčím o tom, že nebesia sú otvorené. Svedčím o tom, že Joseph Smith bol a je prorok Boží, že Kniha Mormonova je skutočne ďalším svedectvom o Ježišovi Kristovi. Svedčím, že Thomas S. Monson je prorok Boží, novodobý apoštol s kľúčmi od kráľovstva vo svojich rukách, muž, na ktorého som osobne videl padnúť prorocký plášť. Svedčím, že prítomnosť týchto oprávnených, prorockých hlasov a pokračujúce kanonizované zjavenia tvoria jadro kresťanského posolstva, kedykoľvek je oprávnené duchovenstvo Kristove na zemi. Svedčím o tom, že toto duchovenstvo *je* znova na zemi a nachádza sa v Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní.

S úprimnou oddanosťou Ježišovi z Nazaretu, ako pravému Synovi Božiemu, Spasiteľovi sveta, vyzývame všetkých, aby preskúmali to čo sme od Neho obdržali a aby sa spojili s nami, pijúc zhlboka zo studne „vody prúdiacej k večnému životu“[16] a pripojili sa k týmto neustále plynúcim pripomienkam, že Boh žije, že nás miluje a hovorí k nám. Vyjadrujem hlbokú *osobnú* vďačnosť za to, že Jeho diela nikdy nekončia a Jeho slová nikdy neustávajú. Vydávam svedectvo o tejto božskej milujúcej pozornosti a o jej záznamoch, v posvätnom mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Stephen E. Robinson, *Are Mormons Christians?* (1991), 46. Problematika kánonu je prediskutovaná na stranách 45--56.
2. Pozri Bruce M. Metzger, *Manuscripts of the Greek Bible: An Introduction to Greek Paleography* (1981), 54--55; pozri tiež *Are Mormons Christians?* 46.
3. Pozri, napríklad, Deuteronomy 4:2.
4. Pozri Mojžiš 1:4.
5. Lee M. McDonald, *The Formation of the Christian Biblical Canon,* rev. vyd. (1995), 255--56.
6. Pozri „The Miracle of the Holy Bible“, *Liahona,* máj 2007, 80--82.
7. Pozri Joseph Smith---History 1:6, 12.
8. Pozri Mormon 7:9; zvýraznenie pridané.
9. Pozri NaZ 10:52; pozri tiež NaZ 20:11.
10. N. T. Wright, *The Last Word: Beyond the Bible Wars to a New Understanding of the Authority of Scripture* (2005), xi.
11. Wright, *The Last Word,* 24.
12. Celú esej na túto tému, pozri Dallin H. Oaks, „Scripture Reading and Revelation“, *Ensign,* Január 1995, 6--9.
13. 1. Kráľov 18:27.
14. Články viery 1:9.
15. „An Address“, *The Complete Writings of Ralph Waldo Emerson* (1929), 45.
16. Ján 4:14.

Žiadajte s vierou.

Starší David A. Bednar
Kvórum dvanástich apoštolov

Zmysluplná modlitba si vyžaduje svätú komunikáciu a aj zasvätenú prácu.

Pozývam Ducha Svätého, aby nám pomohol, keď sa budeme zamýšľať nad zásadou, ktorá nám môže pomôcť v tom, aby sa naše modlitby stali zmysluplnejšími --- nad zásadou evanjelia žiadať s vierou.

Chcem sa pozrieť na tri príklady žiadania s vierou v zmysluplnej modlitbe a prediskutovať lekcie, ktoré sa môžeme naučiť z každého z nich. Keď hovoríme o modlitbe, chcem zdôrazniť slovo „zmysluplná". Obyčajné vyslovenie modlitby je dosť odlišné od toho, ako keď sa oddáme zmysluplnej modlitbe. Očakávam, že všetci z nás už vedia, že modlitba je nevyhnutná pre náš duchovný rozvoj a bezpečie. Ale to, čo vieme sa nie vždy odzrkadľuje v tom, čo robíme. A hoci si uvedomujeme dôležitosť modlitby, všetci z nás môžu zlepšiť dôslednosť a efektívnosť svojej osobnej a rodinnej modlitby.

Žiadajte s vierou a konajte

Klasickým príkladom žiadania s vierou je Joseph Smith a Prvé videnie. Keď sa mladý Joseph usiloval zistiť pravdu o náboženstve, čítal nasledujúce verše v prvej kapitole Jakuba:

„Ak sa niekomu z vás nedostáva múdrosť, nech si ju prosí od Boha, ktorý prosto a ochotne dáva *všetkým*, a dostane sa mu jej.

Ale nech prosí s vierou, bez akéhokoľvek pochybovania" (Jakuba 1:5--6).

Prosím vás, aby ste si všimli požiadavky na žiadanie s vierou---pod ktorými rozumiem to, že nie je nevyhnutné iba to, aby sme sa vyjadrili, ale aby sme aj niečo urobili, dvojitá povinnosť žiadať, a tiež konať, požiadavka komunikovať a konať.

Premýšľanie nad týmto biblickým textom viedlo Josepha k tomu, aby sa odobral do lesa blízko svojho domu a hľadal duchovnú znalosť. Všimnite si otázky, ktoré viedli Josephovo myslenie a prosbu.

„Uprostred tejto vojny slov a rozbúrených názorov som si často hovoril: Čo by sa malo urobiť? Ktorá zo všetkých týchto skupín má pravdu, alebo sa všetky mýlia? Ak niektorá z nich je tá pravá, ktorá to je a ako to môžem zistiť?

Prišiel som na toto miesto, aby som sa opýtal Pána, ktorá zo všetkých cirkví je tá pravá, aby som vedel, ku ktorej sa mám pripojiť" (Svedectvo proroka Josepha Smitha).

Josephova otázka sa nezamerala iba na to, čo potreboval vedieť, ale tiež na to, čo bolo treba *urobiť*! Jeho modlitba nebola iba: „Ktorá cirkev je pravdivá?" Jeho otázka bola: „Do ktorej cirkvi mám vstúpiť?" Joseph išiel do toho hája, aby žiadal s vierou, a bol rozhodnutý konať.

Pravá viera je zameraná na Pána Ježiša Krista a vždy vedie k spravodlivým skutkom. Prorok Joseph Smith učil, že „viera je prvou zásadou v zjavenom náboženstve a je základom všetkej

spravodlivosti“ a tiež je „činnou zásadou pre všetky inteligentné bytosti“ (*Lectures on Faith*, [1985], 1). Činnosť ako taká nie je vierou v Spasiteľa, ale konanie v súlade so správnymi zásadami je centrálnou súčasťou viery. A tak „viera bez skutkov je neužitočná“ (Jakuba 2:20).

Prorok Joseph ďalej vysvetľoval, že „viera nie je iba zásadou činu, ale tiež moci, v každej inteligentnej bytosti, či už v nebi alebo na zemi“ (*Lectures on Faith*, 3). A tak viera v Krista vedie k spravodlivým činom, ktoré zväčšujú našu duchovnú kapacitu a moc. Porozumenie toho, že viera je zásadou činu a moci nás inšpiruje k tomu, aby sme využívali našu morálnu vôľu v súlade s pravdami evanjelia, pozýva vykupiteľskú a posilňujúcu *moc* Spasiteľovho uzmierenia do našich životov a zväčšuje *moc*, ktorá je v nás, aby sme jednali sami za seba (pozri NaZ 58:28).

Už dlho som ohromený pravdou, že zmysluplná modlitba si vyžaduje svätú komunikáciu a aj zasvätenú prácu. Požehnania si vyžadujú určitú snahu z našej strany predtým ako ich môžeme obdržať, a modlitba, ako „určitý druh práce, je stanoveným spôsobom pre obdržanie najvyšších požehnaní“ (pozri Bible Dictionary, „Prayer“, 735). Po tom ako povieme amen, tlačíme sa vpred a vytrváme v posvätnej práci modlitby tým, že konáme podľa vecí, ktoré sme vyjadrili Nebeskému Otcovi.

Žiadanie s vierou si vyžaduje úprimnosť, odovzdanosť a dôslednosť. Dovoľte mi, aby som vám ukázal príklad toho, čo myslím a ponúkol vám pozvanie.

My sa riadne modlíme za bezpečnosť a úspech misionárov na plný úväzok po celom svete. A bežnou súčasťou našich modlitieb je žiadosť o to, aby boli misionári vedení k jednotlivcom a rodinám, ktorí sú pripravení obdržať posolstvo znovuzriadenia. Ale v konečnom dôsledku je to moja zodpovednosť a vaša zodpovednosť, aby sme našli ľudí, ktorých môžu misionári učiť. Misionári sú učitelia na plný úväzok; vy a ja sme vyhľadávači na plný úväzok. A vy a ja ako celoživotní misionári by sme sa nemali modliť za to, aby misionári na plný úväzok urobili našu prácu za nás!

Keby ste sa vy a ja skutočne modlili a spýtali s vierou, tak ako Joseph Smith---ak by sme sa modlili s očakávaním konať, a nie iba vyjadrovať---potom by sa dielo hlásania evanjelia pohýnalo vpred významným spôsobom. Takáto modlitba s vierou môže zahrňovať niektoré z nasledujúcich súčastí.

• Poďakovanie Nebeskému Otcovi za náuky a obrady znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista, ktoré prinášajú nádej a šťastie do našich životov.

• Žiadanie o odvahu a smelosť otvoriť naše ústa a podeliť sa o evanjelium s našou rodinou a priateľmi.

• Naliehavú prosbu voči Nebeskému Otcovi, aby nám pomohol identifikovať jednotlivcov a rodiny, ktorí prijmú naše pozvanie, aby ich misionári u nás doma mohli učiť.

• Zaviazanie sa k tomu, že tento deň a týždeň urobíme to, čo máme a žiadanie o pomoc pri prekonaní úzkosti, strachu či váhania.

• Žiadanie o dar rozlišovania --- aby oči videli a uši počuli misionárske príležitosti, keď sa vyskytnú.

• Vrelú modlitbu o silu konať tak ako vieme, že by sme mali.

Vďačnosť by bola vyjadrená a iné požehnania by mohli byť požadované v takejto modlitbe, ktorá by bola ukončená v mene Spasiteľa. A potom by posvätná práca tejto modlitby pokračovala a rástla.

Tento istý vzor posvätnej komunikácie a posvätnej práce môže byť aplikovaný v našich modlitbách za chudobných a tých v núdzi, za chorých a trpiacich, za členov rodiny a priateľov, ktorí majú ťažkosti a za tých, ktorí nenavštevujú cirkevné zhromaždenia.

Svedčím, že modlitba sa stane zmysluplnejšou, keď budeme žiadať s vierou a konať. Vyzývam všetkých z nás, aby sme sa modlili s vierou ohľadne nášho božsky daného poverenia hlásať evanjelium. Sľubujem, že keď tak urobíme, dvere sa otvoria a budeme požehnaní tak, že rozoznáme príležitosti, ktoré nám budú poskytnuté a budeme podľa nich konať.

Po skúške našej viery

Môj druhý príklad zdôrazňuje dôležitosť vytrvania počas skúšok našej viery. Pred niekoľkými rokmi cestovala jedna rodina zo Spojených štátov do Európy. Krátko potom ako dorazili do cieľa, začal byť ich 13 ročný syn dosť chorý. Mama i otec si najprv mysleli, že jeho podráždený žalúdok spôsobila únava z dlhého letu a rodina ďalej pokračovala vo svojej ceste.

V priebehu dňa sa synov stav zhoršil. Dehydratácia sa zvyšovala. Otec dal svojmu synovi kňazské požehnanie, ale nebolo vidno žiadne okamžité zlepšenie.

Prešlo niekoľko hodín a matka si pokľakla ku svojmu synovi, úpenlivo v modlitbe prosiac Nebeského Otca za chlapcove blaho. Boli ďaleko od svojho domova, v neznámej krajine a nevedeli ako majú požiadať o zdravotnú pomoc.

Matka sa spýtala svojho syna, či by sa s ňou chcel pomodliť. Vedela, že iba čakanie na očakávané požehnanie nebude dostačujúce, museli i naďalej konať. Vysvetľujúc, že požehnanie, ktoré dostal je stále platné, navrhla znova, aby žiadali v modlitbe, podobne ako starodávni apoštoli: „Pane, prispej nám viery" (Lukáš 17:5). Táto modlitba zahŕňala vyjadrenie dôvery v kňazskú moc a odhodlanie robiť aj naďalej čokoľvek, čo môže byť požadované pre splnenie požehnania --- ak bolo toto požehnanie vtedy v súlade s vôľou Božou. Krátko po tom ako predniesli túto jednoduchú modlitbu sa chlapcov stav zlepšil.

Verný čin matky a jej syna pomohol pozvať prisľúbenú kňazskú moc a čiastočne uspokojil požiadavku, že nemáme pochybovať, lebo sme nevideli, lebo neobdržíme žiadne svedectvo, iba ak po skúške našej viery (pozri Eter 12:6). Rovnako ako sa väzenie, v ktorom bol uväznený Alma a Amulek nezosypalo k zemi, až po preukázaní ich viery a rovnako ako Ammon a jeho misionárski bratia neboli svedkami mocných zázrakoch počas svojej služby, až po preukázaní svojej viery (pozri Eter 12:12-15), tak nedošlo k vyliečeniu tohto 13-ročného chlapca, až po preukázaní ich viery a bolo dokonané podľa ich viery v ich modlitbách (pozri NaZ 10:47).

Nech sa stane nie moja vôľa, ale Tvoja

Mojim tretím príkladom je dôležitosť rozoznávania a prijímania vôle Božej v našich životoch. Pred niekoľkými rokmi žil mladý otec, ktorý bol aktívny v Cirkvi ako chlapec, ale ktorý sa počas

svojich teenagerských rokov rozhodol pre odlišnú cestu. Po vojenskej službe sa oženil s milým dievčaťom a čoskoro bol ich domov požehnaný deťmi.

Jedného dňa ich dcéra bez akéhokoľvek varovania ochorela a bola hospitalizovaná. V zúfalstve a po prvý raz za mnoho rokov sa otec ocitol na kolenách v modlitbe, žiadajúc o to, aby bol život jeho dcérky ušetrený. Avšak jej stav sa zhoršoval. Postupne tento otec vycítil, že jeho malá dcérka nebude žiť a pomaly sa jeho modlitby zmenili; už sa nemodlil za uzdravenie, ale radšej za pochopenie. „Nech sa stane Tvoja vôľa", to bol teraz spôsob, akým prosil.

Jeho dcérka upadla čoskoro do kómy a otec vedel, že jej na zemi zostávalo len zopár hodín. Posilnení pochopením, dôverou a mocou presahujúcou ich vlastnú sa mladí rodičia modlili znovu, žiadajúc o možnosť, aby ju mohli ešte raz pevne držať, kým bude pri vedomí. Očká dcérky sa otvorili a jej ochabnuté ruky sa načiahli k jej rodičom pre posledné objatie. A potom odišla. Tento otec vedel, že ich modlitby boli zodpovedané --- milý a láskavý Otec na nebesiach utešil ich srdcia. Božia vôľa bola vykonaná --- a oni obdržali porozumenie. (Použité z H. Burke Peterson, „Adversity and Prayer", *Engisn*, január 1974, 18.)

Rozlišovanie a prijímanie Božej vôle v našich životoch je základnou súčasťou žiadania s vierou v zmysluplnej modlitbe. Avšak iba vyslovenie slov „Nech sa stane Tvoja vôľa," nie je dostatočné. Každý z nás potrebuje Božiu pomoc pri odovzdaní svojej vôle Pánovi.

Modlitba je činom, ktorým sa vôľa Otca a vôľa dieťaťa privádzajú do súladu (pozri Bible Dictionary, „Prayer", 752-753). Pokorná, oddaná a vytrvalá modlitba nám pomáha rozoznať vôľu Nebeského Otca a zosúladiť sa s ňou. A v tomto nám dal Spasiteľ dokonalý príklad, keď sa modlil v Getsemanskej záhrade, hovoriac: „Otče, ak chceš, odvráť odo mňa tento kalich; avšak nech sa stane nie moja vôľa, ale Tvoja... A On v smrteľnej úzkosti modlil sa ešte horlivejšie" (Lukáš 22:42, 44).

Cieľom našich modlitieb nemá byť iba to, že prednesieme zoznam požiadaviek, ale že si pre seba a iných zaistíme tie požehnania, ktoré nám chce Boh udeliť podľa Svojej vôle a načasovania. Každá úprimná modlitba je vypočutá a zodpovedaná Nebeským Otcom, ale odpoveď, ktorú obdržíme nemusí byť tým, čo očakávame alebo nemusí k nám prísť vtedy, keď to chceme alebo spôsobom, ktorý očakávame. Táto pravda je očividná v týchto troch príkladoch, ktoré som dnes ukázal.

Modlitba je poctou a úprimnou túžbou duše. Môžeme sa preniesť cez rutinné modlitby či tie so zoznamom požiadaviek a zapojiť sa do zmysluplnej modlitby, keď budeme vhodne žiadať s vierou a konať, keď trpezlivo vytrváme počas skúšky našej viery a keď pokorne uznáme a prijmeme, že sa nestane naša, ale Jeho vôľa.

Svedčím o skutočnosti a božskosti nášho Nebeského Otca, Jeho Jednorodeného Syna, Pána Ježiša Krista, a Ducha Svätého. Svedčím, že náš Otec počuje a odpovedá na naše modlitby. Nech sa každý z nás snaží s väčším nasadením o to, aby žiadal s vierou a aby tak boli naše modlitby zmysluplnejšie. O toto sa modlím v posvätnom mene Pána Ježiša Krista, amen.

Najlepšia investícia

Sheldon F. Child
Sedemdesiatnik

Ak budete vždy platiť poctivý desiatok, Pán vás požehná. Bude to tá najlepšia investícia, akú kedy urobíte.

Keď som bol malý chlapec, jeden z našich susedov mal stádo kráv. Jedna z kráv zomrela a ostalo po nej novonarodené teliatko, ktoré mi dal. Staral som sa o to teliatko, kŕmil ho a vychovával. V deň, keď ho môj otec zobral do ohrady pre dobytok, aby ho predal, som mal zmiešané pocity. Zvykol som si na moje teliatko, ale aj tak som sa tešil na to, že obdržím odmenu za svoju prácu. Jedinou požiadavkou, ktorú som mal bolo, aby peniaze za predaj teliatka boli v strieborných dolároch. Pamätám si na to ako v ten večer prišiel otec domov a do rúk mi vložil 20 strieborných dolárov. Peňazí nebolo veľa, a ja som si myslel, že ich mám hrozne veľa. Všetky mince som si starostlivo spočítal, pokochal sa nimi a vyleštil som ich. Keď prišla nedeľa, zdráhavo som si dal do vrecka dve lesklé mince, aby som zaplatil desiatok. Nech bolo akokoľvek ťažké vzdať sa svojich vzácnych strieborných dolárov a dať ich biskupovi, stále si pamätám ako dobre som sa cítil kvôli tomu, že som poslúchol Pána.

Cestou zo zhromaždenia mi moja mama povedala aká je na mňa hrdá. Potom povedala: „Tvoj starý otec nám deťom vždy hovoril, že ak budeme verne platiť poctivý desiatok, Pán nás požehná a to bude tou najlepšou investíciou, ktorú by sme mohli kedy urobiť."

Môj starý otec rozumel tomu, že existuje zákon, nezrušiteľne vydaný na nebesiach pred založením tohto sveta, na ktorom sú založené všetky požehnania; a keď získame akékoľvek požehnanie od Boha, tak je to práve pre poslušnosť toho zákona, na ktorom je založené.[1] Desiatok je Božie prikázanie, a keď poslúchame Jeho zákon, On je zaviazaný požehnať nás. Toto bolo niečo, čomu som rozumel, aj keď som bol iba 7 ročným chlapcom. Prezident Thomas S. Monson vyhlásil, keď hovoril o Božích zákonoch: „Keď ich porušujeme, odnesieme si trvalé následky. Keď ich dodržiavame, získame večnú radosť."[2]

Pamätáte si, že keď bol Izrael potrestaný za to, že okradli Boha, ľudia sa pýtali: „Ako Ťa podvádzame?" Odpoveď znela: „Desiatkami a pozdvihovanými obeťami." A potom bolo Izraelitom prisľúbené, že ak budú poslušní Jeho zákona desiatku, budú oprávnení k tomu, aby dostali Jeho požehnania. Pán povedal: „Prinášajte celé desiatky do pokladnice ... vyskúšajte ma týmto, -- vraví Hospodin mocností: Či vám neotvorím okná nebies a nevylejem na vás až nadbytok požehnania!"[3]

Pán požiadal Izrael, aby Ho vyskúšal, otestoval, aby mal v Neho vieru, tak aby mohol dodržať Svoj sľub, ktorý im dal. Toto isté prikázanie a tento istý prísľub je v platnosti i dnes. Keď dodržíme zákon desiatku, Pánov prísľub je istý: požehnania k nám prídu, tie časné i duchovné, podľa múdrosti a načasovania Pána.

Ja a moja manželka Joan sme mali možnosť žiť v rôznych častiach sveta medzi úžasnými ľuďmi, ktorí sa denne spoliehajú na Pána ohľadom svojich najzákladnejších časných potrieb. Tí, ktorí urobia krok viery, aby zaplatili svoje desiatky svedčia, že okná nebies sú k nim otvorené. Pamätám si na verného otca na Filipínach, ktorý rozprával o tom ako jednu nedeľu zaplatil svoj skromný desiatok svojmu biskupovi a viedol svoje deti domov zo zhromaždenia, dobre vediac, že pre nich nemá žiadne jedlo. Ako išli po ceste, spadol zo stromu rovno pred nich obrovský

plod chlebovníka. On okamžite zdvihol hlavu a poďakoval Bohu za to, že otvoril okná nebies a poslal mu plod chlebovníka, aby nakŕmil svoje deti.

Žijeme v ťažkom ekonomickom období. Avšak, keď sa pozrieme na posledných pár rokov, zistíme, že tam boli a budú aj naďalej obdobia relatívnej prosperity a obdobia finančnej neistoty. Ale bez ohľadu na to v akých okolnostiach sa nachádzame, ak najprv zaplatíme naše záväzky Pánovi, a potom používame múdrosť a dobrý úsudok, Pán nám pomôže v tom, aby sme dobre hospodárili s prostriedkami, ktoré nám dal.

Prezident Heber J. Grant vyhlásil: „Chcem vám povedať, že ak budete čestní k Pánovi, platiac svoje desiatky a dodržiavať Jeho prikázania, nepožehná vás iba svetlom a inšpiráciou Svojho Svätého Ducha, ale budete požehnaní v dolároch a centoch; bude vám umožnené zaplatiť svoje dlhy a Pán na vás vyleje časné požehnania vo veľkej hojnosti.“[4]

V roku 1936, na vrchole Veľkej hospodárskej krízy v Spojených štátoch, keď mali ľudia ťažkosti prežiť, napomenul Starší John A. Widtsoe Svätých, aby platili svoj desiatok, aby mohli obdržať duchovné požehnania. Povedal: „Požehnania zákona desiatku... prinášajú hlbokú, vnútornú radosť... ktorá sa nedá získať iným spôsobom... Zásady pravdy sa stanú jasnejšími... Modlitby sa stanú ľahšími... Duchovný zmysel je ostrejší a... človek sa stane viac podobným Nebeskému Otcovi.“[5]

Matka v Západnej Afrike sa podelila o svoje svedectvo ohľadom desiatku. Bola predavačkou na trhu. Každý deň, keď prišla domov, si spočítala svoj desiatok a odložila ho na zvláštne miesto. V nedeľu ho potom s vierou dala svojmu biskupovi. Podelila sa s nami o to ako sa jej obchodovanie rozrástlo a ako bola jej rodina požehnaná zdravím a silou, a dostatkom jedla. Potom so slzami v očiach povedala: „Ale najúžasnejším požehnaním zo všetkých je, že moje deti milujú Pána a že sme večná rodina.“

Táto pokorná matka chápala, že jedným z najúžasnejších požehnaní toho, že ste platiteľom plného desiatku, je výsada vstúpiť do domu Pána a zúčastniť sa posvätných obradov, ktoré umožňujú rodinám, aby boli spolu navždy.

Keď verne platíme desiatok, Pán nám naozaj otvorí okná nebies a vyleje na nás až nadbytok požehnania. Chcem, aby každý z vás vedel, a hlavne moje deti a vnúčatá, že ja viem, tak ako to vedel aj môj starý otec, že keď budete vždy platiť poctivý desiatok, Pán vás požehná. Bude to tá najlepšia investícia, akú kedy urobíte. O tomto svedčím v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri NaZ 130:20.
2. *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson* (1973), 126.
3. Malachiáš 3:8, 10.
4. V Conference Report, apríl 1898, 16.
5. „Tithing Testimonies of Our Leaders“, *Deseret News,* 16. máj 1936, Church Section, 5.

Moc svetla a pravdy

Starší Robert R. Steuer
Zo sedemdesiatnikov

Aby sa nám v dnešnej dobe dobre darilo, musí v nás horieť duchovné svetlo.

Keď som bol malý chlapec, objavil som úžasnú moc, ktorú má malá baterka. Keď som ju v noci zasvietil a namieril ju na akékoľvek miesto, uvidel som tam veľký osvetlený bod. Moje vzrušenie ešte vzrástlo, keď som ju namieril do vnútra zaprášenej stodoly. Kužeľ svetla sa premietal vzduchom. Ale ten najúžasnejší objav prišiel vtedy, keď som si baterku silno pritisol na dlaň. Celá moja ruka v tme žiarila. To svetlo bolo skutočne vo mne! Pozorovanie fyzikálnych vlastností svetla môže byť úžasné, ale objavovanie vlastností duchovného svetla a pravdy je ešte úžasnejšie, inšpirujúcejšie a nevyhnutné.

Žijeme v podivuhodnej dobe, tá hodina ešte neprišla, keď bude mier odňatý zo zeme.[1] Aby sa nám v dnešnej dobe dobre darilo, musí v nás horieť duchovné svetlo. Ako získame toto duchovné svetlo a zaistíme, aby pravdy evanjelia Ježiša Krista naplnili naše duše? Rád by som navrhol tri spôsoby: (1) učme sa pravú náuku, (2) získajme čisté svedectvo a (3) žime odvážne podľa evanjelia.

Po prvé, učme sa pravú náuku. Alma zistil, že kázanie slova malo veľkú schopnosť viesť ľudí tak, aby činili to, čo je spravodlivé – áno, malo ... mocnejší účinok na myseľ ľudí než meč, či čokoľvek iné, čo sa im prihodilo – takže si Alma myslel, že je žiaduce, aby okúsili cnosť slova Božieho.[2] Prezident Henry B. Eyring vyhlásil: „Slovo Božie je náuka, ktorú učí Ježiš Kristus a Jeho proroci. Alma vedel, že slová náuky mali veľkú moc. Môžu otvoriť mysle ľudí, aby videli duchovné veci, ktoré nie sú viditeľné prirodzeným očiam. A môžu otvoriť srdcia pocitom lásky Božej a lásky k pravde.“[3]

V roku 1832 Pán zjavil prorokovi Josephovi Smithovi pravú a mocnú náuku o duchovnom svetle, Svetle Kristovom:

Toto svetlo vychádza z prítomnosti Božej, aby naplnilo nesmiernosť priestoru –

to svetlo, ktoré je vo všetkých veciach, ktoré dáva život všetkým veciam, ktoré je zákonom, ktorým sú všetky veci riadené, dokonca mocou Boha, ktorý sedí na tróne svojom.[4]

Prezident Boyd K. Packer ešte podporil túto pravdu, keď povedal: „Svetlo Kristove je opísané v písmach tiež ako ‚Duch Ježiša Krista‘. ... Duch Kristov môže poučiť vynálezcov, vedcov, maliarov, sochárov, skladateľov, umelcov, architektov, autorov, ktorí vytvárajú úžasné, ba priam inšpirované diela pre požehnanie a dobro celého ľudstva.“[5]

Súčasné vedecké chápanie základných vlastností svetla je skutočne ohromujúce. Dnešní vedci dokonca opisujú svetlo ako „nositeľa“[6] či „posla“[7] alebo „prostredníka“[8]. Aké prenikavé sú náuky Pána!

Po druhé, získajme čisté svedectvo. Toto svedectvo je potvrdením od Ducha Svätého, že Boh je náš Otec a Ježiš je Kristus[9]. Svetlo a pravdu vidíme vo všetkých veciach, ktoré nás nabádajú, aby sme získali svedectvo štúdiom a vierou, po ktorom nasleduje potvrdenie od Ducha[10]. Môžeme sa viac naučiť o Božom vlastnom diele a dobrotivosti svojimi telesnými zmyslami. Ale je nám

zjavené dokonca hlbšie svedectvo, keď duchovne vyhľadávame pravdu s nefalšovaným úmyslom[11]. Prezident Spencer W. Kimball povedal: „Poklady svetského i duchovného poznania sú ukryté – ale ukryté pred tými, ktorí ich patrične nevyhľadávajú a nesnažia sa ich nájsť ... Duchovné poznanie nie je dostupné len na požiadanie; dokonca ani modlitby nie sú dostačujúce. Vyžaduje si stálosť a zasvätenie života človeka.“[12]

Naše svedectvá sú posilnené, keď s úctou pozorujeme veľký vesmír, ktorý pre nás Boh stvoril. Pán povedal Enochovi, že všetky veci sú stvorené a učinené tak, aby o Ňom vydávali svedectvo.[13] Alma vydal podobné svedectvo antikristovi Korihorovi: Všetky veci poukazujú na to, že je Boh; áno, dokonca zem, a všetky veci, ktoré sú na jej tvári, áno, a jej pohyb, áno, a tiež všetky planéty, ktoré sa pohybujú vo svojom pravidelnom usporiadaní dosvedčujú, že je Najvyšší Stvoriteľ.[14]

Zápas, ktorý mal Enos predtým, ako mu Pán ukázal silu svedectva jeho otca. Povedal, že slová, ktoré často počul od svojho otca ohľadom večného života a radosti svätých, prenikli hlboko do jeho srdca.[15] Starší M. Russell Ballard povedal: „Jasné vyhlásenie pravdy činí rozdiely v životoch ľudí. To je to, čo mení srdcia.“[16]

Spolu so svojou manželkou sme navštívili zhromaždenie Večere Pána blízko Recifu v Brazílii. Malý chlapec, asi 9 až 10 ročný, oblečený v ten horúci deň vo svojom novom modrom obleku, pristúpil k rečníckemu pultu a ležérne sa pozrel na kongregáciu. Povedal: „Naša rodina sa učila o slobodnej vôli.“ Potom prečítal: A tak sú ľudia slobodní podľa tela... A sú slobodní, aby si vybrali slobodu a večný život prostredníctvom veľkého Prostredníka všetkých ľudí, alebo aby si vybrali zajatie a smrť podľa zajatia a moci diabla.[17] Chlapec potom povedal: „Niektorí moji starší priatelia sa rozhodli fajčiť a užívať drogy, ale my všetci budeme musieť prijať následky svojich skutkov.“ Ukončil so svedectvom, hovoriac: „Vidím, že je to pravda.“ Toto svedectvo niekoho tak mladého bolo tak mocné a hlboko sa dotklo našich sŕdc.

Po tretie, musíme žiť odvážne, v súlade so svetlom a svedectvom, ktoré sme obdržali. Bolo nám prisľúbené, že ten, kto prijíma svetlo a zostáva v Bohu, prijíma viac svetla; a to svetlo je jasnejšie a jasnejšie, až príde dokonalý deň.[18] Vyžaduje si to skutočné úsilie a obeť, aby sme odvážne žili podľa evanjelia. Keď chceli pred niekoľkými rokmi Svätí, ktorí žili blízko Manausu v Brazílii, slúžiť v chráme, museli podstúpiť dvojdňovú plavbu po Amazonke na preplnenom parníku, po ktorej nasledovali dva dni v autobuse cez horúcu džungľu do chrámu v Recife. Keď tam špinaví a unavení dorazili, osprchovali sa, prezliekli do vhodného oblečenia, a okamžite začali svoju službu v chráme. Po niekoľkých dňoch služby Pánovi opäť absolvovali túto dlhú, ťažkú cestu domov. Slová „ja však a môj dom budeme slúžiť Hospodinovi“[19] sa nádherne odrážali v ich skutkoch obetavosti.

Aby sme v týchto nádherných, ale aj náročných časoch získali pokoj, musíme sa učiť pravú náuku, získať čisté svedectvo a žiť odvážne podľa právd evanjelia. Keď žijeme v harmónii so svetlom a pravdou, ktoré učí Ježiš Kristus a Jeho proroci, uvidíme jasnejšie svoje večné určenie. O tom svedčím v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri NaZ 1:35.
2. Pozri Alma 31:5.
3. „The Power of Teaching Doctrine“, *Liahona,* júl 1999, 85.
4. Pozri NaZ 88:12 – 13.
5. „The Light of Christ“, *Liahona,* apríl 2005, 8, 10.

6. Pozri 2. Nefi 33:1; pozri tiež Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation,* komp. Bruce R. McConkieho, 3. diel (1954–56), 1:54.
7. Pozri NaZ 45:9.
8. Pozri 2. Nefi 2:27--28.
9. Pozri M. Russell Ballard, „Pure Testinony“, *Liahona,* november 2004, 40–41.
10. Pozri NaZ 9:7--8.
11. Pozri Moroni 10:4.
12. V *The Teachings of Spencer W. Kimball,* upravené Edwardom L. Kimballom (1982), 389–390.
13. Pozri Mojžiš 6:63.
14. Pozri Alma 30:44.
15. Pozri Enos 1:3.
16. Pozri *Liahona,* november 2004, 41.
17. Pozri 2. Nefi 2:27.
18. Pozri NaZ 50:24.
19. Józua 24:15

Jeden zo zástupu

Starší Dennis B. Neuenschwander
Zo sedemdesiatnikov

Poďme sa pokojne a rázne tlačiť vpred k Spasiteľovi, majúc vieru v to, že sa o nás stará a že má moc nás uzdraviť a zachrániť.

V Lukášovi čítame o žene, ktorá dlhých dvanásť rokov trpela krvotokom. Všetok svoj majetok minula na hľadanie lekárskej pomoci, ale žiadnu nenašla. Táto žena sa v zástupe ľudí dostala k Spasiteľovi, ktorý išiel pred ňou a dotkla sa lemu Jeho rúcha. Ježiš chcel vedieť, kto sa Ho dotkol, lebo cítil, že z Neho vyšla moc. Apoštoli neporozumeli otázke, a spýtali sa: „Majstre, zástupy sa tisnú a tlačia Ťa, [a ty hovoríš: Kto sa ma dotkol?]."[1] Žena sa potom, s veľkým strachom a trasúc sa, priznala, že to bola ona, ktorá sa Ho dotkla a naraz ozdravela. Spasiteľ ju prepustil v pokoji, hovoriac jej, že to vykonala jej viera.

V tomto zaujímavom krátkom príbehu je toho veľa, čo sa môžeme naučiť a o čom môžeme rozmýšľať.

Viem si predstaviť ten zástup. Musel byť veľmi veľký, ako sa tak ľudia tlačili na Ježiša. Musel to byť dokonca veľmi hlučný zástup, ako sa tak ľudia strkali a razili si cestu, snažiac sa o čo najlepší výhľad na Neho. Uvažujem o tom, prečo tam boli. Myslím si, že väčšina prišla zo zvedavosti. Kdekoľvek išiel, predchádzali Ho správy o Jeho príchode a príbehy o Jeho zázrakoch. Asi očakávali, že uvidia niečo neobvyklé, a nechceli si to nechať ujsť. Hoci sa to nespomína, v tom zástupe boli pravdepodobne aj farizeji, ktorí, ako sa zdalo, boli vždy nablízku, hľadajúc príležitosť chytiť Ho do pasce, priviesť Ho do rozpakov či nájsť hocičo, za čo by mohli Ježiša odsúdiť. Je možné, že by niektorí v tom zástupe dokonca prišli, aby sa posmievali?

V zástupe bola žena. Vidím pokornú ženu, snáď dokonca i plachú ženu, ktorá sa odzadu približuje k Spasiteľovi, a potom sa s rozpakmi priznáva, že to ona sa dotkla lemu Jeho rúcha. Bola to žena, ktorá bola kvôli svojim ťažkostiam veľmi unavená a ožobráčená. Zúfalo potrebovala pomoc. Na prvý pohľad toho bolo veľmi málo, čo by ju odlišovalo od hocijakej inej osoby v tom zástupe. Nikto sa ju nepokúsil zastaviť, keď sa blížila k Ježišovi. Apoštoli si ju isto ani nevšimli, a ani sa ju nepokúsili zastaviť. Ale bolo tam niečo, v čom sa v ten deň odlišovala od všetkých ostatných v zástupe. Hoci bola skrytá v tom obrovskom zástupe, tlačila sa odhodlane a potichu vpred s jediným cieľom: prísť k Spasiteľovi, majúc vieru v to, že On má moc uzdraviť ju, že On sa o ňu postará a zareaguje na jej potrebu. V tejto jedinej veci sa odlišovala od zástupu. Zástup prišiel, aby videl, ale tá žena prišla, aby bola uzdravená.

V písmach sa nachádzajú iné zaujímavé príbehy o verných ľuďoch v zástupe. Alma bol jedným zo zlovoľných kňazov kráľa Noácha. Títo muži boli opísaní ako tí, ktorí sa pozdvihovali v pýche svojich sŕdc, boli lenivi a uctievali modly, ktorí ľuďom hovorili klamlivé a márne slová.[2] Zvrátili cesty Pána, pretože nepoužili svoje srdcia k tomu, aby porozumeli.[3] Keď Abinadi predniesol svoje posolstvo o pokání, vysmiali ho a nakoniec ho zabili. Toto bol skutočne zlý zástup. Ale predsa, ako poukazujú písma, bol medzi nimi jeden[4], ktorý uveril. Jedine Alma prijal a uveril tomu, čo Abinadi učil. S odvahou vykročil zo zástupu, aby nasledoval Pána. Tento jediný muž zo zástupu mal nesmierny vplyv na uberanie sa Nefitskej histórie.

Jeden z najznámejších zástupov v Knihe Mormonovej je ten, ktorý obýval veľkú a nesmiernu budovu v Lechího videní stromu života. Táto budova bola naplnená ľuďmi, starými i mladými,

mužmi i ženami, ktorí sa posmievali a ukazovali prstom na tých, ktorí požili z ovocia toho stromu.[5] Nanešťastie, niektorí z tých, ktorí okúsili ovocie, počúvli zástup a odpadli na zakázané cesty, a boli stratení[6]. Ale predsa tam boli aj iní, ktorí požili z ovocia, a nedbali na zástup.[7] Títo boli tí jediní, ktorí sa tešili z plných požehnaní stromu života.

Tieto príbehy v skutočnosti nie sú o zástupoch, ale o jednotlivcoch v týchto zástupoch. Sú skutočne o vás a o mne. Všetci sme v zástupoch tohto sveta. Takmer všetci sme ako tá žena, ktorá, navzdory zástupu, prišla k Spasiteľovi. Všetci máme vieru v to, že sa stačí len dotknúť, a to prinesie uzdravenie našim boľavým dušiam a úľavu našim najskrytejším potrebám[8]. Noví členovia Cirkvi v mnohých krajinách sú často ako Alma. Počujú slová života, aj keď ich nepočuje nikto iný z ich rodiny či z okruhu ich priateľov. A predsa majú stále odvahu prijať evanjelium a držať si svoj kurz skrz zástupy. Myslím si, že každý z nás rozumie tomu, čo to znamená požiť ovocie stromu života, ktoré nás napĺňa, bez toho, aby sme sa pozerali a počúvali tých, ktorí sa posmievajú, a čo to znamená vynaložiť všetku odvahu a nedbať na nich.

Predierať sa zástupmi sveta môže byť zložité a môže vyvolávať pocit osamelosti. Ich vláčenie a ťahanie tých, ktorí túžia vykročiť k niečomu lepšiemu môže byť veľmi silné, a prekonať to veľmi zložité.

Kto lepší než Spasiteľ môže dosiahnuť, podporiť a napokon zachrániť toho jedného v zástupe? On rozumie tomu, čo to znamená zotrvávať v neúctivom zástupe a stále zostať v pravde. Zástupy sveta Ho nepoznali, hovoriac, že „nemal postavu ani dôstojnosť“ a „ani výzor, aby sme po ňom túžili“[9]. Kráľ Benjamín hovorí, že svet ho bude považovať za človeka[10]. Izaiáš týmito slovami ešte viac opisuje Kristovo miesto v zástupoch sveta:

„Opovrhnutý bol a opustený ľuďmi, muž bolestí, ktorý poznal nemoci ..., opovrhnutý bol, a nevážili sme si ho.

Ale ón niesol naše nemoci, vzal na seba naše bolesti. My sme sa nazdali, že je zasiahnutý, Bohom bitý a strápený.“[11]

Nefi píše, že svet, pre neprávosť svoju, ho bude súdiť, akoby bol ničím[12].

A predsa len nakoniec tento Prvorodený Syn Boží, ktorý je často nesprávne posudzovaný a nepochopený, sa objaví a bude jedným zo zástupu, ako Pomazaný, Spasiteľ a Vykupiteľ sveta. Toto objavenie sa je pokorne predpovedané v Spasiteľovom vlastnom vyhlásení istým veľkňazom a starším, že „kameň, ktorý zavrhli stavitelia, stal sa uholným kameňom“[13].

Moji drahí bratia a sestry, modlím sa o to, nech každý z nás môže bezpečne prejsť skrz zástupy tohto sveta. V akýchkoľvek životných okolnostiach, poďme sa pokojne a rázne tlačiť vpred k Spasiteľovi, majúc vieru v to, že sa o nás stará a že má moc nás uzdraviť a zachrániť. Dbajme na Jeho slová života a úplne, neustále a s odvahou požívajme ovocie, ktoré od Neho prichádza. V mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Lukáš 8:45.
2. Pozri Mosiáš 11:5--11.
3. Pozri Mosiáš 12:25--27.
4. Pozri Mosiáš 17:2.
5. Pozri 1. Nefi 8:27.

6. Pozri 1. Nefi 8:28.
7. Pozri 1. Nefi 8:33.
8. Pozri Lukáš 4:18.
9. Izaiáš 53:2.
10. Pozri Mosiáš 3:9.
11. Izaiáš 53:3 – 4.
12. Pozri 1. Nefi 19:9.
13. Matúš 21:42.

Dnešok
Starší Lance B. Wickman
Zo sedemdesiatnikov

Pokiaľ žijeme dnes tak, aby sme si mohli robiť nárok na očisťujúcu milosť uzmierenia, budeme naveky žiť s Bohom.

Pred troma týždňami som vstúpil do včerajška. V tom momente som znovu objavil dnešok. A práve o dnešku by som rád hovoril.

Cirkevné poverenie ma zaviedlo cez široké obzory Pacifiku až do Vietnamu. Pre mňa to však bol viac než let za oceán. Bol to krok do minulosti. Pred viac ako 40 rokmi som na vojnových poliach v tejto krajine slúžil ako veliteľ pechoty. V mysli som mal po celé tie desaťročia vryté spomienky na toto miesto, na jeho ľudí a na svojich druhov v zbrani, s ktorými som slúžil. Jákob kedysi napísal: Náš život uplynul, ako . . . sen (pozri Jákob 7:26). Tak som sa cítil aj ja. A teraz som sa skoro po polstoročí vracal zo svojej siene spomienok na oné pamätné miesto. Keď som svoju Cirkevnú úlohu dokončil, rozhodol som sa znovu navštíviť miesta, kde sa odohrávali zúfalé boje. Spolu so svojou drahou manželkou som sa vydal na túto púť.

Neviem čo presne som po všetkých tých rokoch očakával, že nájdem. Našiel som však to, čo som vôbec neočakával. Namiesto vojnou zničených ľudí som našiel mladých, životom kypiacich obyvateľov. Namiesto krajiny zjazvenej výbuchmi granátov som našiel pokojné, zelenajúce sa polia. Dokonca aj džungľa bola pokrytá novým porastom. Asi som napoly očakával, že nájdem včerajšok, ale našiel som dnešok a prísľub svetlého zajtrajška. Pripomenul som si, že „večer sa rozšíri plač, ale ráno je plesanie“ (Žalm 30:6).

Keď som opäť vstúpil na pole a prešiel som sa po cestičke v džungli, v duchu som znova začul rachot guľometu, svišťanie šrapnelov a výstrely ručných zbraní. Znovu som videl opálené mladé tváre kamarátov, ktorí „položili na oltár vlastné životy“ (Príhovor Abraháma Lincolna v Gettysburgu). A spomenul som si konkrétne na jedného--na jeden konkrétny deň, 3. apríla 1966, na veľkonočnú Kvetnú nedeľu--takmer na deň presne pred 42 rokmi.

Náš pechotný prápor bol vo Vietname už niekoľko mesiacov. Bol som poručíkom, veliteľom streleckej čaty. Skoro neustále sme boli zapojení do bojových operácií. Keď oného dňa vyšlo slnko, náš prápor bol hlboko na nepriateľskom území. Skoro hneď sme vyslali prieskumnú hliadku pozostávajúcu z 10 mužov. Jedným z nich bol seržant Arthur Morris. Pri prestrelke bolo zranených niekoľko mužov, vrátane seržanta Morrisa, ktorý utrpel ľahké povrchové zranenie. Nakoniec členovia hliadky dokrívali naspäť k našej línii.

Rádiom sme zavolali zdravotnícku evakuačnú helikoptéru. Keď sme nakladali zranených do vrtuľníka, naliehal som na seržanta Morrisa, aby tiež nastúpil. On sa bránil. Znovu som ho nabádal. A on znovu odmietol. Ešte raz som ho vyzval. A on znovu odmietol. Nakoniec som povedal: „Seržant Morris, nastúpte do vrtuľníku.“

On sa na mňa pozrel a v očiach mal úprimnú prosbu. „Prosím, pane,“ povedal, a potom dodal slová, ktoré ma budú naveky prenasledovať: *„Nemôžu zabiť takého starého mazáka, ako som ja.“*

Celá tá scéna sa mi vryla do pamäti ako nejaký živý obraz bitky: lúka v džungli; netrpezlivo rotujúce lopatky helikoptéry; pilot, ktorý sa na mňa díva s otázkou v očiach; a môj kamarát, ktorý ma prosí, aby mohol zostať so svojimi druhmi. Povolil som. Pokynul som vrtuľníku, a ten odletel aj so šancou dožiť sa zajtrajška. Než toho dňa slnko zapadlo, bol môj drahý priateľ, seržant Arthur Cyrus Morris, mŕtvy, zasiahnutý nepriateľskou strelou. A v duchu, ako ozvenu, znovu a znovu počujem jeho slová: „Nemôžu zabiť, nemôžu zabiť, nemôžu zabiť . . .“

Samozrejme, že sa v istom zmysle strašne mýlil. Smrteľnosť je veľmi krehká. Iba jeden tep srdca, jediné nadýchnutie oddeľuje tento svet od sveta budúceho. V jednej chvíli bol môj priateľ človekom plným života; v ďalšej chvíli bol jeho nesmrteľný duch preč a opustil smrteľnú schránku ako hromadu neživej hmoty. Smrť je závoj, ktorým každý z nás musí prejsť, a podobne ako seržant Arthur Morris, nikto z nás nevie, kedy k tomu dôjde. Medzi všetkými tými problémami, s ktorými sa stretávame je možno tým *najviac zavádzajúcim pocit, že smrteľnosť trvá naveky,* a z toho plynúci názor, že usilovať sa o odpustenie a odpúšťať, čo podľa evanjelia Ježiša Krista patrí k hlavným účelom smrteľnosti, môžeme odložiť až na zajtra.

Amulek v Knihe Mormonovej učil túto hlbokú pravdu:

Lebo hľa, tento život je dobou na to, aby sa ľudia pripravili na stretnutie s Bohom; áno, pozrite tento *deň tohto života* je dňom na to, aby ľudia vykonávali práce svoje.

A preto, nalieham na vás, aby ste neodkladali deň pokánia svojho až na koniec.

Lebo rovnaký duch, ktorý ovláda telá vaše v dobe, keď opúšťate tento život, ten rovnaký duch bude ovládať telá vaše aj v onom večnom svete (pozri Alma 34:32--34; zvýraznenie pridané)

Aký výstižný výraz Amulek používa--„*deň* tohto života“! Apoštol Jakub to vyjadril takto: „Veď neviete, čo bude zajtra s vaším životom; ste para, ktorá sa na krátko ukáže, a potom zmizne“ (Jakub 4:14). A človek, ktorým sme, keď opúšťame tento život, je človekom, ktorým budeme, keď vstúpime do života budúceho. Našťastie máme dnešok.

Seržant Morris sa strašne mýlil, ale mal tiež veľkolepú pravdu! Sme naozaj nesmrteľní v tom zmysle, že Kristovo uzmierenie víťazí nad smrťou, fyzickou i duchovnou. A *pokiaľ* žijeme *dnes* tak, aby sme si mohli robiť nárok na očisťujúcu milosť uzmierenia, budeme žiť s Bohom naveky. Tento život nie je časom na to, aby sme získavali a hromadili, ale časom na to, aby sme dávali a niečím sa stávali. Smrteľnosť je vojnovým poľom, na ktorom sa stretáva spravodlivosť a milosrdenstvo. Nemusia sa však stretávať ako protivníci, pretože sú zmierení vďaka uzmiereniu Ježiša Krista pre všetkých tých, ktorí využívajú dnešok múdro.

A tak je na vás a aj na mne, aby sme *hľadali* a aj *ponúkali* odpustenie--aby sme činili pokánie a prejavovali pravú lásku druhým--čo nám umožní prejsť dvermi, ktoré Spasiteľ otvára, a tak prekročiť prah z tohto života do povýšenia. *Dnešok* je dňom, kedy máme odpúšťať poklesky druhým s istotou, že Pán tak odpustí tie naše. Lukáš príznačne napísal: „Buďte teda *milosrdní*“ (Lukáš 6:36; zvýraznenie pridané). Aj keď nám tu môže dokonalosť unikať, môžeme byť milosrdnými. A na záver, činiť pokánie a odpúšťať patrí medzi hlavné požiadavky, ktoré od nás Boh žiada.

Moja cesta späť v čase skončila, a ja som sa díval na oné pokojné polia dneška a videl som v ich úrodnosti zasľúbenie zajtrajška. Myslel som na svojho priateľa, seržanta Arthura Cyrusa Morrisa. Myslel som na tú osudnú Kvetnú nedeľu včerajška. A bol som hlboko vďačný za

Vykupiteľa z veľkonočného rána, ktorý nám dáva život, ktorý zostúpil pod všetky veci, a tým nám umožnil, aby sme povstali nad všetky veci--zajtra, pokiaľ ale využijeme dnešok. V mene Ježiša Krista, amen.

Kniha s prísľubom
Starší Craig C. Christensen
Zo sedemdesiatnikov

Modlím sa za to, aby sme aj naďalej používali Knihu Mormonovu: Ďalšie svedectvo o Ježišovi Kristovi pri zdieľaní posolstva evanjelia s rodinou a priateľmi.

Drahí bratia a sestry, bolo pre mňa posvätnou výsadou pripojiť sa k vám pri vyjadrení podpory prezidentovi Thomasovi S. Monsonovi, jeho radcom v Prvom predsedníctve a Dvanástim apoštolom ako prorokom, vidcom a zjavovateľom. Svedčím o tom, že proroci hovoria tak ako sú k tomu pohnutí Duchom Svätým.

A že čokoľvek povedia, keď budú pohnutí Duchom Svätým, bude písmom, vôľou Pána, mysľou Pána, ... a mocou Božou k spaseniu (pozri NaZ 68:3--4).

Ako členovia Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní máme prospech a požehnania z toho, že máme živé písmo, ktoré je hlásané tými, ktorí boli ustanovení za prorokov, a tiež aj kanonizované písma nachádzajúce sa v Biblii, Knihe Mormonovej, Náuke a zmluvách a v Drahocennej perle. Prorok Nefi napísal, že jeho duša sa teší z písiem a srdce jeho nad nimi neustále premýšľa a píše ich na poučenie a k prospechu jeho detí (pozri 2. Nefi 4:15). Písané písma, obzvlášť Kniha Mormonova, nás vedú k tomu, aby sme verili v Boha a boli s ním zmierení skrze uzmierenie Krista, Jeho Jednorodeného Syna (pozri Jákob 4:11).

Pred niekoľkými mesiacmi som mal spolu s priateľom príležitosť dať spolupracovníkovi, ktorý nie je členom Cirkvi, sadu písiem.

Vedeli sme, že to môže pre neho udalosť, ktorá zmení jeho život---a tiež tie naše---a tak sme mu dali na každý zväzok vyraziť jeho meno. Keď sme mu dávali tieto posvätné záznamy, bolo zrejmé, že bol hlboko dojatý významom a úprimnosťou nášho daru. Niekoľko minút si pozorne bez slova prezeral každú knihu, pohládzal jej obal a otočil zopár strán.

Uvedomovali sme si dôležitosť tohto okamihu a pomohli sme mu nalistovať titulnú stranu Knihy Mormonovej a začali vysvetľovať, že Kniha Mormonova je ďalším svedectvom či svedkom Ježiša Krista. A on sa potom spýtal na to čo si želajú počuť všetci členovia s misionárskou mysľou: „Prečo okrem Biblie potrebujeme ďalšieho svedka Ježiša Krista?“ Než aby sme mu rýchlo odpovedali, spýtali sme sa ho, prečo by to podľa neho mohlo byť dôležité. Jeho odpoveď sa zdala byť ešte inšpirovanejšou než jeho otázka. Povedal, že vzhľadom na to, že existuje tak veľa rôznych verzií Biblie a jej učení, potrebujeme akýsi vysvetľujúci hlas, niečo, čo nám pomôže lepšie porozumie Biblii. Jeho postreh nám otvoril dvere k tomu, aby sme sa s ním podelili o pocity a svedectvá ohľadom Biblie a Knihy Mormonovej.

Najskôr sme vyjadrili svoju úctu a hlbokú oddanosť náukám a učeniam Biblie, obzvlášť Nového zákona. To, že máme možnosť čítať mnohé Spasiteľove slová, ktorý ma učil evanjelium počas Svojej pozemskej služby nás posilňuje, pomáha nám Ho poznať a učí nás, že sa Mu môžeme viac podobať. Potom sme prehlásili, že podobne ako Biblia, je aj Kniha Mormonova ďalším dôkazom, že Boh miluje všetky Svoje deti a že pre nás pripravil spôsob ako sa vrátiť a žiť s Ním znova. Strávili sme ďalšiu hodinu rozprávaním o mnohých aspektoch Knihy Mormonovej, vrátane jej histórie a božského pôvodu. Dovoľte mi, aby som sa s vami podelil o niekoľko myšlienok, o ktorých sme hovorili.

Kniha s prísľubom

Najskôr sme vysvetlili, že Kniha Mormonova je kniha s prísľubom. Napriek tomu, že to jej história sama potvrdzuje, je to kniha, ktorá je dôležitá ako písma a má byť prijímaná a čítaná pod vplyvom Ducha Svätého. Všetkým tým, ktorí študujú jej učenia a premýšľajú o nich je daný prísľub nachádzajúci sa v poslednej kapitole Moroniho (pozri Moroni 10:3--4), a tiež v úvode Knihy Mormonovej, kde čítame: Vyzývame všetkých ľudí všade, kde sú, aby čítali Knihu Mormonovu, premýšľali vo svojich srdciach o posolstve, ktoré obsahuje, a potom sa spýtali Boha, Večného Otca, v mene Krista, či je tá kniha pravdivá. Tí, ktorí sa vydajú týmto smerom a požiadajú s vierou, obdržia svedectvo o tejto pravde a božskosti prostredníctvom moci Ducha Svätého. Potom sme strávili zopár minúť učením o modlitbe a o tom ako môže Duch Svätý hovoriť k našim srdciam a potvrdiť to, že Kniha Mromonova je pravdivá.

Kniha s účelom

Potom sme hovorili o tom, že Kniha Mormonova je kniha s účelom. Na prvej strane sme prečítali, že Kniha Mormonva bola napísaná cestou prikázania a duchom proroctva a zjavenia, aby prišla darom a mocou Božou a aby presvedčila každého z nás, že Ježiš je Kristus, Večný Boh. V osobnom vyjadrení tohto účelu, Nefi, ako jeden z autorov Knihy Mormonovej, napísal, že naplnením jeho zámeru je, aby presvedčil ľudí, aby prišli k Bohu Abrahámovmu a Bohu Izákovmu, a Bohu Jákobovmu, a boli spasení (pozri 1. Nefi 6:4).

Kniha, ktorá učí o veľkom pláne šťastia

Ďalej sme vysvetlili to, že Kniha Mormonova je knihou, ktorá učí o veľkom pláne šťastia (pozri Alama 42:8; pozri tiež verše 5, 13, 31; 2. Nefi 9). Hlbokými a zrozumiteľnými výrokmi učí Kniha Mormonova zmyslu života, tomu, odkiaľ sme prišli a čo sa stane, keď zomrieme. Učíme sa tu o viere v Ježiša Krista a o Jeho zmiernej obeti, o pokání, o dôležitosti krstu ponorením a o dare a moci Ducha Svätého. Štúdiom a hodovaním na náukách Knihy Mormonovej získavame dokonalý jas nádeje a lásku k Bohu a k všetkým ľuďom s túžbou vytrvať až do konca, aby sme mohli mať život večný (pozri 2. Nefi 31:20).

Kniha, ktorá svedčí o tom, že Ježiš je Kristus

Čo je však najdôležitejšie, prehlásili sme, že Kniha Mormonova je kniha, ktorá svedčí o tom, že Ježiš je Kristus, Spasiteľ sveta. Veľkí proroci v Knihe Mormonovej vydávali posvätné svedectvá o tom, že Ježiš Kristus je Stvoriteľom zeme (pozri Mosiáš 3:8), Vykupiteľ ľudstva (pozri Helaman 5:9--12), a Jednorodený Otcov (pozri 1. Nefi 11:18--21; Jákob 4:11). Títo proroci z Kinhy Mormonovej Ho poznali, tak ako Abrahám a Mojžiš, a obdržali a učili Jeho večné evanjelium. Keď čítame a študujeme ich slová, znova získavame hlbšie poznanie o Spasiteľovej nesmiernej láske, o Jeho dokonalom živote a príklade a o požehnaniach Jeho veľkej zmiernej obete.

Kniha, ktorá potvrdzuje prorocké poslanie Josepha Smitha

Potom sme svedčili o tom, že Kniha Mormonova je hmatateľným dôkazom toho, že Joseph Smith bol vyvolený rukou Pána, aby znovuzriadil Cirkev Ježiša Krista na zemi v týchto neskorších dňoch. Ako to stojí v úvode Knihy Mormonovej, tí, ktorí obdržia toto božské svedectvo od Ducha Svätého, poznajú tiež prostredníctvom tej istej moci, že Ježiš Kristus je

Spasiteľ sveta, že Joseph Smith je zjavovateľ a prorok v týchto posledných dňoch a že Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní je Pánovo kráľovstvo znovu založené na zemi.

Od doby, kedy sa Samuel Smith vydal kázať evanjelium s niekoľkými novými výtlačkami, Kniha Mormonova požehnala životy miliónov ľudí na celom svete. Modlím sa za to, aby sme aj naďalej používali Knihu Mormonovu: Ďalšie svedectvo o Ježišovi Kristovi pri zdieľaní posolstva evanjelia s rodinou a priateľmi. Ak budeme činiť tak ako v tomto prípade s mojim drahým priateľom, mnohí zareagujú s veľkým záujmom, aby sa dozvedeli viac o živote a misii Spasiteľa a o Jeho veľkom pláne šťastia pre každého z nás.

Vydávam svoje posvätné svedectvo o tom, že Kniha Mormonova je pravdivá. Je to kniha, ktorá do môjho života vniesla mocnú zmenu. Ja viem, že Boh žije. Ježiš je Kristus. Jeho evanjelium bolo znovuzriadené na zemi. Prezident Thomas S. Monson je v tejto dobe Jeho prorok a žijúci hovorca. Duch, ktorého pociťujem, keď každý deň čítam, premýšľam a modlím sa o Knihe Mormonovej, posilňuje porozumenie a svedectvo o týchto veciach a uisťuje ma, že sú pravdivé. Pokorne vám zanechávam toto svedectvo a svoje osobné svedectvo v mene Ježiša Krista, amen.

Dcéry Božie

Starší M. Russell Ballard
Z Kvóra dvanástich apoštolov

V živote nie je dôležitejšia a trvalejšia úloha než je materstvo.

Bratia a sestry moja manželka Barbara nedávno podstúpila operáciu chrbtice a nemohla dvíhať veci, otáčať sa či sa zohnúť. A tak som teda ja dvíhal veci, otáčal sa a zohýnal sa viac ako kedykoľvek predtým---a vďaka tomu som si začal viac vážiť toho, čo ženy, a obzvlášť vy matky, robíte vo svojich domácnostiach každý deň.

Zatiaľ čo ženy žijú v domácnostiach za rozdielnych okolností---vydaté, slobodné, ovdovelé či rozvedené, niektoré s deťmi a iné bez nich---všetky sú milované Bohom a On má plán pre Svoje spravodlivé dcéry, aby obdržali najvyššie požehnania večnosti.

Dnes popoludní by som rád zameral svoje slová predovšetkým na matky, konkrétne na mladé matky.

Ako mladý otec som sa naučil aká náročná je úloha materstva. Desať rokov som slúžil ako radca, a potom ako biskup. Počas tej doby sme boli požehnaní šiestimi z našich siedmich detí. Barbara bola často vyčerpaná, keď som sa v nedeľu večer vracal domov. Snažila sa mi vysvetliť aké to je sedieť v zadnom rade na zhromaždení Večere Pána s našou mladou rodinou. Potom nadišiel deň, kedy som bol uvoľnený. Potom, čo som 10 rokov sedával na pódiu, som teraz sedel so svojou rodinou v zadnom rade.

Spevácky zbor zložený z matiek mal na starosti hudbu, a ja som zostal sedieť sám so šiestimi deťmi. Nikdy v živote som nebol tak zamestnaný. Na oboch rukách som mal bábky, ale to moc nefungovalo. Vysypali sa mi obilné lupienky, a to ma priviedlo do rozpakov. Maľovanky tiež nezabavili deti tak ako by mali.

Potom ako som takto zápasil s deťmi až do konca zhromaždenia, pozrel som na Barbaru, a ona ma sledovala a usmievala sa. Naučil som sa vážiť si viac to čo vy všetky drahé matky robíte tak dobre a tak verne!

O generáciu neskôr som ako starý otec sledoval aké obete prinášali pri výchove svojich detí moje dcéry. A teraz, pri ďalšej generácii, s úžasom sledujem tlaky, ktoré pôsobia na moje vnučky, keď vedú svoje deti v tomto rušnom a náročnom svete.

Po tom ako som pozoroval a vcítil som sa do týchto troch generácií matiek a premýšľal som o svojej drahej mame, s istotou viem, že v živote nie je dôležitejšia a trvalejšia úloha než je materstvo.

Neexistuje *žiaden* perfektný spôsob ako byť dobrou matkou. Každá situácia je jedinečná. Každá matka má iné výzvy, rozdielne zručnosti a schopnosti, a celkom isto iné deti. Rozhodnutia sú rozdielne a jedinečné pre každú matku a každú rodinu. Mnohé sú schopné byť „matkami na plný úväzok“, aspoň počas rokov, ktoré sú pre formovanie ich detí najdôležitejšie, a mnohé iné by nimi radi boli. Iné možno musia pracovať na čiastočný či plný úväzok; niektoré môžu pracovať doma; niektoré musia rozdeliť svoje životy na čas, kedy sú doma s rodinou a kedy sú v práci.

Najdôležitejšie je však to, že matka hlboko miluje svoje deti a v súlade s oddanosťou k Bohu a k svojmu manželovi ich kladie nad všetko iné.

Ohromuje ma nespočetné množstvo matiek, ktoré poznali aké dôležité je sústrediť sa na to, čo sa dá urobiť iba v určitom období života. Pokiaľ dieťa žije s rodičmi 18 až 19 rokov, predstavuje to iba jednu štvrtinu života rodiča. A prvé roky života dieťaťa, ktoré sú pre jeho rozvoj vôbec najdôležitejšie, predstavujú menej než jednu desatinu normálneho života rodiča. Je veľmi dôležité sústrediť sa na naše deti v tomto veľmi krátkom období, keď sú s nami a snažiť sa, s Pánovou pomocou, naučiť ich všetko čo môžeme predtým ako opustia naše domovy. Táto z hľadiska večnosti dôležitá práca prináleží rovnako matkám aj otcom. Som vďačný za to, že dnes sú mnohí otcovia viac zapojený do životov svojich detí. Verím však, že materské inštinkty a to ako intenzívne sú matky zapojené do výchovy svojich detí, bude vždy dôležitým kľúčom k tomu ako sa im bude dariť. Slovami prehlásenia o rodine: „Matky sú predovšetkým zodpovedné za výchovu svojich detí" („Rodina: Prehlásenie svetu", 3560 176 Slovak).

Je potrebné mať na pamäti, že oddať sa naplno materstvu a dávať deti na prvé miesto môže byť ťažké. Vďaka štvorgeneračným skúsenostiam v našej rodine a vďaka rozhovorom s matkami malých detí v Cirkvi viem niečo o tom ako sa matka cíti pri svojom úsilí byť doma s malými deťmi. Prežíva okamihy veľkej radosti a neuveriteľného naplnenia, ale tiež okamihy pocitov nedostatočnosti, monotónnosti a frustrácie. Matky môžu mať pocit, že získavajú iba malé alebo vôbec žiadne uznanie za rozhodnutie, ktoré učinili. Niekedy to vyzerá, že ani manželia nemajú tušenia aké nároky sú kladené na ich manželky.

My ako Cirkev prechovávame nesmiernu úctu a vďaku k vám, matkám malých detí. Prajeme si, aby ste boli šťastné a úspešné vo svojich rodinách a aby ste získali uznanie a podporu, ktorú potrebujete a ktorú si zasluhujete. Dovoľte mi preto, aby som dnes položil a stručne zodpovedal štyri otázky. Aj keď moje odpovede môžu vyzerať veľmi jednoducho, pokiaľ sú tieto jednoduché rady nasledované, môže to mať veľký prínos pre život matky.

Prvá otázka: Čo môžete urobiť *vy*, mladé matky, aby ste obmedzili stres a viac sa tešili zo svojej rodiny?

Najprv si uvedomte, že radosti materstva prichádzajú v momentoch. Budete mať ťažké a frustrujúce chvíle. Ale uprostred ťažkostí sú aj žiarivé momenty radosti a zadosťučinenia.

Spisovateľka Anna Quindlenová nám pripomína, aby sme v rýchlosti neobchádzali tieto letmé momenty. Povedala: „Najväčšou chybou, ktorú som [ako rodič] urobila je to čo robí väčšina z nás . . . Neprežívala som dostatočne daný okamih. Obzvlášť jasné je to teraz, keď je ten okamih už preč a je zachytený iba na fotografiách. Mám jednu fotografiu [mojich troch detí] ako vo veku šiestich, štyroch a jedného roku sedia jedného letného dňa na deke na tráve v tieni hojdačky. A kiež by som si tiež spomenula na to, čo sme mali na jedenie a o čom sme sa rozprávali a ako zneli ich hlasy, a ako vyzerali, keď tej noci spali. Kiež by som sa tak neponáhľala v snahe urobiť ďalšiu povinnosť: večeru, kúpanie, čítanie knihy a uloženie do postele. Kiež by som si trošku viac cenila toho, čo sa dialo a menej sa starala o to, aby som to všetko stihla" (*Loud and Clear* [2004], 10--11).

Po druhé, nepreplňajte svoj život či život vašich detí. Žijeme vo svete naplnenom možnosťami. Ak nie sme opatrní, každá minúta nášho času bude naplnená spoločenskými podujatiami, štúdiom, cvičením, knižnými klubmi, vystrihovaním a lepením obrázkov, Cirkevnými povolaniami, hudbou, športom, internetom a našimi obľúbenými televíznymi programami. Jedna

matka mi hovorila o dobe, kedy mali jej deti každý týždeň 29 naplánovaných aktivít: hudobná výchova, skauting, tanec, baseball, denné tábory, futbal, umelecké krúžky a pod. Pripadala si ako taxikár. Nakoniec zvolala rodinnú schôdzu a oznámila: „S niečím sa musíme rozlúčiť; nemáme čas sami pre seba, a tiež nemáme čas jeden pre druhého." Rodiny potrebujú neorganizované chvíle, kedy sa môžu upevňovať vzťahy, kedy môžu rodičia skutočne plniť svoje povolanie. Nájdite si čas počúvať, smiať sa a hrať sa spolu.

Po tretie, aj keď sa snažíte zbaviť nadbytočných úloh, sestry, nájdite si nejaký čas pre seba, aby ste rozvíjali svoje dary a záujmy. Vyberte si jednu alebo dve veci, ktoré by ste sa radi naučili a ktoré vás obohatia vo vašom živote, a urobte si na ne čas. Vodu nemožno čerpať z prázdnej studne a pokiaľ si nevyčleníte nejaký čas na to, čo vám doplní zásoby, budete môcť dávať čím ďalej tým menej druhým, dokonca aj vašim deťom. Vyvarujte sa užívaniu akýchkoľvek látok, o ktorých sa mylne domnievate, že vám toho pomôžu viac zvládnuť. A nenechajte sa polapiť tým, čo mrhá vašim časom a otupí vašu myseľ, ako sú televízne seriály alebo surfovanie po internete. Obráťte sa s vierou na Pána a budete vedieť čo máte robiť a ako to máte robiť.

Po štvrté, modlite sa, študujte a učte evanjelium. Modlite sa úprimne za svoje deti a za svoju úlohy matky. Rodičia sa modlia jedinečným a úžasným spôsobom, lebo sa modlia k Večnému Rodičovi nás všetkých. Veľká moc sa skrýva v modlitbe, ktorá v podstate hovorí toto: „Sme rodičmi-správcami nad Tvojimi deťmi, Otec; prosím, pomôž nám vychovať ich tak ako by si ich vychoval Ty."

Druhá otázka: Ako môže manžel viac podporovať svoju manželku a matku svojich detí?

Po prvé, prejavujte viac vďačnosti a vyjadrujte viac uznania za to, čo vaša manželka robí každý deň. Všímajte si veci a často hovorte ďakujem. Naplánujte si občas spoločný večer len pre vás dvoch.

Po druhé, venujte pravidelne čas rozhovorom so svojou manželkou o potrebách detí a o tom čo môžete urobiť.

Po tretie, dajte občas svojej manželke „deň voľna". Jednoducho prevezmite domácnosť a poskytnite manželke oddych od jej každodenných povinností. Keď na chvíľu prevezmete prácu v domácnosti, veľmi to prehĺbi vašu vďačnosť za to čo robí vaša manželka. Môže to znamenať, že budete zdvíhať veľa vecí, veľa sa otáčať a ohýbať!

Po štvrté, keď prídete domov z práce, zaujmite aktívnu rolu vo vašej rodine. Nedávajte prednosť práci, priateľom či športu pred počúvaním, hraním sa a učením s vašimi deťmi.

Tretia otázka: Čo môžu robiť deti, dokonca aj malé deti? Vy deti ma teraz prosím počúvajte, toto sú niektoré jednoduché veci, ktoré môžete robiť, aby ste pomohli svoje mame.

Môžete si upratať hračky, keď sa prestanete s nimi hrať a keď budete trochu starší, môžete si ustlať posteľ, pomôcť s riadom a ďalšími domácimi prácami -- bez toho, aby ste o to boli žiadané.

Môžete častejšie poďakovať, keď dojete dobré jedlo, keď vám rodičia prečítajú večer rozprávku alebo keď máte v skrini čistú bielizeň.

Ale predovšetkým môžete maminku častejšie objať okolo pliec a povedať jej ako ju milujete.

Posledná otázka. Čo môže urobiť Cirkev?

Je toho veľa čo môže Cirkev ponúknuť matkám a rodinám, ale cieľom mojej dnešnej prednášky je navrhnúť, aby biskupstvá a členovia zborových rád obzvlášť dohliadali na to a boli ohľaduplní ohľadom toho, čo sa týka nárokov na čas mladých matiek a ich rodín. Spoznajte ich a buďte múdri v tom o čo ich požiadate v tomto období ich životov. Almova rada svojmu synovi Helamanovi sa vzťahuje aj na nás v dnešnej dobe: Hľa, hovorím ti, že malými a prostými vecami sa uskutočňujú veci veľké (pozri Alma 37:6).

Dúfam, že vy všetky drahé sestry, vydaté či slobodné, nebudete nikdy pochybovať o tom či máte nejakú hodnotu v očiach Pána a vedúcich Cirkvi. Máme vás radi. Vážime si vás a sme vďační za váš vplyv pri zachovávaní rodiny a v pomoci pri raste a duchovnej vitality Cirkvi. Pamätajme na to, že „rodina je stredobodom Stvoriteľovho plánu pre večné určenie Jeho detí" (Rodina: Prehlásenie svetu, 35602 Slovak). Písma a učenia prorokov a apoštolov pomáhajú všetkým členom rodiny pripraviť sa na to, aby boli spolu teraz a po celú večnosť. Modlím sa o to, aby Boh aj naďalej požehnával ženy Cirkvi, aby nachádzali radosť vo svojej posvätnej úlohe dcér Božích.

A teraz, na záver, by som rád pripojil svoje svedectvo o prorockom povolaní prezidenta Monsona. Poznám ho od doby, keď on mal 22 rokov a ja som mal 21 rokov. To je 58 rokov. Bol som svedkom toho ako ho ruka Pána pripravovala na tento deň, aby predsedal nad Cirkvou ako prorok a prezident. A pripájam svoje svedectvo, ku všetkým ostatným svedectvám, ktoré boli počas tejto konferencie vydané, o jeho zvláštnom povolaní za prezidenta Cirkvi a pridávam svoje svedectvo k ostatným o tom, že Ježiš je Kristus a toto je Jeho Cirkev. My robíme Jeho prácu a o tom svedčím v mene Pána Ježiša Krista, amen.

Hojne požehnaní
Prezident Thomas S. Monson

Naše svedectvá sa posilnili. Verím, že všetci sme ešte ochotnejší žiť podľa zásad evanjelia Ježiša Krista.

Zúčastňujem sa konferencií už dlhú dobu. Myslím ale, že som sa ešte nikdy necítil tak bohato požehnaný ako počas tohto zasadania. Mali sme mnoho rečníkov, ktorí síce hovorili svižne, ale každý z nich sa dotkol nejakej veľmi dôležitej témy. Mali sme tu švédsky stôl bohato prestretý vierou, láskou a radami. Uplatňujme teda tieto veci vo svojich životoch.

Brat Ballard, pred niekoľkými rokmi šla moja drahá manželka do nemocnice. Deťom zanechala odkaz: „Drahé deti, nedovoľte oteckovi, aby sa dotkol mikrovlnky" -- potom nasledovala čiarka, „alebo šporáka, alebo umývačky alebo sušičky." Hanbím sa citovať zvyšok tohto zoznamu.

Myslím, že to bol Starší Uchtdorf, ktorý povedal: „Hovoril ste dnes poslucháčom o odkaze z matkinej strany. A čo odkaz z otcovej strany?" A tak skončím niekoľkými slovami o odkaze z otcovej strany.

Otec môjho otca pochádzal zo Švédska a jeho manželka z Anglicka. Stretli sa na lodi, počas plavby sem. Počkal na ňu až dospeje, a potom ju požiadal o ruku. Svadbu uzavreli v chráme v Salt Lake a on si do svojho denníka zapísal: „Dnešok je najšťastnejším dňom môjho života. Moja milovaná a ja sme uzavreli manželstvo na čas a na celú večnosť vo svätom chráme."

O tri dni neskôr, 23. apríla 1898, napísal: „Na západnom nádraží Rio Grande som nasadol do vlaku, som na ceste do Škandinávie, kam som bol povolaný slúžiť ako misionár." Odišiel do Švédska a svoju trojdennú nevestu zanechal tu.

Jeho denník, ktorý si písal ceruzkou, sa ku mne dostal od strýka, ktorý si z nejakého dôvodu vybral mňa, aby som dostal denník jeho otca. Tým najčastejším zápiskom v denníku bolo: „Moje nohy sú mokré." Ale ten najkrajší zápis hovorí: „Dnes sme navštívili Janssonovcov. Spoznali sme sestru Janssonovú. Pripravila pre nás skvelú večeru. Je veľmi dobrá kuchárka." A potom sa tam píše: „Všetky deti spievali či zahrali na harmoniku alebo trochu zatancovali, a ona potom zaplatila desiatok. Päť korún pre Pána a jednu pre môjho spoločníka, staršieho Ipsona, a jednu pre mňa." A potom sú tam zapísané mená tých detí.

Keď som čítal ten zápis v denníku, našiel som medzi tými menami i meno otca mojej manželky, ktorý bol vtedy v tej domácnosti jedným z detí, ktoré spievalo pieseň a ktorý sa potom neskôr stal otcom jedinej dcéry, dievčaťa, s ktorým som sa oženil.

Odo dňa, kedy som prvýkrát uvidel Frances, vedel som, že som našiel tú pravú. Neskôr Pán znovu skrížil naše cesty, a ja som ju pozval na schôdzku. Išiel som po ňu k nim domov. Predstavila ma, a jej otec povedal: „Monson -- nie je to Švédske meno?"

Odpovedal som: „Áno."

On povedal: „Dobre."

Potom odišiel do vedľajšej miestnosti a priniesol odtiaľ obrázok misionárov s klobúkmi a s Knihou Mormonovou v ruke.

Povedal:„Nie si ty príbuzný tohto Monsona? Eliasa Monsona?“

Odvetil som: „Áno, to je brat môjho starého otca. Tiež slúžil na misii vo Švédsku.“

Jej otec začal plakať. Slzy mu tiekli po tvári. Povedal: „On a jeho spoločník boli tými misionármi, ktorí učili evanjelium moju matku a môjho otca a všetkých mojich bratov a sestry, a aj mňa.“ Pobozkal ma na líce. A potom začala plakať jej matka a pobozkala ma na druhé líce. A potom som sa začal obzerať po Frances. Povedala: „Idem si pre kabát.“

Moja milovaná Frances pred pár rokmi spadla, bol to strašný pád. Vzali ju do nemocnice. Ležala tam v kóme asi 18 dní. Sedel som po jej boku. Po celú tu dobu nepohla ani svalom. Deti plakali, vnúčatá plakali a aj ja som plakal. Ani trochu sa nepohla.

A potom jedného dňa otvorila oči. Vyrazil som k jej posteli a prekonal pri tom rýchlostný rekord. Pobozkal som ju, objal a povedal som: „Si späť. Milujem ťa.“ A ona povedala: „Ja ťa tiež milujem, Tom, ale máme vážny problém.“ Pomyslel som si: Frances čo ty vieš o problémoch? Povedala: „Zabudla som odoslať štvrťročnú zálohu na daň z príjmu.“

A ja som jej povedal: „Frances, keby si mi toto povedala predtým ako si ma pobozkala a povedala mi, že ma miluješ, asi by som ťa tu nechal.“

Bratia, správajme sa k svojim manželkám s úctou a dôstojnosťou. Sú to naše večné spoločníčky. Sestry, majte v úcte svojich manželov. Potrebujú počuť láskavé slovo. Potrebujú priateľský úsmev. Potrebujú vrelé vyjadrenie skutočnej lásky.

Opúšťam na chvíľu rozprávanie o svojej rodine, bratia a sestry, toto bola úžasná konferencia. Boli sme vzdelávaní múdrymi a inšpirovanými posolstvami. Naše svedectvá sa posilnili. Verím, že všetci sme ešte odhodlanejší žiť podľa zásad evanjelia Ježiša Krista.

Neboli sme požehnaní iba týmito výbornými prednáškami, ktoré tu boli prednesené, povznášala nás tiež nádherná hudba, ktorá nám bola poskytnutá. V Cirkvi sme hojne požehnaní tými, ktorí sa s nami delia o svoje hudobné nadanie. Vystúpenie každého speváckeho zboru behom uplynulých dvoch dní bolo nádherné.

Vyjadrujem svoju veľkú lásku ku všetkým, ktorí sa podieľali na programe, a tiež vám, ktorí ste počúvali. Cítim vaše modlitby, ktoré za mňa vyslovujete a ktoré ma podporovali a prinášali mi požehnania počas tých dvoch mesiacov odkedy nás opustil náš milovaný prezident Hinckley. Ešte raz, vážim si vaše vyjadrenie podpory.

Nedokážem dostatočným spôsobom popísať svoju vďačnosť za znovuzriadenie evanjelia v týchto neskorších dňoch a za to čo to pre mňa v mojom živote znamená. Keď nasledujeme Spasiteľa a dodržiavame zásady Jeho evanjelia, každý z nás je ovplyvňovaný k dobru a formovaný.

Vám, ktorí ste rodičmi hovorím, prejavujte deťom svoju lásku. Vy viete, že ich máte radi, ale presvedčte sa, že aj oni to vedia. Sú tak drahocenné. Ukážte im to. Volajte k nášmu Nebeskému

Otcovi o pomoc, keď sa každý deň staráte o ich potreby a keď čelíte ťažkostiam, ktoré rodičovstvo nevyhnutne prináša. Pri ich výchove potrebujete viac než len vlastnú múdrosť.

Chválime našich úžasných mladých ľudí, ktorí sa nezapájajú do zlovoľnosti sveta, ale zo všetkých síl žijú podľa prikázaní.

Vám, ktorí ste schopní navštevovať chrám, dávam radu, aby ste ho navštevovali často. Pomôže vám to posilniť manželstvá a rodiny.

Buďme jeden k druhému láskaví, buďme si vzájomne vedomí svojich potrieb a snažme sa vždy pomôcť.

Bratia a sestry, mám vás rád a modlím sa za vás. Prosím, modlite sa za mňa. A spoločne budeme žať požehnania, ktoré má náš Nebeský Otec pripravené pre každého z nás. Toto je moja modlitba, moja prosba, ktorú pripájam k svojmu svedectvu. Toto dielo je pravdivé. V mene Ježiša Krista, amen.

Stáť ako svedok

Susan W. Tannerová
Generálna prezidentka Mladých žien

Vy ... môžete tiež stáť ako svedok Boží tým, že už teraz vo svojich domovoch vyživujete ducha viery, lásky, mieru a svedectva.

Keď stojím za týmto rečníckym pultom, predstavujem si tváre mladých žien na celom svete. Ako ich len milujem! Milujem najmä ten prísľub, ktorý sme učinili, že budeme stáť ako svedkovia Boží vo všetkých dobách a vo všetkých veciach, a na všetkých miestach.[1] Ako to môžeme urobiť? Modlím sa, kým hovorím, aby nás Duch viedol, žehnal a dosvedčil každej z nás ako môžeme stáť ako svedkovia Boží.

Keď boli naše deti na misii, učili sa, že keď stojíme ako svedkovia Ježiša Krista, Duch Svätý nám potvrdí toto svedectvo. Jedna z našich dcér mala „zlatú záujemkyňu", ktorá sa volala JieLei. Táto mladá dospelá žena poslúchla každé nové prikázanie, ktorému sa naučila, nezáležiac na tom, aké to bolo ťažké. Bola študentkou, ktorá zápasila s neustálym nedostatkom peňazí, ale keď sa učila o zákone desiatku, začala hneď platiť desiatok. Jej práca na polovičný úväzok si vyžadovala, aby pracovala aj v nedeľu, ale mala dostatok odvahy, aby sa spýtala svojho zamestnávateľa, či by si nemohla presunúť tieto hodiny na iný deň, aby mohla ísť na zhromaždenie Večere Pána.

Napriek svojej usilovnosti JieLei stále nemala pevné svedectvo o Knihe Mormonovej. Naša dcéra a jej spoločníčka vedeli, že potrebuje svedectvo od Ducha, aby potvrdilo jej pravdu, tak pre ňu pripravili lekciu o Duchu Svätom. Keď na nej pracovali, cítili, že niečo nie je v poriadku. Keď sa o tom pomodlili, cítili presvedčenie, že majú ísť iným smerom a mať namiesto toho lekciu o Ježišovi Kristovi.

Keď nadišlo vopred dohodnuté stretnutie, začali tieto misionárky učiť JieLei o Ježišovi Kristovi. Slzy začali tiecť po jej lícach. Opýtala sa: „Čo je to, čo cítim?" Vydali jej svedectvo, že to je Duch. Stalo sa presne to, čo chceli, aby sa stalo. Vtedy si naša dcéra spomenula, že jednou z najdôležitejších úloh Ducha Svätého je byť svedkom Krista. Sám Ježiš povedal: „Ale Radca, ten Duch Svätý ... bude **svedčiť** o mne."[2] Naša dcéra pochopila, že keď stojí ako svedok Ježiša Krista, Duch Svätý to potvrdí. Aj my môžeme stáť ako svedkovia, keď hovoríme o Kristovi, radujeme sa v Kristovi, kážeme o Kristovi, a pozeráme sa na Neho ako na zdroj odpustenia našich hriechov[3].

Spravodlivý kráľ Benjamín z Knihy Mormonovej zhromaždil svoj ľud, aby prišili ku chrámu, a aby tak mohol hovoriť o Kristovi a kázať o Kristovi. Učil svoj ľud o Pánovej dobrotivosti, moci, múdrosti, trpezlivosti, a najdôležitejšie zo všetkého, o uzmierení. Keď stál ako svedok, Duch im vydal svedectvo, že Ježiš Kristus je Spasiteľ, rovnako ako to bolo u JieLei. Kráľ Benjamín potom napomenul svoj ľud, aby boli stáli vo svojej viere v Krista. Všetok ľud zvolal:

Veríme všetkým slovám, ktoré si k nám prehovoril ... pre **Ducha** Pánovho ... ktorý v nás spôsobil mocnú zmenu, alebo v našich srdciach, že nemáme viac sklon činiť zlo, ale neustále činiť dobro... A sme ochotní vstúpiť do zmluvy s Bohom svojim ... a budeme poslušní prikázaní jeho vo všetkých veciach.[4]

Ľud kráľa Benjamína učinil zmluvu, že bude poslušný Božích prikázaní, rovnako ako každý z nás.

Keď dodržiavate túto zmluvu, budete stáť ako svedok medzi svojimi vrstovníkmi. Nedávno moje deti so svojimi partnermi spomínali na časy, keď pri obrane správnych hodnôt čelili nepriateľskému tlaku svojich priateľov. Jedna z nich sa nechcela zúčastniť súťaže roztlieskavačiek v nedeľu; iný povedal svojmu zamestnávateľovi, že nemôže pracovať cez sabat. Jeden sa odmietol dívať sa s priateľom u nich doma na pornografický film, keď mal len jedenásť; a ďalší si odmietol prezerať so spolužiakmi pornografický časopis. Obaja boli potom na určitý čas vylúčení zo spoločnosti priateľov. Ďalšie z detí odmietlo podľahnúť hroznému, obmedzenému, vulgárnemu jazyku v jej pracovnom prostredí. Ďalší odmietol piť alkohol, ktorý jeho priateľ ukradol zo zamknutého sekretára svojich rodičov. Iná, ktorá bola jediná členka Cirkvi vo svojej triede, si pripravila na hodinu angličtiny prezentáciu o Knihe Mormonovej a odpovedala na všetky otázky. Naše zosobášené deti neprestávajú privádzať na svet deti, napriek kritike okolitého sveta.

V týchto chvíľach sa mohli cítiť osamotení; ale ak stáli ako svedkovia, cítili spoločenstvo a posilňujúcu prítomnosť Ducha Svätého. Boli tiež vybavení požehnaniami, ktoré prichádzajú s poslušnosťou Božích prikázaní. On nám sľubuje:

„Neboj sa, lebo ja som s tebou, nepozeraj ustrašene vôkol seba, lebo ja som Boh tvoj! Posilním ťa a pomôžem ti, i podopriem ťa svojou spásonosnou pravicou.“[5]

Moje deti boli skutočne podopreté Jeho rukou, keď svedčili o Bohu tým, že boli stáli v dodržiavaní Jeho prikázaní. Bola som požehnaná a posilnená ich príkladmi.

Keď stojíte ako svedok vo svojom domove, posilníte svoje rodinu. Veľmi často premýšľame nad frázou z témy Mladých žien „posilňovať domov a rodinu“[6], ktorá sa nevzťahuje len na budúce zodpovednosti mladých žien ako manželiek a matiek, ale ktorá sa vzťahuje aj na ich zodpovednosti ako dcér a sestier vo svojich domovoch tu a teraz.

Moja mama pomáhala vo svojej mladosti posilňovať svoj domov a rodinu. Ako najstaršie dieťa v neaktívnej rodine sa narodila s darom viery. Sama chodila do Primáriek a na Vzájomné aktivity. Bola spôsobilá chrámového manželstva dokonca skôr ako jej rodičia. Stala sa príkladom spravodlivosti, stálym svedkom, ktorého príklad pomohol posilniť jej rodičov a súrodencov. Vy mladé ženy môžete tiež stáť ako svedok Boží tým, že už teraz vo svojich domovoch vyživujete ducha viery, lásky, mieru a svedectva, pripravujúc sa tak činiť to isté, keď si v budúcnosti vybudujete svoje vlastné domovy. Som produktom spravodlivej mladej ženy, ktorá bola stála a neochvejná, vždy oplývajúca dobrými skutkami.[7]

Keď sa radujeme v Ježišovi Kristovi, tiež o Ňom svedčíme. Keď sa ľud kráľa Benjamína naučil viac o Ježišovi, povedali, že veci, ktoré ich kráľ prehovoril, ich priviedli k tomu veľkému poznaniu, z ktorého sa radujú tak nesmiernou radosťou.[8] Keď sa radujeme vo svojom Spasiteľovi, pamätáme na Neho a na Jeho veľké požehnania pre nás. Keď prejavujeme vďačnosť a kypiace šťastie, stojíme ako svedkovia. Na začiatku tejto konferencie sme ako mladé ženy spievali: „A či si nevidel, ako všetci, ktorí ťa potrebovali podporení v tom boli, v čo ustanovení boli?“[9]

Nedávno som počula o dvoch mladých ženách, ktoré, keď žili podľa prikázaní a vyžarovali

šťastie evanjelia, stáli ako svedkovia Boží. Toto je príbeh, ktorý vyrozprávala staršia misionárka v MTS.

Povedala, že jedného dňa pred niekoľkými rokmi doma žehlila, pozerala sa na telenovelu a fajčila, keď niekto zaklopal na dvere. Keď otvorila, stáli tam dvaja muži v bielych košeliach a kravatách, a jeden z nich sa predstavil ako jej biskup. Povedal, že keď sa modlil, pocítil inšpiráciu, aby sa jej opýtal, či by neučila Mladé ženy. Odpovedala mu, že bola pokrstená v desiatich rokoch, ale nikdy nebola aktívna. Zdalo sa, že ho to neodradilo, lebo jej ukázal manuál a vysvetlil jej, kde sa v stredu večer stretávajú. Dôrazne mu odpovedala: „Nemôžem učiť 16-ročné; som neaktívna, a okrem toho fajčím." Ale on povedal: „Nebudete neaktívna navždy, a máte čas do stredy, aby ste prestala fajčiť." Potom odišiel.

Povedala: „Pamätám si, že vzduch bol nabitý hnevom, ale nemohla som odolať nabádaniu prečítať si ten manuál. V skutočnosti to bolo veľmi čudné, prečítala som ho od začiatku do konca, a potom sa učila naspamäť každé slovo z danej lekcie.

V stredu som stále nebola pripravená ísť, ale zrazu som zistila, že som v aute a idem do zborovej budovy, vystrašená na smrť. Nikdy predtým som sa ničoho tak nebála. Vyrastala som v slume, bola som v polepšovni a chodievala som si vyzdvihnúť svojho otca do záchytky. A zrazu som sa ocitla na Vzájomných aktivitách, kde som bola predstavená ako nová poradkyňa Vavrínových diev. Sedela som pred dvomi z nich a učila ich lekciu, slovo od slova, dokonca aj tie časti, kde sa hovorilo: ‚Teraz sa ich opýtajte...' Odišla som ihneď po skončení lekcie a celú cestu domov som preplakala.

Za niekoľko dní opäť niekto zaklopal na dvere, a ja som si pomyslela: ‚Fajn. To je biskup a ide si vziať späť svoj manuál.' Otvorila som dvere, a tam stáli tie dve rozkošné Vavrínové devy, jedna mala kvety a druhá koláčiky. Pozvali ma, aby som s nimi išla v nedeľu na zhromaždenie, a to som aj urobila. Mala som rada tie dievčatá. Začali ma učiť o Cirkvi, o zbore, triede. Učili ma šiť, čítať písma a smiať sa.

Spoločne sme začali učiť iné dievčatá z triedy, ktoré tam nechodili. Učili sme ich kdekoľvek, kde sme ich našli – v aute, pri bowlingu, na verande. O šesť mesiacov začalo štrnásť z nich chodiť na stretnutia, a o rok bolo všetkých 16 dievčat zo zoznamu aktívnych. Spoločne sme sa smiali, i plakali. Učili sme sa modliť, študovať evanjelium a slúžiť ostatným."[10]

Tieto dve statočné mladé ženy stáli ako svedkovia pravdy a spravodlivosti, dobrotivosti a radosti evanjelia.

Keď som bola povolaná za generálnu prezidentku Mladých žien, obdržala som pri svojom ustanovení požehnanie, že moja viera v Ježiša Krista bude posilnená skrze moju službu. Bola som obklopená statočnými ženami, mojimi radkyňami a výborom, predsedníctvami iných pomocných organizácií a mojimi vznešenými predchodkyňami, bývalými generálnymi prezidentkami Mladých žien. Stáli ako svedkovia Ježiša Krista svojimi príkladnými životmi a nesebeckou službou.

Posilnená týmito ženami, členmi mojej rodiny a stálymi a nemennými ženami a vedúcimi na celom svete sa cítim, ako keby som mala „toľký oblak svedkov okolo seba". To mi pomáha byť vytrvalou v zápase, ktorý mám pred sebou, hľadiac na Ježiša, Pôvodcu a Dokonávateľa viery.[11]

Prísľub narastajúcej viery v Ježiša Krista v požehnaní pri mojom ustanovení bol vyplnený, keď

som mala príležitosť, stáť vždy a všade ako Jeho svedok. Hovorila som o Ňom, kázala som o Ňom, a radovala som sa v Ňom. Keď som cítila, že sú moje slová nepostačujúce, boli potvrdené Jeho Duchom. Keď som cítila obavy alebo neschopnosť, bola som posilnená a podporená Jeho všemocnou rukou. Viem, že požehná každého z nás, keď budeme stáť ako svedkovia. On nás nikdy, nikdy, nikdy neopustí.[12] Nech sa tlačíme vpred so stálou vierou v Krista, stojac ako Jeho svedkovia vo všetkých dobách a vo všetkých veciach, a na všetkých miestach, to je mojou modlitbou v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky
1. Pozri Mosiáš 18:9.
2. Ján 14:26; 15:26.
3. Pozri 2. Nefi 25:26.
4. Pozri Mosiáš 5:2, 5, zvýraznenie pridané.
5. Izaiáš 41:10.
6. „Young Women Theme," Young Women Personal Progress (booklet, 2001), 5.
7. Pozri Mosiáš 5:15.
8. Pozri Mosiáš 5:4.
9. „Praise to the Lord, the Almighty",*Hymns č. 72*.
10. Pre ďalší opis udalosti pozri Joan Atkinson, „Not Me–I Smoke and Drink", *Tambuli,* február 1989, 19--20.
11. Pozri Židom 12:1--2
12. Pozri *Cirkevné piesne a piesne pre deti,* str. 6, „Aký pevný základ".

Vo všetkých dobách, vo všetkých veciach a na všetkých miestach

Elaine S. Daltonová
Prvá radkyňa v Generálnom predsedníctve Mladých žien

Keď budete stáť ako svedkovia, poslúchať prikázania a tlačiť sa dopredu so stálosťou v Kristovi, nikdy nebudete samé.

Je výsadou stáť pred vami na tomto úžasnom stretnutí a vydať svedectvo o Spasiteľovi a Jeho neporovnateľnom živote. Prišiel na zem ukázať nám ako žiť podľa plánu, ktorý bol vytvorený v nebi – plán, ktorý, ak podľa neho žijeme, nás učiní šťastnými. Jeho príklad nám ukazuje cestu na návrat domov k nášmu Nebeskému Otcovi. Nik, kto predtým kedy žil, nebol taký stály a neochvejný (pozri Mosiáš 5:15). Nikdy nebol nepozorný. Bol sústredený na presadzovanie vôle Otca, a zostal verným Svojmu božskému poslaniu. Skutočne o Ňom môžeme povedať, že bol verným vo všetkých dobách, vo všetkých veciach a na všetkých miestach (pozri Mosiáš 18:9).

Vy ste súčasťou toho skvelého plánu, ktorý bol prezentovaný v predsmrteľných sférach. Váš príchod na zem v tomto čase bol očakávaný od doby, kedy bol plán prijatý. Vaše postavenie v tejto dobe a na tomto mieste nie je náhodné. Vaša nesmierna viera a dobré skutky (pozri Alma 13:3) položili vtedy základ toho, čo môžete dosiahnuť teraz, ak ste verné a poslušné. Vy ste Božie vzácne dcéry a máte veľkú prácu, ktorú treba urobiť. Aby ste splnili svoje božské poslanie a žili podľa plánu šťastia, musíte tiež byť stále a neochvejné vo všetkých dobách, vo všetkých veciach a na všetkých miestach (pozri Mosiáš 18:9).

Pred niekoľkými rokmi som dostala fotografiu troch prístreškov, dva z nich sa nakláňali k tomu tretiemu a najmenšiemu. Sprievodný titulok hovoril: „Musíš byť silný, keď si tým posledným, ktorý odoláva.“ Vy tiež musíte byť silné. Keď ste verné a spravodlivé, ostatní sa na vás budú obracať pre podporu a posilnenie. Helaman popisuje ako je to možné: A teraz pamätajte, ... pamätajte, že na skale Vykupiteľa nášho, ktorý je Kristus, Syn Boží, musíte postaviť základ svoj; ... ktorý je istým základom, základom, na ktorom keď ľudia stavajú nemôžu padnúť (pozri Helaman 5:12).

Základ vašej viery musí byť pevne sústredený na Ježiša Krista. Mať takúto vieru znamená, že sa na Neho spoliehate, dôverujete Mu a dokonca napriek tomu, že nerozumiete všetkým veciam, vy viete, že On áno. Tiež viete, že ste dcéra Božia, že vás pozná po mene, že počuje vaše modlitby a že vám pomôže splniť vaše pozemské poslanie.

Mladý muž, ktorého dobre poznám, bol zvolený za prezidenta študentskej rady na veľkej univerzite. Univerzita ho poslala na seminár vedúcich v Chicagu v Illinois, kde sa stretli študentskí vedúci z celých Spojených štátov, aby boli školení a poučení. Zapojili sa do úvodnej hry vonku v areáli univerzity, aby sa tak mohli lepšie navzájom spoznať. Študentom boli prezentované súčasné problémy, ktorým čelí dnešná mládež, a boli vyzvaní, aby zaujali stanovisko. Ako odpoveď na prezentovaný problém mali bežať k rôznym stromom na vyznačenej zelenej ploche označeným ako „úplne súhlasím“, „čiastočne súhlasím“, „vôbec nesúhlasím“ a „čiastočne nesúhlasím“.

Na konci tohto cvičenia položil vedúci otázku: „Veríte v predmanželský sex?“ Bez zaváhania bežal tento muž k stromu označenému ako „vôbec nesúhlasím“. Na svoj úžas, bol jediným, ktorý tam bol! Všetci ostatní študentskí vedúci sa smiali, ukazovali na neho a hovorili: „Ach, Jess, ty si tak zábavný. Vieme, že to nemyslíš naozaj vážne.“ Jess povedal, že v tom momente presne vedel

čo musí urobiť, a tak nahlas vyhlásil: „Ja nežartujem. Myslím to vážne!“ Nastalo hrobové ticho, a potom sa skupina rozišla, zanechajúc Jessa stáť samého pri strome. Cítil sa, ako by tam nepatril, a áno --- čudným. Ale on nebol čudný. Mal pravdu. A nebol sám. V priebehu týždňa k nemu prišli mnohí študentskí vedúci a v súkromí mu povedali, že by si želali, aby pred pár rokmi vedeli to čo vie on. Jess neskôr povedal: „Bolo to ľahké, pretože som vedel, že nereprezentujem len moju univerzitu, ale aj moju rodinu, Cirkev a Spasiteľa.“

Svedectvo o tom, že Ježiš Kristus je Spasiteľ a Vykupiteľ učinilo Jessa pevným a rýchlym v odpovedi. Vy môžete získať rovnakú sebadôveru, keď sa budete denne modliť a vyhľadávať odpovede v písmach a poslúchať prikázania. Keď sa úprimne snažíte získať svedectvo, poznanie, ktoré príde skrze Ducha Svätého, vám bude pomáhať pri vašich výzvach, s otázkami a s životom podľa noriem. A bude tiež pre vás jednoduché zaviazať sa, že budete stále a neochvejné, vo všetkých dobách, vo všetkých veciach a na všetkých miestach.

Byť stálou a neochvejnou znamená byť poslušnou. Jedným z dôvodov, prečo ste tu na tejto zemi je, aby sa zistilo, či budete využívať svoju slobodnú vôľu a činiť všetky veci, ktoré vám Pán prikáže (pozri Abrahám 3:25). Keď si každý týždeň obnovujete svoje zmluvy tým, že požívate Večeru Pána, zaväzujete sa, že budete vždy pamätať na Spasiteľa a dodržiavať Jeho prikázania. Vzácny dar vášho tela vám dovoľuje uplatňovať vašu slobodnú vôľu a vyjadriť vašu vieru a poslušnosť v skutkoch. Všimli ste si niekedy, že skoro všetky útoky Satana sú namierené na vaše telo? Pornografia, necudnosť, tetovania, nemorálnosť, drogy a závislosti, to všetko sa snaží prevziať moc nad týmto vzácnym darom. Toto bol ten dar, ktorý bol Satanovi odopretý. Poslušnosť prikázaniam a normám umožňuje každej z vás byť stálou a neochvejnou v ochraňovaní vzácnych darov, vašej slobodnej vôle a vášho tela.

Byť stálymi a neochvejnými tiež znamená, že sa neustále posúvate dopredu so stálosťou v Kristovi (pozri 2. Nefi 31:20). Pred niekoľkými rokmi som mala príležitosť bežať Bostonský maratón. Tvrdo som trénovala a cítila som sa pripravená, ale na tridsiatom druhom kilometri začínajú kopce. Miestni nazývajú ten najstrmší a najdlhší kopec Srdcolomným kopcom. Keď som dosiahla tento bod, bola som fyzicky vyčerpaná. Kopec bol dlhý, a pretože som bola nováčik, dovolila som si urobiť to, čo by skúsený bežec nikdy neurobil --- začala som myslieť negatívne. Toto spomalilo moje tempo, tak som sa snažila myslieť pozitívne a predstavovala som si cieľovú pásku. Ako som to robila, zrazu som si uvedomila, že som vo veľkom meste, kde tisícky ľudí lemovali trať a ja som nijakým spôsobom nemohla nájsť svojho manžela na konci maratónskej trate. Začala som sa cítiť osamelo a začala som plakať. Mala som oblečené veľké červené tričko s nápisom „Utah“ vytlačeným vpredu veľkými písmenami. Keď diváci videli, že plačem, začali kričať:„Pokračuj, Utah.“ „Neplač, Utah.“ „Si skoro v cieli, Utah.“ Ale ja som vedela, že nie som, a bola som stratená. A tiež som vedela, že ak prestanem bežať a skončím preteky, stále budem stratená.

Cítil sa niekto z vás ako keby ste bežali hore na Srdcolomný kopec a že dokonca, aj keď tam popri trati stáli ľudia, vy ste boli osamotení? Tak som sa cítila, a tak som spravila to, čo by spravila každá z vás --- začala som sa modliť práve tam na tej maratónskej trati. Povedala som Nebeskému Otcovi, že som osamotená, a že som na kopci. Povedala som Mu, že nemám odvahu, bojím sa, a že sa cítim stratená. Požiadala som o pomoc a silu, aby som bola stála a dokončila pretek. Keď som tak bežala ďalej, na myseľ mi prišli tieto slová:

„Neboj sa, som blízko, nemusíš sa báť,
veď Ja som tvoj Boh, budem ti pomáhať.
Ja ťa posilním, aby si vyhral boj.

Ja som tu vždy s tebou, som tvojou skalou" („Aký pevný základ", *Cirkevné piesne a piesne pre deti,* str. 6).

Táto sladká odpoveď na moju modlitbu mi dodala silu pokračovať, kým som neprekročila cieľovú čiaru. A navzdory môjmu strachu, môj manžel bol hneď tam a všetko bolo v poriadku.

V ten deň som zažila viac ako maratón. Naučila som sa dôležitú lekciu. Po prvé --- nikdy si neobliecť veľké červené tričko s nápisom Utah. Po druhé, naučila som sa, že nezáleží na tom, že si myslíte ako dobre ste pripravené, na ceste sú vždy kopce. Naučila som sa, že ľudia, ktorí vás po ceste povzbudzujú sú absolútne nevyhnutní. Znovu som sa v ten deň naučila, že nie sme sami. Náš Nebeský Otec je iba o modlitbu vzdialený a Duch Svätý je dostatočne blízko, aby sme počuli jeho šepkanie.

Svedčím vám, že keď budete stáť ako svedkovia, poslúchať prikázania a tlačiť sa dopredu so stálosťou v Kristovi, nikdy nebudete samé. Môžete sa spoliehať na splnomocňujúcu moc Spasiteľovho uzmierenia. A svedčím, že keď budete stavať na tomto pevnom základe, pomôže vám stať sa takými ako je On -- stálymi a neochvejnými, vo všetkých dobách, vo všetkých veciach a na všetkých miestach. V mene Ježiša Krista, amen.

Kotvy svedectva

Mary N. Cooková
Druhá radkyňa v generálnom predsedníctve Mladých žien

Posilňujte svoje rodiny nasledovaním tohto vzoru modlitby, štúdia a poslušnosti prikázaní.

Keď som žila v Ázii, videla som mnoho jazierok pokrytých prekrásnymi, kvitnúcimi leknami. Dodali scenériu krásy a sladkej vône inak blatistým, stojatým vodám jazierok. Listy lekna plávali na vodnej hladine a dlhé, pevné stonky boli zakotvené na dne jazierka. Pokračujúci rast stonky zabezpečuje stabilitu kvetu, aj keď prívalové dažde zdvihnú vodnú hladinu v jazierku.

Moje drahé mladé sestry, vy ste práve ako tieto prekrásne kvety. Vaša sviežosť, čistota a krása dodáva veľa dobra do vašich životov a do života vašej rodiny. Žijete v náročnom svete znečistenom pokušeniami a skúškami, v ktorom môže byť vaše svedectvo o Ježišovi Kristovi vašou kotvou. Viera v Pána Ježiša Krista posilní vaše svedectvo a pomôže mu rásť a vy budete schopné povstať nad zlom sveta a udržať si svoju pozíciu spravodlivosti.

Kotva je definovaná ako „niečo, čo zabezpečuje stabilitu alebo sebadôveru v inak neistej situácii“[1]. Vaše svedectvo bude vašou kotvou a dodá vám sebadôveru stáť „stálo a neochvejne“[2] v dodržiavaní Pánových prikázaní v neistom svete.

Práve teraz vaše svedectvo rastie, ako stonka lekna. Vaša viera jej pomôže rásť a udržiavať ju pevnou, dokonca aj keď budete čeliť výzvam a pokušeniam sveta znečisteného drogami, nemorálnosťami, pornografiou a necudnosťou.

„Viera je dar od Boha, ale musíte sa o svoju vieru starať, aby bola silná... Môžete sa o svoj dar viery starať tým, že sa budete modliť k Nebeskému Otcovi v mene Ježiša Krista... Môžete posilniť svoju vieru dodržiavaním prikázaní... Svoju vieru tiež môžete rozvinúť štúdiom písiem a slov prorokov neskorších dní.“[3]

Poznám mladé ženy, ktoré mali otázky ohľadom cudnosti v obliekaní. Aby našli odpoveď na svoje otázky nasledovali rovnaký vzor: modlili sa k Nebeskému Otcovi, študovali písma a slová našich prorokov neskorších dní a boli poslušné v žití podľa noriem cudnosti. Keď získali odpovede na svoje otázky, ich viera vzrástla a ich svedectvá boli posilnené. Rada by som každú z vás prizvala nasledovať tento vzor.

Po prvé, modlite sa k vášmu Nebeskému Otcovi. Požiadajte Ho o pomoc pri nachádzaní odpovedí na vaše otázky.

Náš prorok, prezident Thomas S. Monson, povedal na svojej prvej tlačovej konferencii:

„Tými najlepšími odpoveďami, ktoré môžu mladí ľudia [dostať] na otázky života sú občas tie, ktoré nájdu na kolenách, volajúc k nášmu Nebeskému Otcovi.

Ak si budú pamätať, že Pán ich má na pamäti a odpovie na ich modlitby, budú schopní postaviť sa každej výzve, ktorá k nim príde.“[4] Modlitba pomôže posilniť vašu vieru a ukotví vaše svedectvo.

Ako doplnok k modlitbe študujte písma o viere. Alma 32:27 je úžasným miestom, kde sa môžete začať učiť procesu rastu vašej viery: Ale hľa, ak sa prebudíte a povzbudíte svoje schopnosti, až tak, aby ste vyskúšali moje slová a aby ste uplatnili trochu viery, áno, ak nemôžete činiť nič viac, než si priať, aby ste uverili, nechajte toto prianie v sebe pôsobiť, dokiaľ neuveríte tak, aby ste mohli dopriať miesto časti mojich slov.

Ste ochotné skúsiť Almovu skúsenosť s rastom vašej viery? Môžete okúsiť dokonca kúsok viery? Je vašim prianím veriť?

Keď sa učíte z písiem, viem, že Pán vás požehná Svojim Duchom, a rovnako ako mladé ženy, ktoré sme počuli dnes večer, vaše porozumenie bude osvietené. Písma zvýšia vašu vieru a pomôžu ukotviť vaše svedectvo.

Štúdium slov našich prorokov neskorších dní tiež zvýši vašu vieru. „Vždy môžete dôverovať žijúcim prorokom. Ich učenia odzrkadľujú Pánovu vôľu“[5], a pomôžu vám ukotviť vaše svedectvo.

Prezident Spencer W. Kimball, jeden z našich prorokov neskorších dní, radil mladým, ako im zatĺkanie kolov pomôže byť „stálymi a neochvejnými“, keď učil: „Naši mladí ľudia by mali už v detstve zatĺkať koly... Tieto koly sú dvoch druhov: ‚Toto *budem robiť* a toto *robiť nebudem.*‘ ... Už v rannom detstve má mládež žiť podľa plánu... Keď je takýto smer naplánovaný a cieľ je stanovený, je ľahšie odolávať mnohým pokušeniam a povedať ‚nie‘ prvej cigarete, ‚nie‘ prvému štamprlíku, ... ‚nie‘ prvému nevhodnému návrhu, ktorý by v konečnom dôsledku viedol k nemorálnym praktikám.“[6]

Máme úžasný nástroj, ktorý nám pomáha zatĺkať tie koly. Je to príručka *For the Strength of Youth* (Pre posilnenie mládeže). V tejto malej knižočke nájdete slová našich prorokov neskorších dní. „Koly“, ktoré popisuje prezident Kimball, sú v tejto knižke ako „veci, ktoré budem robiť“ a „veci, ktoré robiť nebudem“.

Avšak nestačí len čítať slová prorokov. Musíte nasledovať posledný krok v našom vzore a „dodržiavať tieto normy a žiť podľa právd v písmach“[7]. Toto je náročná časť, ale s plánovaním dopredu, čo budete a čo nebudete robiť, a potom žitím podľa toho plánu to zvládnete!

Viera je zásadou činu. Porozprávam vám o niekoľkých mladých ženách, ktoré študovali slová prorokov v príručke *For the Strenght of Youth* (Pre posilnenie mládeže), a potom prešli k činom. Vytvorili si plán, rozhodli sa čo budú a čo nebudú robiť, a potom žili podľa toho plánu.

Jedna zo smerníc v príručke *For the Strength of Youth* (Pre posilnenie mládeže) hovorí: „Prostredníctvom vášho oblečenia a vzhľadu môžete Pánovi ukázať aké vzácne je pre vás vlastné telo. Môžete tak ukázať, že ste nasledovníkmi Ježiša Krista.“[8]

Po preštudovaní týchto slov si jedna z mladá žena uvedomila, že možno niektoré veci z jej oblečenia nie sú úplne cudné. Skrze modlitbu a štúdium písiem si pripomenula, že je nasledovníčkou Ježiša Krista, a tak ona ako Jeho predstaviteľka, potrebuje urobiť nejaké zmeny. Nechcela mať nič vo svojej garderóbe, čo by bolo zvádzajúce, tak prešla celý svoj šatník a zásuvky a zbavila sa všetkého, čo nebolo cudné. Povedala: „Bola by som múdra, ak by som si v obchode ani nevyskúšala to o čom som vedela, že by som to nemala nosiť. Načo byť pokúšaná?“ Toto pevné rozhodnutie ukázalo Pánovi, že rešpektuje svoje telo, a ona zatĺkla kôl pre cudnosť hlboko.

Iná mladá žena v triede si uvedomila, že jej rozhodnutia ohľadom obliekania ovplyvňovali spôsob, akým sa obliekala jej malá sestra. Veta v príručke *For the Strength of Youth* (Pre posilnenie mládeže) hovorí: „Vaše oblečenie a úprava o vás vysiela posolstvo druhým a ovplyvňuje spôsob, akým vy a druhí jednáte."[10] Rozhodla sa urobiť nejaké zmeny vo svojom obliekaní, uvedomiac si, že má zodpovednosť za to byť dobrým príkladom pre svoju malú sestru. Zatĺkla svoj kôl ešte hlbšie a ovplyvnila rozhodnutia svojej sestry ohľadom obliekania.

Norma ohľadom „zábavy a médií" nás učí „vybrať si iba zábavu a médiá, ktoré nás pozdvihnú. Dobrá zábava vám pomôže mať dobré myšlienky a činiť spravodlivé rozhodnutia."[9] Viem o mladej žene a jej sestre, ktoré počúvali CD, a vtom si uvedomili, že slová nie sú pozdvihujúce a nepomáhajú im mať dobré myšlienky. Obe sa na seba pozreli a vedeli skrz Ducha, že by nemali počúvať tento druh hudby. Staršia sestra priniesla kladivo a spoločne zobrali CD a rozbili ho na malé kúsky. Predtým zatĺkli hlbšie kôl týkajúci sa hudby. Vedeli čo budú a čo nebudú počúvať a boli schopné žiť podľa svojho plánu tým, že nasledovali nabádanie Ducha. Tento malý čin ich posilnil a dal im sebadôveru poslúchať v oveľa náročnejších situáciách.

Ďalšia mladá žena sa rozhodla, že jedným z kolov v jej živote bude zamerať sa na sabat, navzdory okolnostiam. Rok po tom ako bola pokrstená za členku Cirkvi spolu so svojou rodinou, bol jej zbor rozdelený. Jej rodina bola pridelená do novo sformovaného zboru a ona bola jedinou mladou ženou, ktorá chodila do nového zboru. Jej rodičia sa bránili zmene a prestali chodiť na zhromaždenia, ale ona chcela nasledovať smernicu v príručke *For the Strength of Youth* (Pre posilnenie mládeže) ohľadom „zachovávania dňa sabatu". Rozhodla sa, že bude chodiť na zhromaždenia v novom zbore kedykoľvek bude môcť, aj keď to znamenalo, že sa bude zúčastňovať všetkých častí zhromaždenia sama.

V nedeľu čítala svoje písma a pracovala na svojom Osobnom rozvoji. Jej rozhodnutie byť „stála a neochvejná" v dodržiavaní sabatu povzbudilo jej matku a jej mladšiu sestru, aby znova začali chodiť na cirkevné zhromaždenia. Jej matka svedčila, že príklad jej dcéry v stálosti žitia evanjelia a jej láskavosť, im pomohla vrátiť sa k aktivite.

„Vyjadrujte svoju vieru skrz skutky---spôsobom akým žijete."[11] Životy týchto mladých žien vyjadrujú ich vieru. A obracajú pozornosť na ich vieru a príkladné životy vyúsťujúce do „dobrých činov". Sestry požehnali sestry a dcéra pomohla svojej matke vrátiť sa k aktivite v Cirkvi.

Niektoré z vás môžu mať pocit, že nemôžu rásť nad znečisteným jazierkom, že vaša situácia je príliš zložitá, vaše skúšky príliš tvrdé, vaše pokušenia príliš veľké. Ale pamätajte na Almov sľub: Každý kto vloží dôveru v Boha, bude mať v skúškach svojich a v trápeniach svojich, a v strastiach svojich oporu a bude pozdvihnutý v deň posledný.[12] Pamätajte, že stonka lekna rastie v nepriazni, a tak ako stonka nadnáša lekno, tak bude aj vaša viera podporovať a pozdvihovať vás.

Moje drahé mladé sestry, vaše svedectvo o Ježišovi Kristovi je vašou kotvou. Posilňujte svoje rodiny nasledovaním tohto vzoru modlitby, štúdia a poslušnosti prikázaní. Zatĺkajte koly tým, že sa rozhodnete dnes, čo budete a čo nebudete robiť, a potom čiňte podľa svojho plánu.

Svedčím o tom, že Pán miluje každú z vás a požehná vás vo vašej snahe byť „stálymi a neochvejnými". Evanjelium Ježiša Krista je pravdivé a vaše poznanie a svedectvo o Ježišovi

Kristovi vás bude držať bezpečne ukotvené a budete schopné udržať si svoju pozíciu, keď budete stáť za pravdou a spravodlivosťou. O tomto pokorne svedčím, v mene Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Apple, Computer, Inc. Dictionary, Version 1. 0.1. „anchor".
2 Pozri Mosiáš 5:15.
3. *True to the Faith, A Gospel Reference* (2004), 55.
4. „16th President fields questions from media", *Church News* 9. februára 2008, 15.
5. *True to the Faith,* 129.
6. *Miracle of Forgiveness*, (1969) 236.
7. *For the Strength of Youth,*(brožúra 2001), 2.
8. *For the Strength of Youth,* 14.
9. *For the Strength of Youth,* 15.
10. *For the Strength of Youth*, 17.
11. *True to the Faith,* 54.
12. Pozri Alma 36:3.
13. Pozri Mosiáš 5:15.

Kráčať vo svetle
Prezident Henry B. Eyring
Prvý radca v Prvom predsedníctve

Takéto rozhodnutia, ktoré činíte každý deň a skoro každú hodinu vás môžu udržať na ceste vo svetle alebo vás posunúť v ústrety temnote.

Pre každého z nás je život púťou. Nebeský Otec ju pre nás z láskou pripravil. Každý z nás má jedinečné zážitky a vlastnosti, ale naša púť začala na rovnakom mieste predtým ako sme sa narodili na tento svet.

Všetci sme učení Elohimom, Otcom našich duchov. Milovali sme Ho a chceli sme byť takými ako On a byť s Ním naveky. Otvorene nám povedal čo bude od nás vyžadovať, aby sme získali tú radosť. Že obdržíme fyzické telo so všetkými skúškami, ktoré to prinesie. Že budeme mať choroby a v našich telách bude prebiehať proces, ktorý v konečnom dôsledku povedie k smrti. A v našich telách budú mocné túžby po fyzickom uspokojení.

Nebeský Otec nám vysvetlil, čo to bude vyžadovať, aby sme podnikli púť odtiaľ, kde sme boli, tam, kde s Ním budeme naveky a žiť tak ako žije On. Že budeme putovať životom bez spomienok na náš čas s Ním v duchovnom svete. A že jedinou cestou späť k Nemu bude prekonať fyzickú smrť a následky hriechu, ktoré vyplynú z porušenia prikázaní. Povedal nám, že následky či už smrti alebo hriechu neprekonáme sami bez toho, aby sme nemali Spasiteľa, ktorý zlomí okovy smrti a zaistí tak pre nás spôsob, akým budeme očistení od hriechov, ktorých sa celkom určite dopustíme.

Z písiem zjavených Bohom skrze prorokov viete, že v duchovnom svete nastala vzbura, keď nám bol predostretý plán našej púte. Tí, ktorí sa vzbúrili ho nechceli prijať a byť odkázaní na Spasiteľa, či riskovať, že by sa nemuseli znovu vrátiť k Nebeskému Otcovi. Každá z vás bola medzi tými statočnými, vernými a pravými v tom konflikte. Prijali ste Spasiteľa a plán tejto púte, aby ste sa vrátili k šťastiu v prítomnosti nášho Nebeského Otca.

Vy ste nevšedné dokonca aj medzi tými, ktorí sa rozhodli správne v boji v duchovnom svete. Splnili ste podmienky na to, aby ste prišli do smrteľnosti a podstúpili túto púť v čase, kedy bude evanjelium Ježiša Krista na zemi. A medzi miliardami teraz žijúcich detí Nebeského Otca ste mali privilégium nájsť evanjelium Ježiša Krista a Jeho pravú Cirkev. Dokonca viac než to, skutočnosť, že tu dnes večer počúvate znamená, že ste sa rozhodli, že prejdete túto púť kráčajúc vo svetle.

Každému dieťaťu Nebeského Otca narodenému na tento svet je pri narodení daný zdarma dar Svetla Kristovho. Vy ste to pocítili. Je to ten pocit toho, čo je správne a čo je nesprávne, a čo je pravda a čo je lož. Ten pocit bol s vami, odkedy ste začali svoju životnú púť. Skutočnosť, že ste boli pokrstené a obdržali Ducha Svätého je dôkazom, že ste sa rozhodli kráčať vo Svetle Kristovom.

Keď ste boli kofirmované za členky Cirkvi, je vám dané právo mať Ducha Svätého za spoločníka. Duch Svätý je mocným zdrojom svetla, aby sme mohli rozpoznať pravdu, nasledovať a milovať Pána Ježiša Krista a nájsť svoju cestu späť k Bohu po tomto živote.

Ale duch, ktorý viedol vzburu v predošlom svete stále odporuje plánu a chce, aby ste boli nešťastné. Chce aby ste nikdy nenašli svoju cestu späť domov. Tento nepriateľ vašej duše pozná vás a vašu láskavosť. Vie, že keď vás odvráti od vášho putovania vo svetle, môže vás zajať, a tiež zastaviť v pomáhaní druhým na ich ceste. Vie aké ste dobré a pozná vašu moc učiť a ovplyvniť stovky detí Nebeského Otca v tomto živote, a tisícky ďalších v generáciách, ktoré budú nasledovať vašu cestu. Ak by vás dostal na potulky smerom preč od svetla, mohol by ublížiť a priniesť utrpenie mnohým.

Skutočnosť, že tu teraz počúvate je dôkazom toho, že Boh oceňuje vašu veľkú dôležitosť a to, že ste sa rozhodli kráčať vo svetle, ktoré vám ponúka. Nie je vždy ľahké jasne vidieť tieto rozhodnutia. Takéto rozhodnutia, ktoré činíte každý deň a skoro každú hodinu vás môžu udržať na ceste vo svetle alebo vás posunúť v ústrety temnote. Niektoré najdôležitejšie rozhodnutia sú ohľadom toho, čo sa týka vášho srdca..

Je tak veľa vecí, ktoré môžete považovať za žiadúce. Napríklad, všetci chceme na určitom stupni uznanie druhých ľudí. Všetci pociťujeme potrebu mať priateľov. Všetci vyhľadávame dôkaz, že máme osobnú hodnotu. Činíme rozhodnutia založené na týchto túžbach. Niektoré nás môžu odviesť preč od svetla, ktoré nám Boh ponúka ako vodidlo. Niektoré môžu rozjasniť to svetlo, ktorým môžeme nájsť svoj smer.

Keď sa pozerám späť, uvedomujem si, že som si neuvedomil dôležitosť niektorých týchto túžob a rozhodnutí. Chcel som byť vybraný do športových tímov. Chcel som byť dobrým v škole. Chcel som nájsť dobrých a pravých priateľov. A keď som tak činil rozhodnutia, ktoré pochádzali z týchto túžob, viac ako som si uvedomoval som sa pohyboval či už od toho svetla alebo k nemu.

Niečo z toho čo som dosiahol a niektorí z mojich priateľov boli veľkým činiteľom v uvedomovaní si svetla. Ostatní, viac ako som v tom čase mohol tušiť, ma pomaly posúvali preč od svetla. V dôležitých a dlhodobých smeroch ma rozhodnutia, ktoré som učinil, aby som uspokojil svoje túžby po spoločnosti a pocite uznania, ťahali či už k svetlu alebo od svetla a riadili moju cestu.

Nebeský Otec nám pradávno skrze Svojich prorokov dal spôsob, ako zistiť, ktoré rozhodnutia stoja za to, a prečo, a ako ich činiť.

Najlepšie zhrnutie, ktoré poznám je v Moroniho slovách, kde cituje svojho otca Mormona. Len by som si želal, aby som im rozumel lepšie, keď som bol vo vašom veku a modlím sa, aby ich Pán preniesol do vašich sŕdc, dnes večer.

Ale hľa, to čo je od Boha, nabáda a nutká činiť dobro neustále; a preto je každá vec, ktorá nabáda a nutká činiť dobro a milovať Boha a slúžiť mu, inšpirovaná Bohom.

A preto dbajte, ... aby ste nesúdili, že to čo je zlé, je od Boha, alebo že to, čo je dobré a od Boha, je od diabla.

Lebo hľa, bratia moji, je vám dané súdiť, aby ste mohli rozoznávať dobro od zla; a spôsob ako súdiť je tak jasný, aby ste mohli rozoznávať s dokonalým poznaním, ako denné svetlo od temnej noci.[1]

Písma nám hovoria o zdroji a moci toho svetla.

Lebo hľa, Duch Kristov je daný každému človeku, aby mohol rozoznávať dobro od zla, a preto ukazujem vám spôsob, ako súdiť; lebo každá vec, ktorá nabáda konať dobro a presvedčuje veriť v Krista, je vyslaná mocou a darom Krista; a preto môžete vedieť s dokonalým poznaním, že je od Boha.

Ale čokoľvek presvedčuje ľudí, aby činili zlo a neverili v Krista a zapierali ho a neslúžili Bohu, o tom môžete vedieť s dokonalým poznaním, že to je od diabla; lebo týmto spôsobom diabol pracuje, lebo nepresvedčuje nikoho, aby činil dobro, nie, nikoho, ani jedného; ani jeho anjeli to nečinia; ani tí, ktorí sa mu poddávajú.[2]

Teraz vidím lepšie, než keď som bol mladým mužom, ako som mohol využiť to vedenie. Boli tam športové tímy, v ktorých boli hráči a tréneri, ktorí ma ovplyvnili, aby som činil dobro. Boli tam aj takí, čo nie. Boli tam priatelia, niekoľkí z nich neboli členmi Cirkvi Ježiša Krista, ktorí boli mojimi príkladmi a ovplyvnili ma činiť dobro a pamätať na Spasiteľa.

Boli tam spolužiaci a učitelia, ktorých súhlas a priateľstvo som vyhľadával, ktorí ma nejakým spôsobom priviedli k tomu, že som chcel činiť dobro a pozdvihnúť moje pocity ohľadom Spasiteľa. Bol som požehnaný tým, že som našiel svoju cestu. Ale bol by som na tom dokonca lepšie, ak by som rozumel ako dôležitosti svojich rozhodnutí, tak aj spôsobu ako sa rozhodnúť.

Mormon to vedel. Keby som čítal dôkladnejšie jeho slová v Knihe Mormonovej a ostatné im podobné, bol by som dokonca viac požehnaný a viac ochraňovaný. Tu sú Mormonove slová:

Vzhľadom na to, že poznáte svetlo, ktorým môžete súdiť, ktoré to svetlo je svetlo Kristove, hľaďte, aby ste nesúdili nesprávne; lebo rovnakým súdom, akým súdite vy, budete tiež súdení.

A preto ... hľadajte usilovane vo svetle Kristovom, aby ste mohli rozoznávať dobro od zla; a ak sa chopíte každej dobrej veci, a nezavrhnete ju, určite budete dieťaťom Kristovým.

A teraz ... ako je možné, aby ste sa chopili každej dobrej veci?[3]

Vierou je možné, aby ste sa chopili každej dobrej veci. Modlím sa celým srdcom, aby vaša viera rástla, lebo vy ste dcéry milujúceho Boha. Svedčím vám, že ste boli medzi tými najudatnejšími, aby ste dosiahli bod, v ktorom sa teraz nachádzate na tejto životnej púti. Práve tak ako ste boli označené za cieľ nepriateľovi spravodlivých, tak ste boli chránené a bolo na vás dohliadané vaším Nebeským Otcom a Pánom Ježišom Kristom. Poznajú vás, poznajú všetky tie sily a jednotlivcov okolo vás. Vedia, čo stojí pred vami. A preto vedia, aké rozhodnutie učiníte, aké sú túžby, ktoré sa rozhodnete uspokojiť, a aké sú vo vašom okolí okolnosti, ktoré vám budú spôsobovať najväčšie ťažkosti v tom, aby ste stále kráčali vo svetle. Svedčím, že s Duchom Kristovým a s Duchom Svätým budete môcť kráčať s istotou za akýchkoľvek ťažkostí, ktoré prídu. Pretože ste veľmi cenné, niektoré z vašich skúšok môžu byť ťažké. Nikdy nemusíte byť odradené alebo sa báť. Cesta skrz ťažkosti bola pre vás vždy pripravená a vy ju nájdete, ak budete používať vieru.

Musíte mať vieru modliť sa. Musíte mať vieru premýšľať nad slovom Božím. Musíte mať vieru konať tie veci a ísť na tie miesta, ktoré pozývajú Ducha Kristovho a Ducha Svätého.

Sľubujem vám, že o niekoľko dní budete cítiť osvietenie Duchom Kristovým a Duchom Svätým vo svojom každodennom živote. Keď kráčate vo svetle, v tej chvíli budete cítiť, že niečo z toho

CIRKEV
JEŽIŠA KRISTA
SVÄTÝCH
NESKORŠÍCH DNÍ

Slovak 04697 176